

ANTALYA ULUSLARARASI BİLİM FORUMU

İKLİM DEĞİŞİKLİĞİ ÇEVRE KRİZİ VE GÖÇ

ANTALYA INTERNATIONAL SCIENCE FORUM

CLIMATE CHANGE ENVIRONMENTAL CRISIS AND MIGRATION

Editörler: Erol Esen - Veli Ercan Çetintürk - Cem Şentürk

Antalya Uluslararası Bilim Forumu

‘İklim Değişikliği, Çevre Krizi ve Göç’

Antalya International Science Forum

‘Climate Change, Environmental Crisis and Migration’

Bildiri Özetleri

Abstracts

29. 11. 2023 – 01. 12. 2023

Antalya

**Antalya Uluslararası Bilim Forumu, İklim Değişikliği Çevre Krizi ve
Göç, Bildiri Özetleri**

Antalya International Science Forum

'Climate Change, Environmental Crisis and Migration'

Editörler: Erol ESEN & Veli Ercan ÇETİNTÜRK & Cem ŞENTÜRK

Kapak ve Sayfa Düzeni: Gamze UÇAK

©Siyasal Kitabevi Tüm Hakları Saklıdır.

2024 Ocak, Ankara

ISBN No: 978-625-6586-11-6

Siyasal Kitabevi-Ünal Sevindik

Yayıncı Sertifika No: 14016

Şehit Adem Yavuz Sok. Hitit Apt. 14/1

Kızılay-Ankara

Tel: 0(312) 419 97 81 pbx

Faks: 0(312) 419 16 11

Baskı:

Repro Bir Matbaacılık Kağ. Rekl. Tasarım Tic. Ltd. Şti.

Sertifika No: 47381

İvedik OSB Matbaacılar Sitesi 1514. Cad.

No: 23-25 Yenimahalle/ANKARA

ANTALYA ULUSLARARASI BİLİM FORUMU - ANISF 2023 PROGRAMI İKLİM DEĞİŞİKLİĞİ, ÇEVRE KRİZİ VE GÖÇ ANTALYA INTERNATIONAL SCIENCE FORUM – ANISF 2023 PROGRAMME CLIMATE CHANGE ENVIRONMENTAL CRISIS AND MIGRATION		
29.11.2023 Çarşamba / Wednesday		
Salon / Hall: Konferans Salonu / Congress Hall		
Moderasyon / Moderation		Dr. Fulya Aydın Kandemir
9.00-10.00	Kayıt / Registration	
10.00-10.30	<p>Açılış / Opening Session</p> <p>Erol Tanrıkkulu - Antalya Vali Yardımcısı – Deputy Gouverneur of the Province of Antalya</p> <p>Prof. Dr. Şükrü Özen - Akdeniz Üniversitesi Rektör Yardımcısı – Vice Rector of Akdeniz University</p> <p>Lokman Atasoy - Antalya Büyükşehir Belediyesi Başkan Danışmanı – Antalya Mayor’s Advisor</p> <p>Yavuz Gürhan - Antalya Gençlik ve Spor İl Müdürü – Director of Youth and Sports of Province Antalya</p> <p>Prof. Dr. Hacı Halil Uslucan - Duisburg-Essen Üniversitesi Türkiye ve Uyum Araştırmaları Merkezi – University of Duisburg-Essen, Centre for Studies on Turkey and Integration Research (ZfTI)</p> <p>Prof. Dr. Erol Esen - ASPAG Müdürü ve ANISF Başkanı – Director ASPAG and President ANISF</p> <p>Doç. Dr. Sibel Hoştut – Akdeniz Üniversitesi İletişim Fakültesi Dekan Yardımcısı – Vice Dean of Communication Science Faculty at Akdeniz University</p>	
10.30-11.00	Kahve Arası / Coffee Break	
11.00-12.30	<p>Prof. Dr. Murat Türkeş - Küresel İklim Değişikliği ve İklim Diplomasisinin Önemi / Global Climate Change and the Importance of Climate Diplomacy</p> <p>Prof. Dr. Birgit Leyendecker - İklim Değişikliği ve Göç: Ne Biliyoruz ve Ne Yapabiliriz? / Climate Change and Migration: What Do We Know and What Can We Do?</p>	
	<p>Ayhan Doyük - Ekolojiden Gelen Ekonomi / Economy from Ecology</p>	
12.30-14.00	Öğle Arası / Lunch	

14.00-15.30	Dr. Detlev Wolter - Almanya'nın İklim Değişikliği ve Göç Bağlantısına Yönelik Uluslararası Yaklaşımı / Germany's International Approach to Address the Climate Change and Migration Nexus		
	Gökçe Yörükoğlu Sungar - Göç, Çevre ve İklim Değişikliği Bağlantısına IOM'nin Yaklaşımı / Migration, Environment and Climate Change Nexus: IOM's Approach		
	Prof. Dr. Halit Ünver - İklim Değişikliği, Göç ve Sürdürülebilirlik - ODKA ve Avrupa için Büyük Mücadeleler / Climate Change, Migration and Sustainability – Grand Challenges for MENA and Europe		
15.30-16.00	Kahve Arası / Coffee Break		
16.00-17.30	Konferans Salonu / Congress Hall	Çok Amaçlı Salon / Multipurpose Hall	AIFA Salonu / AIFA Hall
	Oturum Başkanı / Chairperson: Dr. Fulya Kandemir	Oturum Başkanı / Chairperson: Doç. Dr. Ceren Uysal Oğuz	Oturum Başkanı / Chairperson: Dr. Yaşar Aydın
16:00-17:30	Prof. Dr. Timur Şahin - Güneş Sistemimizin Merkezindeki Dev Nükleer Reaktör ve Uzay Havası İlişkisi / The Giant Nuclear Reactor in the Centre of Our Solar System and Its Influence on Space Weather	Ebrar Sines Maratok & Prof. Dr. Erol Esen - Avrupa Birliği'nin Yeni Mülteci Politikaları / New Refugee Policies of the European Union	Dr. Arş. Gör. Sabriye Ak Kuran - Kamu Yöneticilerinin Yeşil Satın Alma Pratikleri İklim Değişikliği Sorunu ile Mücadelede Bir Çözüm Aracı Olabilir mi? / Can Green Purchasing Practices of Public Administrators Be a Solution Tool in Fighting the Problem of Climate Change?
16.00-17.30	Prof. Dr. Tuncay Neyişçi - Piramidal Servi'nin (<i>Cupressus sempervirens</i> var. pyramidalis) İLE Oluşturulan Perdeler Kuraklık, Orman Yangını ve İklim Değişimini Kontrol Edebilir/ Pyramidal Cypress (<i>Cupressus sempervirens</i> var. pyramidalis) Barriers to Control Drought, Forest Fires and Climate Change	Esra Aksoy - Türkiye'de Göç Yönetişiminin Aktörleri ve İşbirliğinin Önemi / Actors of Migration Governance in Türkiye and the Importance of Cooperation	Doç. Dr. Köksal Aydınşakir - İklim Değişikliğinin Tarımsal Sulama Üzerine Etkileri / The Impacts of Climate Change on Agricultural Irrigation

16.00-17.30	<p>Prof. Dr. Hüseyin Basım & Prof. Dr. Esin Basım - Global İklim Değişikliğinin Bitki Sağlığı Üzerine Olası Etkileri / Possible Effects of Global Climate Change on Plant Health</p>	<p>Dr. Öğr.Üyesi Canan Kışlalıoğlu - Göçleri Tersine Çevirmek Mümkün mü: Anayurda Dönüş Planıyla Venezuela Örneği / Is it Possible to Reverse Migration: The Case of Venezuela with its Repatriation Plan</p>	<p>Doç. Dr. Alper Güven - Küresel İklim Değişikliği Buğday Üretim ve Kalitesi ile İlgili Araştırmalar: Türkiye'de Mevcut Durum (Online) / Effects of Climate Change on The Production of Wheat and Wheat Quality: Situation in Türkiye (Online)</p>
	<p>Prof. Dr. Ferhunde Hayirsever Topçu - Dünya Ticaret Örgütü Müzakerelerinde İklim Değişikliği Sorunu / The Problem of Climate Change in the World Trade Organization Negotiations</p>	<p>Ishmael Adjei & Doç. Dr. Sevilay Z. Aksoy - Afrika'da Bir İnsan Güvenliği Sorunu Olarak İklim Göçü: Liberal bir Perspektiften Yönetme / Climate Migration as a Human Security Problem in Africa: Governing from a Liberal Perspective</p>	<p>İsa Çal & Prof. Dr. Ayşen Ciravoğlu - Kentlerin İklim Krizine Uyumunun Değerlendirilmesinde Performans Ölçütleri / Performance Criteria for Assessing Urban Adaptation to the Climate Crisis</p>
30.11.2023 Perşembe / Thursday			
9.30-11.00	Moderasyon / Moderation	Prof. Dr. Bülent Topkaya	
	Dr. Benjamin Schraven - Felaketler, Yıkım, Yerinden Edilmeler? İklim Değişikliği ve İnsan Hareketliliği Arasındaki Karmaşık Bağlantılar / Disasters, Destruction, Displacement? The Complex Interlinkages Between Climate Change and Human Mobility		
	Prof. Dr. Erkan Polat - Antroposen'de Kentleşme ve İklim Değişikliğine Antalya Kent Bütünü'nden Bir Bakış / A View of Urbanization and Climate Change in the Anthropocene from Antalya City Whole		
	Prof. Dr. M. Murat Erdoğan - İklim Değişikliği, Göç ve AB Politikalar / Climate Change, Migration and EU Policies		
11.00-11.15	Kahve Arası / Coffee Break		

	Konferans Salonu / Congress Hall	Çok Amaçlı Salon / Multipurpose Hall	AIFA Salonu / AIFA Hall
	Oturum Başkanı / Chairperson: Prof. Dr. Hacı Halil Uslucan	Oturum Başkanı / Chairperson: Prof. Dr. Ferhunde Hayırsever Topçu	Oturum Başkanı / Chairperson: Doç. Dr. Mehtap Pekesen
11.15-12.30	Prof. Dr. Zülfukar Çetin - Dezavantajlı Gruplar Ekseninde Göç, Sağlık ve Vatandaşlık Politikaları / Migration, Health and Citizenship Policies in The Context of Disadvantaged Groups	İsmail Utku Cantürk & Doç. Dr. Ceren Uysal Oğuz - İklim Adaleti Perspektifinde Kent Ölçeğinde İklim Hareketleri / Urban Climate Movements Under the Perspective of Climate Justice	Doç. Dr. Hatice Çoban Keneş - İklim Krizi, Medya Temsilleri ve Akademik İlgi (Online) / Climate Crisis, Media Representations and Academic Interest (Online)
11:15-12:30	Melike Kireççibaşı - Çevrenin Korunması ve İklim Değişikliği ile Mücadelede Antalya Büyükşehir Belediyesi - Antalya Metropolitan Municipality in the Protection of the Environment and Combating Climate Change	Erhan Korkmaz - İklim Krizi ile Mücadelede Sivil Toplum Örgütleri: Save Movement ve Bitki Temelli Antlaşma Örneği / Non-Governmental Organisations in Fighting the Climate Crisis: Save Movement and the Plant-Based Treaty	Esra Koç & Araş. Gör. Fezva Bardak & Prof. Dr. Deniz TANYER - Orta Çocukluk Döneminde Çevre Tutum Ölçeği'nin Türkçe Uyarlaması: Metodolojik Çalışma / Turkish Adaptation of Environmental Attitude Scale in Middle Childhood: A Methodological Study

11:15-12:30	<p>Dr. Nilgün Akbulut Çoban - Yerelde İklim Değişikliği Politikaları: Antalya Örneği / Local Climate Change Policies and Environmental Management in Antalya</p>	<p>Dr. Öğr. Üyesi Hikmet Kuran - İklim Değişikliğiyle Mücadelenin El Freni: Sürdürülebilir Kalkınma / The Handbrake of The Struggle Against Climate Change: Sustainable Development</p>	<p>Öğr. Gör. Dr. Adem Sümen & Öğr. Gör. Yelda Kublay & Doç. Dr. Derya Adıbelli - Yetişkin Bireylerin İklim Değişikliği Endişesi ile Mental İyi Oluş Düzeylerinin Değerlendirilmesi / Assessment of Relationship Between Climate Change Worry and Mental Well Being Levels in Adults</p>
	<p>Prof. Dr. Tuncay Nevişçi - Ağaçlar da Göç Eder / Trees Also Immigrate</p>	<p>Prof. Zahid Farrux Mamedov & Doç. Dr. Firuze Caferova - İklim Risklerinin Etkisi ve Azerbaycan Finans Sektörünün Sürdürülebilir Kalkınması / Impact of Climate Risks and Sustainable Development of Azerbaijan's Financial Sector</p>	<p>Övünç Şahin - Akdeniz Havzası'nda İklim Değişikliğinin Tarihi: Küçük Buzul Çağı / The History of Climate Change in the Mediterranean Basin: Little Ice Age</p>
12.30-14.00	Öğle Arası / Lunch		
14.00-15.30	<p>Prof. Dr. Hilal Erkuş - İklim Duyarlı (Turizm) Kentler(in)de Krize Karşı Dayanıklılık ve Kurgucu Beklentiler / Fictional Expectations and the Resilience of Crisis-Ridden Climate Sensitive (Tourism) Cities</p>		
	<p>Dursun Yıldız - İklim Değişikliği ve Göçün Belediyeler Üzerindeki Etkileri: Şehirler İklim Göçüne Neden Hazırlanmalı? / Effects of Climate Change and Migration on Municipalities: Why Cities Must Prepare for Climate Migration</p>		
	<p>Anne-Marie Kortas - İklim Mültecileri ve Berlin'de Kabul Yapıları / Climate Refugees and Reception Structures in Berlin</p>		
15.30-16.00	Kahve Arası / Coffee Break		

	Konferans Salonu / Congress Hall	Çok Amaçlı Salon / Multipurpose Hall	AIFA Salonu / AIFA Hall
	Oturum Başkanı / Chairperson: Prof. Dr. Mehmet Canbulat	Oturum Başkanı / Chairperson: Prof. Dr. Hakan Candan	Oturum Başkanı / Chairperson: Prof. Dr. Hüseyin Gül
16.00-17.30	Doç. Dr. Derya Gögebakan Yıldız - İklim Değişikliği, Göç ve Kapsayıcı Eğitim / Climate Change, Migration and Inclusive Education	Said Abdulrasul Sadat & Prof. Dr. Hakan Candan - İklim Değişikliğinin Neden Olduğu Göçün Yönetilmesi / Managing Migration Caused by Climate Change	Dr. Ahmet Özaslan & Prof. Dr. Hüseyin Gül - İklim Dostu Dirençli Kent ve Sürdürülebilir Kentsel Dönüşüm / Climate Resilient City and Sustainable Urban Transformation
16.00-17.30	Prof. Dr. Sait Bulut & Gizem Şahin & Gülhan Özbakır Demirer & Zeynep Kubilay - Okullardaki Çevre Eğitimi Kazanımlarının Yeşil Gelecek için Analizi / Analyzing Environmental Education Outcomes in Schools for a Green Future	Gülseren Ergün & Durdane Keser - Sığınmacıların Topluma Uyumunda Yerel Yönetimlerin Rolü: Karaman Örneği / The Role of Local Governments in the Adaptation of Refugees to Society: The Karaman Example	Dr. Sevdagül Dengiz & Dr. Ahmet Özaslan - AB Ülkelerinde Karbondioksit (CO ₂) Emisyonunu, Kent Nüfusu, Ticari Açıklık, Nüfus Artışı ve Ekonomik Büyüme Arasındaki İlişki / The Relationship Between Carbon Dioxide (CO ₂) Emission, Urban Population, Trade Openness, Population Increase and Economic Growth in EU Countries
	Dr. Elif Özgür - İklim Değişikliği ve Çevre Krizine Karşı Türkiye’de Okyanus Okuryazarlığını ve Vatandaş Bilimini Geliştirme Çalışmaları / Developing Ocean Literacy and Citizen Science in Türkiye against Climate Change and Environmental Crisis	Burcu Topkaya Şeneren & Doç Dr. Senem Atvur - Kentlerin İklim Direncini Artırmada Yerel Demokrasinin Güçlendirilmesi / Strengthening Local Democracy to Increase Urban Climate Resilience	Taylan Önder Diker & Eylem Diker - İklim Krizi ve Toplumsal Cinsiyet: Yeni İktidar Boyutlarını Biyopolitika Bağlamında Yeniden Sorunsallaştırmak / The Climate Crisis and Gender: Re-Problematising the New Dimensions of Power in the Context of Biopolitics

16.00-17.30	Prof. Dr. Önder Bakırcıoğlu - İklim Kaynaklı Göç ve Uluslararası Hukukun Tepkisi / Climate-Induced Migration and the Response of International Law	Zeynep Melike Atay Kızıldaş - Antroposen Çağında Neoliberal Göçebeler: Kumköy Sahil Çardakları / Neoliberal Nomads in the Age of Anthropocene: Kumköy Sea Obas	Doç. Dr. Sefa Usta & Adem Küçükayma - Türkiye'de İklim Değişikliği ve Çevre Sorunlarına Yönelik Politikalar: Kalkınma Planları Üzerinden Bir Analiz / Policies Towards Climate Change and Environmental Problems in Türkiye: an Analysis Through Development Plans
		Öğr. Gör. Dr. Hülya Küçük Bayraktar - Yerel Yönetimlerin İklim Değişikliğiyle Mücadele Politikaları: Kyoto ve Stockholm Örnekleri (Online) / Local Governments' Policies to Fight Against Climate Change: Kyoto and Stockholm Examples (Online)	Aziz Armutlu - Afet ve Acil Durumlarda Aile ve Sosyal Hizmetler Bakanlığı'nca Sunulan Psikososyal Destek Hizmeti: Kırmızı Yelekliler / Psychosocial Support Services Provided by the Ministry of Family and Social Services in Disasters and Emergencies: Red Vests
01.12.2023 Cuma / Friday			
9.30-11.00	Moderasyon / Moderation	Cem Şentürk	
	Prof. Dr. Gökhan Orhan - Çetrefilli Bir Sorun Olarak İklim Değişikliği: Patika Bağımlılığı Nasıl Aşılır? / Climate Change as a Wicked Problem: How to Overcome the Path Dependence?		
	Prof. Dr. H. Halil Usluacan - Türkiye'den Göç ve Psikolojik Uyum Süreci / Migration from Türkiye and Psychological Adaptation Process		
11.00-11.15	B. Tülin Seçen - Kurumsal Sürdürülebilirlik ve Kuruluşların İklim Değişikliğine Etkileri / Corporate Sustainability and the Impact of Organizations on Climate Change		
	Kahve Arası / Coffee Break		

	Konferans Salonu / Congress Hall	Çok Amaçlı Salon / Multipurpose Hall	AIFA Salonu / AIFA Hall
	Oturum Başkanı / Chairperson: Prof. Dr. Önder Bakırcıoğlu	Oturum Başkanı / Chairperson: Prof. Dr. Hilal Erkuş	Oturum Başkanı / Chairperson: Dr. Veli Ercan Çetintürk
11.15-13.00	Prof. Dr. Recep Külcü - Bazı Tarımsal Ürün ve Kombinasyonlarının Karbon Ayak İzlerinin PDCAAS Doğrultusunda Tam Protein Ekseninde Karşılaştırılması / Comparison of Carbon Footprints of Various Agricultural Products and Combinations on the Basis of PDCAAS in the Complete Protein Axis	Gülşah Tırış & Prof. Dr. Hilal Erkuş - Kentsel İklim Adaletinin Kentsel Tarım Alanlarındaki Yansıması: Antalya Kırcami Örneği / Reflection of Urban Climate Justice in Urban Agricultural Lands: Evidence from Antalya Kırcami Case	Dr. Veli Ercan Çetintürk & Hazal Ercengiz - Sürdürülebilir Kalkınma Hedefleri Kapsamında Yerel Yönetimler: Büyükşehir Belediyelerinin Stratejik Planları Üzerinden Bir Analiz / Sustainable Development Goals Within the Scope of Local Governments: An Analysis on Strategic Plans of Metropolitan Municipalities
11.15-13.00	Tecelli Sırma - İklim Değişikliğinin Yeraltı ve Yerüstü Suları üzerine Etkileri / Impacts of Climate Change on Groundwater and Surface Water	Öğr. Gör. Derya Arabacı & Doç.Dr. Çağdaş Kuşçu Şimşek & Büşra Olgun - Doğa Temelli Bir Çözüm Olarak Sokak Ağaçlandırması Yoluyla Şehirlerin Soğutulması: Antalya Örneği / Cooling Cities Through Street Tree Plantation as a Nature-Based Solution: A Case Study of Antalya	Öğr. Gör. Dr. Hülya Küçük Bayraktar - İtalya'da İklim Değişikliği ve Tarım İlişkisi Üzerine Bir Değerlendirme (Online) / An Evaluation on the Relationship between Climate Change and Agriculture in Italy (Online)
	Dr. Fulya Kandemir & Emine Yiğit - Çevre Dostu Çiftçi Kart: İklim Değişikliği Etkilerinin Azaltılması ile Uyum İçinde	Elif Güldü & Doç. Dr. Çağdaş Kuşçu Şimşek - Antalya'da İklim Değişikliği: Orantsız Maruz Kalma ve Yeşil Altyapı Eşitsizliğinin Sosyo-ekonomik Gruplar Üzerinden İncelenmesi /	Dr. Pelin Demircan Yıldırım - İklim Değişikliği ile Mücadelede Türkiye'nin Politika ve Eylem Planı / Türkiye's Policy and Action Plan for Combating Climate Change

	<p>Çevrenin Korunması ve Kırsal Kalkınma / Eco-Friendly Farmer Card:</p> <p>Environmental Protection and Rural Development in Harmony with Climate Change Mitigation</p>	<p>Climate Change in Antalya: Investigation of Disproportionate Exposure and Green Infrastructure Inequality Across Socio-economic Groups</p>	
	<p>Dr. Yaşar Aydın - Avrupa Yeşil Anlaşması'nın AB-Türkiye İlişkileri Üzerindeki Etkileri Nelerdir? / What are the Implications of the European Green Deal on EU-Türkiye Relations?</p>	<p>Ender Yetim & Prof. Dr. Aynur Kazaz - Yeşil Çatı Sistemlerinin Bina Isıtma Yükü Üzerine Etkisi ve Maliyet İlişkisinin İncelenmesi / Investigation of the Effect of Green Roof Systems on Building Heating Load and Cost Relationship</p>	<p>Doç. Dr. Yasemin Kaya & Prof. Dr. Sevda Gürsakar - İklim Göçü, Güvenlik ve İnsan Hakları: Kavramsal Bağlantıların Deşifresiyle Politik Eğilimlerin Belirlenmesi Üzerine Bir Araştırma / Climate Migration, Security and Human Rights: A Study on Identifying Political Trends through Deciphering Conceptual Connections</p>
13:00-14.30	Öğle Arası / Lunch		
14.30-16.00	PANEL		
	"İKLİM DEĞİŞİKLİĞİ, ÇEVRE KRİZİ ve GÖÇ: FARKINDA OLMAK- FARK YARATMAK" / "CLIMATE CHANGE, ENVIRONMENTAL CRISIS and MIGRATION: BEING AWARE - MAKING A DIFFERENCE"		
	Oturum Başkanı / Chairperson: Prof. Dr. Erol Esen		
	Prof. Dr. Gökhan Orhan - Bandırma Üniversitesi / Bandırma University		
	Prof. Dr. Birgit Leyendecker - SVR Berlin		
	Lokman Atasoy - Antalya Büyükşehir Belediyesi Başkan Danışmanı / Antalya Metropolitan Municipality Mayor Consultant		
14.30-16.00	Okan Hançer - Antalya TMMOB Harita ve Kadastro Mühendisleri Odası Başkanı / President of Antalya TMMOB Chamber of Mapping and Cadastral Engineers		
16.00-16.30	Kapanış / Closing Ceremony		

FORUM DÜZENLEME KURULU – ORGANISING BOARD

Prof. Dr. Erol Esen (Forum Düzenleme Kurulu Başkanı – Organising Board President)	Akdeniz Üniversitesi – ASPAG Akdeniz University - ASPAG
Dr. Veli Ercan Çetintürk (Forum Düzenleme Kurulu Başkan Yardımcısı – Organising Board Vice-President)	Serbest Araştırmacı Freelance Reseacher
Forum Sekreteryası – Forum Secretary	
Dr. Fulya Aydın Kandemir (Genel Sekreter – Secretary General)	Antalya Büyükşehir Belediyesi İklim Değişikliği ve Sıfır Atık Dairesi Antalya Metropolitan Municipality Climate Change and Zero Waste Department
Hazal Ercengiz (Sekreteryaya Koordinatörü - Secretary Coordinator)	Akdeniz Üniversitesi – ASPAG Akdeniz University - ASPAG
Merve Kıran Hergün	Su Politikaları Derneği Water Policy Association
Forum Düzenleme Kurulu Üyeleri* – Forum Organising Board Members**	
Dr. Öğr. Üyesi/Assist. Prof. Dr. Şengül Akdeniz	Akdeniz Üniversitesi Akdeniz University
Esra Aksoy	Akdeniz Üniversitesi Akdeniz University
Yıldırım Akyalçın	Flash Organizasyon Flash Organisation
Lokman Atasoy	Antalya Büyükşehir Belediyesi Başkan Danışmanı Antalya Metropolitan Municipality – Mayor’s Advisor
Ali Eşref Can	Akdeniz Üniversitesi – ASPAG Akdeniz University – ASPAG
Berrak Çiçekliyurt	Akdeniz Üniversitesi Akdeniz University
Taylan Önder Diker	Akdeniz Üniversitesi – ASPAG Akdeniz University – ASPAG
Halil Durur	Akdeniz Üniversitesi – ASPAG Akdeniz University – ASPAG
Prof. Dr. Hamide Gübbük	Akdeniz Üniversitesi Akdeniz University
Arş. Gör. Dr./Assist. Dr. Ayşe Kalav Köken	Akdeniz Üniversitesi Akdeniz University
Melike Kireççibaşı	Antalya Büyükşehir Belediyesi İklim Değişikliği ve Sıfır Atık Dairesi Başkanı Antalya Metropolitan Municipality Climate Change and Zero Waste Department Director
Öğr. Gör./Lect. Güher Ceylan Kuşoğlu	Akdeniz Üniversitesi Akdeniz University

Ebrar Sines Maratok	Akdeniz Üniversitesi – ASPAG Akdeniz University – ASPAG
Doç. Dr./Assoc. Prof. Dr. Mehtap Pekesen	Akdeniz Üniversitesi Akdeniz University
Cem Şentürk	Türkiye ve Uyum Araştırmaları Merkezi Vakfı (ZfTI) Centre for Studies on Turkey and Integrationsresearch (ZfTI)
Prof. Dr. Ferhunde Hayırsever Topçu	Akdeniz Üniversitesi Akdeniz University
Prof. Dr. Mehmet Bülent Topkaya	Akdeniz Üniversitesi Akdeniz University
Natali Uyar	Akdeniz Üniversitesi – ASPAG Akdeniz University – ASPAG

*Soyadına göre alfabetik sıralama

** Alphabetical order by surname

FORUM BİLİM KURULU - SCIENCE BOARD

Prof. Dr. Nail Alkan	Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi Ankara Hacı Bayram Veli University
Prof. Dr. Hüseyin Bağcı	Orta Doğu Teknik Üniversitesi Middel East Technical University
Prof. Dr. Önder Bakırcıoğlu	Leicester Üniversitesi University of Leicester
Prof. Dr. Hüseyin Basım	Akdeniz Üniversitesi Akdeniz University
Prof. Dr. Damaris Borowski	Universität Bielefeld Bielefeld University
Prof. Dr. Mustafa Erdem Can	Akdeniz Üniversitesi Akdeniz University
Prof. Dr. Mehmet Canbulat	Akdeniz Üniversitesi Akdeniz University
Prof. Dr. Zülfikar Çetin	Evangelische Hochschule Berlin Protestant University of Applied Sciences Berlin
Prof. Dr. Tayfun Çınar	Ankara Üniversitesi Ankara University
Prof. Dr. Gönül Demez	Akdeniz Üniversitesi Akdeniz University
Prof. Dr. Hilmi Demirkaya	Akdeniz Üniversitesi Akdeniz University
Prof. Dr. Reyhan Erdoğan	Akdeniz Üniversitesi Akdeniz University
Prof. Dr. M. Murat Erdoğan	Ankara Üniversitesi Ankara University
Prof. Dr. Arif Eriçin	Abant İzzet Baysal Üniversitesi Abant İzzet Baysal University
Prof. Dr. Hilal Erkuş	Akdeniz Üniversitesi Akdeniz University
Prof. Dr. Sebahat Gözüm	Akdeniz Üniversitesi Akdeniz University
Prof. Dr. Hamide Gübbük	Akdeniz Üniversitesi Akdeniz University
Prof. Dr. Hüseyin Gül	Süleyman Demirel Üniversitesi Süleyman Demirel University
Prof. Dr. Ferhunde Hayırsever Topçu	Akdeniz Üniversitesi Akdeniz University
Prof. Dr. Murat Kayıkçı	Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Mehmet Akif Ersoy University

Prof. Dr. Ali Kılıçık	Akdeniz Üniversitesi Akdeniz University
Prof. Dr. Mustafa Kocaoğlu	Necmettin Erbakan Üniversitesi Necmettin Erbakan University
Prof. Dr. Taner Korkut	Akdeniz Üniversitesi Akdeniz University
Prof. Dr. Ayşenur Mengi	Ankara Üniversitesi Ankara University
Prof. Dr. Ahmet Mutlu	Samsun Ondokuz Mayıs Üniversitesi Samsun Ondokuz Mayıs University
Prof. Dr. Nilüfer Negiz	Süleyman Demirel Üniversitesi Süleyman Demirel University
Prof. Dr. Mohammed Taleb Obaidat	Jadara Üniversitesi Jadara University
Prof. Dr. Gökhan Orhan	Bandırma Onyediy Eylül Üniversitesi Bandırma Onyediy Eylül University
Prof. Dr. Orhan Özçatalbaş	Akdeniz Üniversitesi Akdeniz University
Prof. Dr. Mihri Özdoğan	Hochschule Landshut University of Applied Sciences
Prof. Dr. Erkan Polat	Süleyman Demirel Üniversitesi Süleyman Demirel University
Prof. Dr. Hakan Reyhan	Hitit Üniversitesi Hitit University
Prof. Dr. Songül Sallan Gül	Süleyman Demirel Üniversitesi Süleyman Demirel University
Prof. Dr. Timur Şahin	Akdeniz Üniversitesi Akdeniz University
Prof. Dr. Mihriban Şengün	İnönü Üniversitesi University
Prof. Dr. Evren Tercan Kaas	Akdeniz Üniversitesi Akdeniz University
Prof. Dr. Cengiz Toker	Akdeniz Üniversitesi Akdeniz University
Prof. Dr. İlhan Tomanbay	İstinye Üniversitesi İstinye University
Prof. Dr. Mehmet Bülent Topkaya	Akdeniz Üniversitesi Akdeniz University
Prof. Dr. Kenan Turgut	Akdeniz Üniversitesi Akdeniz University
Prof. Dr. Ferruh Tuzcuoğlu	Sakarya Üniversitesi Sakarya University

Prof. Dr. Hacı Halil Uslucan	Türkiye ve Uyum Araştırmaları Merkezi Vakfı (ZfTI), Duisburg-Essen Üniversitesi Foundation Centre for Studies on Turkey and Integration Research at the University Duisburg-Essen
Prof.Dr. Sefa Usta	Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi Karamanoğlu Mehmetbey University
Prof. Dr. Serkan Üncü	Isparta Uygulamalı Bilimler Üniversitesi Isparta Applied Science University
Prof. Dr. George Vergos	Thessaloniki Aristole Üniversitesi Aristotle University of Thessaloniki
Prof. Dr. Alexa Weik von Mossner	Universitaet Klagenfurt Klagenfurt University
Prof. Dr. Rolf Wirsing	Hochschule Zittau University of Applied Sciences Zittau
Prof. Dr. Cornelia Zierau	Universitaet Paderborn Paderborn University
Doç. Dr./Assoc. Prof. Dr. Çiğdem Akman	Süleyman Demirel Üniversitesi Süleyman Demirel University
Doç. Dr. /Assoc. Prof. Dr. Elvettin Akman	Süleyman Demirel Üniversitesi Süleyman Demirel University
Doç. Dr. /Assoc. Prof. Dr. Senem Atvur	Akdeniz Üniversitesi Akdeniz University
Doç. Dr. /Assoc. Prof. Dr. Köksal Aydınşakir	Batı Akdeniz Tarımsal Araştırma Enstitüsü Batı Akdeniz Agricultural Reseach Institute
Doç. Dr. /Assoc. Prof. Dr. Seda Bostancı	Namık Kemal Üniversitesi Namık Kemal University
Doç. Dr. /Assoc. Prof. Dr. Hatice Çoban Keneş	Munzur Üniversitesi Munzur University
Doç. Dr. /Assoc. Prof. Dr. Güray Doğan	Akdeniz Üniversitesi Akdeniz University
Doç. Dr. /Assoc. Prof. Dr. Nusret Demir	Akdeniz Üniversitesi Akdeniz University
Doç. Dr. /Assoc. Prof. Dr. Alper Güven	Munzur Üniversitesi Munzur University
Doç. Dr. /Assoc. Prof. Dr. Cengiz Ekiz	Abant İzzet Baysal Üniversitesi Abant İzzet Baysal University
Doç. Dr. /Assoc. Prof. Dr. Ayça Erdem Ünşar	Akdeniz Üniversitesi Akdeniz University
Doç. Dr. /Assoc. Prof. Dr. Zahide Erdoğan	Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi Ankara Hacı Bayram Veli University
Doç. Dr. /Assoc. Prof. Dr. Can Giray Özgül	Ankara Üniversitesi Ankara University

Doç. Dr. /Assoc. Prof. Dr. Sibel Hoştut	Akdeniz Üniversitesi Akdeniz University
Doç.Dr. /Assoc. Prof. Dr. Cihan Kaymaz	Kafkas Üniversitesi Kafkas University
Doç. Dr. /Assoc. Prof. Dr. Çağdaş Kuşçu Şimşek	Akdeniz Üniversitesi Akdeniz University
Doç. Dr. /Assoc. Prof. Dr. Ceren Uysal Oğuz	Akdeniz Üniversitesi Akdeniz University
Doç. Dr. /Assoc. Prof. Dr. Mehtap Pekesen	Akdeniz Üniversitesi Akdeniz University
Doç. Dr. /Assoc. Prof. Dr. Havva Serap Toru	Akdeniz Üniversitesi Akdeniz University
Doç. Dr. /Assoc. Prof. Dr. Çiğdem Tumaç	Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi Ankara Hacı Bayram Veli University
Doç. Dr. /Assoc. Prof. Dr. Hanife Neris Yüksel	Akdeniz Üniversitesi Akdeniz University
Dr. Öğr. Üyesi/Asst. Prof. Dr. Şengül Akdeniz	Akdeniz Üniversitesi Akdeniz University
Dr. Öğr. Üyesi/Asst. Prof. Dr. Serkan Doru	Akdeniz Üniversitesi Akdeniz University
Dr. Öğr. Üyesi/Asst. Prof. Dr. Şerife Durmaz	Akdeniz Üniversitesi Akdeniz University
Dr. Öğr. Üyesi/Asst. Prof. Dr. Vehpi Alpay Günal	Akdeniz Üniversitesi Akdeniz University
Dr. Öğr. Üyesi/Asst. Prof. Dr. Hikmet Kuran	Kapodokya Üniversitesi Kapodokya University
Öğr. Gör. Dr./Lect. Dr. Hülya Küçük Bayraktar	Kafkas Üniversitesi Kafkas University
Dr. Jale Akhundova	Batı Akdeniz Kalkınma Ajansı Batı Akdeniz Development Agency
Dr. Fulya Aydın Kandemir	Antalya Büyükşehir Belediyesi Antalya Metropolitan Municipality
Dr. Veli Ercan Çetintürk	Serbest Araştırmacı Freelance Researcher
Araş. Gör. Dr. /Assist. Dr. Ayşe Kalav Köken	Akdeniz Üniversitesi Akdeniz University
Dr. Mila Rosendthal	New York Bilimler Akademisi New York Academy of Science
Dr. Benjamin Young	New York Bilimler Akademisi New York Academy of Science

İÇİNDEKİLER

Editörler

ÖNSÖZ 1
FOREWORD

Erol **ESEN**

ANTALYA ULUSLARARASI BİLİM FORUMU 2023 SONUÇ BİLDİRGESİ 5
ANTALYA INTERNATIONAL SCIENCE FORUM 2023 FINAL DECLARATION

Ishmael **ADJEI** & Doç. Dr. Sevilay Zehra **AKSOY**

AFRİKA'DA BİR İNSAN GÜVENLİĞİ SORUNU OLARAK İKLİM GÖÇÜ:
LİBERAL PERSPEKTİFTEN YÖNETME 11
CLIMATE MIGRATION AS A HUMAN SECURITY PROBLEM IN AFRICA:
GOVERNING FROM LIBERAL PERSPECTIVE

Dr. Nilgün **AKBULUT ÇOBAN**

ANTALYA'DA YERELDE İKLİM DEĞİŞİKLİĞİ POLİTİKALARI VE ÇEVRE
YÖNETİMİ 15
LOCAL CLIMATE CHANGE POLICIES AND ENVIRONMENTAL
MANAGEMENT IN ANTALYA

Arş. Gör. Dr. Sabriye **AK KURAN**

KAMU YÖNETİCİLERİNİN YEŞİL SATIN ALMA PRATİKLERİ İKLİM
DEĞİŞİKLİĞİ SORUNU İLE MÜCADELEDE BİR ÇÖZÜM ARACI OLABİLİR
Mİ? 19
CAN THE GREEN PURCHASING PRACTICES OF PUBLIC
ADMINISTRATORS BE A SOLUTION TOOL IN FIGHTING THE PROBLEM
OF CLIMATE CHANGE?

Esra **AKSOY**

TÜRKİYE'DE GÖÇ YÖNETİŞİMİNİN AKTÖRLERİ VE İŞBİRLİĞİNİN ÖNEMİ 23
ACTORS OF MIGRATION GOVERNANCE IN TÜRKİYE AND THE
IMPORTANCE OF COOPERATION

Öğr. Gör. Derya **ARABACI**, Doç. Dr. Çağdaş **KUŞÇU ŞİMŞEK** & Büşra **OLGUN**

DOĞA TEMELLİ BİR ÇÖZÜM OLARAK SOKAK AĞAÇLANDIRMASI
YOLUYLA ŞEHİRLERİN SOĞUTULMASI: ANTALYA ÖRNEĞİ
COOLING CITIES THROUGH STREET TREE PLANTATION AS A NATURE-
BASED SOLUTION: CASE STUDY OF ANTALYA

29

Aziz **ARMUTLU**

AFET VE ACİL DURUMLARDA AİLE VE SOSYAL HİZMETLER
BAKANLIĞI'NCA SUNULAN PSİKOSOSYAL DESTEK HİZMETİ: KIRMIZI
YELEKLİLER
PSYCHOSOCIAL SUPPORT SERVICE PROVIDED BY THE MINISTRY OF
FAMILY AND SOCIAL SERVICES IN DISASTERS AND EMERGENCIES: RED
VESTS

33

Zeynep Melike **ATAY KIZILTAŞ**

ANTROPSEN ÇAĞINDA NEOLİBERAL GÖÇEBELER KUMKÖY SAHİL
ÇARDAKLARI
NEOLİBERAL NOMADS IN THE AGE OF ANTHROPOCENE KUMKOY SEA
OBAS

37

Dr. Yaşar **AYDIN**

AVRUPA YEŞİL ANLAŞMASI'NIN AB-TÜRKİYE İLİŞKİLERİ ÜZERİNDEKİ
ETKİLERİ NELERDİR?
WHAT ARE THE IMPLICATIONS OF THE EUROPEAN GREEN DEAL ON
EU-TÜRKİYE RELATIONS?

43

Doç. Dr. Köksal **AYDINŞAKİR**

İKLİM DEĞİŞİKLİĞİNİN TARIMSAL SULAMA ÜZERİNE ETKİLERİ
THE IMPACTS OF CLIMATE CHANGE ON AGRICULTURAL IRRIGATION

47

Prof. Dr. Önder **BAKIRCIOĞLU**

İKLİM KAYNAKLI GÖÇ VE ULUSLARARASI HUKUKUN TEPKİSİ
CLIMATE-INDUCED MIGRATION AND THE RESPONSE OF
INTERNATIONAL LAW

51

Prof. Dr. Hüseyin **BASIM** & Prof. Dr. Esin **BASIM**

GLOBAL İKLİM DEĞİŞİKLİĞİNİN BITKİ SAĞLIĞI ÜZERİNE OLASI ETKİLERİ
POSSIBLE EFFECTS OF GLOBAL CLIMATE CHANGE ON PLANT HEALTH 53

Prof. Dr. Sait **BULUT**, Gizem **ŞAHİN**, Gülhan **ÖZBAKIR** & Zeynep **KUBILAY**

OKULLARDAKİ ÇEVRE EĞİTİMİ KAZANIMLARININ YEŞİL GELECEK İÇİN
ANALİZİ 57
ANALYZING ENVIRONMENTAL EDUCATION LEARNING OUTCOMES IN
SCHOOLS FOR A GREEN FUTURE

İsmail Utku **CANTÜRK** & Doç. Dr. Ceren Uysal **OĞUZ**

İKLİM ADALETİ PERSPEKTİFİNDE KENT ÖLÇEĞİNDE İKLİM HAREKETLERİ
URBAN CLIMATE MOVEMENTS UNDER THE PERSPECTIVE OF CLIMATE
JUSTICE 61

İsa **ÇAL** & Prof. Dr. Ayşen **CİRAVOĞLU**

KENTLERİN İKLİM KRİZİNE UYUMUNUN DEĞERLENDİRİLMESİNDE
PERFORMANS ÖLÇÜTLERİ 67
PERFORMANCE CRITERIA FOR ASSESSING URBAN ADAPTATION TO THE
CLIMATE CRISIS

Prof. Dr. Zülfikar **ÇETİN**

DEZAVANTAJLI GRUPLAR EKSENİNDE GÖÇ SAĞLIK VE VATANDAŞLIK
POLİTİKALARI 71
MIGRATION, HEALTH AND CITIZENSHIP POLICIES IN THE CONTEXT OF
DISADVANTAGED GROUPS

Dr. V. Ercan **ÇETİNTÜRK** & Hazal **ERCENGİZ**

SÜRDÜRÜLEBİLİR KALKINMA HEDEFLERİ KAPSAMINDA YEREL
YÖNETİMLER: BÜYÜKŞEHİR BELEDİYELERİNİN STRATEJİK PLANLARI
ÜZERİNDEN BİR ANALİZ 75
SUSTAINABLE DEVELOPMENT GOALS WITHIN THE SCOPE OF LOCAL
GOVERNMENTS: AN ANALYSIS BASED ON THE STRATEGIC PLANS OF
METROPOLITAN MUNICIPALITIES

Doç. Dr. Hatice **ÇOBAN KENEŞ**

İKLİM KRİZİ, MEDYA TEMSİLLERİ VE AKADEMİK İLĞİ
CLIMATE CRISIS, MEDIA REPRESENTATIONS AND ACADEMIC
INTEREST 79

Dr. Pelin **DEMİRCAN YILDIRIM**

İKLİM DEĞİŞİKLİĞİ İLE MÜCADELEDE TÜRKİYE'NİN POLİTİKA VE EYLEM
PLANI 83
TÜRKİYE'S POLICY AND ACTION PLAN IN THE FIGHT AGAINST CLIMATE
CHANGE

Dr. Sevdagül **DENGİZ & Dr. Ahmet ÖZASLAN**

AB ÜLKELERİNDE KARBONDİOKSİT (CO₂) EMİSYONU, KENT NÜFUSU,
TİCARİ AÇIKLIK, NÜFUS ARTIŞI VE EKONOMİK BÜYÜME ARASINDAKİ
İLİŞKİ 87
THE RELATIONSHIP BETWEEN CARBON DIOXIDE (CO₂) EMISSIONS,
URBAN POPULATION, TRADE OPENNESS, POPULATION INCREASE AND
ECONOMIC GROWTH IN EU COUNTRIES

Taylan Önder **DİKER & Eylem DİKER**

İKLİM KRİZİ VE TOPLUMSAL CİNSİYET: YENİ İKTİDAR BOYUTLARINI
BİYOPOLİTİKA BAĞLAMINDA YENİDEN SORUNSALLAŞTIRMAK 91
THE CLIMATE CRISIS AND GENDER: RE-PROBLEMATIZING THE NEW
DIMENSIONS OF POWER IN THE CONTEXT OF BIOPOLITICS

Ayhan **DOYUK**

EKOLOJİDEN GELEN EKONOMİ 95
ECONOMY FROM ECOLOGY

Gülseren **ERGÜN & Durdane KESER**

SİĞİNMACILARIN TOPLUMA UYUMUNDA YEREL YÖNETİMLERİN ROLÜ:
KARAMAN ÖRNEĞİ 97
THE ROLE OF LOCAL GOVERNMENTS IN THE ADAPTATION OF ASYLUM
SEEKERS TO SOCIETY: THE CASE OF KARAMAN

Prof. Dr. Murat **ERDOĞAN**

İKLİM DEĞİŞİKLİĞİ, GÖÇ VE AB POLİTİKALARI 102
CLIMATE CHANGE, MIGRATION AND EU POLICIES

Prof. Dr. Hilal **ERKUŞ**

İKLİM DUYARLI (TURİZM) KENTLER(İN)DE KRİZE KARŞI DAYANIKLILIK VE 106
KURGUCU BEKLENTİLER
FICTIONAL EXPECTATIONS AND THE RESILIENCE OF CRISIS-RIDDEN
CLIMATE SENSITIVE (TOURISM) CITIES

Doç. Dr. Derya **GÖĞEBAKAN YILDIZ**

İKLİM DEĞİŞİKLİĞİ, GÖÇ VE KAPSAYICI EĞİTİM 110
CLIMATE CHANGE, MIGRATION AND INCLUSIVE EDUCATION

Elif **GÜLDÜ** & Doç Dr. Çağdaş **KUŞÇU ŞİMŞEK**

ANTALYA'DA İKLİM DEĞİŞİKLİĞİ: ORANTISIZ MARUZ KALMA VE YEŞİL 114
ALTYAPI EŞİTSİZLİĞİNİN SOSYO-EKONOMİK GRUPLAR ÜZERİNDEN
İNCELENMESİ
CLIMATE CHANGE IN ANTALYA: INVESTIGATION OF
DISPROPORTIONATE EXPOSURE AND GREEN INFRASTRUCTURE
INEQUALITY ACROSS SOCIO-ECONOMIC GROUPS

Doç. Dr. Alper **GÜVEN**

KÜRESEL İKLİM DEĞİŞİKLİĞİ BUĞDAY ÜRETİM VE KALİTESİ İLE İLGİLİ 120
ARAŞTIRMALAR: TÜRKİYE'DE MEVCUT DURUM
EFFECT OF CLIMATE CHANGE ON THE PRODUCTION OF WHEAT AND
WHEAT QUALITY: SITUATION IN TÜRKİYE

Prof. Dr Ferhunde **HAYIRSEVER TOPÇU**

DÜNYA TİCARET ÖRGÜTÜ MÜZAKERELERİNDE İKLİM DEĞİŞİKLİĞİ 125
SORUNU
THE PROBLEM OF CLIMATE CHANGE IN THE WORLD TRADE
ORGANISATION NEGOTIATIONS

Dr Fulya **KANDEMİR** & Emine **YİĞİT**

ÇEVRE DOSTU ÇİFTÇİ KART: İKLİM DEĞİŞİKLİĞİ ETKİLERİNİN
AZALTILMASI İLE UYUM İÇİNDE ÇEVRENİN KORUNMASI VE KIRSAL
KALKINMA 130
ECO-FRIENDLY FARMER CARD: ENVIRONMENTAL PROTECTION AND
RURAL DEVELOPMENT IN HARMONY WITH CLIMATE CHANGE
MITIGATION

Doç. Dr. Yasemin **KAYA** & Prof. Dr. Sevda **GÜRSAKAL**

İKLİM GÖÇÜ, GÜVENLİK VE İNSAN HAKLARI: KAVRAMSAL
BAĞLANTILARIN DEŞİFREŞİYLE POLİTİK EĞİLİMLERİN BELİRLENMESİ
ÜZERİNE BİR ARAŞTIRMA 134
CLIMATE MIGRATION, SECURITY AND HUMAN RIGHTS: A STUDY ON
IDENTIFYING POLITICAL TRENDS BY DECIPHERING CONCEPTUAL
CONNECTIONS

Dr. Öğr. Üy. Canan **KIŞLALIOĞLU**

GÖÇLERİ TERSİNE ÇEVİRMEK MÜMKÜN MÜ? ANAYURDA DÖNÜŞ
PLANIYLA VENEZUELA ÖRNEĞİ 140
IS IT POSSIBLE TO REVERSE MIGRATIONS? THE EXAMPLE OF
VENEZUELA WITH ITS REPATRIATION PLAN

Melike **KİREÇCİBAŞI**

ÇEVRENİN KORUNMASI VE İKLİM DEĞİŞİKLİĞİ İLE MÜCADELEDE
ANTALYA BÜYÜKŞEHİR BELEDİYESİ 144
ANTALYA METROPOLITAN MUNICIPALITY IN THE PROTECTION OF THE
ENVIRONMENT AND COMBATING CLIMATE CHANGE

Esra **KOÇ**, Araş. Gör. Feyza **BARDAK** & Prof. Dr. Deniz **TANYER**

ORTA ÇOCUKLUK DÖNEMİNDE ÇEVRE TUTUM ÖLÇEĞİ'NİN TÜRKÇE
UYARLAMASI: METODOLOJİK ÇALIŞMA 146
TURKISH ADAPTATION OF ENVIRONMENTAL ATTITUDES SCALE IN
MIDDLE CHILDHOOD: A METHODOLOGICAL STUDY

Erhan **KORKMAZ**

İKLİM KRİZİ İLE MÜCADELEDE SİVİL TOPLUM ÖRGÜTLERİ: THE SAVE
MOVEMENT VE BİTKİ TEMELLİ ANTLAŞMA ÖRNEĞİ 150
NON-GOVERNMENTAL ORGANIZATIONS IN FIGHTING THE CLIMATE
CRISIS: THE CASE OF SAVE MOVEMENT AND PLANT-BASED TREATY

Anne-Marie **KORTAS**

İKLİM MÜLTECİLERİ VE BERLİN'DE KABUL YAPILARI 154
CLIMATE REFUGEES AND RECEPTION STRUCTURES IN BERLIN

Dr. Öğr. Üyesi Hikmet **KURAN**

İKLİM DEĞİŞİKLİĞİYLE MÜCADELENİN EL FRENİ: SÜRDÜRÜLEBİLİR
KALKINMA 158
THE HANDBRAKE OF THE STRUGGLE AGAINST CLIMATE CHANGE:
SUSTAINABLE DEVELOPMENT

Öğr. Gör. Dr. Hülya **KÜÇÜK BAYRAKTAR**

İTALYA'DA İKLİM DEĞİŞİKLİĞİ VE TARIM İLİŞKİSİ ÜZERİNE BİR
DEĞERLENDİRME 162
AN EVALUATION ON THE RELATIONSHIP BETWEEN CLIMATE CHANGE
AND AGRICULTURE IN ITALY

Öğr. Gör. Dr. Hülya **KÜÇÜK BAYRAKTAR**

YEREL YÖNETİMLERİN İKLİM DEĞİŞİKLİĞİYLE MÜCADELE POLİTİKALARI:
KYOTO VE STOCKHOLM ÖRNEKLERİ 168
LOCAL GOVERNMENTS' POLICIES TO FIGHT AGAINST CLIMATE
CHANGE: KYOTO AND STOCKHOLM EXAMPLES

Prof. Dr. Recep **KÜLCÜ**

BAZI TARIMSAL ÜRÜN VE KOMBİNASYONLARININ KARBON AYAK
İZLERİNİN PDCAAS DOĞRULTUSUNDA TAM PROTEİN EKSENİNDE
KARŞILAŞTIRILMASI 172
COMPARISON OF CARBON FOOTPRINTS OF VARIOUS AGRICULTURAL
PRODUCTS AND COMBINATIONS ON THE BASIS OF PDCAAS IN THE
COMPLETE PROTEIN AXIS

Prof. Dr. Birgit **LEYENDECKER**

İKLİM DEĞİŞİKLİĞİ VE GÖÇ: NE BİLİYORUZ VE NE YAPABİLİRİZ?
CLIMATE CHANGE AND MIGRATION: WHAT DO WE KNOW AND WHAT
CAN WE DO? 178

Ebrar Sines **MARATOK & Prof. Dr. Erol ESEN**

AVRUPA BİRLİĞİ'NİN YENİ MÜLTECİ POLİTİKALARI
NEW REFUGEE POLICIES OF THE EUROPEAN UNION 182

Em. Prof. Dr. Tuncay **NEYİŞÇİ**

AĞAÇLAR DA GÖÇ EDER
TREES ALSO MIGRATE 187

Em. Prof. Dr. Tuncay **NEYİŞÇİ**

PRAMİDAL SERVİ (C. SEMPERVIRENS VAR. PRAMİDALIS) İLE
OLUŞTURULAN PERDELER KURAKLIK, ORMAN YANGINI VE İKLİM
DEĞİŞİMİNİ KONTROL EDEBİLİR 189
PYRAMIDAL CYPRESS (C. SEMPERVIRENS VAR. PYRAMIDALIS) BARRIERS
TO CONTROL DROUGHT, FOREST FIRES AND CLIMATE CHANGE

Prof. Dr. Gökhan **ORHAN**

ÇETREFİLLİ BİR SORUN OLARAK İKLİM DEĞİŞİKLİĞİ: PATİKA BAĞIMLILIĞI
NASIL AŞILIR? 191
CLIMATE CHANGE AS A WICKED PROBLEM: HOW TO OVERCOME THE
PATH DEPENDENCE?

Dr. Ahmet **ÖZASLAN & Prof. Dr. Hüseyin GÜL**

İKLİM DOSTU DİRENÇLİ KENT VE SÜRDÜRÜLEBİLİR KENTSEL DÖNÜŞÜM
CLIMATE RESILIENT CITY AND SUSTAINABLE URBAN TRANSFORMATION 195

Dr. Elif **ÖZGÜR**

İKLİM DEĞİŞİKLİĞİ VE ÇEVRE KRİZİNE KARŞI TÜRKİYE'DE OKYANUS
OKURYAZARLIĞINI VE VATANDAŞ BİLİMİNİ GELİŞTİRME ÇALIŞMALARI 201
DEVELOPING OCEAN LITERACY AND CITIZEN SCIENCE IN TÜRKİYE
AGAINST CLIMATE CHANGE AND ENVIRONMENTAL CRISIS

Prof. Dr. Erkan **POLAT**

ANTROPOSEN'DE KENTLEŞME VE İKLİM DEĞİŞİKLİĞİNE ANTALYA KENT
BÜTÜNÜNDE BİR BAKIŞ 207
A VIEW OF URBANIZATION AND CLIMATE CHANGE IN THE
ANTHROPOCENE FROM THE ANTALYA CITY WHOLE

Said Abdulrasul **SADAT** & Prof. Dr. Hakan **CANDAN**

İKLİM DEĞİŞİKLİĞİNİN NEDEN OLDUĞU GÖÇÜN YÖNETİLMESİ 211
MANAGING MIGRATION CAUSED BY CLIMATE CHANGE

Dr. Benjamin **SCHRAVEN**

AFETLER, YIKIMLAR, YERİNDEN EDİLMELER? İKLİM DEĞİŞİKLİĞİ İLE
İNSAN HAREKETLİLİĞİ ARASINDAKİ KARMAŞIK BAĞLANTILAR 215
DISASTERS, DESTRUCTION, DISPLACEMENT? THE COMPLEX
INTERLINKAGES BETWEEN CLIMATE CHANGE AND HUMAN MOBILITY

B. Tülin **SEÇEN**

KURUMSAL SÜRDÜRÜLEBİLİRLİK VE KURULUŞLARIN İKLİM DEĞİŞİKLİĞİ
ÜZERİNDEKİ ETKİSİ 219
CORPORATE SUSTAINABILITY AND THE IMPACT OF ORGANIZATIONS
ON CLIMATE CHANGE

Öğr. Gör. Dr. Adem **SÜMEN**, Öğr. Gör. Yelda **KUBLAY** & Prof. Dr. Derya
ADIBELİ

YETİŞKİN BİREYLERİN İKLİM DEĞİŞİKLİĞİ ENDİŞESİ İLE MENTAL İYİ OLUŞ
DÜZEYLERİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ 225
ASSESSMENT OF THE RELATIONSHIP BETWEEN CLIMATE CHANGE
WORRY AND MENTAL WELL-BEING LEVELS IN ADULTS

Övünç **ŞAHİN**

AKDENİZ HAVZASI'NDA İKLİM DEĞİŞİKLİĞİNİN TARİHİ: KÜÇÜK BUZUL
ÇAĞI 229
THE HISTORY OF CLIMATE CHANGE IN THE MEDITERRANEAN BASIN:
LITTLE ICE AGE

Prof. Dr. Timur **ŞAHİN**

GÜNEŞ SİSTEMİMİZİN MERKEZİNDEKİ DEV NÜKLEER REAKTÖR VE UZAY
HAVASI İLİŞKİSİ 233
THE GIANT NUCLEAR REACTOR IN THE CENTRE OF OUR SOLAR
SYSTEM AND ITS INFLUENCE ON SPACE WEATHER

Gülşah **TİRİŞ** & Prof. Dr. Hilal **ERKUŞ**

KENTSEL İKLİM ADALETİNİN KENTSEL TARIM ALANLARINDAKİ
YANSIMASI: ANTALYA KIRCAMI ÖRNEĞİ 237
REFLECTION OF URBAN CLIMATE JUSTICE ON URBAN AGRICULTURAL
LANDS: EVIDENCE FROM ANTALYA KIRCAMI CASE

Burcu **TOPKAYA ŞENEREN** & Doç. Dr. Senem **ATVUR**

KENTLERİN İKLİM DİRENCİNİ ARTIRMADA YEREL DEMOKRASİNİN
GÜÇLENDİRİLMESİ 243
STRENGTHENING LOCAL DEMOCRACY TO INCREASE URBAN CLIMATE
RESILIENCE

Prof. Dr. Murat **TÜRKEŞ**

KÜRESEL İKLİM DEĞİŞİKLİĞİ VE İKLİM DİPLOMASİSİNİN ÖNEMİ 249
GLOBAL CLIMATE CHANGE AND THE IMPORTANCE OF CLIMATE
DIPLOMACY

Prof. Dr. Hacı Halil **USLUCAN**

TÜRKİYE'DEN GÖÇ VE PSİKOLOJİK UYUM SÜRECİ 253
MIGRATION FROM TÜRKİYE AND THE PSYCHOLOGICAL ADAPTATION
PROCESS

Prof. Dr. Sefa **USTA** & Adem **KÜÇÜKYARMA**

TÜRKİYE'DE İKLİM DEĞİŞİKLİĞİ VE ÇEVRE SORUNLARINA YÖNELİK
POLİTİKALAR: KALKINMA PLANLARI ÜZERİNDEN BİR ANALİZ 255
POLICIES TOWARDS CLIMATE CHANGE AND ENVIRONMENTAL
PROBLEMS IN TÜRKİYE: AN ANALYSIS THROUGH DEVELOPMENT
PLANS

Prof. Dr. Halit **ÜNVER**

İKLİM DEĞİŞİKLİĞİ, GÖÇ VE SÜRDÜRÜLEBİLİRLİK – ODKA VE AVRUPA
İÇİN BÜYÜK MÜCADELELER 261
CLIMATE CHANGE, MIGRATION AND SUSTAINABILITY – GRAND
CHALLENGES FOR MENA AND EUROPE

Dr. Detlev **WOLTER**

ALMANYA'NIN İKLİM DEĞİŞİKLİĞİ VE GÖÇ BAĞLANTISINA YÖNELİK
ULUSLARARASI YAKLAŞIMI 265
GERMANY'S INTERNATIONAL APPROACH TO ADDRESS THE CLIMATE
CHANGE AND MIGRATION NEXUS

Ender **YETİM & Prof. Dr. Aynur KAZAZ**

YEŞİL ÇATI SİSTEMLERİNİN BİNA ISITMA YÜKÜ ÜZERİNE ETKİSİ VE
MALİYET İLİŞKİSİNİN İNCELENMESİ 268
INVESTIGATION OF THE EFFECT OF GREEN ROOF SYSTEMS ON
BUILDING HEATING LOAD AND COST RELATIONSHIP

Dursun **YILDIZ**

İKLİM DEĞİŞİKLİĞİ VE GÖÇLERİN BELEDİYELERE ETKİLERİ KENTLER.
NEDEN İKLİM GÖÇLERİNE HAZIRLANMALI? 274
EFFECTS OF CLIMATE CHANGE AND MIGRATION ON MUNICIPALITIES.
WHY CITIES MUST PREPARE FOR CLIMATE MIGRATION

Gökçe **YÖRÜKOĞLU SUNGAR**

GÖÇ, ÇEVRE VE İKLİM DEĞİŞİKLİĞİ VE GÖÇ BAĞLANTISINA
ULUSLARARASI GÖÇ ÖRGÜTÜ'NÜN YAKLAŞIMI 278
MIGRATION, ENVIRONMENT AND CLIMATE CHANGE NEXUS:
INTERNATIONAL ORGANISATION OF MIGRATION'S APPROACH

ÖNSÖZ

Değişimden söz ettiğimizde sıklıkla bu sözcüğe olumlu bir mana yüklemeye eğilimliyizdir. Bunun kaydedeğer en önemli istisnalarından biri, 'değişimin' önüne 'iklim' sözcüğünü eklediğimizde ortaya çıkmaktadır. 'İklim değişimi' çağımızın aciliyeti en yüksek sorunlarından biridir ve hemen tedbir almazsak bu sorunu muhtemelen onun yıkıcı etkileri ile birlikte gelecek nesillere miras bırakacağız. Bu öngörü, sadece 29 Kasım - 1 Aralık 2023 tarihleri arasında Antalya Bilim Forumu'nda (ANISF) bir araya gelen bilim insanları tarafından değil, aynı zamanda ilk elden deneyimlediğimiz felaketler ve günlük yaşamımızdaki farklılaşmalar tarafından da doğrulanan bir gerçekliğe dönüşmüştür.

İklim değişimi ile birlikte çevre sorunları da içinde yaşadığımız yüzyılı biçimlendirmektedir. Dizginlenemeyen endüstriyel üretim ve tüketim çılgınlığı, daha yüksek refah ve kalkınma arzusu gibi tüm dünyadan yükselen meşru taleplerin yanı sıra kar maksimizasyonu gibi hırslarla da tetiklenerek, failin aynı zamanda mağdur olduğu bu çetrefilli sorunlar yumağını ortaya çıkarıyor. Ürettiğimiz sorunların küresel bir bedeli var.

Bu bedeli küresel düzeyde olduğu gibi bölgesel ve yerel ölçeklerde güvenlikten tarıma, sağlıktan bayındırlığa, beslenmeden ulaşım ve enerji güvenliğine kadar yaşadığımız pek çok değişimle ödüyoruz. Göç ise bu iki sorundan bağımsız olarak, ancak giderek artan bir biçimde bu sorunların bir neticesi olarak karşımıza çıkıyor. Eğer yeterince hızlı davranılmazsa 2050 yılına kadar 200 milyonun üzerinde insanın göçü ile karşılaşacağımız öngörüsü, iklim-göç ilişkisini ve içinde bulunduğumuz durumun vehametini en net yansıtan verilerden biri.

Bu bağlamda çağımızın başlıca üç konusunu, çok boyutlu bir bakış açısıyla farklı alanlardan gelen akademisyenler ve uzmanlarca masaya yatırdık. Konuya dair söylenebileceklerin ne kadar çok olduğunun en net kanıtlarından biri, hiç şüphesiz elinizde bulunan ve hacmi yüzlerce sayfayı bulan bu bildiri özetleri kitabı. Türkçe ve İngilizce olarak iki dilli hazırladığımız bu yayın ile gelecek yıllara da taşması temennisi ve somut gayreti içince olduğumuz ANISF toplantılarının birincisinin bir dökümantasyonunu yaparken, içerikteki bildiri özetlerinin başka araştırmacılara ve bilhassa genç nesillere bu konulara daha fazla eğilme yönünde teşvik ve ilham vermesini temenni ediyoruz.

Yayımda yer alan bildiri özetlerini ilk yazarın soyadına göre sıraladık. Her bildirin Türkteşinin ardından İngilizcesine yer verdik. Okuyucu bu yayının ilk sayfalarında yer bulan programı inceleyerek, ilginç bulunduğu sunumların özetlerine ilk yazarın soyadına göre ulaşabilir.

ANISF 2023 Kongre programını ve elinizde bulunan bu yayının ortaya çıkışını bir dizi paydaşımızın güven ve desteğine borçluyuz. Bu vesileyle Antalya Valisi Hulusi Şahin'e, Akdeniz Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Özlenen Özkan'a ve üniversitenin çeşitli akademik ve idari birimlerine, Antalya Büyük Şehir Belediye Başkanı Muhittin Böcek'e, Kepez Belediye Başkanı Hakan Tütüncü'ye, Antalya Gençlik ve Spor İl Müdürlüğü'ne, Antalya Tarım Konseyi'ne, Antalya Ticaret Borsası'na, Friedrich Ebert Stiftung Derneği Türkiye Temsilciliği'ne, Türkiye ve Uyum Araştırmaları Merkezi'ne (ZFTI), Berlin Protestan Uygulamalı Bilimler Üniversitesi'ne, Su Politikaları Derneği'ne, Akdeniz Üniversitesi Çevre ve İklim Değişikliği Öğrenci Topluluğu'na ve Titiz Agrogroun'a teşekkür ediyoruz. ANISF 2023 Bilim Kurulu ve büyük bir özveri ve ekip anlayışı ile çalışmalarını yürüten Düzenleme Kurulu üyelerine şükranlarımızı sunuyoruz.

Antalya'nın ev sahipliğinde, yerelden globale uzanan sürdürülebilir bir geleceğin ortak akıl platformuna dönüştürme arzusunda olduğumuz ANISF'te (www.anisf.com) 2024 yılında ve sonrasında da sizlerle buluşma arzusu ve mutluluğuyla keyifli okumalar dileriz.

Editörler

FOREWORD

When we talk about change, we tend to think of it in positive terms. A notable exception, however, is when it is preceded by the prefix 'climate-'. Climate change is one of the most pressing challenges of this century. The devastating effects of this problem are likely to be inherited by future generations if we do not take action now. This conclusion is supported not only by the science gathered at the Antalya Science Forum (ANISF) from 29 November to 1 December 2023, but also by the disasters and changes in our daily lives that we are experiencing first-hand.

Apart from climate change, the current century is significantly characterised by environmental problems. The unbridled frenzy of industrial production and consumption, fuelled both by legitimate aspirations for prosperity and progress and by the desire to maximise profits, is creating a complex web of challenges in which the polluter is also the victim. The problems we generate have a global price.

We are paying this price at global, regional and local levels through a variety of changes in security, agriculture, health, public infrastructure, food, transport and energy security. By contrast, the issue of migration is unrelated to the above problems, but is increasingly emerging as a consequence of them. Unless urgent action is taken, more than 200 million people could be affected by migration by 2050. This assessment is a powerful reflection of the link between climate and migration and the urgency of our current situation.

We have therefore brought together scientists and experts from a range of disciplines to discuss three key issues of our time from a multidisciplinary perspective. The book you are holding in your hands, which contains hundreds of pages of abstracts of the presentations, is undoubtedly a convincing demonstration of the wealth of material for discussion on this topic. Through this bilingual publication in Turkish and English, we hope that the contents of this book will encourage and inspire other researchers, especially the younger generation, to pay more attention to these issues.

The abstracts are arranged in order of the last name of the first author, with the Turkish version of each summary followed by the English version. Readers can find the abstracts of the presentations that pique their interest in the program on the first pages of this publication.

The preparation of the ANISF 2023 Congress Programme and this publication is due to the trust and generous support of many stakeholders. We

would like to take this opportunity to thank Mr. Hulusi Şahin, the Governor of Antalya, Prof. Dr. Özlenen Özkan, the Rector of Akdeniz University and the President of the University, Prof. Dr. Dr. Özlenen Özkan. We would also like to thank various academic and administrative units of the University, the Mayor of Antalya, Mr Muhittin Böcek, the Mayor of Kepez, Mr Hakan Tütüncü, the Provincial Directorate of Youth and Sports, the Antalya Agricultural Council, the Antalya Commodity Exchange, Antalya Agricultural Council, Antalya Commodity Exchange, the Friedrich Ebert Foundation Representation in Türkiye, the Centre for Studies on Turkey and Integration Research (ZfTI), the Protestant University of Applied Sciences Berlin, the Association for Water Policy, the Akdeniz University Student Community for Environment and Climate Change and Titiz Agrogroun.

We would like to thank the Scientific Committee of ANISF 2023 and the members of the Organizing Committee, who carried out their work with great commitment and teamwork.

We welcome you to a most inspiring reading and combine this with the express wish and anticipation of meeting you at the ANISF in 2024 and beyond. With Antalya as our host, we want this forum to serve as a shared intellectual platform for a sustainable future, from the local to the global.

Editors

ANTALYA ULUSLARARASI BİLİM FORUMU

ANISF 2023 SONUÇ BİLDİRGESİ

'İklim Değişikliği, Çevre Krizi ve Göç'

29 Kasım-1 Aralık 2023 / Antalya

21. yüzyılın ilk çeyreğine damgasını vuran üç ana konu, 'iklim değişikliği', 'çevre krizi' ve 'göç', çeşitli ülkelerden gelen bilim insanları, siyasi ve idari karar alıcılar, sivil toplum ve ekonomi temsilcileri tarafından disiplinler arası bir bakış açısıyla masaya yatırıldı.

Akdeniz Üniversitesi Sosyal Politika ve Göç Çalışmaları Uygulama ve Araştırma Merkezi (ASPAG) öncülüğünde Antalya Büyükşehir Belediyesi ve Almanya merkezli Türkiye ve Uyum Araştırmaları Merkezi'nin (Zentrum für Türkei und Integrationsforschung - ZfTI) katkılarıyla gerçekleştirilen forumun paydaşları arasında Su Politikaları Derneği, Friedrich Ebert Vakfı, Antalya Ticaret Borsası, Kepez Belediyesi, Berlin Protestan Uygulamalı Bilimler Üniversitesi (Evangelische Hochschule Berlin – EHB), Antalya Gençlik ve Spor İl Müdürlüğü, Antalya Tarım Konseyi, Akdeniz Üniversitesi Çevre ve İklim Değişikliği Öğrenci Topluğu ve Titiz Agrogroun yer aldı.

Antalya Vali Yardımcısı Erol Tanrıkulu, Akdeniz Üniversitesi Rektör Yardımcısı Prof. Dr. Şükrü Özen, Antalya Büyükşehir Belediye Başkan Danışmanı Lokman Atasoy, ZfTI Bilimsel Direktörü ve Duisburg-Essen Üniversitesi Modern Türkiye Çalışmaları Anabilim Dalı Başkanı Prof. Dr. Hacı Halil Uslucan, ASPAG Müdürü ve Antalya Bilim Forumu Başkanı Prof. Dr. Erol Esen, programın açılışında yaptıkları konuşmalarda iklim değişikliğinin giderek artan etkilerine karşı toplumsal ve bireysel düzeyde acil tedbirler alınmasının zorunluluğuna işaret ettiler.

Üç gün boyunca üç salonda gerçekleştirilen sunumlarda sorun alanları ve bu alanlarda geliştirilebilecek sürdürülebilir ve insani nitelikli çevre, kent ve göç politikaları ile şimdye kadar sürdürülen uygulamalardan örnekler ele alındı. Yoğun ilgi gören ana programın yanı sıra, kongrenin çerçeve programı da büyük ilgi topladı. Bilim Forumu çerçeve programında yer alan Kurumsal Sürdürülebilirlik Eğitimi ve Karbon Okur Yazarlığı Eğitimi başlıklı sertifikalı programlarına 300'den fazla katılımcı iştirak etti.

Kongreye sekiz ülkeden uzmanlar dahil olurken, en büyük katılımı Türkiye ile ortak bir göç tarihini paylaşan ve Türkiye'nin turizm ve ticarete en büyük uluslararası partnerleri arasında yer alan Almanya gösterdi. Programın partnerleri arasında yer alan Türkiye ve Uyum Araştırmaları Merkezi ve Berlin Protestan Uygulamalı Bilimler Üniversitesi (EHB) yanı sıra, Almanya'nın göç ve uyum alanındaki en saygın üst akademik kurullarından

biri olan Göç ve Uyum Uzmanları Konseyi (Sachverstaendigenrat für Integration und Migration – SVR), Berlin Eyaleti, Alman Kalkınma ve Sürdürülebilirlik Enstitüsü (IDOS), Bilim ve Siyaset Vakfı (SWP), Frankfurt İktisadi ve İdari Uygulamalı Bilimler Üniversitesi'nden (FOM) alanlarında yetkin uzman ve akademisyenler programda yer aldı. ASPAG ve ZFTI'nin, Türk-Alman akademik diyalogunun güçlendirme yönündeki ortak gayretlerinin bu ilk olumlu neticesinin, yayına hazırlanan kongre bildirileri kitabının Almanya merkezli bir yayın olarak uluslararası akademik dünyanın dikkatine sunulması ile daha da güçlenmesi bekleniyor.

Uzay bilimleri, ormancılık, meteoroloji, siyaset bilimi, sosyoloji, psikoloji, eğitim bilimleri, sağlık bilimleri ve daha pek çok farklı bilim dallarında yetkin akademisyenler ile siyasi ve ekonomik karar alma ve uygulama süreçlerinde yer alan uzmanların sunumlarından ortak sonuçlar derlemenin tüm güçlüğüne rağmen, kongrenin temel tespit ve önerleri şu başlıklar altında özetlenebilir:

- İklim değişikliği, çevre krizi ve göç başlıkları etrafında ortaya çıkan zorlukların üstesinden gelmede uluslararası, ulusal ve yerel siyasal karar alma süreçlerinin tümüne görevler düşmektedir. Global nitelikteki bu sorunların çözümünde yerel yönetimlerin güçlendirilmesi ve iyi uygulama örneklerine dair kapsamlı bilgi alışverişi önem taşımaktadır.
- En büyük emisyon üreticisi olarak sanayi ve ekonominin, çevre ve iklim koruma süreçlerine dahil edilmesi, bilhassa tedarik zincirlerinin çevre ve iklim dostu biçimde şekillendirilmesi öncelik arz etmektedir. Sürdürülebilir ve insani zemine dayalı üretim ilişkileri, kalıcı bir kalkınmayı mümkün kılacak, uluslararası göç baskısı hafifleyecektir.
- Siyaset ve ekonomi alanlarında çözümler üretilirken alışlagelmiş yolların dışına çıkmak zorunludur. Yasaklayıcı tedbirler kadar, özendirici ve bilinç arttırıcı teşvikler de bu bağlamda yararlı olacaktır. Teknoloji kullanımı ve okul eğitim sistemlerine çevre bilincini güçlendirici programların entegre edilmesi gibi tedbirlerin bilimsel olarak kanıtlanabilir faydaları görülmüştür. Bu örneklerin geliştirilmesi ve yaygınlaştırılması yararlı olacaktır.
- İklim değişikliği bilhassa Afrika kıtasından diğer kıtalara göç baskısı ile birlikte, bu kıtada ve diğer coğrafyalardaki çatışmaların şiddetini arttıracaktır. Türkiye de dahil olmak üzere Akdeniz'in kuzeyindeki ülkeler bu yeni göçü karşılamaya ve yeni çatışmaların ortaya çıkmasını önlemeye yönelik ortak tedbirler almaya hazır olmalıdırlar. Bu çerçevede iklim değişikliği ve çevre krizleri kaynaklı göçün evrensel hukukun bir parçasına dönüştürülmesi ve bu göçün yarattığı yükün uluslararası alanda adil dağıtımını önem arz etmektedir.

- Akdeniz Havzası iklim değişikliğinin tesirlerinden olumsuz biçimde etkilenmektedir ve su kaynaklarının azalması, tarım arazilerinin kaybı, denizlerdeki çeşitliliğin ve çeşitli türlerin kaybı gibi sorunların gelecek yıllarda daha da belirgin bir şekilde görülmesi beklenmektedir. Antalya özelinde de bu yönde ciddi yansımalar beklenirken, bu değişimlerin yaratacağı zararın en aza indirilmesi için kapsamlı siyasi ve ekonomik tedbirler zorunludur. Bu bağlamda kitle turizminin sürdürülebilirliğinin gözden geçirilip, yeni modellerin gündeme alınması, kent merkezleri üzerindeki göç baskısını hafifletecek politikalar geliştirilmesi zorunludur.

Kongre bulgularını bir cümle ile özetlemek gerekirse 'Böyle devam edersek, artık böyle devam edemeyeceğiz'.

Prof. Dr. Erol Esen
ANISF Başkanı

ANTALYA INTERNATIONAL SCIENCE FORUM
ANISF 2023 FINAL DECLARATION
‘Climate Change, Environmental Crisis and Migration’

29 November-1 December 2023 / Antalya

Three main issues that left their mark on the first quarter of the 21st century, 'climate change', 'environmental crisis' and 'migration', were discussed from an interdisciplinary perspective by scientists, political and administrative decision makers, civil society and economy representatives from various countries.

The stakeholders of the forum, which was held under the leadership of Akdeniz University Social Policy and Migration Studies Application and Research Center (ASPAG) with the contributions of Antalya Metropolitan Municipality and the Germany-based Centre for Studies on Turkey and Integration Research (Zentrum für Türkei und Integrationsforschung - ZfTI), include Water Policy Association, Friedrich Ebert Foundation, Antalya Commodity Exchange, Kepez Municipality, Berlin Protestant University of Applied Sciences (Evangelische Hochschule Berlin – EHB), Antalya Youth and Sports Provincial Directorate, Antalya Agriculture Council, Akdeniz University Environment and Climate Change Student Association and Titiz Aggroup took part.

Antalya Deputy Governor Erol Tanrikulu, Akdeniz University Vice-Rector Prof. Dr. Şükrü Özen, Antalya Metropolitan Municipality Mayor Lokman Atasoy, ZfTI Scientific Director and Head of the Department of Modern Turkish Studies at Duisburg-Essen University Prof. Dr. Hacı Halil Uslucan, ASPAG Director and Antalya Science Forum President Prof. Dr. Erol Essen opened the programme. In their speeches, they pointed out the need to take urgent measures at the societal and individual levels against the increasing effects of climate change.

In the presentations held in three halls for three days, problem areas, sustainable and humane environmental, urban and migration policies that can be developed in these areas and examples of practices that have been carried out so far were discussed. In addition to the main program, which attracted great attention, the framework program of the congress also attracted great attention. More than 300 participants participated in the certified programs titled Corporate Sustainability Training and Carbon Literacy Training in the Science Forum framework program.

While experts from eight countries attended the congress, the largest participation was from Germany, which shares a common migration history with Türkiye and is among Türkiye's largest international partners in tourism and trade. In addition to the Centre for Studies on Turkey and Integration Research and Berlin Protestant University of Applied Sciences (EHB), which are among the partners of the program, the Council of Migration and Integration Experts (Sachverstaendigenrat für Integration und Migration – SVR), one of Germany's most respected top academic boards in the field of migration and integration. Experts and academicians who are competent in their fields from the State of Berlin, the German Institute for Development and Sustainability (IDOS), the Science and Politics Foundation (SWP), and the Frankfurt University of Economics and Administrative Applied Sciences (FOM) took part in the program. This first positive result of ASPAG and ZFTI's joint efforts to strengthen the Turkish-German academic dialogue is expected to be further strengthened with the presentation of the congress proceedings book prepared for publication to the attention of the international academic world as a publication based in Germany.

Despite all the difficulties of compiling common conclusions from the presentations of academics who are competent in space sciences, forestry, meteorology, political science, sociology, psychology, educational sciences, health sciences and many other branches of science, and experts involved in political and economic decision-making and implementation processes, the basic principles of the congress The findings and suggestions can be summarized under the following headings:

- All international, national and local political decision-making processes have a role to play in overcoming the challenges that arise around climate change, environmental crisis and migration. Strengthening local governments and comprehensive information exchange on good practice examples are important in solving these global problems.
- As the largest emission producer, it is a priority to include industry and economy in environmental and climate protection processes, especially shaping supply chains in an environmentally and climate-friendly manner. Production relations based on sustainable and humane grounds will make permanent development possible and international migration pressure will be relieved.
- It is necessary to go beyond the usual paths when producing solutions in the fields of politics and economy. Encouraging and awareness-raising incentives, as well as prohibitive measures, will be useful in this context. Measures such as the use of technology and the integration of programs that strengthen environmental awareness into

school education systems have proven scientifically proven benefits. It would be useful to develop and disseminate these examples.

- Climate change, especially with the pressure of migration from the African continent to other continents, will increase the intensity of conflicts in this continent and other geographies. Countries in the north of the Mediterranean, including Türkiye, should be ready to take joint measures to welcome this new migration and prevent the emergence of new conflicts. In this context, it is important to turn migration caused by climate change and environmental crises into a part of universal law and to fairly distribute the burden created by this migration internationally.
- The Mediterranean Basin is negatively affected by the effects of climate change, and problems such as decrease in water resources, loss of agricultural lands, loss of marine diversity and various species are expected to be seen more clearly in the coming years. While serious repercussions in this direction are expected in Antalya, comprehensive political and economic measures are mandatory to minimize the damage caused by these changes. In this context, it is necessary to review the sustainability of mass tourism, put new models on the agenda, and develop policies that will alleviate the migration pressure on city centers.

To summarize the congress findings in one sentence: 'If we continue like this, we will not be able to continue like this anymore'.

Prof. Dr. Erol Esen
President of ANISF

AFRİKA'DA BİR İNSAN GÜVENLİĞİ SORUNU OLARAK İKLİM GÖÇÜ: LİBERAL PERSPEKTİFTEN YÖNETME

Ishmael ADJEI*
Sevilay Z. AKSOY**

ÖZET

Amaç: İklim göçü yakın zamanda dünya genelinde önemli bir olgu haline geldi. Afrika'da zorla yerinden etme ve iklim değişikliğinin sebep olduğu göç uluslararası gündemin de başlıca tartışma konuları arasına girmiş bulunmaktadır. Dünya Bankası Groundswell Raporu'nda öngörüldüğü üzere, iklim değişikliği, gerekli ve uygun önlemler alınmadığı takdirde, 2050 yılına kadar 216 milyon insanın küresel ölçekte göç etmesine yol açacaktır. Bu rakam içinde Afrika'nın 105 milyon kişiyle gelecekte en çok iklim göçü krizlerine sahip olacak kıta olması beklenmektedir (World Bank Groundswell Report, 2021: xv). Ancak kıtada bu sorunu ele almak için önemli bir mesafe katedilmemiştir; hükümetlerin yaptıklarıyla kendilerinden yapmaları beklenenler arasında ciddi bir boşluk vardır (Oakes ve diğerleri, 2023:2; Ghosh & Orchiston, 2022:16-17). Yazarlar bu çalışmada, Afrika'daki iklim değişikliği ve göç arasındaki ilişkiye bakmakta, iklim değişikliğinin Afrika'daki göçe olan etkilerini değerlendirmekte, mevcut göç yönetimini incelemekte ve iklim göçü yönetimine dair zorlukları ortaya koyup politikalarındaki boşlukları doldurmaya yönelik liberal kuram perspektifinden öneriler sunmaktadır.

Yöntem: Çalışma niteliksel bir analiz yöntemi izlemektedir. Konuya ilişkin halihazırdaki literatürde yer alan tezler gözden geçirilip tartışılmakta ve ilgili resmi raporlar değerlendirilip incelenmektedir. Bu çalışma Afrika'daki iklim göçünü bir insan güvenliği problemi olarak kavramsallaştırmaktadır. Bu bağlamda göç yönetim yapılarındaki boşlukları belirlemek amacıyla söz konusu yönetimin liberal kuram perspektifinden kapsamlı bir niteliksel analizi yapılmaktadır.

Bulgular: Bu çalışma iklim kaynaklı göçün Afrika'da insan güvenliğini ilgilendiren yansımaları olduğunu ancak bu sorunu ele almak için gerekli olan

* Doktora Öğr., Dokuz Eylül Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Uluslararası İlişkiler ABD, adishcare15@gmail.com

** Doç. Dr., Dokuz Eylül Üniversitesi, İşletme Fakültesi, Uluslararası İlişkiler Bölümü, sevilayz.aksoy@deu.edu.tr

etkili bölgesel işbirliğinin henüz gerçekleşmediğini ortaya koymaktadır. Ayrıca bu çalışma, iklim göçmenlerinin ve misafir toplum üyelerinin sorunlarını, özellikle geçinme sorunlarını ele alan uzun dönemli özgün bir bölgesel politika çerçevesi olmadığını göstermektedir. Önceki bazı çalışmalarda, örneğin Issifu ve diğerleri (2022:5-6), Olaniyan (2015), and Bukari (2017), gözlemlendiği üzere bazı yerlerde iklim göçmenleri ile misafir toplum üyeleri arasında misafir toplumdaki sınırlı kaynaklar üstündeki rekabetten dolayı çatışmalar mevcuttur. Ancak işbirliği sorunları nedeniyle bu çatışmaları çözmeye yönelik etkili bir hükümetler arası politika çerçevesi bulunmamaktadır.

Özgün Değer: Afrika'da politikadaki iklim değişikliği ve göç yönetimine dair boşluklar ortaya konup tartışılmaktadır. Bu çalışma iklim kaynaklı göçün yönetimi için uzun ömürlü çözümler bulmaya yönelik politika önerilerinde bulunmaktadır. Bu öneriler halihazırdaki politika çerçevelerindeki boşlukları dikkate alarak daha iyi stratejilerin geliştirilmesine yardımcı olacaktır.

Sonuç: İklimle bağlı hareketlilik Afrika'daki insan güvenliği için varoluşsal bir tehdittir. Ancak bölgedeki hükümetler kendilerini ciddi olarak ve yeterince bu sorunu ele almak için etkili politikalar oluşturmaya ve uygulamaya adanmışlardır. Bu durum Afrika'daki iklim kaynaklı göçle ilişkili insan güvenliği sorunlarına dair gerçekler, hükümetlerin yaptıkları ve kendilerinden beklentiler hakkında endişeler yaratmaktadır. İklim göçmenleri varoluşsal geçinme sorunlarıyla karşı karşıya olup bazı durumlarda misafir toplum üyeleriyle çatışmalar da, hükümetler iklim göçünü etkili bir şekilde yönetmekten uzaktır. İlgili taraflar arasında etkili işbirliği tesis edilmezse, geçinme sorunları ve çatışmaların sınırlı kaynaklar ve misafir toplumlar ve sıcak iklim noktalarındaki sosyal yardımlar üstündeki rekabetten dolayı artması muhtemeldir. Bu sebeple, Afrika'da iklim değişikliğinin alarm düzeyindeki etkilerine dikkat etmek gerekmektedir. Bu çalışma, Afrika hükümetlerinin ve ilgili diğer tarafların, devlet ve devlet-dışı aktörlerin, güçlü bir adanmışlık/ kararlılık ve işbirliği yoluyla uyum ve zararları azaltma stratejilerini hayata geçirmek için samimi bir şekilde gayret etmeleri gerektiğini savunmaktadır. Ek olarak, taraflar iklim değişikliğinin göç üzerine etkileri konusundaki farkındalığı arttırmaya ve yerel düzeydeki liderlerle etkili işbirliğini tesis etmeye çalışmalıdırlar.

Anahtar Kelimeler: İklim göçü, Afrika, İnsan Güvenliği, Zararları Azaltma ve Uyum

CLIMATE MIGRATION AS A HUMAN SECURITY PROBLEM IN AFRICA: GOVERNING FROM LIBERAL PERSPECTIVE

Ishmael ADJEI*
Sevilay Z. AKSOY**

ABSTRACT

Purpose: In recent times, climate migration has become a critical phenomenon around the world. Forced displacement and migration driven by climate change in Africa have become major topics of discussion on the international agenda. As projected by the World Bank Groundswell Report, without necessary and appropriate measures, climate change could cause 216 million people to migrate globally by 2050. Out of this number, Africa is projected as the continent that will have the highest number of climate migration crises in the future amounting to 105 million people (World Bank Groundswell Report, 2021: xv). Yet, no significant progress has been made to address this issue on the continent; there is a critical gap between what governments do and what is expected of them (Oakes et al., 2023:2; Ghosh & Orchiston, 2022:16-17). In this study, the authors look into the relationship between climate change and migration in Africa, assess the impacts of climate change on migration in Africa, examine migration governance, and point out the challenges regarding climate migration governance, and make recommendations to fill the gaps in policies from the perspective of liberal theory.

Method: The study applies a qualitative method of analysis. The arguments in the existing literature related to the topic are reviewed and discussed, and related official reports are assessed and analyzed. This study conceptualizes climate migration as a human security problem in Africa. In this regard, a comprehensive qualitative analysis of the migration governance in the region is made to identify the gaps in the governance structures through a liberal perspective.

Findings: This study puts forward that climate-induced migration has human security implications in Africa, but the necessary effective regional cooperation to address this issue has not been realized yet. Also, the study

* PhD Cand., Dokuz Eylül University, Post-Graduate School of Social Sciences, International Relations, adishcare15@gmail.com

** Assoc. Prof. Dr., Dokuz Eylül University, Faculty of Business, Department of International Relations, Sevilayz.aksoy@deu.edu.tr

finds that there is no specific long-term regional policy framework to address the concerns of the climate migrants and the host community members, especially their livelihood challenges. As observed in some earlier studies such as Issifu et al. (2022:5-6), Olaniyan (2015), and Bukari (2017), in some places there are existing conflicts between climate migrants and host community members due to competition over limited resources in the host communities. However, due to cooperation problems, there is no effective intergovernmental policy framework to address these conflicts.

Original Value: Gaps that exist within policies in Africa regarding climate change and migration governance are explored and discussed. This study provides policy recommendations for durable solutions for climate-induced migration governance. These recommendations will help to establish better strategies by paying critical attention to the gaps in the current policy frameworks.

Conclusion: Climate mobility is an existential threat to human security in Africa. However, governments in the region have not sufficiently and seriously committed themselves to formulate and implement effective policies to address this problem. This raises concerns about the realities pertaining to human security issues related to climate-induced migration in Africa, what governments do, and what is expected of them. Although climate migrants face existential livelihood challenges and, in some cases, engage in conflicts with host community members, governments are far from effectively governing climate migration. Unless effective cooperation is established among stakeholders, livelihood challenges and conflicts are likely to increase due to competition for limited resources and social amenities in host communities and climate hotspot areas. Therefore, there is a need to pay critical attention to the alarming impact of climate change on migration in Africa. The study defends that African governments and other stakeholders, both state and non-state actors, need to make genuine efforts through strong commitment and cooperation with a view to implementing strategies of adaptation and mitigation. Also, stakeholders should try to increase awareness of the effects of climate change on migration and establish effective cooperation with leaders at the local level.

Keywords: Climate Migration, Africa, Human Security, Mitigation and Adaptation

ANTALYA'DA YERELDE İKLİM DEĞİŞİKLİĞİ POLİTİKALARI VE ÇEVRE YÖNETİMİ

Nilgün AKBULUT ÇOBAN*

Arka Plan: Türkiye’de iklim değişikliği ile ilişkili aşırı hava olaylarındaki artışa bağlı olarak önemli ekonomik, sosyal ve çevresel zararlara sebep olan afetlerin sayı, sıklık ve şiddetinde yaşanan artışlar ile kendini gösteren iklim değişikliğinin olumsuz etkileriyle mücadele edilmesi için her bir coğrafi bölgenin iklim değişikliğine karşı direncinin artırılması ve şehir ölçeğinde iklim değişikliği konusunda gerçekleştirilecek eylemlerde çevre yönetimi önemli bir yer almaktadır.

Amaç: Bu çalışmada; iklim değişikliğinden en çok etkilenecek bölgelerden biri olan Akdeniz Havzasında yer alan Antalya’da çevre yönetimi kapsamında gerçekleştirilen faaliyetlerin değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

Yöntem: Turizm ve tarım sektörüyle Türkiye’nin öncü kentlerinden biri olan Antalya’da çevre yönetimi kapsamında hava kalitesi, atıksu ve katı atık yönetimi alanındaki çevresel altyapı incelenmiştir.

Bulgular: Antalya’da hava kalitesinin korunması ve kalitesinin yükseltilmesi amacıyla 2020-2024 yılları için “Temiz Hava Eylem Planı” çerçevesinde faaliyetler yürütülmektedir. Muratpaşa, Kepez, Kumluca, Alanya, Manavgat, Serik ve Gazipaşa’da yer alan toplam 8 adet hava kalitesi izleme istasyonlarından alınan veriler çevrimiçi olarak kamuoyu ile paylaşılmaktadır. Atıksu yönetimi kapsamında Antalya’da 28 tane merkezi atıksu arıtma tesisi bulunmakta olup her ay düzenli olarak alınan numunelerle yetkilendirilmiş laboratuvarlar tarafından analiz edilerek kontrol edilmekte ve alıcı ortamdaki su kalitesinin korunması sağlanmaktadır. Ayrıca, sürekli izleme sistemleri üzerinden anlık olarak veriler Çevre, Şehircilik ve İklim Değişikliği İl Müdürlüğü’nce takip edilebilmektedir. Antalya’da deniz çöpleri oluşumunun öncelikle kaynağında azaltılmasına yönelik tedbirleri, bununla birlikte deniz ve kıyı ortamımızda hâlihazırda bulunan deniz çöplerinin temizlenmesine ve halkın farkındalığının artırılmasına yönelik faaliyetlere büyük önem verilmekte ve Deniz Çöpleri İl Eylem Planı kapsamında çalışmalar yürütülmektedir. Çevresel altyapının vazgeçilmez bir parçası olan katı

* Dr., Antalya Çevre Şehircilik ve İklim Değişikliği İl Müdürlüğü, nlg.n.akbulut@gmail.com

atıkların yönetimi bağlamında Kızıllı ve Alanya'da 2 adet entegre katı atık tesisi bulunmakta olup bu tesisler atıkların enerjiye dönüşümüne imkân sağlayacak niteliktedirler. Ayrıca Patara ve Manavgat'ta 2 adet katı atık düzenli depolama tesisi mevcuttur. Ülkemizde, atıkların oluşumundan bertarafına kadar çevre ve insan sağlığına zarar vermeden yönetiminin sağlanması hedefi ile Sıfır Atık Projesi yürütülmektedir. Bu kapsamda da 2023 yılı itibarıyla Antalya'da 6638 tane işyeri ve kurumun sıfır atık temel seviye belgesine sahip olduğu tespit edilmiştir.

Sonuçlar: İklim değişikliğinin etkileri ile mücadele etmek ve bu kapsamdaki uyum çalışmalarına öncelik vermek ve desteklemek büyük öneme sahiptir. Bu bağlamda, Antalya'daki çevre yönetimi kapsamındaki altyapının birçok kente kıyasla iyi noktada olmasına rağmen iyileştirilmesine ve kapasite artırımına yönelik çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Atık Yönetimi, Hava Kalitesi, Atıksu, İklim Değişikliği

LOCAL CLIMATE CHANGE POLICIES AND ENVIRONMENTAL MANAGEMENT IN ANTALYA

Nilgün AKBULUT ÇOBAN*

ABSTRACT

Background: In order to combat the negative impacts of climate change, which are manifested by the increase in the number, frequency and severity of disasters that cause significant economic, social and environmental damages due to the increase in extreme weather events associated with climate change in Türkiye, environmental management has an important place in increasing the resilience of each geographical region against climate change and in the actions to be taken on climate change at the city scale.

Objective: This study aims to evaluate the activities carried out within the scope of environmental management in Antalya, which is located in the Mediterranean Basin, one of the regions that will be most affected by climate change.

Method: Environmental infrastructure in the fields of air quality, wastewater and solid waste management were analyzed within the scope of environmental management in Antalya, one of the leading cities of Türkiye with its tourism and agriculture sectors.

Results: In order to protect and improve air quality in Antalya, activities are carried out within the framework of the "Clean Air Action Plan" for 2020-2024. Data from a total of 8 air quality monitoring stations located in Muratpaşa, Kepez, Kumluca, Alanya, Manavgat, Serik and Gazipaşa is shared with the public online. Within the scope of wastewater management, there are 28 central wastewater treatment plants in Antalya, and samples taken regularly every month are analyzed and controlled by authorized laboratories to ensure the protection of water quality in the receiving environment. In addition, instantaneous data can be monitored by the Provincial Directorate of Environment, Urbanization and Climate Change through continuous monitoring systems. In Antalya, great importance is attached to measures to reduce the formation of marine litter primarily at the source, as well as activities to clean up the marine litter already in our marine and coastal

* Dr., Antalya Provincial Directorate of Environment, Urbanization and Climate Change, nlgn.akbulut@gmail.com

environment and to raise public awareness, and work is carried out within the scope of the Marine Litter Provincial Action Plan. In the context of solid waste management, which is an indispensable part of environmental infrastructure, there are two integrated solid waste facilities in Kızıllı and Alanya, and these facilities are capable of converting waste into energy.

Also: There are two solid waste landfills in Patara and Manavgat. In our country, the Zero Waste Project is carried out with the aim of ensuring the management of waste from generation to disposal without harming the environment and human health. In this context, it has been determined that 6638 workplaces and institutions in Antalya have zero waste basic level certificate as of 2023.

Conclusions: It is of great importance to combat the impacts of climate change and to prioritize and support adaptation efforts within this scope. In this context, although the infrastructure for environmental management in Antalya is well-established compared to many other cities, there is a need for improvement and capacity building.

Keywords: Air Quality, Climate Change, Wastewater, Waste Management

KAMU YÖNETİCİLERİNİN YEŞİL SATIN ALMA PRATİKLERİ İKLİM DEĞİŞİKLİĞİ SORUNU İLE MÜCADELEDE BİR ÇÖZÜM ARACI OLABİLİR Mİ?

Sabriye AK KURAN*

ÖZET

Amaç: Hem insanlığın hem de diğer varlıkların yaşamı için varoluşsal bir tehdit haline gelen iklim değişikliği sorunu ile mücadele ve bu sorunu aşarak iklim nötr bir dünya olma hedefi neredeyse tüm dünya ülkelerinin gündemlerinin ilk sıralarında yer almaktadır. Bu bağlamda Avrupa Birliği, 2019 yılında tüm politikalarını iklim değişikliği ekseninde yeniden şekillendireceğini açıkladığı ve bir politika girişimleri paketi olan Avrupa Yeşil Mutabakatı'nı tanıtmıştır. Bu mutabakat metni, hem uluslararası alandaki hem de Türkiye'deki akademik çalışmalarda ele alınan araştırma konularından birisidir. Ancak bu çalışmalar çoğunlukla Mutabakat metninin içeriği ve metin içerisindeki çeşitli hedeflerin analizi çerçevesinde yürütülmektedir. Hâlbuki söz konusu mutabakat metni içerisinde yalnızca hedefler üzerinde durulmamış bu hedeflere nasıl ulaşılabileceğine ilişkin çeşitli yöntemlere de yer verilmiştir. Bu yöntemlerden birisi olarak, yeşil kamu alımları üzerinde durulmakta ve yeşil kamu alımlarının yaşanan iklim değişikliği sorunu karşısında geçerli bir çözüm yolu ve yenilikçi bir politika aracı olabileceği iddia edilmektedir. Bu çalışmada, yeşil kamu alımları konusu tartışmaya açılmaktadır. Kamu otoritelerinin daha düşük çevresel etkiye sahip ürünleri satın almayı tercih etmelerinin, faaliyetlerinden kaynaklanan iklim değişikliği sorununun önlenmesi ve azaltılmasında öncü rol üstlenip üstlenemeyeceğine dair ilişkin bir araştırma yapılmıştır.

Yöntem: Çalışma öncelikli olarak yeşil kamu alımları sürecine ilişkin olarak teorik tartışmaya yer vermektedir. Yeşil kamu alımlarından ne kast edildiği, bu alımların hangi sektörleri kapsadığı ve satın alma süreçlerinde ne tür çevresel kriterlerin kullanılabileceği gibi hususlar üzerinde durulmaktadır. İkinci olarak, yeşil kamu alımları sürecini deneyimleyen ülkelerden beşi (Avusturya, Almanya, İngiltere, İsveç ve Letonya) referans alınarak bu ülkelerin deneyimlerinden hareketle araştırma derinleştirilmiştir. Bu ülkelerin tercih edilme gerekçesi hem yeşil kamu alımları sürecine ilişkin uzun bir yıllara dayanan tecrübeleri hem de bu alandaki en iyi uygulamalara imza attıklarına yönelik literatürdeki ön kabullerdir. Burada özellikle belirtmek

* Araş. Gör. Dr., Nevşehir Hacı Bektaş Veli Üniversitesi, İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi, Kamu Yönetimi Bölümü, akkuran@nevsehir.edu.tr.

gerekir ki, çalışmada yer verilen ÷lke deneyimleri ve sonuçlarına ilişkin veriler analiz edilirken çoğunlukla Dünya Bankası, Ekonomik Kalkınma ve İşbirliği Örgütü ve Uluslararası Organik Tarım Hareketleri Federasyonu gibi organizasyonların yayın ve çalışmalarından hareketle edilmiştir.

Bulgular: Kamu otoritelerinin mal, hizmet ve yapım işlerine yönelik satın alma süreçlerinde daha iklim dostu olanları tercih etmeleriyle sürdürülebilir bir geleceğe katkıda bulunabileceklerine ilişkin tartışma soyut bir tartışma değildir. Yeşil kamu alımları sürecini deneyerek ileriye doğru adım atan ve böylece mümkün olanın sınırlarını genişleten birçok şehir ve aynı zamanda ÷lke örneği bulunmaktadır. Bu çalışmada ele alınan örneklerden birisi olan Avusturya üzerinden konuyu detaylandırmak gerekirse, Viyana Belediyesi'nin başlattığı ve "Doğal Olarak İyi Yemek" adını taşıyan program aracılığıyla satın alma süreçlerinde çevresel kriterlere öncelik verilmiş ve 2011-2016 yılları arasında 21.600 tonluk sera gazı emisyonunun (CO₂) önlenmesi sağlanmıştır (EU Food Policy Coalition, 2021: 21).

Özgün Değer: Kamu otoritelerinin, iklim değişikliği sorununa çözüm üretebilme konusunda ortaya atılan küresel düzeydeki çabaların ana aktörlerinden birisi olabileceklerine ilişkin iddia, hem sorunun yaratıcılarından birisi olmaları hem de bu soruna neden oldukları faaliyetleri dönüştürebilme potansiyelleri ile ilgilidir. Kamu alımlarının tek başına sera gazı emisyonlarının %3'ünden doğrudan sorumlu olduğu ve aynı zamanda faaliyetlerini devam ettirebilmek için ihtiyaç duydukları mal ve hizmetleri satın aldıkları şirketler tarafından salınan emisyonlar yoluyla da diğer %12'den dolayı olarak sorumlu olduğu belirtilmektedir. Dolayısıyla, kamu alımları aracılığıyla yaratılan bu emisyonların (toplamın %15'i) azaltılmasının, Paris Anlaşması'nın küresel ısınmayı 2°C'nin oldukça altında yavaşlatma hedefine ulaşma konusunda büyük bir fark yaratacağı açıktır.

Sonuçlar: Avusturya, Almanya, İngiltere, İsveç ve Letonya gibi ÷lkelerde iklim dostu kamu alımlarını teşvik etmek amacıyla pilot projeler yürütölmüş ve etkili sonuçlara ulaşılmıştır. Dolayısıyla, kamunun satın alma pratiklerinde gerçekleştireceği değişikliklerin iklim değişikliği sorunu ile mücadele etme ve sürdürülebilir bir yaşam tarzına ulaşma hedefine katkıda bulunma potansiyeli bulunmaktadır ve bu potansiyel göz ardı edilemeyecek kadar büyüktür.

Anahtar Kelimeler: Yeşil Kamu Alımları, İklim Değişikliği, Çevresel Kriterler, Satın Alma

CAN THE GREEN PURCHASING PRACTICES OF PUBLIC ADMINISTRATORS BE A SOLUTION TOOL IN FIGHTING THE PROBLEM OF CLIMATE CHANGE?

Sabriye AK KURAN*

ABSTRACT

Purpose: Fighting against the problem of climate change, which has become an existential threat to the life of both humanity and other beings, and the goal of overcoming this problem and becoming a climate neutral world are at the top of the agenda of almost all countries in the world. In this context, the European Union introduced the European Green Deal, a package of policy initiatives, in 2019, in which it announced that it would reshape all its policies around climate change. This Agreement text is one of the research topics addressed in academic studies both internationally and in Türkiye. However, these studies are mostly carried out within the framework of the content of the Deal text and the analysis of various targets within the text. However, in the text of the Deal in question, not only the targets are emphasized, but also various methods on how to achieve these targets are included. As one of these methods, green public procurement is emphasized and it is claimed that green public procurement can be a valid solution and an innovative policy tool against the climate change problem. Therefore, in this study, the issue of green public procurement is opened for discussion and research is conducted on whether public authorities can lead in preventing and reducing the climate change problem arising from their activities by choosing to purchase products with a lower environmental impact, and whether they can contribute to the solution of this problem.

Method: In this study, primarily a theoretical discussion is conducted regarding the green public procurement process. Issues such as what green public procurement means, which sectors these procurements cover, and what kind of environmental criteria can be used in the purchasing processes are emphasized. Secondly, five of the countries that have experienced the green public procurement process (Austria, Germany, England, Sweden and Latvia) are taken as reference and the research is deepened based on the experiences of these countries. The reason for choosing these country groups is the claims in the literature that they have a long tradition of work on the green public procurement process and the best practices in this field. It should be noted

* Asst. Dr., Nevşehir Hacı Bektaş Veli University, Faculty of Economics and Administrative Sciences, Department of Public Administration, akkuran@nevsehir.edu.tr.

here that the data regarding country experiences and results included in the study were mostly analyzed based on the publications and studies of organizations such as the World Bank, the Organization for Economic Cooperation and Development and the International Federation of Organic Agriculture Movements.

Results: The discussion that public authorities can contribute to a sustainable future by choosing more climate-friendly ones in the purchasing processes of goods, services and works is not an abstract discussion. There are many examples of cities and also countries that are stepping forward by experimenting with green public procurement, thus expanding the boundaries of what is possible. To elaborate on the issue through Austria, which is one of the examples discussed in this study, environmental criteria were given priority in the purchasing processes through the program called "Naturally Good Food" initiated by the Municipality of Vienna, and between 2011 and 2016, 21,600 tons of greenhouse gas emissions (CO₂) were eliminated. Prevention has been achieved (EU Food Policy Coalition, 2021: 21).

Original Value: The claim that public authorities can be one of the main actors in global efforts to find a solution to the problem of climate change is related to both their being one of the creators of the problem and their potential to transform the activities that cause this problem. It is stated that public procurement alone is directly responsible for 3% of greenhouse gas emissions and is indirectly responsible for the other 12% through emissions released by the companies from which they purchase the goods and services they need to continue their operations. It is therefore clear that reducing these emissions created through public procurement (15% of the total) will make a big difference in achieving the Paris Agreement goal of slowing global warming to well below 2°C.

Evaluation: Pilot projects have been carried out in countries such as Austria, Germany, England, Sweden and Latvia to promote climate-friendly public procurement and effective results have been achieved. Therefore, changes in public purchasing practices have the potential to contribute to the goal of combating climate change and achieving a sustainable lifestyle, and this potential is too great to be ignored.

Keywords: Green Public Procurement, Climate Change, Environmental Criteria, Purchasing

TÜRKİYE'DE GÖÇ YÖNETİŞİMİNİN AKTÖRLERİ VE İŞBİRLİĞİNİN ÖNEMİ

Esra AKSOY*

ÖZET

Arka Plan: Küresel bir olgu olarak göç, uygarlık tarihi kadar eskidir. Geçmişten bugüne insanlık birçok farklı nedenle sürekli bir hareket halindedir. Özellikle içinde bulunduğumuz dönem bir göç yüzyılı olarak adlandırılmaktadır. Ancak göç salt bir yer değişikliğinden çok, devletleri ve toplumları dönüştüren bir etkiye sahiptir. Bunun yanında göç aynı zamanda bir yönetim sorunudur. Nitekim ulusal ve yerel siyasette göçün yönetilebilirliği sıkça tartışılan konular arasındadır. Türkiye coğrafi konumu bakımından göç hareketleri için bir çekim noktası ve asıl hedefi Avrupa ülkelerine gitmek olan göçmenler için bir köprü konumunda yer alarak, göç hareketlerinden en fazla etkilenen ülkeler arasındadır. Bu etki demografik, kültürel, ekonomik ve politik yapıyı derinden etkilemektedir. Bu nedenle Türkiye her geçen gün göç yönetimini yeniden şekillendirmekte ve göç yönetimine uyum sağlayacak yapısal düzenlemelere ihtiyaç duymaktadır.

Türkiye'de göç yönetişiminin kilit aktörleri; devlet kurumları, uluslararası kuruluşlar, sivil toplum kuruluşları (STK'lar) gibi temel aktörlerdir. Başta hükümet organları göçle ilgili politika ve düzenlemelerin uygulanmasında önemli bir göreve sahiptir. Yerel yönetimler ise göçmen ve mültecilerin entegrasyonunda ve refahında hayati role sahiptir. Ayrıca STK'lar da sürece göç sorunlarına farkındalık yaratarak ve göçmenler ve mülteciler adına insani ve hukuki destek sağlayarak dahil olmaktadır. Bunların dışında uluslararası ortamda ise Türkiye, Birleşmiş Milletler Mülteciler Yüksek Komiserliği (UNHCR) ve Uluslararası Göç Örgütü (IOM) gibi uluslararası aktörlerle işbirliği yapmaktadır. Son olarak araştırma kurumları, veri ve analiz sağlayarak göçün değişen dinamiklerini gün yüzüne çıkarır ve böylece göç yönetişimine katkıda bulunur.

Türkiye'nin değişmez bir gerçeği olarak göçün artan yerel ve küresel etkileri, göç yönetiminin koordineli bir şekilde, iş birliği içinde ve bilgi alışverişinin olduğu bir politika yapımını gerektirmektedir. Göçün etkili bir şekilde yönetilmesi çeşitli paydaşların ortak çabalarına bağlıdır. Bu gereklilik ise göç yönetişimi kavramının önemini arttırmaktadır. Göç yönetişimi özünde; yerel, ulusal ya da sivil, kamusal ayrımı yapmaksızın çok aktörlü bir süreci

* Doktora Öğr., Akdeniz Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi ABD, aksoyess07@gmail.com.

savunur. Türkiye'de devlet kurumları, uluslararası kuruluşlar, sivil toplum ve yerel yönetimler arasındaki işbirliği, göçün ortaya çıkardığı zorlukların ve fırsatların ele alınması için önemlidir. Bu aktörler birlikte çalışırsa, göç hareketlerinin yarattığı sorunlar işbirliği içinde görülebilebilir ve bu çerçevede bütüncül ve sürdürülebilir kararlar kolaylıkla alınabilir. Bu bağlamda göç yönetişimi, göçle ilgili herhangi bir konuda tek bir aktör tarafından merkezi bir çözümden ziyade çok aktörlü ve daha kapsamlı bir süreci içermektedir. Nitekim göç, Türkiye'nin içinde barındırdığı sorunların karmaşıklığı nedeniyle en çok yönetilmeye ve işbirliğine ihtiyaç duyulan alanlardan birini oluşturmaktadır.

Amaç: Bu çalışmada Türkiye'de göç yönetişiminin şekillenmesinde rol oynayan kilit aktörler ele alınacak ve bu karmaşık meselenin çok yönlü boyutlarına yönelik işbirliğinin önemini altı çizilecektir. Dolayısıyla çalışmanın amacı, Türkiye'de ulusal, yerel ve sivil aktörler arasında bir yönetim sağlayarak, göçe yönelik sorunların giderilebileceğini ve etkin bir göç politikasının sürdürülebileceğini ortaya koymaktır. Bu bağlamda Türkiye'de göç yönetişiminin aktörleri ve işbirliğinin önemi üzerine bir sonuç ortaya çıkmak çalışmanın ana hedefini oluşturmaktadır.

Özgün Değer: Türkiye'de göç yönetişimi, her biri göç yönetiminde önemli rol oynayan çeşitli aktörlerin karmaşık bir etkileşimini içermektedir. Bu aktörler arasında işbirliği, göç sorunlarını yönetmek için önem taşımaktadır. Avrupa ve Asya arasındaki kavşakta yer alan Türkiye çeşitli bölgelerden gelen göçmenler ve mülteciler için hem bir geçiş hem de varış noktası olarak ön saflarda bulmuştur. Bu bağlamda, göçün getirdiği çeşitli ihtiyaç ve endişelerin ele alınması ve Türkiye'nin göç yönetişimine yaklaşımının etkili ve sürdürülebilir olması için işbirliği büyük önem kazanmaktadır. Dolayısıyla Türkiye'de giderek daha da girift bir konu olmaya başlayan göç yönetimi sorununa yönelik çok aktörlü bir yaklaşımın önemini göç yönetişimi kavramı üzerinden açıklamak bu çalışmanın özgün değerini oluşturmaktadır.

Bulgular: Çalışma Türkiye'nin göç politikasının henüz kurumsal yapılanma aşamasında olduğu, süreçte kamusal aktörlerin dışında kalanların etkin bir rol alamadıkları varsayımına dayanmaktadır. Türkiye'nin coğrafi bakımdan çatışmaların yaşandığı bölgelere yakınlığı, ülkeyi göçmenler ve mülteciler için kilit bir geçiş ve varış ülkesi haline getirmiştir. Göçle ilgili zorluklar, tek bir kurumun kapsamlı bir şekilde ele alamayacağı kadar karmaşıktır. Türkiye'de göç yönetişiminin aktörleri göçle ilgili karmaşık konuların yönetilmesinde önemli roller üstlenmektedir. Bu aktörlerin işbirliği, girift zorlukların etkili bir şekilde çözülmesi için hayati önem taşımaktadır. İşbirliği, bilgi paylaşımı,

ortak kaynak tahsisi ve koordinasyon da dahil olmak üzere çeşitli şekillerde olabilir. Bu tür bir işbirliği sayesinde göç yönetiminin yükü daha adil bir şekilde dağıtılabilir. Çalışma sonunda, Türkiye bağlamında göçle ilgili çok yönlü meselelerin ele alınmasında çeşitli paydaşların oynadığı kilit rolün altı çizilmekte ve bu aktörler arasındaki işbirliğinin kritik önemini vurgulamaktadır.

Yöntem: Çalışma doküman analizi yöntemine göre ele alınmış olup, konuyla ilgili olduğu düşünülen birincil kaynaklar, bilimsel makaleler incelenmiş ve çeşitli web sitelerinden faydalanılmıştır. Bu yöntemle araştırma ve analiz daha sistematik bir yaklaşım sağlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Göç, Türkiye’de Göç, Göç Politikası, Göç Yönetişimi

ACTORS OF MIGRATION GOVERNANCE IN TÜRKİYE AND THE IMPORTANCE OF COOPERATION

Esra AKSOY*

ABSTRACT

Background: Migration as a global phenomenon is as old as the history of civilization. From past to present, humanity has been in a constant state of movement for many different reasons. Especially the current period can be called a century of migration. However, migration has an effect that transforms states and societies rather than a mere change of location. In addition, migration is also a management problem. As a matter of fact, the manageability of migration is among the frequently discussed issues in national and local politics. Türkiye is a point of attraction for migration movements in terms of its geographical location and a bridge for migrants whose main goal is to go to European countries and is among the countries most affected by migration movements. This impact deeply affects the demographic, cultural, economic and political structure. For this reason, Türkiye is reshaping its migration management day by day and needs structural arrangements to adapt to migration management.

The key actors of migration governance in Türkiye are state institutions, international organizations and civil society organizations (CSOs). Governmental bodies have an important role in the implementation of migration-related policies and regulations. Local governments have a vital role in the integration and welfare of migrants and refugees. NGOs are also involved in the process by raising awareness on migration issues and providing humanitarian and legal support on behalf of migrants and refugees. Internationally, Türkiye cooperates with international actors such as the United Nations High Commissioner for Refugees (UNHCR) and the International Organization for Migration (IOM). Finally, research institutions contribute to migration governance by providing data and analyses that bring to light the changing dynamics of migration.

The increasing local and global impact of migration as a constant reality in Türkiye requires coordinated, cooperative and information-exchanging policymaking in migration management. Effective management of migration depends on the joint efforts of various stakeholders. This necessity increases the importance of the concept of migration governance. In essence, migration

* Ph.D. Can. Akdeniz University, Social Science Institute, Political Science and Public Administration, aksoyess07@gmail.com

governance advocates a multi-actor process, regardless of whether it is local, national, civil or public. In Türkiye, cooperation between state institutions, international organizations, civil society and local authorities is important to address the challenges and opportunities that migration presents. If these actors work together, the problems created by migration movements can be discussed in co-operation and holistic and sustainable decisions can be made easily. In this context, migration governance involves a multi-actor and more comprehensive process rather than a centralised solution by a single actor on any migration-related issue. As a matter of fact, migration is one of the areas that need to be managed and co-operated the most due to the complexity of the problems that Türkiye faces.

Purpose: In this study, the key actors that play a role in shaping migration governance in Türkiye will be discussed and the importance of co-operation on the multifaceted dimensions of this complex issue will be underlined. Therefore, the aim of the study is to demonstrate that by ensuring governance among national, local and civil actors in Türkiye, migration-related problems can be addressed and an effective migration policy can be sustained. In this context, the main objective of the study is to draw a conclusion on the actors of migration governance in Türkiye and the importance of co-operation.

Original Value: Migration governance in Türkiye involves a complex interplay of various actors, each playing an important role in migration management. Co-operation between these actors is important for managing migration challenges. Situated at the crossroads between Europe and Asia, Türkiye has found itself at the forefront as both a transit and destination point for migrants and refugees from various regions. In this context, co-operation is crucial to address the diverse needs and concerns raised by migration and to ensure that Türkiye's approach to migration governance is effective and sustainable. Therefore, explaining the importance of a multi-actor approach to the increasingly complex issue of migration management in Türkiye through the concept of migration governance constitutes the unique value of this study.

Findings: The study is based on the assumption that Türkiye's migration policy is still at the institutionalization stage and that those outside the public actors cannot play an effective role in the process. Türkiye's geographical proximity to conflict zones has made it a key transit and destination country for migrants and refugees. Migration challenges are too complex for a single organization to address comprehensively. The actors of migration governance in Türkiye play important roles in managing complex migration-related

issues. Their cooperation is vital for effectively addressing complex challenges. Cooperation can take various forms, including information sharing, joint resource allocation and coordination. Through such cooperation, the burden of migration management can be distributed more equitably. In conclusion, the study underlines the key role played by various stakeholders in addressing the multifaceted issues related to migration in the Turkish context and highlights the critical importance of cooperation between these actors.

Method: The study was handled according to the document analysis method, and primary sources, scientific articles and various websites that are thought to be related to the subject were examined. This method provides a more systematic approach to research and analysis.

Keywords: Migration, Migration in Türkiye, Migration Policy, Migration Governance

DOĞA TEMELLİ BİR ÇÖZÜM OLARAK SOKAK AĞAÇLANDIRMASI YOLUYLA ŞEHİRLERİN SOĞUTULMASI: ANTALYA ÖRNEĞİ

Derya ARABACI*
Çağdaş KUŞÇU ŞİMŞEK**
Büşra OLGUN***

ÖZET

Amaç: Kentleşmenin neden olduğu önemli çevre sorunlarından biri de insan kaynaklı etkilere bağlı olarak kentsel alanlarda yaşanan ısınmadır. Kentsel alanların ısınmasıyla mücadele etmek için kullanılan en etkili, ekonomik, çevre dostu ve kolay uygulanabilir yöntem, kentin doğal soğutma potansiyellerini geliştirmektir. Orman alanları, yeşil alanlar, sokak ağaçlandırmaları, su yüzeyleri ve kıyılar kentin doğal soğutma potansiyelleri olarak ön plana çıkmaktadır. Tüm bunlar arasında sokaklar en fazla alana sahip kamusal alanlar olup, tasarımı ve peyzajı ile kentin iklimsel konforunu şekillendirebilen önemli bileşenler arasındadır. Bu çalışmada Antalya'nın yoğun kent merkezinde biyoklimatik konforunun iyileştirilmesinde kullanılacak bir yöntem olarak sokak ağaçlandırmalarının etkisi araştırılmıştır.

Yöntem: Çalışma test simülasyonu, ana simülasyon ve mekânsal analiz olmak üzere üç aşamada gerçekleştirilmiştir. İlk aşamada, bir test simülasyonu yapılarak sonraki aşamada kullanılacak Yapay Sinir Ağı (YSA) parametreleri belirlenmiştir. YSA modelinde NDVI, emissivite, sayısal yükseklik modeli, kıyıya uzaklık, yola uzaklık ve ormana uzaklık parametreleri kullanılarak, yüzey sıcaklığı elde edilmiştir. İkinci aşamada, NDVI görüntü bozularak, sokakların ağaçlandırılmış olduğu sentetik (yapay) uydu görüntüleri oluşturulmuştur. Ardından, bu sentetik görüntüler ve diğer girdi parametreleri kullanılarak YSA simülasyonu ile yeni yüzey sıcaklıkları elde edilmiştir. Çalışmanın son aşamasında ise yüzey sıcaklıkları üzerinden kentteki sokak ağaçlandırmalarının soğutma etkisi araştırılmıştır. Bu aşamada termal değişim tespit analizi kullanılarak gerçek yüzey sıcaklıkları ile simülasyon sonuçlarından elde edilen yüzey sıcaklıkları arasındaki değişimler tespit edilmiştir. Sonuçlardaki aşırı değişimler, mahalnobis uzaklığı yöntemi

* Öğr. Gör., Aydın Adnan Menderes Üniversitesi, Atça MYO, Mimarlık ve Şehir Planlama Bölümü, derya.isik@adu.edu.tr.

** Doç. Dr., Akdeniz Üniversitesi, Fen Fakültesi, Uzay Bilimleri ve Teknolojileri Bölümü, cksimsek@akdeniz.edu.tr.

*** Yüksek Lisans Öğr., Akdeniz Üniversitesi, Fen Fakültesi, Uzay Bilimleri ve Teknolojileri ABD busraolgun1998@gmail.com.

ile belirlenmiştir. Son olarak, soğuma noktaları ile yollara olan uzaklıklar arasındaki ilişkiler incelenerek, sokak ağaçlandırmalarının etkisi ve soğutma mesafeleri belirlenmiştir.

Bulgular: Çalışmada, termal değişim analizi sonucunda aşırı değişimlerin tespit edildiği bölgeler incelendiğinde; en fazla soğumanın ısı adalarının yoğun olarak oluştuğu eski şehir merkezinde meydana geldiği görülmüştür. Ayrıca, sonuçlar soğumanın en çok kıyı bölgelerde meydana geldiğini göstermektedir. Sokak ağaçlandırmalarının soğutma etki mesafeleri yakın mesafe analizi ile incelenmiştir. Sonuçlar, sokak ağaçlandırmasının soğutma etkisinin 100 metreye kadar çevreyi etkilediğini, bazı bölgelerde ise bu etkinin 200 metreye kadar ulaşabildiğini göstermiştir.

Özgün Değer: Sokak ağaçlandırmasının kentsel alanın soğutulmasında bir araç olarak kullanılabilirliğinin araştırıldığı bu çalışmada; hava sıcaklığı ölçümlerine dayanan simülasyon yöntemlerinden farklı olarak uydu görüntülerinden elde edilen yüzey sıcaklığı verilerine dayanan YSA yöntemi kullanılmıştır. Çalışmanın bulguları, uzaktan algılama temelli YSA simülasyonlarının alternatif bir yöntem olarak kullanılabileceğini ortaya koymuştur. Geniş alanların daha az maliyetle analiz edilmesine olanak sağlayan uzaktan algılama teknikleri, özellikle kentsel iklim araştırmalarında daha detaylı analiz gerektiren hedef noktaların doğru bir şekilde belirlenmesi açısından önem taşımaktadır.

Sonuçlar: Sonuçlar Antalya özelinde değerlendirildiğinde, değişimlerin çoğunun yoğun yapılaşmanın olduğu kent merkezinde meydana geldiği görülmektedir. Dolayısıyla bu bulgu, sokak ağaçlandırmalarının özellikle yoğun yapılaşma nedeniyle kentsel ısınmaya karşı mücadelenin sınırlı olduğu kent merkezlerinde uygulanabilecek etkili bir yöntem olduğunu ortaya koymaktadır.

Anahtar Kelimeler: Kentsel İklim Değişimi, Sokak Ağaçlandırması, Yapay Sınır Ağı (YSA), Uzaktan Algılama, Termal Değişim Analizi

COOLING CITIES THROUGH STREET TREE PLANTATION AS A NATURE-BASED SOLUTION: CASE STUDY OF ANTALYA

Derya ARABACI*
Çağdaş KUŞÇU ŞİMŞEK**
Büşra OLGUN***

ABSTRACT

Purpose: One of the crucial environmental problems caused by urbanization is the warming in urban areas due to anthropogenic effects. The most effective, economical, environmentally friendly, and easily applicable method used to combat urban warming is enhancing the natural cooling potentials of the cities. Forest areas, green areas, street tree plantations, water surfaces, and coasts come to the fore as the natural cooling potentials of a city. Among all these, streets are the public spaces with the largest area and are among the important components that can shape the climatic comfort of the city with their design and landscaping. In this study, the effect of the street tree plantation as a method that can be used to enhance bioclimatic comfort in the densely built city center of Antalya was investigated.

Method: The study was carried out in three stages: test simulation, master simulation and spatial analysis. In the first stage, a test simulation was performed to identify the Artificial Neural Network (ANN) parameters that will be used in the next stage. In the ANN model, while the NDVI, emissivity, digital elevation model, distance to coast, distance to road, and distance to forest were used as input data, the surface temperature was used as output. In the second stage, the NDVI image was degraded, and synthetic (artificial) satellite images were created in which the streets were planted with trees. Then, new surface temperatures were obtained by ANN simulation using these synthetic images and other input parameters. In this final stage of the study, the cooling effect of street tree plantations was investigated through surface temperatures. During this phase, the differences between the actual surface temperatures and those obtained from the simulation results were

* Lect., Aydın Adnan Menderes University, Atça Vocational School, Department of Architecture and Urban Planning, derya.isik@adu.edu.tr.

** Assoc. Prof. Dr. Akdeniz University, Faculty of Science, Department of Space Sciences and Technologies, cksimsek@akdeniz.edu.tr.

*** Master Student, Akdeniz University, Faculty of Science, Department of Space Sciences and Technologies, busraolgun1998@gmail.com.

determined using the thermal change detection method. The extreme changes in the results were determined by the Mahalanobis distance method. Lastly, the maximum cooling distance and the weighted cooling distance of the tree-planted streets were determined by analyzing the distances between cooling points.

Results: In the study, after analyzing thermal changes, it was observed that the most significant cooling took place in the densely developed old city center, where heat islands were prevalent. Conversely, the findings indicated that cooling was most prominent in coastal areas. The cooling effect distances of the planted streets were assessed using a near-distance analysis. The results demonstrated that the cooling effects of street plantations extend to areas up to 100m and in some regions this effect can reach up to 200 meters.

Original Value: In the study, in which the usability of street tree plantation as a tool for cooling the urban area was investigated, the ANN method based on thermal satellite images was used as an alternative to simulation methods using air temperature measurements. The findings of the study revealed that remote sensing-based ANN simulations can be used as an alternative method. Remote sensing techniques, which allow for the analysis of extensive areas at a lower cost, play a significant role in precisely identifying focal points requiring more in-depth analysis, especially in urban climate research.

Evaluation: When the results are evaluated for Antalya, it is seen that most of the changes occurred in the city center characterized by dense construction. Consequently, the findings reveal that street tree plantation is an effective method that can be applied especially in urban centers where the struggle against urban warming is limited due to high-density construction.

Keywords: Urban Climate Change, Street Tree Plantation, Artificial Neural Network (ANN), Remote Sensing, Thermal Change Detection

AFET VE ACİL DURUMLARDA AİLE VE SOSYAL HİZMETLER BAKANLIĞI'NCA SUNULAN PSİKOSOSYAL DESTEK HİZMETİ: KIRMIZI YELEKLİLER

Aziz ARMUTLU*

ÖZET

Arka plan: İklim değışikliği kaynaklı afetlerin sıklığındaki ve şiddetindeki artış, milyonlarca insanı yerinden ederek küresel bir iklim göçü sorununa yol açmaktadır. İklim göçleri beraberinde pek çok sosyoekonomik sorunu getirmekte, özellikle dezavantajlı gruplar olan yaşlılar, kadınlar ve çocukları olumsuz etkilemektedir. Afetler sonrasında sıklıkla görülen travma, kayıp ve yas tepkileri, psikolojik destek ihtiyacını ortaya çıkarmaktadır. Afetzedelerde gözlenen stres, kaygı, uyum sorunu gibi psikolojik problemlerin üstesinden gelinebilmesi için psikososyal destek mekanizmaları hayati önem taşımaktadır. Türkiye'de afetler sonrası psikososyal destek hizmetleri, Aile ve Sosyal Hizmetler Bakanlığı bünyesinde görev yapan sosyal çalışmacı, psikolog, sosyolog gibi meslek gruplarından oluşan ekipler tarafından yürütülmektedir. Sahada kırmızı yelek giydiklerinden dolayı "Kırmızı Yelekliler" olarak adlandırılan bu ekipler, afet sonrası toparlanma sürecinde kritik rol oynamaktadır.

Amaç: Bu çalışmanın amacı, afet ve acil durumlarda Aile ve Sosyal Hizmetler Bakanlığı tarafından yürütölen psikososyal destek hizmetleri kapsamında faaliyet gösteren Kırmızı Yelekliler ekibinin rolünü ve sunduğu hizmetleri incelemektir. Çalışmada Kırmızı Yelekliler'in afetler sonrasında yürüttüğü psikolojik ilk yardım, danışmanlık ve yönlendirme hizmetleri ele alınarak bu ekibin, afetzedelerin psikososyal ihtiyaçlarının karşılanmasındaki önemi vurgulanacaktır.

Yöntem: Bu çalışmanın yöntemi doküman analizi olarak belirlenmiştir. Afet ve acil durumlarda psikososyal destek hizmetlerine ilişkin Aile ve Sosyal Hizmetler Bakanlığı tarafından hazırlanan yönerge, genelge, faaliyet raporları, basın açıklamaları, bakanlık sunumları gibi resmi dokümanlar incelenmiştir. Elde edilen veriler çözümlenmiş ve psikososyal destek hizmetlerinde Kırmızı Yelekliler'in rolü ortaya konulmaya çalışılmıştır.

* Doktora Öğr., Hasan Kalyoncu Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Siyaset Bilimi ve Uluslararası İlişkiler Anabilim Dalı, aziz.armutlu@std.hku.edu.tr.

Bulgular: Türkiye’de afet ve acil durumlarda psikososyal destek hizmetleri, Aile ve Sosyal Hizmetler Bakanlığı koordinasyonunda yürütülmektedir. 2022 yılında kamuoyuyla paylaşılan verilerde, 1835 kırmızı yelekli personel ile 31.074 kişiye ulaşılmıştır. Ayrıca Kahramanmaraş merkezli 6 Şubat depremi sonrasında 4.808 kırmızı yelekli personel ile 1.995.279 kişi başta olmak üzere afet bölgesi ve afet bölgesi dışında toplam 10.036 kırmızı yelekli personel ile 2.716.268 kişiye psikososyal destek hizmeti verilmiştir. Afetler sonrasında afetzedelerin barınma, beslenme, sağlık ihtiyaçlarının yanısıra psikososyal destek ihtiyaçları da önem arz etmektedir. Psikososyal destek hizmetleri afet sonrası toparlanma sürecinde kritik role sahiptir. Bakanlık bünyesinde oluşturulan Kırmızı Yelekliler, sahada psikososyal destek personeli olarak hizmet vermektedir. Kırmızı Yelekliler, afet bölgelerinde afetzedelerle bire bir iletişim kurarak psikolojik ilk yardım ve yönlendirme hizmeti sunmaktadır. Afetzedelere yönelik bireysel ve grup psikolojik danışmanlık hizmetleri vermekte, ihtiyaç halinde uzman yardımına yönlendirmeler yapmaktadır. Kırmızı Yelekliler, afetler sonrasında afetzedelerin psikososyal ihtiyaçlarının karşılanmasında etkin rol oynamaktadır.

Özgün değer: Bu çalışma, afet ve acil durumlarda Türkiye’de sunulan psikososyal destek hizmetlerine odaklanmakta ve bu hizmetlerin kritik aktörlerinden olan Kırmızı Yelekliler personelinin sağladığı psikososyal destek hizmetini incelemektedir. Afet sonrası psikososyal destek mekanizmaları, yeni gelişmekte olan bir müdahale alanıdır. Türkiye’de bu konuda yapılmış sınırlı sayıda çalışma bulunmaktadır. Mevcut çalışma, afet yönetimi alanyazınına katkı sunması açısından önemlidir. Ayrıca çalışma, afet ve acil durum yönetiminde görev alan kurum ve kuruluşlara, psikososyal hizmetlerin geliştirilmesi ve Kırmızı Yelekliler modelinin yaygınlaştırılması konusunda yol gösterici niteliktedir.

Sonuçlar: Afet yönetiminde psikososyal boyutun ihmal edilemez olduğu ve bu alandaki mekanizmaların geliştirilmesi ve yaygınlaştırılması gerekmektedir. Kırmızı Yelekliler, Türkiye’de afetler sonrası psikososyal müdahalede başarılı bir model olarak öne çıkmaktadır ve bu çalışma, afet yönetimi alanında görev alan kurum ve kuruluşlara yol gösterici olabilir. Bu tür psikososyal destek hizmetlerinin ulusal ve uluslararası düzeyde daha fazla tanıtılması ve desteklenmesi gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Doğal Afetler, Afet Yönetimi, Aile ve Sosyal Hizmetler Bakanlığı, Psikososyal Destek Hizmeti, Kırmızı Yelekliler

PSYCHOSOCIAL SUPPORT SERVICE PROVIDED BY THE MINISTRY OF FAMILY AND SOCIAL SERVICES IN DISASTERS AND EMERGENCIES: RED VESTS

Aziz ARMUTLU*

ABSTRACT

Background: The increase in the frequency and severity of climate change-induced disasters leads to a global climate migration problem by displacing millions of people. Climate migration brings with it many socio-economic problems and especially affects disadvantaged groups such as the elderly, women and children. Trauma, loss and mourning reactions, which are frequently observed after disasters, reveal the need for psychological support. Psycho-social support mechanisms are of vital importance to overcome psychological problems such as stress, anxiety and adaptation problems observed in disaster victims. In Türkiye, psycho-social services after disasters are carried out by teams consisting of professional groups such as social workers, psychologists and sociologists working under the Ministry of Family and Social Services. These teams, called "Red Vests" because they wear red vests in the field, play a critical role in the post-disaster recovery process.

Purpose: This study aims to analyze the role and services provided by the Red Vests team operating within the scope of psychosocial support services provided by the Ministry of Family and Social Services in disasters and emergencies. In the study, the psychological first aid, counseling and guidance services provided by the Red Vests after disasters will be discussed and the importance of this team in meeting the psychosocial needs of disaster victims will be emphasized.

Method: The method of this study was determined as document analysis. official documents such as directives, circulars, activity reports, press releases and ministry presentations prepared by the Ministry of Family and Social Services regarding psychosocial support services in disasters and emergencies were analyzed. The data obtained were analyzed and the role of Red Vests in psychosocial support services was tried to be revealed.

Results: In Türkiye, psychosocial support services in disasters and emergencies are coordinated by the Ministry of Family and Social Services. In

* PhD Cand., Hasan Kalyoncu University, Post-Graduate Education Institute, Department of Political Science and International Relations, aziz.armutlu@std.hku.edu.tr.

the data shared with the public in 2022, 31,074 people were reached with 1835 red vest personnel. In addition, psychosocial support services were provided to 2,716,268 people with a total of 10,036 Red Vest personnel both in and outside the disaster zone, including 1,995,279 people with 4,808 Red Vest personnel after the Kahramanmaraş earthquake on 6th February. In the aftermath of disasters, psychosocial support needs of disaster victims are also important in addition to their sheltering, nutrition and health needs. Psychosocial support services have a critical role in the post-disaster recovery process. Red Vests established within the Ministry serve as psychosocial support personnel in the field. Red Vests provide psychological first aid and orientation services by establishing one-to-one communication with disaster victims in disaster areas. They provide individual and group psychological counseling services for disaster victims and refer them to specialists in case of need. Red Vests play an active role in meeting the psychosocial needs of disaster victims after disasters.

Original Value: This study focuses on the psychosocial support services provided in Türkiye during disasters and emergencies and analyzes the psychosocial support provided by the Red Vests personnel, one of the critical actors of these services. Post-disaster psychosocial support mechanisms are an emerging field of intervention. There are a limited number of studies on this subject in Türkiye. The present study is important in terms of contributing to the disaster management literature. In addition, the study provides guidance to institutions and organizations involved in disaster and emergency management on the development of psychosocial services and the dissemination of the Red Vests model.

Evaluation: The psychosocial dimension in disaster management cannot be neglected and mechanisms in this field should be developed and disseminated. Red Vests stand out as a successful model for psychosocial intervention after disasters in Türkiye and this study can be a guide for institutions and organizations working in the field of disaster management. Such psychosocial support services need to be further promoted and supported at the national and international level.

Keywords: Natural Disasters, Disaster Management, Ministry of Family and Social Services, Psychosocial Support Service, Red Vests

ANTROPSEN ÇAĞINDA NEOLİBERAL GÖÇEBELER KUMKÖY SAHİL ÇARDAKLARI

Zeynep Melike ATAY KIZILTAŞ*

ÖZET

Arka Plan: Akdeniz coğrafyası iklimsel ve bölgesel özellikleri nedeniyle insanlığın doğasıyla sürekli etkileşimde bulunduğu kültürel çevresini, yaşantısını kurduğu bir bölge olmuştur. İnsanlığın bu topraklardaki hayat akışı, konargöçerlikten, yerleşik hayata doğru bir süreç yaşamıştır. Yerleşik hayata geçme sürecinde ise geçici mekansallıkların kurulduğu ve bunun üzerinden gündelik hayatın sürdürüldüğü gözlemlenmektedir. Bu yapısal yer değiştirme hareketinin öncü gücü, doğa şartları ile çetinleşen mevsimsel zorluklara adapte olabilme becerisidir. Akdeniz bölgesinde yaz aylarının aşırı sıcak geçmesi bu yer değiştirme hareketini tüm teknolojik gelişmelere rağmen günümüze kadar taşımıştır.

Çalışma kapsamında, Türkiye'nin Antalya ili Kumköy ilçesi sahil bandında son örnekleri görülen “deniz obaları” veya “sahil çardakları” olarak adlandırılan geçici yapılar incelenmektedir. “Sahil çardakları” yılın belirli aylarında kullanılan, kullanıcıların kendi imkanlarıyla inşa ettikleri, teknolojiden uzak; su ve elektriğin olmadığı meskenler olarak tanımlanabilir. Neoliberal kapitalizmin gündelik hayat pratiklerine sirayet ettiği politik ortamda geçici yapılar olmalarına karşılık, kaldırılma tehdidi içinde varlığını sürdüren kamuya ait kumsalda yer işgal eden Kumköy sahil çardaklarındaki mekan üretim dinamikleri, günümüz sorunlarına hem zehir hem ilaç yani bir farmakon¹ olarak kendini ortaya koymaktadır.

Amaç: Çalışma, öncelikle gündeliğin bilgisini akademik bilgiye dönüştürmeyi hedefleyerek, mekan üretimindeki “olağanlığın olağanüstülüğü”² odaklanmaktadır. “Aşinalık”³ durumundan sıyrılarak buradan çıkacak

* Doktora Öğr., İstanbul Teknik Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Mimari Tasarım Programı, atayz@itu.edu.tr.

1 Antik Yunancada farmakon hem şifa getiren ilaç, hem de ölümcül zehir anlamına gelen bir kelimedir. Stiegler, bireyleşmeyi yok ederek yaşamı yoksullaştırdığını iddia ettiği tekniğin aynı zamanda yeni imkanlar açarak ufkun genişletilmesini imkan tanıyan bir farmakon olarak ele alır. *De la pharmacologie*.

2 Lefebvre, gündelik hayattaki yoksulluğun altında gizli olan zenginliği, kabalığın altındaki derinliği açığa çıkarmayı *olağanlığın olağanüstülüğüne* ulaşmak olarak yorumlar. *Modern Dünyada Gündelik Hayat*, 2020, s.51.

3 “Was ist bekannt ist nicht erkannt” Aşına olunan bilinmez (Hegel). “Aşına, aşinalık insanları örter ve onlara tanıdığımız bir maske vererek onları bilmemizi güçleştirir. Aşinalıkta, hiç

bilginin imkanlarını sermeye çalışır. Teknoloji çağında göçebe hayat tahayyülleri sorgulanmaktadır. Deleuze ve Guattari'nin maddi ve manevi göçebe tanımlarından hareketle, neoliberal göçebeler ve aldıkları pozisyonlar eleştirilmektedir. Neoliberal kapitalist düzende iş gücünün taşınabilir olmasının, işin her yerde yapılabilirliğinin bedenlerin yer değiştirip, zihnin yer değiştirmeden "algoritmik yönetimselliğin"⁴ bir parçası haline getirilmesinin hareketsizliği üzerinde durulmaktadır. Çalışma bu doğa ortamına taşınan teknolojik altlığın yanında insanların yüz yüze gelmesinin potansiyelini açığa çıkarmayı hedeflemektedir.

Yöntem: Gündeliğin bilgisini akademik bilgiye dönüştürmede "anlatı"lara başvurulmaktadır. Kumköy sahil çardaklarını mesken edinenler göçer yaşam dinamikleri üzerinden gündelik hayatlarını sürdürdüklerinden ve döngüsel geçicilik üzerine bir yaşam düzenleri olduğundan göçerlerle ortak özellikleri bulunmaktadır. Polat, yerlesikler için 'mekân'ın, göçebeler için ise 'anlatılar'ın bir varolus zemini olduğunu belirtir (2004). Kuramsal çerçevede ise Lefebvre'nin "Gündelik Hayat Eleştirisi" ve Bernard Stiegler'in teknik bakışı ve "farmakon" kavramsallaştırması sökülme aracı olmuştur.

Bulgular: Kumköy sahil çardakları doğa ortamında var olmaktadır. Konumlandıkları alan deniz ve orman arasında kalan sahil şerididir. 21. yy. insanı teknolojiyi dünyayı tahrip edici şekilde kullanmaktadır. Kumköy sahil çardaklarında teknolojiden uzak bir hayat sürdürülmeye çalışılsa da yapı teknolojisi adına, doğa koşullarına dayanıklı buluntu malzeme ile bir mekan üretimi gerçekleşmektedir. Bu da oluşan atığın doğanın kalbinde kendine tehdit oluşturması olarak çevreye geri döner. Alanın bakir doğa içinde yer alıp insan etkilerinin görünür olması nedeniyle, alanı mesken edinenlerin yaşadığı çağı antroposen çağ olarak ele almak önemli görülmektedir. Geleneklerle aktarılan kuşaklardır devam eden yer değiştirme alışkanlığına tabi olan insanlara göçebe demek yerine neoliberal göçebeler tabirinin kullanılması "psikopolitika" teknikleri ile dönüşen insanın mevsimsel döngülerde göç eylemini gerçekleştiriyor olmalarındandır. Yarı-göçerler neoliberal göçebelere dönüşmüştür. Bedenler göç ederken zihin neoliberal kapitalist düzen içinde üretime, beden ise doğayı tüketmeye devam etmektedir.

yanılsama yoktur. Gerçektir ve gerçekliğin parçasıdır" (Gündelik Hayatın Eleştirisi I, Lefebvre, H., 1919, s.20,21).

⁴ "Algoritmik yönetimsellik" bireysel dijital ayak izlerinin toplanmasıyla biriktirilen veriler aracılığıyla ortaya çıkan profillere dayanan yönetim ve iktidar biçimidir. (Rouvrey ve Bens ' den aktaran Emre Şan, Bernard Stiegler'in Teknoloji Felsefesi Problemleri: Algoritmik Yönetimsellik ve Bilissel Proleterleşme, 2022)

Özgün Değer: Antalya yerlisinin anılarında çardaklar önemli yer tutmaktadır ve Türkiye genelinde başka bir örneğine rastlanmamış, üzerinde çalışma yapılmamıştır. Tarihin yerleşik düzen üzerinden yazıldığı düşünüldüğünde bu geçici yapılardaki yaşama biçiminin yok olmadan belgelenmesi ve geçmişle kurduğu kültürel ve mimari ilişkinin açığa çıkarılması çalışmanın özgün değerini oluşturmaktadır.

Sonuçlar: Kumköy sahil çardakları “hafıza mekanı” dır. Herhangi bir reçetesi, kuralı, iskansal boyutu bulunmamakla birlikte yüz yıla yakın süredir devam eden bir geleneğin altlığıdır. Kumköy sahil çardaklarında kolektif bir oluşum ve ortak özlere olmasının yanında her çardak kendi topluluğun “ailesinin” hafızası ile yeniden oluşturulur. Her sene kaldırıp bir dahaki sene yeniden kurulur. Bu nedenle de her ailenin anlattığı, “yaşama dünyasını” kurduğu çardağı, yani gündelik hayatı belli nüanslarla birbirinden ayırır. Bu yaşama dünyasındaki mekan üretimi “gündeliğin bilgisi” olarak geri döner. Bu durum arktekonik kodlar üzerinden çardaklarda görünür hale gelmektedir.

Anahtar Kelimeler: Sahil Çardakları, Deniz Obaları, Antroposen, Neoliberal Göçebeler, Kamusalılık

NEOLIBERAL NOMADS IN THE AGE OF ANTHROPOCENE KUMKOY SEA OBAS

Zeynep Melike ATAY KIZILTAŞ*

ABSTRACT

Background: The Mediterranean region, due to its climatic and regional characteristics, has been a region where humanity has constantly interacted with its cultural environment, shaping its way of life. The course of human life in this land has gone through a process of transition from nomadism to sedentary life. During the transition to settled life, it is observed that temporary temporary structures were established, and daily life was maintained through them. The driving force behind this structural shift is the ability to adapt to harsh seasonal conditions, which become more challenging due to the extreme heat of the summer months in the Antalya. Despite all technological developments, this displacement movement continues today.

Within the scope of this study, temporary structures known as "sea obas" or "sea chardaks" found on the coast of Kumköy district in Antalya, Türkiye. These "sea obas" can be described as dwellings used during summer months of the year, built by users with their own resources, lacking in technology, water, and electricity. In a political environment where neoliberal capitalism infiltrates everyday life practices, despite being temporary structures, the existence of Kumköy sea chardaks, occupying a place on the publicly owned beach, is under threat of removal. This study claims that the dynamics of space production in Kumköy sea chardaks, with its transient nature, can present itself as both poison and antidote to contemporary issues.

Purpose: The study primarily aims to transform the knowledge of everyday life into academic knowledge, focusing on the "ordinariness of the extraordinary"¹ in space production. It attempts to uncover the possibilities of the knowledge that emerges from breaking away from "familiarity"². The

* PhD. Cand., Istanbul Technical University, Post-Graduate Education Institute, Architectural Design Program, atayz@itu.edu.tr.

¹ Lefebvre interprets revealing the richness hidden beneath the poverty of everyday life and the depth beneath the crudeness as reaching the extraordinariness of the ordinary. This reference is from "Modern Dünyada Gündelik Hayat", 2020, p.51.

² "Familiarity conceals individuals and makes it difficult for us to know them by giving them a familiar mask. In familiarity, there is no illusion. It is real and a part of reality." (Gündelik Hayatın Eleştirisi I, Lefebvre, H., 1919, s.20,21).

study questions the nomadic life imaginations in the age of technology. Building upon Deleuze and Guattari's material and spiritual nomadic definitions, it criticizes neoliberal nomads and their positions. It emphasizes the immobility brought about by the portability of labor in the neoliberal capitalist order, the ability to do work anywhere, and the incorporation of bodies into the "algorithmic governance"³ while the mind remains immobile. It aims to reveal the potential of human encounters alongside the technological infrastructure transplanted into the natural environment.

Method: The study utilizes "narratives" to transform the knowledge of everyday life into academic knowledge. As those who inhabit Kumköy chardaks lead their daily lives based on nomadic life dynamics, and they have a cyclical transience in their lifestyle, there are commonalities with nomads. Polat points out that for settled people, "space" is the ground of existence, while for nomads, it is the "narratives". In the theoretical framework, Lefebvre's "Critique of Everyday Life" and Bernard Stiegler's technical perspective and the concept of "pharmakon"⁴ will be deconstructive tools.

Results: Kumköy Sea Chardaks exist in a natural environment, located between the sea and the forest. In the 21st century, humanity destructively uses technology. Although an attempt is made to lead a technology-free life in Kumköy sea chardaks, space production takes place with founding materials that are resilient to natural conditions in terms of technology. This results in the waste created posing a threat to the environment. Since the location is within a pristine natural setting, and the visible impact of human activity is evident, it is important to consider the era in which those who inhabit the area live as the Anthropocene age. Instead of calling people who are subject to the habit of moving places "nomads," the term "neoliberal nomads" is used because they continue the seasonal migration action with "psychopolitical" techniques. Semi-nomads have become neoliberal nomads. While bodies migrate, the mind remains part of "algorithmic governmentality" and production continues for consumption, alongside the portable technology infrastructure transplanted into the natural environment.

³ "Algorithmic governance" is a form of management and power based on profiles derived from the collection of individual digital footprints through accumulated data. (Citing Rouvrey and Bens, quoted by Emre Şan, Bernard Stiegler'in Teknoloji Felsefesi Problemleri: Algoritmik Yönetimsellik ve Bilissel Proleterleşme, 2022)

⁴ In Ancient Greek, "farmakon" is a word that means both a healing medicine and a deadly poison. Stiegler considers technology, which he claims impoverishes individual life, as a "farmakon" that simultaneously impoverishes and expands the horizon by creating new possibilities. This reference is made to "De la pharmacologie."

Orginal Value: Sea Chardaks are realms of memory and no other example has been found or studied in Türkiye. Given that history is thought to be written through a settled order, documenting this way of life before it disappears and revealing its cultural and architectural relationship with the past constitutes the unique value of the study.

Evaluation: Kumköy sea chardaks are a "memory space." Although there are no prescriptions, rules, or settlement dimensions, they serve as the substrate for a tradition that has been continuing for nearly a century. In addition to the collective formation and commonalities in Kumköy sea chardaks, each chardak is reconstructed with the memory of its own community "family." Therefore, the narrative of each family, the chardaks through which they create their "lifeworld," and their daily lives differ with certain nuances. The space production in this life world returns as "knowledge of the everyday life."

Keywords: Sea Chardaks, Sea Obas, Anthropocene, Neoliberal Nomads, Publicness

AVRUPA YEŞİL ANLAŞMASI'NIN AB-TÜRKİYE İLİŞKİLERİ ÜZERİNDEKİ ETKİLERİ NELERDİR?

Yaşar AYDIN*

Özet

Bu çalışmanın ana temasını teşkil eden Avrupa Yeşil Antlaşması, 2050 yılına kadar Avrupa'yı iklime zararsız hale getirmeyi amaçlamaktadır. Bu, dekarbonize edilmesi gereken işletmeler için maliyet anlamına gelmektedir. AB dışı işletmelere rekabet avantajı sağlamamak adına teşvik mekanizmaları içeren bu sistem, Türkiye'deki işletmeleri de emisyonlarını düşürmeye cesaretlendirmektedir.

Bu çerçevede bu çalışma üç soruya yanıt aramaktadır:

1. Avrupa Yeşil Anlaşması'nın AB-Türkiye ilişkileri üzerindeki etkileri nelerdir?
2. Avrupa Yeşil Anlaşması, daha çok ticaretin önündeki potansiyel bir engel midir, yoksa işbirliği için bir teşvik midir?
3. Avrupa Yeşil Anlaşması, Türkiye ile Avrupa Birliği arasında daha yoğun bir işbirliği için bir katalizatör olabilir mi?

İlk gözlemler, büyük şirketlerin karbon salınımının azaltılması konusuna büyük bir öz güvenle yaklaştığını, küçük ve orta boy işletmeler için çeşitli boyutlarda güçlük yaşadığını göstermektedir. Türkiye yeni bir iklim yasası ile prototip bir emisyon ticareti hazırlarken AB mevcut ilerleme hızını yavaş bulmaktadır. Türkiye ihracatı için hayati bir öneme sahip AB pazarında varlığını sürdürüebilmek için bir dönüşüm baskısı altındadır ve bu baskı enerji yoğun sektörlerde daha belirgin hissedilmektedir. Zorluklar getiren anlaşma aynı zamanda işbirliklerine de kapı aralamaktadır. Pek çok ülkede tek taraflı bir ticaret engeli olarak algılanan Avrupa Yeşil Anlaşması'nın yarattığı zorlukların aşılmasında Gümrük Birliği Anlaşması'nın Yeşil Anlaşmanın şartlarını içerir şekilde reforme edilmesi önerisi getirilmiştir. Ancak gergin Türkiye-AB ilişkileri böylesi bir adımı güçleştirmektedir.

Sonuç olarak, Avrupa Yeşil Anlaşması, Türk ekonomisi ve Türkiye-AB ekonomik ilişkileri için hem zorluklar hem de fırsatlar sunmaktadır. Türk ürünlerinin küresel rekabet gücü için bir zorluktur (enerji yoğun sektörler), çünkü tek taraflı düzenlemeleri gergin ikili ilişkilere entegre etmek ve CO2 emisyonlarını teknik olarak ölçmek zordur. Ancak Avrupa Yeşil Anlaşması, Türkiye için bir fırsat da sunmaktadır, çünkü bu, Türk endüstrisinde gerekli politika ve teknoloji yükseltmelerini başlatacak, bu sektörler tarafından

* Dr., Politika ve Bilim Vakfı, Berlin, yasar.aydin@swp-berlin.org

kullanılan enerjiyi temiz enerjiye dönüştürme teşvikleri sağlayacak ve enerji geçiş ve dekarbonizasyon Rusya'ya bağımlılığı azaltabilecektir. Politik olarak, Avrupa Yeşil Anlaşması, ikili ve çok taraflı ilişkilere yeni bir çerçeve sağlayabilir, Ankara ve Brüksel arasında yapılandırılmış bir ortaklığı canlandırabilir ve her iki tarafın da yararına olacak şekilde AB'nin güncellenmesinde katalizator işlevi görebilir.

Anahtar Kelimeler: Avrupa Yeşil Anlaşması, Yeşil Enerji, Türkiye

WHAT ARE THE IMPLICATIONS OF THE EUROPEAN GREEN DEAL ON EU-TÜRKİYE RELATIONS?

Yaşar AYDIN*

ABSTRACT

Starting point of this lecture was the *European Green Deal* which aims to make the *European Union* (EU) climate neutral by 2050, a goal that imposes costs on businesses adapting to decarbonisation. To prevent competitive advantages for companies in non-EU countries with lower environmental standards, mechanisms have been established to incentivise CO2 emissions reduction in line with the EU's green transition. These mechanisms also encourage emissions reduction in Türkiye. The country's commitment to climate neutrality by 2053, ratified through the Paris Agreement, further aligns with these goals. On the basis of this initial situation, three questions have been raised:

1. What are the implications of the *European Green Deal* on EU–Türkiye Relations?
2. Is *European Green Deal* more of a potential barrier to trade or instead an incentive for cooperation?
3. How could the *European Green Deal* be a catalyst for a deeper cooperation between Türkiye and European Union?

Our first research has been shown that the challenge and opportunity of decarbonisation is being tackled confidently by large companies in Türkiye. Small and medium-sized enterprises are struggling more, for a variety of reasons. While the Turkish state is preparing a new climate change law and a prototype emissions trading scheme, the EU says the process is too slow and lacks ambition. For Turkish exports, the European market is crucial. Energy-intensive industries such as cement and steel are under pressure to cut emissions to avoid taxation under the EU's Carbon Border Adjustment Mechanism (CBAM). This not only presents challenges, but also offers potential for working together. In the (renewable) energy sector, for example, European companies are competing in the growing Turkish market. Türkiye has a high potential to further increase the share of renewable energy in energy production.

However, the EGD is also perceived – not only in Türkiye, but in various countries – as a unilateral trade barrier that goes against the spirit of the *EU-Türkiye Customs Union*. In order to overcome this problem, Turkish experts

* Dr., Science and Politics Foundation, Berlin, yasar.aydin@swp-berlin.org

and stakeholders propose, inter alia, to include the *European Green Deal* requirements in a modernised *EU-Türkiye Customs Union*. Due to the generally strained relationship, however, the EU is critical of such a step.

In conclusion, the *European Green Deal* presents both challenges and opportunities for the Turkish economy and for Türkiye-EU economic relations. It is a challenge for the global competitiveness of Turkish products (energy-intensive sectors), as it is difficult to incorporate unilateral regulations into a strained bilateral relationship and it is technically difficult to measure CO2 emissions. However, the *European Green Deal* is also an opportunity for Türkiye, as it will initiate the necessary policy and technological upgrades in Turkish industry, provide incentives to transform the energy used by these sectors into clean energy, and help reduce dependence on Russia through energy transition and decarbonisation. Politically, the *European Green Deal* can provide a new framework for action in bilateral and multilateral relations, allowing for a revitalisation of relations and a structured partnership between Ankara and Brussels, and strengthen a partnership that could act as a catalyst for the modernisation of the EU, to the benefit of both sides.

Keywords: European Green Deal, Green Energy, Türkiye

İKLİM DEĞİŞİKLİĞİNİN TARIMSAL SULAMA ÜZERİNE ETKİLERİ

Köksal AYDINŞAKİR*

ÖZET

Arka Plan: İklim değışikliğinin yağış miktarı ve biçimlerini değıştirmesi sonucunda, su seviyeleri, sıcaklığı ve debisi; gıda arzı, tarım, sağlık, sanayi, turizm ve ulaşım gibi birçok sektör etkilendiği gibi ekosistem bütünlüğü de etkilenmektedir.

Amaç: Bugün dünyanın bazı bölgelerinde toplumlar iklim değışikliğinin olumsuz etkileri ile daha sık karşılaşmaktadır. Hükümetlerarası İklim Değışikliği Paneli (IPCC)'nin Dördüncü Değeriendirme Raporu'nda; uyum çalışmalarının iklim değışikliğinin etkilerini yönetebilmek açısından büyük önem taşıdığı belirtilerek iklim değışikliğine uyum için önlemler alınmasını gündeme getirmiştir. Bu önlemlerin zamanında ve daha etkin bir şekilde alınmasını sağlamak için de küresel ölçekte olduğu kadar, bölgesel ve ülkeler ölçüğünde de stratejik bir yaklaşım benimsenmesinin ve çeşitli sektörler ve yönetim düzeyleri arasında uyum sağlanmasının önemli olduğu vurgulanmaktadır.

Yöntem: Uyum için alınacak önlemler arasında; su kaynaklarının bütüncül yönetimi, ekosistemlerin korunması gibi önemli konular yer almaktadır. IPCC Dördüncü Değeriendirme Raporu'nda, Akdeniz Havzası'nda genel sıcaklık artışının 1.0-2.0°C'ye ulaşacağı, kuraklığın geniş bölgelerde hissedileceği ve özellikle iç kesimlerde sıcak hava dalgalarının ve aşırı sıcak günlerin sayısının artacağı ifade edilmektedir. Türkiye'de ise yıllık ortalama sıcaklığın gelecek yıllarda 2.5-4.0°C artacağı, Ege ve Doğu Anadolu Bölgeleri'nde 4.0°C'yi, iç bölgelerinde ise bu artışın 5.0°C'yi bulacağı tahmin edilmektedir.

Bulgular: Gerek IPCC raporu, gerekse yürütölen ulusal ve uluslararası bilimsel model çalışmaları, Türkiye'nin yakın gelecekte daha sıcak, daha kurak ve yağışlar açısından daha belirsiz bir iklim yapısına sahip olacağını ortaya koymuştur.

* Doç. Dr., Batı Akdeniz Tarımsal Araştırma Enstitüsü Müdürlüğü, Antalya, koksal.aydinsakir@tarimorman.gov.tr.

Özgün Değer: Türkiye’de iklim değişikliğinin; özellikle su kaynaklarının azalması, kuraklık ve çölleşme ve bunlara bağlı ekolojik bozulmalar gibi olumsuz etkilere neden olacağı öngörülmektedir. Türkiye’de yağış ve sıcaklıklardaki değişimler su kaynakları, tarımsal üretim, insan sağlığı, doğal afet riskleri ile ekonomik büyümeyi etkileyecek ve su gibi üretimde temel girdiyi tehdit edecektir.

Sonuç: Bu bildiride, iklim değişikliğinin ülkemizdeki tarımsal sulama üzerine etkileri ve bu etkileri bertaraf etmek için alınan önlemler irdelenmiştir.

Anahtar Kelimeler: İklim Değişikliği, Su, Sulama, Tarım

THE IMPACTS OF CLIMATE CHANGE ON AGRICULTURAL IRRIGATION

Köksal AYDINŞAKİR*

ABSTRACT

Background: Climate change has a significant impact on various aspects of society, including precipitation, water levels, temperature and flow rate, food supply, agriculture, health, industry, tourism, and transportation, as well as ecosystem integrity.

Purpose: The negative effects of climate change are being felt more frequently in certain areas of the world. The Intergovernmental Panel on Climate Change (IPCC) has emphasized the importance of adaptation efforts in managing these impacts and has called for a strategic approach on a global, regional, and country scale to ensure effective and timely action.

Method: Among the measures to be taken for adaptation, the holistic management of water resources and the protection of ecosystems are crucial. According to the IPCC Fourth Assessment Report, temperatures in the Mediterranean Basin will increase by 1.0-2.0°C, drought will be felt in large regions, and the number of heat waves and extremely hot days will increase, particularly in inland areas. In Türkiye, the annual average temperature is projected to rise by 2.5-4.0°C in the future with the Aegean and Eastern Anatolia regions experiencing an increase of up to 4.0°C and the interior up to 5.0°C.

Results: Scientific models indicate that Türkiye will experience a warmer, drier, and more uncertain climate structure in terms of precipitation. **Original**

Value: Climate change in Türkiye will lead to negative impacts such as a decrease in water resources, drought and desertification, and related ecological degradation. Changes in precipitation and temperatures will affect freshwater resources, agricultural production, human health, natural disaster risks, and economic growth. The availability of water, a primary input in agricultural production, will be threatened.

* Assoc. Prof. Dr., Batı Akdeniz Agricultural Research Institute, Antalya, koksal.aydinsakir@tarimorman.gov.tr.

Evaluation: This paper analyzes the impacts of climate change on agricultural irrigation in Türkiye and the actions taken to mitigate these impacts.

Keywords: Climate Change, Water, Irrigation, Agriculture

İKLİM KAYNAKLI GÖÇ VE ULUSLARARASI HUKUKUN TEPKİSİ

Önder BAKIRCIOĞLU*

ÖZET

Bu çalışma, uluslararası hukuk bağlamında giderek artan bir sorun olan iklim kaynaklı göçü incelemektedir. İklim değişikliği hızı kazandıkça, ciddi meteorolojik olaylar ve çevresel bozulma gibi faktörler, küresel göçün temel tetikleyicileri haline gelmektedir. Bu durum, başlangıçta çevresel faktörlerce tetiklenen iç veya sınır ötesi göçü ele almaya uygun olarak tasarlanmamış olan mevcut yasal çerçevelere, önceden öngörülmemiş zorluklar sunmaktadır.

Tartışmamızın merkezinde, özellikle 1951 Mülteci Sözleşmesi olmak üzere, iklimle ilgili faktörler tarafından yerinden edilen bireylere koruma ve yasal statü sağlamada eksik kalan mevcut yasal düzenlemelerin yetersizliği yer almaktadır. Sözleşmedeki mülteci tanımı, ırk, din, milliyet veya politik görüş nedeniyle zulüm görmüş olmak etrafında kilitlenmiş olup, çevresel faktörlerle yerinden edilenleri kapsamamaktadır. Bu durum, iklim değişikliği kaynaklı göçmenler için somut bir koruma açığına sebep olup, onların sıklıkla düzensiz veya ekonomik göçmenler olarak muamele görmelerine sebebiyet vermektedir. Bu yasal sınıflandırma, bu tarz göçmenlerin temel yardıma erişimlerini önemli ölçüde sınırlamakta ve onları insan hakları ihlallerine karşı savunmasız bırakmaktadır.

Çalışmamız, bu tür yasal boşlukları doldurmada uluslararası insan hakları hukukunun evrilen rolünü tartışmaktadır. Çevresel bozulma ile insan hakları arasındaki ilintinin giderek daha fazla tanınması, bölgesel ve uluslararası insan hakları organları kararlarına da yansımaktadır. Ancak, bu çerçevelerce düzenlenen hukuki durumlar ve yükümlülükler hala gelişme aşamasındadır. Dolayısıyla, insan hakları hukuku, yasal koruma için daha geniş bir çerçeve sunarken, bu hukukun iklim kaynaklı göçe uygulanması biraz tutarsız ve eksiktir.

Bu tür zorluklar ışığında, bu çalışma, iklim kaynaklı göçmenlerin haklarını ve ihtiyaçlarını ele alan kapsamlı bir yasal çerçeveye duyulan acil ihtiyacı vurgulamaktadır. Çalışmamız ayrıca, çevresel faktörler tarafından ortaya çıkan göç için sağlam bir yasal rejim geliştirmek üzere uluslararası topluluğun ivedi çabasını talep etmektedir. Bu alanda sunulacak yanıtlar, iklim kaynaklı göçmenlerin onurunu ve haklarını koruyan etkili, duyarlı ve yasal olarak bağlayıcı çözümler için bir temel sağlayabilecek insan hakları ilkelerine dayanmalıdır.

Anahtar Kelimeler: İklim Kaynaklı Göç, Uluslararası Hukuk, İnsan Hakları Hukuku, Çevresel Yerinden Edilme, Mülteci Hukuku

* Prof. Dr., Leicester Üniversitesi, Hukuk Fakültesi, ob51@le.ac.uk.

CLIMATE-INDUCED MIGRATION AND THE RESPONSE OF INTERNATIONAL LAW

Önder BAKIRCIOĞLU*

ABSTRACT

This paper explores the increasingly growing problem of climate-induced migration within the context of international law. As climate change accelerates, its detrimental impacts, such as severe weather events and environmental degradation, are becoming the primary triggers of global migration. This phenomenon presents unprecedented challenges to the current legal frameworks, which were not originally crafted to address internal or cross-border migration induced by environmental factors.

At the heart of the debate is the inadequacy of extant legal instruments, not least the 1951 Refugee Convention, in providing protection and legal status to individuals displaced by climate-related considerations. The Convention's definition of refugees, which is centred around persecution on account of race, religion, nationality, or political opinion, excludes those displaced by environmental factors. This brings about a tangible protection gap for climate-induced migrants, who are thus often treated as irregular or economic migrants. Such classification, in turn, significantly limits their access to basic assistance and makes them vulnerable to human rights violations.

The paper discusses the evolving role of international human rights law in filling such legal gaps. There is a growing recognition of the nexus between environmental degradation and human rights, as evidenced by regional and international human rights bodies. However, the legal implications and responsibilities under these frameworks are still being elucidated. And whilst human rights law seems to offer a broader framework for protection, its application to climate-induced migration remains somewhat inconsistent and underdeveloped.

In the light of such challenges, this paper highlights the urgent need for a comprehensive legal framework that addresses the rights and needs of climate-induced migrants. The paper further calls for a concerted effort by the international community to develop a robust legal regime for migration caused by environmental factors. Such a response must be rooted in human rights principles that can provide a foundation for effective, compassionate, and legally binding solutions that uphold the dignity and rights of climate-induced migrants.

Keywords: Climate-Induced Migration, International Law, Human Rights, Environmental Displacement, Refugee Protection

* Prof. Dr., Law Faculty, University of Leicester, ob51@le.ac.uk

GLOBAL İKLİM DEĞİŞİKLİĞİNİN BITKİ SAĞLIĞI ÜZERİNE OLASI ETKİLERİ

Hüseyin BASIM*
Esin BASIM**

ÖZET

Global iklim değişikliğinin Dünyada gözlemlenebilir düzeyde etkilere sahip olduğu bilinmektedir. Dünyada artan insan popülasyonuna bağlı olarak insan ve doğal kaynaklı karbon salınımının atmosferde artma eğiliminde olması, global ısınmanın temel kaynağı olarak düşünülmektedir. Yerkürede ortaya çıkan 1.5 °C'lik sıcaklık ve buna bağlı olarak nem düzeyindeki artışların tüm yerküre üzerinde önemli etkilere sahip olduğu gibi tarımsal üretimde de önemli etkilere sahip olduğu ve olacağı açıktır. Tarımsal üretimde bitkisel üretim, çevre koşullarına direkt bağlı olarak yapılan bir üretimdir. Sıcaklık, nem ve ışık, bitkisel üretimde bitkilerin gelişmesi, sağlığı, verimi ve kalitesi üzerine en önemli etkiye sahiptir. Bu bakımdan iklimsel faktörlerde ortaya çıkan değişiklikler bitkisel üretimi direkt etkilemektedir.

Toprak üstü ve toprakta giderek artan sıcaklık ve nem değişiklikleri bitkisel üretimde biyokütle artışına, bu artışa paralel olarak yeşil aksam zararlıları ve hastalıklarının artışına, toprak mikroflorasında ve bitki kök sisteminde de değişikliklere sebep olacağı düşünülmektedir. İklim değişikliği sebebiyle bitki sağlığını etkileyen biyotik ve abiyotik faktörlerin değişiklik göstermesi beklenmektedir. Artan karbondioksit, sıcaklık, nem ve ışık oranlarını içeren iklim faktörlerindeki değişiklikler, farklı kültür bitkilerinde aşırı biyokütle oluşumuna, fungal, bakteriyel ve viral hastalık etmenlerinin bazılarının artışına, bazılarının ise azalmasına sebep olması beklenmektedir. Sıcaklık, nem ve ışık gibi iklim faktörlerinde ortaya çıkan değişiklikler bitkilerin enerji üretim mekanizması olan fotosentezde ortaya çıkacak olası değişiklikler, aynı zamanda bitki yapraklarında bulunan doğal açıklık, stoma sayılarındaki olası değişiklikler biyotik faktörlerin sebep olduğu yaprak hastalık oranlarının değişmesine sebep olacaktır. Bir coğrafik bölgede yapılan bitkisel üretimde iklim değişikliğine bağlı gelişme farklılıkları, bu bitkilerde bazı hastalık ve zararlıların azalmasını veya artışını ortaya çıkarabilecektir.

Bitki sağlığını negatif yönde etkileyen bitki hastalıklarının ortaya çıkabilmesi ve epidemi oluşturabilmesi için bitkiyi hastalandırabilen bakteri, fungus ve virus gibi hastalık etmeni patojenlerin, hastalıklara hassas, konukçu

* Prof. Dr., Akdeniz Üniversitesi, Ziraat Fakültesi, Bitki Koruma Bölümü, hbasim@akdeniz.edu.tr

** Prof. Dr., Akdeniz Üniversitesi, Teknik Bilimler Meslek Yüksek Okulu, Organik Tarım Bölümü, esinbasim@akdeniz.edu.tr

bitkinin ve uygun çevre koşullarının aynı anda bulunması ve bunun süreklilik arz etmesi gerekmektedir. Bu faktörlerden sadece biri eksik olursa bitki hastalanmaz. Global iklim değişikliğinde uygun çevre koşullarının sağlanması durumunda bitki hastalıklarının artışı ve buna bağlı verim ve kalite kaybı kaçınılmaz olabilir. Bitki sağlığını etkileyen bu biyotik faktörlerin kontrol altına alınarak verim ve kalitenin sağlanması amacıyla kimyasal pestisidlerin yerine biyopestisidlerin, inorganik gübrelerin yerine mikrobiyal ve organik gübrelerin kullanımı karbon salınımının azaltılması bakımından büyük önem taşımaktadır. Bir bölgede yapılan bitkisel üretimin ortaya çıkan iklim değişikliğine bağlı olarak karbon salınımının radikal bir şekilde kısa vadede, 2030 yılına ve orta vadede, 2050 yılına kadar yeşil mutabakat çerçevesinde mevcut global sıcaklık artışının azaltılması amacıyla tüm önlemlerin ciddi olarak tüm ülkeler tarafından dikkate alınması büyük önem taşımaktadır.

Tarımsal üretimde tarım ilaçları ve inorganik gübrelerin kullanımının 2030 yılına kadar olan süreçte önemli oranlarda azaltılması, aynı zamanda mevcut tarım sistemlerinin yerine organik tarım üretim alanlarının artırılması ve iklim değişiklikleri karşısında sürdürülebilir tarımsal üretim sistemlerinin oluşturulmasına ihtiyaç vardır. Bu sayede karbon salınımının azaltılmasına katkı sağlanacağı planlanmaktadır.

Anahtar kelimeler: İklim Değişikliği, Sıcaklık, Nem, Bitkisel Üretim, Bitki Sağlığı

POSSIBLE EFFECTS OF GLOBAL CLIMATE CHANGE ON PLANT HEALTH

Hüseyin BASIM*
Esin BASIM**

ABSTRACT

It is well known that global climate change is having observable effects on the Earth. The tendency for human and natural carbon emissions in the atmosphere to increase due to the growing world population are considered the main cause of global warming. It is clear that the 1.5 °C temperature and the resulting increase in humidity on Earth have and will have a significant impact on the entire planet and also on agricultural production. In agricultural production, crop production is directly dependent on environmental conditions. Temperature, humidity and light have the most important effects on the development, health, productivity and quality of plants in crop production. In this regard, changes in climatic factors directly affect plant production. Increasing temperature and moisture changes above ground and in the soil are expected to cause an increase in biomass in plant production, a parallel increase in green pests and diseases, and changes in soil microflora and plant root systems. Biotic and abiotic factors affecting plant health are expected to change due to climate change. Changes in climatic factors, including increased carbon dioxide, temperature, humidity and light rates, are expected to cause excessive biomass formation in different cultivated plants, causing some of the fungal, bacterial and viral disease agents to increase and others to decrease. Biotic and abiotic factors affecting plant health are expected to change due to climate change. Changes in climatic factors, including increased carbon dioxide, temperature, humidity and light rates, are expected to cause excessive biomass formation in different cultivated plants, causing some of the fungal, bacterial and viral disease agents to increase and others to decrease. Changes in climate factors such as temperature, humidity and light, possible changes in photosynthesis, which is the energy production mechanism of plants, as well as possible changes in the number of natural opening, stomata in plant leaves, will cause leaf disease rates caused by biotic factors to change. Developmental differences due to climate change in plant production in a geographical region will cause a decrease in some diseases

* Prof. Dr., Akdeniz Üniversitesi, Faculty of Agriculture, Department of Plant Protection, hbasim@akdeniz.edu.tr

** Prof. Dr., Akdeniz Üniversitesi, School of Technical Sciences, Department of Organic Agriculture, esinbasim@akdeniz.edu.tr

and pests in these plants, while causing an increase in some, especially green part diseases and pests. In order for plant diseases that negatively affect plant health to occur and create an epidemic, the disease-causing pathogen such as bacteria, fungi and viruses that can make the plant disease, the host plant that is susceptible to the disease and the environmental conditions must be suitable and continuous at the same time. If only one of these factors is missing, the plant will not get disease. If appropriate environmental conditions are provided during global climate change, the increase in plant diseases and the resulting loss of productivity and quality may be inevitable. In order to ensure yield and quality by controlling these biotic factors affecting plant health, the use of biopesticides instead of chemical pesticides and microbial and organic fertilizers instead of inorganic fertilizers is of great importance in reducing carbon emissions. It is of great importance that all measures are seriously taken into consideration by all countries in order to reduce the carbon emissions due to climate change resulting from crop production in a region, and to reduce the current global temperature increase within the framework of the green agreement in the short term by 2030 and in the medium term by 2050. It is planned to significantly reduce the use of pesticides and inorganic fertilizers in agricultural production until 2030, as well as to increase organic agricultural production areas instead of current agricultural systems and to ensure sustainable agricultural production in the face of climate changes. In this way, it is planned to contribute to reducing carbon emissions.

Keywords: Climate Change, Temperature, Humidity, Crop Production, Plant Health

OKULLARDAKİ ÇEVRE EĞİTİMİ KAZANIMLARININ YEŞİL GELECEK İÇİN ANALİZİ

Sait BULUT*

Gizem ŞAHİN**

Gülhan ÖZBAKIR DEMİREL***

Zeynep KUBİLAY****

ÖZET

Arka Plan: Kentleşme, sanayileşme ve nüfus artışı ile birlikte yerel ve küresel boyutta büyümekte olan çevre sorunlarına karşı ulusal ve uluslararası boyutta çözüm arayışları devam etmektedir. Bu sorunların temelinde; insanların sosyal, ekonomik, kültürel yapılarından kaynaklanan düşünce, inanç ve değerleri yer almaktadır. Sorunların çözümünde ise toplumları oluşturan her bir bireyin toplum ve doğal sistemlerin birbiri ile etkileşimini anlamasının ve çevre dostu davranışlar geliştirmesinin önemli bir rolü vardır. Bu anlayış ve davranışların kazandırılması için yapılması gereken ilk faaliyet bireylerin eğitimidir. Formal eğitimin temelini oluşturan öğretim programlarının içeriği ve okullardaki uygulama biçimi, temel eğitim almakta olan bireyin edindiği kazanımları çevreye yönelik olumlu davranışa dönüştürme becerisinde etkilidir. Bu bilgiden yola çıkıldığında; çevre sorunlarının artmasına sebep olan olumsuz davranışların önlenmesinde çevre eğitimindeki içerik ve uygulamaların incelenmesi önem kazanmaktadır.

Amaç: İlkokul ve ortaokul düzeyindeki hayat bilgisi, fen bilimleri ile çevre eğitimi ve iklim değişikliği, lise düzeyindeki biyoloji öğretim programı ve ders kitaplarının konu, kazanım ve uygulamalar açısından analizi yapılarak çevre eğitiminde yeşil geleceğin yerinin belirlenmesi amaçlanmaktadır.

Yöntem: Çalışmada doküman incelemesi yöntemi ile öğretim programları ve ders kitaplarından toplanan veriler kategorize edilmiştir.

* Prof. Dr., Akdeniz Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Matematik ve Fen Bilimleri Eğitimi Bölümü
saitbulut@akdeniz.edu.tr.

** Doktora Öğr., Akdeniz Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Fen Bilgisi Eğitimi Anabilim Dalı
gizemsahin242@gmail.com.

*** Doktora Öğr., Akdeniz Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Fen Bilgisi Eğitim Anabilim Dalı,
gulhanozbakirdemirel@gmail.com.

**** Doktora Öğr., * Akdeniz Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Fen Bilgisi Eğitimi Anabilim Dalı,
zeynep.kubi.571@gmail.com.

Bulgular: Hayat bilgisi 1-3. sınıf ders kitaplarında çevre kazanımları sayısı; birinci sınıf ders kitabında 20, ikinci sınıf ders kitabında 19 ve üçüncü sınıf ders kitabında 21, Fen Bilimleri dördüncü sınıf ders kitabında 22 olduğu belirlenmiştir. Ayrıca Hayat Bilgisi ders kitaplarında deney temelli çalışmalara ve öğrencinin süreçte aktif olabileceği çalışmalara rastlanmamıştır.

Fen Bilimleri 5-8. sınıf ders kitaplarında çevre kazanımları sayısı; beşinci sınıf ders kitabında 15, altıncı sınıf ders kitabında 20, yedinci sınıf ders kitabında 31, sekizinci sınıf ders kitabında 39 olduğu belirlenmiştir. 2022 öğretim programında yer alan 'çevre eğitimi ve iklim değişikliği' dersinde 6 ünite ve 34 kazanım bulunmaktadır. Biyoloji 9-12. sınıf ders kitaplarında çevre kazanımları sayısının; dokuzuncu sınıf ders kitabında 1, onuncu sınıf ders kitabında 10, onbirinci sınıf ders kitabında 5, onikinci sınıf ders kitabında 2 olduğu belirlenmiştir. Ayrıca onbirinci sınıf kitabında komünite ve popülasyon ekolojisi ünitesinde teraryum hazırlama dışında etkinliğe rastlanmamıştır. MEB (2023) Çevre ve İklim Değişikliği Okuryazarlığı Becerileri etkinlik kitabında 10 konu başlığı altında 26 etkinlik yer almaktadır.

Özgün Değer: Nüfus artışı ve teknolojik gelişmelerin hızla devam ettiği günümüzde çevreye yönelik insan kaynaklı sorunlar artış göstermektedir. Aynı zamanda çevreyi koruma ve iyileştirme imkanları da artmaktadır. Hızla değişim gösteren bu süreçte eğitimin de uzun yıllar devam ettiği düşünüldüğünde nitelikli bir öğretim programının oluşturulması oldukça önemlidir. Bu durumda mevcut programın içerik ve uygulama bakımından güçlü ve geliştirilebilir yönlerinin irdelenmesi faydalı olabilir. Yeşil geleceğin oluşturulmasında rol alacak olan öğretim programının mevcut kazanım ve uygulanış durumunun bilinmesi belirlenen hedeflere ulaşmada yol göstermesi bakımından önemlidir.

Sonuçlar: Öğretim programlarında çevre eğitimi ile ilgili ilkökulda 82, ortaokulda 105 ve lisede 18 kazanım tespit edilirken öğrenciyi aktif kılan uygulamaların yeterli olmadığı belirlenmiştir. Son yıllarda çevre eğitimini doğrudan ele alan bir ders alanı oluşturulması ve etkinlik kitabının yayımlanması çevre disiplinine verilen önemin daha da arttığını ortaya koyabilir. Bu doğrultuda mevcut öğretim program ve ders kitaplarının yeşil geleceğin oluşturulması bakımından yeterli olup olmadığı ile bu kazanımların dahil olduğu öğretim programında öğrenimlerini tamamlayan bireylerin yeşil gelecekteki durumları tartışılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Çevre Eğitimi, Öğretim Programı, Ders Kitapları, Doküman Analizi

ANALYZING ENVIRONMENTAL EDUCATION LEARNING OUTCOMES IN SCHOOLS FOR A GREEN FUTURE

Sait BULUT*
Gizem ŞAHİN**
Gülhan ÖZBAKIR DEMİREL***
Zeynep KUBİLAY****

ABSTRACT

Background: With urbanization, industrialization and population growth, the search for national and international solutions to environmental problems, which are growing locally and globally, continues. These problems are based on the thoughts, beliefs and values of people arising from their social, economic and cultural structures. In solving these problems, it is important for each individual to understand the interaction between society and natural systems and to develop environmentally friendly behaviours. The first activity that needs to be done to gain this understanding and behaviours is the education of individuals. The content of the curricula that form the basis of formal education and the way they are implemented in schools are effective in the ability of the individual receiving basic education to transform the learning outcomes he/she has acquired into positive behaviours towards the environment. Based on this information, it is important to examine the content and practices in environmental education in order to prevent negative behaviours that cause an increase in environmental problems.

Purpose: It is aimed to determine the place of the green future in environmental education by analyzing the Life Science, Science and Environmental Education and Climate Change curricula and textbooks at primary and secondary school level and Biology curricula and textbooks at high school level in terms of subjects, learning outcomes and practices.

Method: In the study, the data collected from curricula and textbooks were categorized through document analysis method.

* Prof. Dr., Akdeniz University, Faculty of Education, Department of Mathematics and Science Education, saitbulut@akdeniz.edu.tr.

** PhD Cand., Akdeniz University, Institute of Educational Sciences, Department of Science Education, gizemsahin242@gmail.com.

*** PhD Cand., Akdeniz University, Institute of Educational Sciences, Department of Science Education, gulhanozbakirdemirel@gmail.com.

**** PhD Cand., Akdeniz University, Institute of Educational Sciences, Department of Science Education, zeynep.kubi.571@gmail.com.

Results: The number of environmental learning outcomes in the Life Sciences 1-3rd grade textbooks was 20 in the 1st-grade textbook, 19 in the 2nd-grade textbook, 21 in the 3rd-grade textbook, and 22 in the 4th-grade Science textbook. In addition, experiment-based studies and studies in which students can be active in the process were not found in Life Science textbooks. The number of environmental learning outcomes in science 5-8th grade textbooks was 15 in the 5th-grade textbook, 20 in the 6th-grade textbook, 31 in the 7th-grade textbook, and 39 in the 8th-grade textbook. The Environmental Education and Climate Change course in the 2022 curriculum has 6 units and 34 learning outcomes. In Biology 9-12th grade textbooks, it was determined that the number of environmental outcomes was 1 in the 9th-grade textbook, 10 in the 10th-grade textbook, 5 in the 11th-grade textbook, and 2 in the 12th-grade textbook. In addition, in the 11th-grade textbook, there were no activities other than preparing a terrarium in the unit on community and population ecology. In the MEB (2023) Environment and Climate Change Literacy Skills activity book, there are 26 activities under 10 topics.

Original Value: In today's world, where population growth and technological developments continue rapidly, human-induced environmental problems are increasing. At the same time, opportunities to protect and improve the environment are also increasing. Considering that education continues for many years in this rapidly changing process, it is very important to create a qualified curriculum. In this case, it may be useful to examine the strengths and improvable aspects of the current program in terms of content and implementation. Knowing the current learning outcome and implementation status of the curriculum, which will play a role in the creation of a green future, is important in terms of guiding the way to achieve the set goals.

Evaluation: While 82 learning outcomes related to environmental education in primary school, 105 learning outcomes in secondary school and 18 learning outcomes in high school were identified in the curricula, it was determined that the practices that make students active were not sufficient. In recent years, the creation of a course area that directly deals with environmental education and the publication of an activity book can reveal that the importance given to environmental discipline has increased even more. In this direction, it was discussed whether the current curriculum and textbooks are sufficient in terms of creating a green future and the status of individuals who completed their education with the curriculum including these outcomes for the green future.

Keywords: Environmental Education, Curriculum, Textbooks, Document Analysis

İKLİM ADALETİ PERSPEKTİFİNDE KENT ÖLÇEĞİNDE İKLİM HAREKETLERİ

İsmail Utku CANTÜRK *
Ceren UYSAL OĞUZ**

ÖZET

Arka Plan: Gezegenimizin ve tüm insanlığın maruz kaldığı en büyük ve kapsayıcı sorunlardan biri olan iklim krizi, 1950'lerden günümüze daha önce görülmemiş bir hızda artış gösteren şehirleşme ile eşzamanlı olarak derinleşmektedir. Öyle ki, 1950 yılında dünya nüfusunun yalnızca %30'u kentsel alanlarda yaşarken 2018 yılında bu oran %55'e yükselmiştir. Bunun sonucunda, iklim krizinin yıkıcı etkileri sebebiyle oluşan toplumsal adaletsizliklerin en yoğun gözlemlendiği alanlardan biri de şehirler olmaktadır. Bu adaletsizlikler, kent ölçeğinde örgütlenen iklim hareketlerinin de gittikçe önem kazanmasına yol açmıştır.

Amaç: Bu çalışmanın amacı, "iklim adaletsizliklerinin" giderilmesinde ve daha sürdürülebilir, adil ve iklim değişikliğinin yıkıcı etkilerine karşı dirençli toplulukların oluşturulmasında kentsel iklim hareketlerinin yeri ve önemini ortaya koymaktır. Öyle ki dünya üzerindeki nüfus yoğunluğu yüksek birçok şehirde gözlemlenen hava, su ve gürültü kirliliği gittikçe artmakta, temiz su, sağlıklı gıda ve enerjiye erişim zorlaşmakta, salgın hastalıkların yayılma potansiyeli artış göstermekte ve tüm bu olgular bağlamında toplumsal adaletsizlikler derinleşmektedir. Bu olumsuz gelişmeler, iklim krizinin derinleşmesi ile paralellik göstermektedir. İnsanlığın günümüzdeki en yoğun ortak yaşam alanları olan kentler ölçeğinde iklim adaletinin sağlanmasında iklim hareketlerinin büyük önem arz ettiğini savunan çalışma, bu bağlantıyı analiz ederek ortaya koymayı amaçlamaktadır.

Yöntem: Bu araştırmada nitel araştırma yöntemleri kullanılacaktır. Araştırmada öncelikle iklim krizinin yıkıcı sonuçları arasından özellikle kentlerdeki iklim adaletsizliğini derinleştiren etkiler belirlenecek, söz konusu etkiler iklim adaleti çerçevesinde analiz edilecektir. Ardından ortaya çıkarılan iklim adaletsizliklerine yönelik tepki, eylem ve çözüm girişimlerinde bulunan iklim hareketleri ele alınacaktır. Söz konusu iklim hareketlerinin örgütlenme

* Yüksek Lisans Öğr., Akdeniz Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Uluslararası İlişkiler Anabilim Dalı, utk_cntrk@hotmail.com.

** Doç. Dr., Akdeniz Üniversitesi, İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi, Uluslararası İlişkiler Bölümü, cuysaloguz@akdeniz.edu.tr.

sebepleri ve biçimi, faaliyetleri, iklim adaletinin sağlanmasına yönelik mevcut ve potansiyel katkıları araştırma konusu olacaktır. Bu araştırma esnasında öne çıkan iklim hareketleri örnek olarak incelenecektir.

Bulgular: İklim krizinin kentsel yaşam üzerindeki etkileri, küresel boyuttaki iklim adaletsizliğine paralel bir düzlemde şekil almaktadır. İklim krizinin oluşturduğu sorunlardan en yıkıcı düzeyde etkilenen ülkeler küresel Güney'in yoksul ülkeleri iken, iklim krizinin derinleşmesine sebep olan faktörleri oluşturmada en büyük paya sahip olan Kuzey ülkeleri bu sorunlardan daha az etkilenmektedir. Bunun en ön plana çıkan sebebi, Kuzey ülkelerinin hidrokarbon rezervleri başta olmak üzere küresel Güney'in kaynaklarını kendi teknolojik ve ekonomik gelişimlerinde kullanırken gezegende geniş çapta ekolojik tahribata yol açmalarıdır. Söz konusu ekonomik ve teknolojik gelişmişlik, bu varlıklı ülkelerin kentsel düzeydeki iklim direncini de oldukça artırmaktadır. Öte yandan yoksul Güney ülkelerinin nüfus yoğunluğu yüksek kentleri iklim krizinden çok daha olumsuz etkilenmekte, bu durum da bu kentlerde büyük bir iklim adaletsizliği oluşturmaktadır. Delhi, Jakarta, Lagos, Lima, Karachi ve Manila gibi kentler, iklim kırılganlığı en yüksek ve dolayısıyla iklim adaletsizliğinden en derin etkilenen kentlerin başında gelmektedir. Söz konusu adaletsizliğin giderilmesinde, tarihsel düzlemde iklim tahribatına en çok neden olan ülkelerin en büyük sorumlulukları almaya ikna edilmesi büyük önem taşımaktadır; öyle ki bu ülkeler, aynı zamanda iklim adaletsizliğini gidermeye yönelik en çok kaynağa ve en kuvvetli teknolojik imkanlara sahip olan ülkeler konumundadır. Bu ülkelerin iklim eylemine katılmaya teşvik edilmesinde ve iklim adaletini önceleyen uluslararası zirve ve anlaşmalarda iklim hareketlerinin bir baskı grubu olarak oynadığı rol ise gözle görülür düzeydedir. İklim hareketlerinin gelişmesi, desteklenmesi ve doğru yönlendirilmesi ise kentsel ölçekte iklim adaletinin sağlanmasında kritik rol oynayabilecektir.

Özgün Değer: Kentsel iklim hareketlerinin faaliyetlerine ve bu faaliyetlerin etki düzeyi ile önemine odaklanan bu araştırma, analizini "iklim adaleti" perspektifinde gerçekleştirmektedir. İklim hareketlerinin kent ölçeğinde gerçekleştirdiği ve gerçekleştirebileceği eylemler ile iklim adaletinin sağlanması arasındaki bağın ortaya çıkarılması, sürdürülebilir iklim politikalarının oluşturulması ve kentsel düzeyde uygulanmasında toplumsal hareketlerin önemini de gözler önüne serecektir. Bu bağlamda iklim adaleti ve iklim hareketleri literatürüne de yeni bir bakış açısı içeren bir araştırma kazandırılmış olacaktır.

Sonuçlar: Bu araştırma, kentsel ölçekte iklim adaletinin sağlanmasına yönelik ulusal ve uluslararası hukuki girişimlerin ve eylem planlarının oluşturulmasında iklim hareketlerinin önemli bir etkisi olduğu sonucuna varmıştır. İklim hareketlerinin bir baskı grubu olarak oynadığı roller, karar alıcıların politika oluşturması yönünde önemli bir ikna edici güce sahiptir. Öyle ki bu hareketler, iklim krizinin yıkıcı etkileri ve krizin derinleşmesinin sorumluları konusunda halk tabanında önemli düzeyde destek bulabilmekte, etkili eylem planlarıyla ses getirebilmekte, kamuoyunu bilgilendirip bilinçlendirebilmektedir. Dahası söz konusu iklim hareketleri, iklim adaletinin sağlanmasında bireysel eylemi de teşvik etmektedir. İklim hareketlerinin halk tabanına yayılması ve iklim krizinin gittikçe derinleşen etkilerinin gezegendeki tüm insanların yanı sıra bütün canlıların varoluşuna yönelik tehditler oluşturduğuna yönelik kamuoyuna farkındalık kazandırması, bu hareketlerin kentlerde iklim adaletinin sağlanmasında politika yapımına doğrudan etki etme kabiliyetini de artırabilecektir.

Anahtar Kelimeler: İklim Krizi, İklim Adaleti, İklim Hareketi

URBAN CLIMATE MOVEMENTS UNDER THE PERSPECTIVE OF CLIMATE JUSTICE

İsmail Utku CANTÜRK*
Ceren UYSAL OĞUZ**

ABSTRACT

Background: The climate crisis, one of the biggest and overarching challenges facing our planet and all of humanity, is deepening in tandem with urbanization, which has been increasing at an unprecedented pace since the 1950s. In fact, while only 30% of the world's population lived in urban areas in 1950, this number increased to 55% in 2018. As a result, cities are the areas where social injustices caused by the devastating impacts of the climate crisis are most intensely observed. These injustices have led to the growing importance of climate movements organized at the urban scale.

Purpose: The aim of this study is to reveal the place and importance of urban climate movements in addressing "climate injustices" and building more sustainable, just and resilient communities against the devastating effects of climate change. In fact, air, water and noise pollution observed in many highly populated cities around the world is increasing, access to clean water, healthy food and energy is becoming more difficult, the potential for the spread of epidemics is increasing, and social injustice is deepening in the context of all these phenomena. All these negative developments are in parallel with the deepening of the climate crisis. The study, which argues that climate movements are of great importance in ensuring climate justice at the scale of cities, which are the densest common living spaces of humanity today, aims to analyze and reveal this correlation.

Method: Qualitative research methods will be used in this study. In the research, first of all, among the destructive effects of the climate crisis, those that deepen climate injustice in cities will be identified, and these effects will be analyzed within the framework of climate justice. Then, climate movements that have reacted, acted and attempted to find solutions to the climate injustices will be discussed. The reasons and forms of organization of these climate movements, their activities, and their current and potential

* Master Student, Akdeniz University, Institute of Social Sciences, Department of International Relations, utk_cntrk@hotmail.com.

** Assoc. Prof. Dr., Akdeniz University, Faculty of Economics and Administrative Sciences, Department of International Relations, cuyaloguz@akdeniz.edu.tr.

contributions to achieving climate justice will be the subject of research. During this research, prominent climate movements will be examined as examples.

Results: The impacts of the climate crisis on urban life are shaped in parallel with the global climate injustice. In fact, while the countries most devastatingly affected by the problems caused by the climate crisis are the poor countries of the Global South, the Northern countries, which have the largest share in creating the factors that cause the deepening of the climate crisis, are less affected by these problems. The most prominent reason for this is that the Northern countries are using the resources of the Global South, especially hydrocarbon reserves, for their own technological and economic development, while causing widespread ecological destruction on the planet. This economic and technological sophistication also greatly increases the climate resilience of these wealthy countries at the urban level. On the other hand, the densely populated cities of poorer Southern countries are much more adversely affected by the climate crisis, creating a major climate injustice in these cities. Cities such as Delhi, Jakarta, Lagos, Lima, Karachi and Manila are among the cities with the highest climate vulnerability and therefore the most deeply affected by climate injustice. In addressing this injustice, it is crucial to persuade the countries that have historically caused the most climate destruction to take on the greatest responsibilities, as they also have the resources and technological capabilities to address climate injustice. The role of climate movements as a pressure group in encouraging these countries to engage in climate action and in international summits and agreements that prioritize climate justice is significant. The development, support and guidance of climate movements can play a critical role in achieving climate justice at the urban scale.

Original Value: This research, which focuses on the activities of urban climate movements and the impact level and importance of these activities, carries out its analysis from the perspective of “climate justice”. Understanding the link between the actions that climate movements have realized and can realize at the urban scale and ensuring climate justice will also reveal the importance of social movements in the creation and implementation of sustainable climate policies at the urban level. In this context, a research that includes a new perspective will be added to the literature on climate justice and climate movements.

Evaluation: This research concludes that climate movements have a significant influence on the formulation of national and international legal initiatives and

action plans to achieve climate justice at the urban scale. The role of climate movements as pressure groups has a significant persuasive power for decision-makers to formulate policies. So much so that these movements are able to find a significant support at the grassroots level on the destructive effects of the climate crisis and those responsible for the deepening of the crisis, to be heard with effective action plans, and to inform and raise awareness among the public. Moreover, these climate movements also encourage individual action to achieve climate justice. The ability of climate movements to spread to the grassroots and to raise public awareness that the deepening effects of the climate crisis pose threats to the existence of all living beings as well as all people on the planet will increase their ability to directly influence policymaking in ensuring climate justice in cities.

Keywords: Climate Crisis, Climate Justice, Climate Movement

KENTLERİN İKLİM KRİZİNE UYUMUNUN DEĞERLENDİRİLMESİNDE PERFORMANS ÖLÇÜTLERİ

İsa ÇAL*
Ayşen CİRAVOĞLU**

ÖZET

Arka Plan: Günümüzde kentlerle ilgili alınacak birçok kararda iklim krizinin hesaba katılması gerekmektedir. Ancak, bunu yapmanın; iklim değişikliğinin hızı, bu hızı yavaşlatmanın veya geriye döndürmenin zorluğu ve öngörülmesi güç doğası gibi nedenlerle kolay olmadığı söylenebilir. Bu noktada, kentsel alanlarla ilgili alınan kararlarda iklim değişikliğine uyumun kaçınılmaz bir gerçek olduğu karşımıza çıkmaktadır. Bu belirsiz durum, iklim değişikliği senaryolarının kentsel altyapı tasarımına yön vermesini güçleştirmektedir. Bu nedenle, uyum stratejilerinde hem iklim değişikliği senaryolarının öngördüğü iklim koşullarına göre mevcut yapıyı çevrede optimizasyon yapılması, hem de gelecekteki altyapının iklim koşullarındaki olası değişikliklere karşı daha dayanıklı hale getirilmesi gerekmektedir. Kentsel tasarım ve mimarlık alanındaki karar vericiler, uygulamalarını ve karar alma çerçevelerini yeniden gözden geçirmelidir. Bu doğrultuda, karar alma süreçlerinde uyum stratejilerinin performans analizlerinin yapılması önem arz etmektedir.

Amaç: Bu çalışmanın amacı, kentsel ve mimari ölçeklerdeki uyum stratejilerinin değerlendirilmesinde kullanılan ölçütleri belirlemek ve bu ölçütleri boyut (sosyal, ekonomik, çevresel) ve süreç (planlama, tasarım, uygulama, kullanım) gibi açılardan sınıflandırmaktır. Buradaki hedef, uyum stratejilerinin ölçütlerle değerlendirilmesi aşamasında, ölçütlerin sınıflandırılması yoluyla uzman gruplarını organize edebilmektir.

Yöntem: Öncelikle kentlerde iklim krizi tehlikeleri ve iklim krizine uyum stratejileri ile ilgili kapsamlı bir literatür taraması gerçekleştirilmiştir. İncelenen çalışmalar analiz edilerek, uyum stratejilerinin değerlendirilmesinde kullanılan performans ölçütleri ortaya konmuştur. Bu çalışmanın yöntemi; literatür

* Doktora Öğr., Yıldız Teknik Üniversitesi, Fen Bilimleri Enstitüsü, Mimarlık-Bina Araştırma ve Planlama, Türkiye, mimarisacal@gmail.com

** Prof. Dr., Yıldız Teknik Üniversitesi Mimarlık Fakültesi Mimarlık Bölümü, Türkiye, aysenc@yildiz.edu.tr

araştırması sonucunda ortaya konan performans ölçütlerinin sınıflandırılmasıdır.

Bulgular: İklim değişikliğine uyum stratejilerinin performans değerlendirme ölçütlerine bakıldığında eşitlik ve kapsayıcılık, esneklik, maliyet, sinerji ölçütlerinin öne çıktığı; etkililik, sağlamlık, süreli/vadesel çözüm (term solution) ölçütlerinin dikkate alındığı; verimlilik, pratiklik, kabul edilebilirlik, aciliyet/acil fayda, pişmanlık oluşturmama (no regrets) ölçütlerinin göz önünde bulundurulduğu ve son olarak da sürdürülebilirlik, uygulanabilirlik, güvenlik paylarının varlığı (existence of safety margin), yumuşak/hafif strateji, yedek kapasite, kaynaklara sahip olma, entegrasyon, öz yeterlilik, tahmini ömür, ekolojik etki, bakım, ölçek ölçütlerinin değerlendirme başlıkları olarak ele alındığı gözlemlenmiştir.

Özgün Değer: Kentlerin, iklim değişikliği senaryolarının öngördüğü iklim koşullarına uyumu bağlamında, mekânsal uyum stratejilerinin değerlendirilmesi için kullanılan birçok çalışma bulunmaktadır. Bu çalışmada ise performans değerlendirmesi ile ilgili ölçütleri iklim değişikliğine uyum stratejileri bağlamında irdeleyen çalışmalar analiz edilmiştir. Bu çalışmalar üzerine yapılan gözlemler sonucunda, ölçütler karakteristik özelliklerine göre sınıflandırılmıştır.

Sonuçlar: Mevcut çalışmalardan; 'eşitlik' ve 'kapsayıcılık' gibi ölçütlerle sosyal etkenleri dikkate alan, 'maliyet' gibi ölçütlerle ekonomik etkenleri dikkate alan ölçütlerin daha ön planda; 'ekolojik etki' gibi çevresel etkenleri dikkate alan ölçütlerin daha geri planda kaldığı gözlemlenmiştir. Bu noktada, iklim değişikliğinin hızla etkilerini gösterdiği bir dönemde 'aciliyet' gibi bir ölçütün ön plandaki ölçütlerden biri olmaması, ölçütlerin ağırlıklı olarak uyum stratejilerinin kullanım aşaması özelliklerine odaklı olmasıyla açıklanabilir. Bu gözlemler sonucunda; küresel, bölgesel, kentsel ve yerel ölçeklerde yapılmış olan çalışmalarda, sosyal, ekonomik, çevresel etkenlere göre değişebilen değerlendirme ölçütleri üretildiği görülmektedir. Ayrıca; değerlendirme ölçütlerinin, uyum stratejisi geliştirme sürecinin hangi aşamasına odaklı olduğu da ölçütlerin üretilmesinde önemli bir etkidir. İklim değişikliği sonuçlarından ilk elden etkilenebilecek kırılgan alanlardaki uyum stratejilerinde, yerel verilere göre öncelenmesi ve test edilmesi gereken bu ölçütler sayesinde uyum stratejilerinin doğruluğu irdelenebilir.

Anahtar Kelimeler: İklim Değişikliği, Uyum Stratejileri, Performans Ölçütleri

PERFORMANCE CRITERIA FOR ASSESSING URBAN ADAPTATION TO THE CLIMATE CRISIS

İsa ÇAL*
Ayşen CİRAVOĞLU**

ABSTRACT

Background: In today's world, it is necessary to take climate crisis into account in many decisions related to cities. However, it can be said that doing this is not easy due to reasons such as the speed of climate change, the difficulty of slowing down or reversing this speed, and its inherently unpredictable nature. In this context, the necessity of adapting to climate change arises in decisions related to urban areas. This uncertainty makes it difficult for climate change scenarios to shape urban infrastructure design. Therefore, in adaptation strategies, it is necessary to optimize the existing built environment according to the climate conditions foreseen by climate change scenarios and make the future infrastructure more resilient to possible changes in climate conditions. Decision-makers in urban design and architecture should reconsider their practices and decision-making frameworks. In this context, it is important to conduct performance analyses of adaptation strategies in decision-making processes.

Purpose: This study aims to determine the criteria employed in the assessment of urban and architectural scale adaptation strategies and to classify these criteria from the dimensions of social, economic, and environmental factors, as well as the processes of planning, design, implementation, and utilization. The primary goal here is to organize expert groups through the classification of criteria during the evaluation phase of adaptation strategies.

Method: Firstly, an extensive literature review was conducted on the climate crisis hazards in urban areas and adaptation strategies to the climate crisis. The reviewed studies were analyzed to determine the performance criteria used in the evaluation of adaptation strategies. The method of this study involves the classification of the performance criteria identified as a result of the literature review.

* PhD Cand., Yıldız Technical University Post-Graduate School of Natural and Applied Sciences Architecture-Building Research and Planning, mimarisacal@gmail.com.

** Prof. Dr., Yıldız Technical University, Faculty of Architecture, aysenc@yildiz.edu.tr.

Results: When examining the performance evaluation criteria for climate change adaptation strategies, it was observed that criteria such as equity and inclusivity, flexibility, cost, and synergy stand out; effectiveness, robustness, and term solutions are taken into account; efficiency, practicality, acceptability, urgency/immediate benefit, no regrets criteria are considered; and finally, sustainability, implementability, the existence of safety margins, soft strategies, reserve capacity, resource availability, integration, self-sufficiency, life expectancy, ecological impact, maintenance, and scale criteria are addressed as evaluation headings.

Original Value: There are numerous studies available for the evaluation of spatial adaptation strategies of urban in the context of adaptation to the climate conditions projected by climate change scenarios. In this research, studies examining performance evaluation criteria in the context of climate change adaptation strategies were analyzed. Based on observations made in these studies, the criteria have been classified based on their characteristic features.

Evaluation: From the studies in the literature, it has been observed that criteria taking into account social factors, such as 'equity' and 'inclusivity,' and those considering economic factors, such as 'cost,' are more prominent, while criteria considering environmental factors, such as 'ecological impact,' take a back seat. In this context, the absence of a criterion like 'urgency' among the prominent criteria, especially during a period when climate change is rapidly manifesting its effects, can be attributed to the criteria primarily focusing on the characteristics of the utilization phase of adaptation strategies. As a result of these observations, it is seen that evaluation criteria that may change depending on social, economic, and environmental factors are produced in the studies conducted at global, regional, urban, and local scales. Moreover, it is a significant factor in the generation of criteria to which stage of the adaptation strategy development process the evaluation criteria focus. In adaptation strategies for vulnerable areas that can be directly affected by the consequences of climate change, these criteria, prioritized and tested according to local data, can be used to evaluate the accuracy of adaptation strategies.

Keywords: Climate Change, Adaptation Strategies, Performance Criteria

DEZAVANTAJLI GRUPLAR EKSENİNDE GÖÇ SAĞLIK VE VATANDAŞLIK POLİTİKALARI

Zülfukar ÇETİN*

ÖZET

18 Mart 2016 yılında imzalanan Avrupa Birliği ve Türkiye arasındaki Geri Kabul Anlaşması, bilinen adıyla Mülteci Anlaşması (EU-Türkiye Refugee Deal), Avrupa'nın ekonomik ve toplumsal güvenliğini sağlama amacını taşıyordu. Ancak, bu anlaşma sadece altı Milyar Euro'luk sembolik bir getiri değil, aynı zamanda Türkiye vatandaşlarına Avrupa Birliği'nde serbest yani vizesiz dolaşım hakkını da vaat ediyordu. Her iki taraf, bu anlaşma aracılığıyla kendi güvenlik ve refahlarını korumaya çalışırken, özellikle Suriye'den göç etmek zorunda kalan LGBTİ+ ve HIV-pozitif mülteciler daha fazla yaşam tehdidi altında bırakıldı.

Bu çalışmada, Türkiye ile Avrupa Birliği arasındaki güç ilişkilerini anlamak için Batı Avrupa'nın göç, sınır ve vatandaşlık politikalarının Türkiye'nin vatandaşlık, göç ve mülteci politikaları üzerindeki etkilerini inceleyeceğim. Aynı zamanda, Türkiye'nin 18 Mart 2016'daki Mülteci Anlaşması sonucu AB için "Mülteci Kampı"na dönüşmesine ve göç politikasındaki mülteci karşıtı ayrımcı uygulamalara da odaklanacağım. Son olarak, Türkiye'deki göç politikaları ile HIV/AIDS politikalarının kesişimlerini, özellikle HIV Pozitif mülteciler örneği üzerinden, yapılan sözlü tarih görüşmeleriyle tartışacağım.

Bu çalışma, 2016-2019 yıllarında EUROPACH (Disentangling European HIV/AIDS Policies: Activism, Citizenship and Health) Uluslararası Sözlü Tarih Araştırması sonuçlarına dayanmaktadır. Araştırma kapsamında Türkiye'de alanda çalışan HIV/AIDS aktivistleri, sağlık çalışanları, sosyal hizmet uzmanları, taban örgütlerinin temsilcileri ile sözlü tarih görüşmeleri yürütülmüş, görüşmecilerle yapılan derinlemesine görüşmelerde aşağıdaki sorulara cevap bulmaya gayret gösterilmiş ve kapsayıcı bir vatandaşlık tanımına ulaşılacak amaçlanmıştır.

- AB-Türkiye Mülteci Anlaşmasının Türkiye'nin Vatandaşlık, Göç ve Sağlık Politikalarına Yansımaları Nelerdir?
- Türkiye'de vatandaşlık anlayışı nedir?
- Kimler ideal vatandaş olarak kabul görüyor?
- Kimler ideal vatandaşlık tanımı dışında kalıyor?

* Prof. Dr., Evangelische Hochschule / Protestan Uygulamalı Bilimler Üniversitesi Berlin, zuelfikar.cetin@eh-berlin.de.

- HIV-pozitif mültecilerin Türkiye'deki konumu nasıl değerlendirilebilir?
- Batı'nın vatandaşlık ve göç politikalarının Türkiye'dekilere nasıl bir etkisi söz konusu olabilir?
- Kapsayıcı, yani dışlamayan bir vatandaşlık ve göç politikası için gerek politik gerekse toplumsal alanda neler gereklidir?

Genel Sonuçlar: Türkiye ile Avrupa Birliği arasındaki sınır ve göç politikaları arasında güçlü bir bağ bulunmaktadır. Bu durum, Türkiye'deki göç hareketlerine ve politikalarına doğrudan yansımaktadır. Ayrıca, bu göç politikaları, barınma, beslenme, sağlık ve eğitim gibi diğer yaşam alanlarını da olumsuz yönde etkileyerek diğer temel insan haklarına da olumsuz yönde dokunmaktadır. Araştırma sonuçları, aşağıda yer alan vatandaşlık tanımıyla birlikte, okuyanı mevcut politikalar hakkında düşünmeye çağırmaktadır:

Vatandaşlık tanımına göre, bir birey ancak Türk ya da beyaz ise, heteronormatif bir yaşam sürüyorsa, erkekliği deneyimliyorsa ve bu erkekliği başkalarına dayatıyor ve empoze ediyorsa, güç sahibiyse, sınırlardan kolayca geçebiliyorsa, sınırlara takılmıyorsa, sağlıklı ise, mesela HIV pozitif değilse, üretken ise, fakir değilse ya da fakirleştirilemezse, seçme ve seçilme ayrıcalığına sahipse, kendini istediği dillerde ifade edebiliyorsa, kimliklerini sürekli açıklamak zorunda bırakılmıyorsa, vatandaş olarak kabul edilmekte ve diğer bireylerden daha fazla ayrıcalıklara layık görülmekte.

Anahtar kelimeler: Avrupa Birliği, Göç ve Vatandaşlık Politikaları, Dezavantajlı Gruplar, Sözlü Tarih

MIGRATION, HEALTH AND CITIZENSHIP POLICIES IN THE CONTEXT OF DISADVANTAGED GROUPS

Zülfukar ÇETİN*

ABSTRACT

The readmission agreement signed between the European Union and Türkiye on March 18th, 2016, commonly known as the EU-Türkiye Refugee Deal, aimed to ensure the economic and social security of Europe. However, this agreement not only represented a symbolic return of 6 million Euros but also promised Turkish citizens the right to visa-free travel within the European Union. While both parties sought to protect their security and welfare through this agreement, refugees, especially those forced to migrate from Syria, including LGBTI+ and HIV-positive individuals, were subjected to increased life-threatening conditions.

In the proposed article, to understand the power dynamics between Türkiye and the European Union, I will examine the impact of Western Europe's migration, border, and citizenship policies on Türkiye's citizenship, migration, and refugee policies. Additionally, I will focus on Türkiye's return to the "Refugee Camp" for the EU due to the Refugee Deal on March 18, 2016, and discriminatory practices in its migration policy. Finally, I will discuss the intersections between Türkiye's migration policies and HIV/AIDS policies, especially through the example of HIV-positive refugees, based on oral history interviews.

This article is based on the results of the EUROPACH (Disentangling European HIV/AIDS Policies: Activism, Citizenship, and Health) International Oral History Research conducted between 2016 and 2019. Within the scope of the research, in-depth interviews were conducted with HIV/AIDS activists, healthcare professionals, social workers, and representatives of grassroots organizations in Türkiye. The interviews aimed to answer the following questions and achieve an inclusive definition of citizenship:

- What are the reflections of the EU-Türkiye Refugee Deal on Türkiye's Citizenship, Migration, and Health Policies?
- What is the understanding of citizenship in Türkiye?
- Who is considered an ideal citizen?
- Who is excluded from the definition of ideal citizenship?

* Prof. Dr., Evangelische Hochschule / Protestant University of Applied Sciences Berlin, zuelfikar.cetin@eh-berlin.de.

- How can we evaluate the position of HIV-positive refugees in Türkiye?
- What could be the impact of the West's citizenship and migration policies on those in Türkiye?
- What is needed politically and socially for an inclusive citizenship and migration policy that does not exclude?

General Results: There is a strong connection between the border and migration policies between Türkiye and the European Union. This situation directly reflects on migration movements and policies in Türkiye. Moreover, these migration policies negatively affect other fundamental human rights, such as housing, nutrition, health, and education. The research results, along with the citizenship definition below, invite the reader to reflect on existing policies:

According to the citizenship definition of this research, an individual is only considered a citizen if they are Turkish or white, lead a heteronormative life, experience and impose masculinity on others, hold power, easily cross borders, face no restrictions at borders, are healthy, not HIV-positive, productive, not poor or cannot be impoverished, have the privilege of voting and being elected, express themselves in the languages they prefer, and are not constantly forced to explain their identities. Such individuals are accepted as citizens and are deemed more deserving of privileges than other individuals.

Keywords: European Union, Migration and Citizenship Policies, Vulnerable Groups, Oral History

SÜRDÜRÜLEBİLİR KALKINMA HEDEFLERİ KAPSAMINDA YEREL YÖNETİMLER: BÜYÜKŞEHİR BELEDİYELERİNİN STRATEJİK PLANLARI ÜZERİNDEN BİR ANALİZ

Veli Ercan ÇETİNTÜRK*
Hazal ERCENGİZ**

ÖZET

Arka Plan: Günümüz gerçeği olarak iklim değişikliği sorunu küresel bir sorun olmakla beraber kentler, iklim değişikliğine hem en fazla sebep olan hem de en fazla etkilenen yerleşim birimleri olması açısından iklim değişikliği ile mücadele kapsamında oldukça önemlidir. Bu açıdan iklim değişikliği ile mücadele kapsamında yürütülen küresel çalışmaların yanı sıra yerel yönetimlerin çalışmaları da büyük önem arz etmektedir. Birleşmiş Milletler (BM)'nin Binyıl Kalkınma Hedefleri'nin devamı niteliğinde 27 Eylül 2015 tarihinde 17 ana ve 169 alt hedef olarak kabul edilen "Gündem 2030: BM Sürdürülebilir Kalkınma Amaçları (SKA)" de bu kapsamda kentlere büyük önem atfetmiştir.

Amaç: Çalışmanın amacı, Türkiye'de büyükşehir belediyelerinin iklim değişikliğiyle mücadele kapsamında yürüttüğü ve planladığı faaliyetleri tespit etmek ve öneriler geliştirmektir. En son stratejik planlar kendi içerisinde incelenerek, büyükşehir belediyelerinin iklim koruma hedeflerini doğrudan içeren sürdürülebilir kalkınma hedeflerine ilişkin makaleleri analiz edildi. Bu amaç kapsamında büyükşehir belediyelerinin 2020-2024 stratejik planları Sürdürülebilir Kalkınma Hedefleri (SKA); temiz su ve sanitasyon, erişilebilirlik ve temiz enerji, sürdürülebilir şehirler ve topluluklar, sorumlu üretim ve tüketim, iklim eylemi, suda yaşam, karada yaşam ve amaca yönelik ortaklıklar ana ve alt hedefleri kapsamında incelenmiştir.

Yöntem: Çalışma kapsamında öncelikle kapsamlı bir literatür taraması Türkçe ve İngilizce literatür incelenmiştir. Ardından SKA'lar 2015 yılı Eylül ayında ilan edildiğinden hareketle Türkiye'deki büyükşehir belediyelerinin yalnızca 2020-2024 yılları stratejik planları incelenmiştir. Planların incelenmesinde ve değerlendirilmesinde Sürdürülebilir Kalkınma Amaçlarından 6,7,11,12,13, 14, 15 ve 17. numaralı amaçlar kapsamında belediyelerin strateji planları MAXQDA kullanılarak analiz edilmiştir.

* Dr., Serbest Araştırmacı, ercncntrk@gmail.com.

** Yüksek Lisans Öğr., Akdeniz Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi ABD, hazalercengiz@gmail.com.

Bulgular: BM tarafından oluşturulan Sürdürülebilir Kalkınma Amaçları en geç 2030 yılına kadar gerçekleşmesi amaçlanan eylem hedefleridir. Bu hedeflerden doğrudan iklim değişikliği ile olan 13. madde “İklim Eylemi”ni kapsamaktadır. Diğer maddeler ise dolaylı yoldan iklim etkilerinden korunma, iklim eyleminin içinde kapsayıcı çözümler sunması bakımından önem arz etmektedir. 2020-2024 yılı büyükşehir belediyelerinin stratejik planlarında, çevresel etkiler *Pestle Analizi* kapsamında ele alınarak tarımda su kullanımı ya da kömür kullanımı gibi noktalara değinilirken politika önerileri de açıklanmıştır, yine belediyelerin stratejik amaçlarının başında sürdürülebilir bir kent yaratma hedefine yer verildiği tespit edilmiştir. Analiz edilen stratejik planlarda SKA3 kapsamında ekolojik denge, biyolojik çeşitliliğin korunması, iklim, su, gıda krizi gibi konuların kent gündemine taşınması ve bu konularda sürdürülebilirliğin sağlanması, atık yönetimi, iklim değişikliği kapsamında yenilenebilir enerji kullanımının artması, eko-köy projesi gibi eylemleri içeren “Yaşanabilir şehirler, sürdürülebilir çevre” temasında hedef ve politikalar bulunmaktadır.

Özgün Değer: Literatür incelendiğinde sürdürülebilir kalkınma ve BM Sürdürülebilir Kalkınma Amaçları kapsamında birçok çalışma bulunmasına rağmen yerel ölçekte gerçekleştirilen çalışmaların oldukça kısıtlı düzeyde olduğu gözlenmektedir. Bu kapsamda büyükşehir belediyeleri özelinde özgün bir çalışma olarak çalışmamızın literatüre önemli bir katkı sağlayacağı düşünülmektedir.

Sonuç ve Öneriler: İklim değişikliğinin etkileri günden güne artmaktadır. İklim değişikliğine en fazla etki eden yönetim birimlerinin kentler olması dolayısıyla iklim değişikliği ile mücadele kapsamında kentler büyük önem taşımaktadır. Türkiye’de büyükşehir belediyelerinin sürdürülebilir kalkınma amaçları kapsamında stratejik planlarında önemli çalışmalar planladığı gözlenmektedir. Belirlenen bu hedefler 2024 yılına kadar uygulanabilirse, belediyelerin sürdürülebilir kalkınma hedeflerinin çoğunu gerçekleştirdiğini ifade etmek yanlış olmayacaktır. Bununla birlikte belediyelerin stratejik planlarında, SKA ve çevresel sürdürülebilirlik kapsamında dünyadan farklı kent örneklerinden de yararlanılarak yeni politikalar geliştirmesi önemli ve değerli görülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Sürdürülebilir Kalkınma Hedefleri, Büyükşehir Belediyeleri, Çevresel Sürdürülebilirlik

SUSTAINABLE DEVELOPMENT GOALS WITHIN THE SCOPE OF LOCAL GOVERNMENTS: AN ANALYSIS BASED ON THE STRATEGIC PLANS OF METROPOLITAN MUNICIPALITIES

Veli Ercan ÇETİNTÜRK*

Hazal ERCENGİZ**

ABSTRACT

Background: Although climate change is a global problem and a reality today, cities are very important in the fight against climate change as they are the settlements that both cause and are most affected by climate change. In this respect, in addition to the global work carried out within the scope of combating climate change, the work of local governments is also of great importance. As a continuation of the United Nations (UN) Millennium Development Goals, "Agenda 2030: UN Sustainable Development Goals (SDGs)", which was adopted as 17 main and 169 sub-goals on September 27th, 2015, also attached great importance to cities in this context.

Purpose: The study aims to identify the activities carried out and planned by metropolitan municipalities in Türkiye within the scope of combating climate change and to develop suggestions. The latest strategic plans were analyzed within themselves and the articles on the sustainable development goals of metropolitan municipalities that directly included climate protection targets were analyzed. Within the scope of this purpose, the 2020-2024 strategic plans of metropolitan municipalities consist of Sustainable Development Goals (SDGs); clean water and sanitation, accessibility and clean energy, sustainable cities and communities, responsible production and consumption, climate action, life on water, life on land and partnerships for purpose were examined within the scope of their main and sub-goals.

Method: Within the scope of the study, firstly, a comprehensive literature review, of Turkish and English literature was examined. Then, considering that the SDGs were announced in September 2015, only the 2020-2024 strategic plans of the metropolitan municipalities in Türkiye were examined. In examining and evaluating the plans, the strategic plans of the municipalities were analyzed using MAXQDA within the scope of the Sustainable Development Goals 6, 7, 11, 12, 13, 14, 15 and 17.

* Dr., Freelance Researcher, ercncntrk@gmail.com.

** Master Student., Akdeniz University, Social Science Institute, Political Science and Public Administration, hazalercengiz@gmail.com.

Findings: Sustainable Development Goals created by the UN are action targets intended to be achieved by 2030 at the latest. Article 13 of these goals, directly related to climate change, covers "Climate Action". Other items are important in terms of indirect protection from climate impacts and providing comprehensive solutions within climate action. In the strategic plans of the metropolitan municipalities for the year 2020-2024, environmental impacts were considered within the scope of Pestle Analysis, while points such as water use or coal use in agriculture were touched upon, policy recommendations were also explained, and it was determined that the goal of creating a sustainable city was included at the top of the strategic goals of the municipalities. In the analyzed strategic plans, within the scope of SKA3, issues such as ecological balance, protection of biodiversity, climate, water and food crisis are brought to the city agenda and ensuring sustainability on these issues, waste management, increasing the use of renewable energy within the scope of climate change, and including actions such as the eco-village project. There are targets and policies under the theme of "livable cities, sustainable environment".

Original Value: When the literature is examined, it is observed that although there are many studies within the scope of sustainable development and the UN Sustainable Development Goals, the studies carried out locally are quite limited. In this context, it is thought that our study, as an original study specific to metropolitan municipalities, will significantly contribute to the literature.

Conclusions and Suggestions: The effects of climate change are increasing day by day. Cities are of great importance in the context of combating climate change, as cities are the administrative units that have the most impact on climate change. It is observed that metropolitan municipalities in Türkiye plan important studies in their strategic plans within the scope of sustainable development goals. If these targets can be implemented by 2024, it would not be wrong to say that municipalities have achieved most of their sustainable development targets. In addition, it is considered important and valuable for municipalities to develop new policies in their strategic plans, within the scope of SDGs and environmental sustainability, by taking advantage of different city examples from around the world.

Keywords: The Sustainable Development Goals, Metropolitan Municipalities, Environmental Sustainability

İKLİM KRİZİ, MEDYA TEMSİLLERİ VE AKADEMİK İLĞİ

Hatice OBAN KENEŞ*

ÖZET

Arka Plan: İklim değışikliğinin yarattığı kriz, dünya genelinde çevre sorunları arasında öne çıkan ve insanlığın karşı karşıya olduğu büyük bir tehdit olarak kabul edilmektedir. Nitekim Türkiye’de de artan sıcaklıklar, su kaynaklarındaki azalma, erozyon, orman yangınları ve deniz seviyelerinin yükselmesi gibi iklim değışikliğinin etkileri yoğun bir şekilde hissedilmektedir. Bu nedenle, iklim değışikliği Türkiye için de ciddi bir endişe kaynağıdır ve soruna dair farkındalık yaratarak gerekli önlemlerin alınması büyük öneme sahiptir. İklim değışiklikleri ve yarattığı sonuçlara dair önlemlerin alınabilmesi ise soruna dair kamusal bilinci, kamusal baskıyı gerektirir. Bu açıdan medyanın, akademinin, sivil toplumun, politik grupların iklim değışikliği ve etkileri üzerine yapıp ettikleri sorunun kamusallaşmasında, kamusal bilincin oluşmasında ve soruna dair önlem alınması için yasa yapıcılara baskı yapılabilmesinde kritik konumdadırlar. Özellikle de televizyonun, gazetelerin, filmlerin, dizilerin, reklamların vb. genel olarak medyanın kiteselliği ve kitlelere ulaşma hızı göz önüne alındığında medyada iklim değışikliğinin farklı sonuçları ile yer alıp almadığı, nasıl ve ne kadar temsil edildiği vb. kamuoyunun bilinçlenmesinde, kamusal baskı oluşmasında, politik mecralarda tartışılmasında etkilidir. Aynı şekilde iklim değışikliğinin topluma, çevreye, nüfusa, ekonomiye vb. etkilerinin bilimsel olarak tartışılması, akademik kamuoyunda paylaşılması da, politika yapıcıların, sivil toplum örgütlerinin konuya dikkatlerinin akademik düzeyde çekilmesinde önemlidir.

Amaç: Bu çalışma, iklim değışikliğiyle ilgili Türkiye’de medya temsillerini ele alan akademik çalışmaların niteliğini ortaya koymak amacıyla yapılmıştır. Diğer bir söyleyişle bu çalışmanın amacı iklim değışikliğinin yarattığı sonuçların medyada yer alma biçimlerini sorunsallaştıran akademik metinleri analiz etmektir. Bu amaç doğrultusunda çalışmanın hedefi iklim değışikliğinin medyada (televizyon, online/basılı gazeteler, kitaplar, reklamlar, filmler, diziler vb.) nasıl ele alındığını sorunsallaştıran bilimsel çalışmaları temalarına ve konularına göre analiz etmek yoluyla iklim değışikliğine dair iletişim çalışmaları alanındaki akademik ilgiye dair çıkarımlarda bulunmaktır.

* Doç. Dr., Munzur Üniversitesi, İletişim Fakültesi, Halkla İlişkiler ve Tanıtım Bölümü, hcoban06@hotmail.com.

Yöntem: Çalışmada 2013-2023 yılları arasındaki 10 yıllık süreçte iklim değişikliğini medya üzerinden çeşitli yönleriyle ele alan akademik literatür taranarak elde edilen veriler nicel ve nitel açıdan betimsel olarak analiz edilmiştir. İklim değişikliğini medya bağlamında ele alan çalışmalara ulaşabilmek için google scholar, YÖKSİS, ULAKBİM TR dizin üzerinden “iklim değişikliği ve medya; iklim krizi ve medya” anahtar kelimeleri yazılarak tarama yapılmıştır. Medyada iklim değişikliğini farklı açılardan ele alan akademik çalışmalar (makaleler, kitaplar, dergi yayınları, tezler, vb.) derlenerek, elde edilen veriler, konularına ve temalarına göre betimsel olarak analiz edilmiştir.

Bulgular: İklim değişikliğinin yansımalarını medya üzerinden analiz eden 42 çalışmaya rastlanmıştır. İklim değişikliği ve medya üzerine yapılmış bu çalışmalardan 33’ü araştırma makalesi, 5’i yüksek lisans tezi, 2’si doktora tezi, 2’si de araştırma raporudur. Türkiye’de iklim değişikliğini iletişim alanında ele alan ilk akademik çalışmanın 2009 yılında yapıldığı tespit edilmiştir. 42 çalışma içinden 5’i 2021’de, 17’si 2022’de, 10’u 2023 yılında yapılmıştır. Geriye kalan 10 çalışma ise 2015-2020 yılları arasında yapılmıştır. Çalışmada analiz edilen makalelerin içeriklerinin ağırlıklı anaakım online ya da yazılı basın incelenmesine dayandığı ve araştırmacıların iklim değişikliğine dair yapılan bu haberlerin nasıl temsil edildiğini, nasıl çerçevlendiğini ortaya çıkardıkları tespit edilmiştir. Araştırmada ayrıca iklim değişikliğini ele alan iletişim çalışmalarının son iki yılda büyük bir artış gösterdiği ortaya çıkmıştır.

Özgün Değer: Çalışma son 10 yıl içerisinde Türkiye’de iklim değişikliği üzerine yapılmış iletişim çalışmaları literatürünü analiz etmesi bağlamında bu alanda daha önce yapılmış çalışmalardan ayrılmaktadır.

Sonuçlar: Araştırma, özellikle son iki yılda iletişim alanındaki akademisyenlerin iklim değişikliği meselesinin çeşitli medya ortamlarında yer alma biçimlerine yoğun ilgi duyduklarını göstermektedir. Anaakım gazetelerin konuyu nasıl ele aldığını analiz eden çalışmalar ağırlıkta olmakla birlikte sosyal medya, STK’lar, filmler, sosyal sorumluluk kampanyaları, reklamlar ve roman gibi farklı iletişimsel mecralar da iklim değişikliği açısından analiz nesnesi olarak iletişim alanındaki akademisyenler tarafından ele alınmıştır.

Anahtar Kelimeler: İklim Değişikliği, İklim Krizi, Medya Temsilleri, Akademik İlgi, Türkiye

CLIMATE CRISIS, MEDIA REPRESENTATION AND ACADEMIC INTEREST

Hatice ÇOBAN KENEŞ*

ABSTRACT

Background: The crisis caused by climate change is considered a major threat facing humanity, which stands out among environmental problems worldwide. As a matter of fact, the effects of climate change such as increasing temperatures, decrease in water resources, erosion, forest fires and rising sea levels are felt intensely in Türkiye. Therefore, climate change is a serious source of concern for Türkiye and it is of great importance to raise awareness about the problem and take necessary precautions. Taking precautions regarding climate changes and their consequences requires public awareness of the problem and public pressure. In this respect, the actions of the media, academia, civil society and political groups on climate change and its effects are in a critical position in publicizing the problem, raising public awareness and putting pressure on to politicians to take precautions about the problem. Especially television, newspapers, movies, TV series, advertisements, etc. In general, considering the massiveness of the media and the speed of reaching the masses, whether the different consequences of climate change are covered in the media, how and to what extent it is represented, etc. It is effective in raising public awareness, creating public pressure, and discussing it in political channels. Likewise, climate change affects society, environment, population, economy, etc. Discussing its effects scientifically and sharing it with the academic public is also important in attracting the attention of policy makers and non-governmental organizations to the issue at the academic level.

Purpose: This study aims to reveal the qualification of academic studies on the representation of climate change in the media in Türkiye. In other words, the aim of this study is to analyze academic texts that problematize media coverage of the consequences of climate change. In line with this aim, the target of the study is climate change in the media (television, online/print newspapers, books, advertisements, movies, TV series, etc.) to make inferences about the academic interest in the field of communication studies on climate change by analyzing scientific studies that problematize how they are addressed according to their themes and topics.

* Assoc. Prof. Dr., Munzur University, Faculty of Communication, Department of Public Relations and Publicity, hcoban06@hotmail.com.

Method: In the study, the data obtained by scanning the academic literature dealing with various aspects of climate change through the media in the 10-year period between 2013 and 2023 were analyzed descriptively in quantitative and qualitative terms. To access studies that deal with climate change in the context of media, search through Google Scholar, YÖKSİS, ULAKBİM TR directories and search for “climate change and media; The search was made by typing the keywords "climate crisis and media". Academic studies (articles, books, magazine publications, theses, etc.) addressing climate change from different perspectives were compiled in the media and the data obtained were analyzed descriptively according to their subjects and themes.

Findings: 42 studies were found that analyzed the reflections of climate change through the media. Of these studies on climate change and media, 33 are research articles, 5 are master's theses, 2 are doctoral theses, and 2 are research reports. It was determined that the first academic study addressing climate change in the field of communication in Türkiye was conducted in 2009. Among the 42 studies, 5 were conducted in 2021, 17 in 2022, and 10 in 2023. The remaining 10 studies were conducted between 2015-2020. It was determined that the contents of the articles analyzed in the study were mainly based on examining the mainstream online or print media, and the researchers revealed how these news about climate change were represented and framed. The research also revealed that communication efforts addressing climate change have increased significantly in the last two years.

Original value: The study departs from previous studies in this field in the context of analyzing the literature of communication studies conducted on climate change in Türkiye over the past 10 years.

Results: The research shows that, especially in the last two years, academics in the field of communication have shown intense interest in the ways in which the climate change issue is covered in various media environments. The majority of studies analyze how mainstream newspapers cover the issue. However, different communicative channels such as social media, NGOs, films, social responsibility campaigns, advertisements and novels have also been addressed by academics in the field of communication as objects of analysis in terms of climate change.

Keywords: Climate Change, Climate Crisis, Media Representations, Academic Interest, Türkiye

İKLİM DEĞİŞİKLİĞİ İLE MÜCADELEDE TÜRKİYE’NİN POLİTİKA VE EYLEM PLANI

Pelin DEMİRCAN YILDIRIM*

ÖZET

Arka Plan: İklim değışikliği gezenimiz ve insanlığın karşı karşıya olduğu en büyük tehditlerden biri olarak kabul edilmektedir. Küresel ısınma, deniz seviyelerinin yükselmesi, aşırı hava olayları ve doğal yaşamın etkilenmesi gibi sonuçları beraberinde getirerek, sadece çevre değil, aynı zamanda ekonomi, sağlık ve toplumların genel refahı üzerinde de ciddi etkiler yaratmaktadır. Bu bağlamda toplumlar, iklim değışikliği ile mücadelede ortak çözümler bulma gerekliliğini kabul etmektedir.

Türkiye, iklim değışikliği ile başa çıkmak için kapsamlı bir politika ve eylem planı geliştirme yolunda önemli adımlar atmaktadır. İklim değışikliğine karşı mücadele, Türkiye'nin sürdürülebilir bir gelecek inşa etme taahhüdünün bir parçasıdır. Bu bağlamda hükümet, iklim değışikliği ile mücadele stratejilerini ve hedeflerini belirlemiş ve uygulamaya koymuştur. Bu politika ve önlemler, enerji, ulaşım, endüstri, tarım ve ormancılık gibi farklı sektörlerde sürdürülebilirlik ilkelerini benimsemekte ve iklim değışikliği ile mücadelede etkin bir rol üstlenmeyi hedeflemektedir.

Amaç: Buna göre çalışma Türkiye'nin bu yöndeki çabalarını Orta Vadeli Program (OVP) kapsamında incelemeyi ve programda belirtilen politikaları değerlendirmeyi amaçlamaktadır.

Yöntem: Bu çalışma, Türkiye'nin 2006-2008 OVP'den başlayarak belirli aralıklarla 2024-2026 OVP'ye kadar olan OVP'leri kapsamaktadır. Çalışma, programlar içerisinde yer alan iklim değışikliği ile mücadele politikalarına odaklanmaktadır. Çalışmada nitel araştırma yönteminin veri toplama tekniklerinden biri olan doküman incelemesi tekniği kullanılmıştır. Yıldırım ve Şimşek (2008: s.187), doküman analizini, "araştırılması hedeflenen olgu veya olgular hakkında bilgi içeren yazılı materyallerin analizi" şeklinde tanımlamışlardır. Doküman analizi sırasında, araştırmacılar makaleler, tezler, kitaplar, toplantı tutanakları, resmi kaynaklar ve ders veya ünite planları gibi yazılı materyalleri veri kaynağı olarak kullanabilir (Yıldırım & Şimşek, 2008). Bu kapsamda, Türkiye'nin iklim değışikliği politika hedeflerini tanımlamak amacıyla orta vadeli program dokümanları detaylı bir incelemeye tabi

* Dr., Serbest Araştırmacı, pelindemircan33@gmail.com.

tutulmuştur. Çalışma verileri, MAXQDA programı aracılığıyla analiz edilmiş ve içerik analizi yapılmıştır.

Bulgular: Araştırmada, 19 kamusal belge analizi sonucunda çevre koruma ve altyapı, enerji ve ulaşım, tarım ve su kaynakları, yeşil finansman ve finansal uyum, ulusal iklim değişikliği stratejisi ile yeşil dönüşüm ve sürdürülebilirlik olmak üzere altı ana tema belirlenmiştir. Bu temalar altında kod ve alt kod atanmıştır.

Özgün Değer: Bu çalışma 2006-2026 yıllarını kapsayan uzun bir dönemi inceleyerek Türkiye'nin iklim değişikliği politikalarını odak noktasına almaktadır. Bu, politika değişikliklerini ayrıntılı bir şekilde gözleme şansı sunmaktadır. Türkiye'nin iklim değişikliği ile mücadelede benzersiz bir bağlama sahip olması, çalışmayı özgün kılıyor. Türkiye, gelişmekte olan bir ülke olarak aynı zamanda iklim değişikliğinin etkilerini deneyimleyen bir konumda bulunmaktadır. Çalışma, politika değişikliklerini ve iyileştirme önerilerini içerdiğinden politika yapıcılara ve araştırmacılara değerli bilgiler sunma potansiyeli taşımaktadır. Son olarak, iklim değişikliği giderek artan bir endişe kaynağı haline geldiğinden bu tür bir inceleme büyük önem taşımakta ve bu çalışma özgün bir katkı sunmayı hedeflemektedir.

Sonuçlar: Türkiye'nin iklim değişikliği ile mücadelesine yönelik olarak ortaya konan bu kapsamlı politika planları, Türkiye'nin iklim değişikliği ile başa çıkma kapasitesini yıllar geçtikçe daha da güçlendirmiş ve Türkiye sürdürülebilir bir geleceğe doğru adım atmak için önemli bir ilerleme kaydetmiştir. Her biri sera gazı emisyonlarını azaltma, çevresel sürdürülebilirliği artırma ve iklim değişikliği etkileri ile başa çıkma kapasitesini geliştirme açısından önemlidir. Ancak bu politikaların başarılı bir şekilde uygulanması, sürekli olarak izlenmesi ve değerlendirilmesi gerekmektedir. Bu nedenle tüm toplum kesimlerinin ve özel sektörün katılımı ve işbirliği, bu politikaların başarısını destekleyecektir. Türkiye'nin iklim değişikliği politikalarını daha da güçlendirebilecek ve sürdürülebilir bir geleceğe yönlendirebilmek için; toplum katılımının artırılması, hedeflerin daha belirgin ve ölçülebilir olması, kamu alımlarının yeşilleştirilmesi, eğitim ve farkındalığın artırılmasına ilişkin politikalar önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: İklim Değişikliği, Orta Vadeli Program, Politika Tedbirleri, İçerik Analizi

TÜRKİYE'S POLICY AND ACTION PLAN IN THE FIGHT AGAINST CLIMATE CHANGE

Pelin DEMİRCAN YILDIRIM*

ABSTRACT

Background: Climate change is recognized as one of the greatest threats facing our planet and humanity. Global warming has serious impacts not only on the environment, but also on the economy, health and general well-being of societies, with consequences such as rising sea levels, extreme weather events and impacts on wildlife. In this context, societies recognize the need to find common solutions to combat climate change.

Türkiye is taking important steps towards developing a comprehensive policy and action plan to tackle climate change. The fight against climate change is part of Türkiye's commitment to build a sustainable future. In this context, the government has identified and implemented strategies and targets to combat climate change. These policies and measures adopt sustainability principles in different sectors such as energy, transportation, industry, agriculture and forestry and aim to play an active role in combating climate change.

Purpose: Accordingly, the study aims to examine Türkiye's efforts in this direction within the context of the Medium Term Program (MTP) and to evaluate the policies outlined in the program.

Method: This study covers Türkiye's MTPs starting from 2006-2008 MTP and periodically until 2024-2026 MTP. The study focuses on the policies on combating climate change within the programs. Document analysis technique, one of the data collection techniques of qualitative research method, was used in the study. Yıldırım and Şimşek (2008: p.187) defined document analysis as "the analysis of written materials containing information about the phenomenon or phenomena targeted for research". During document analysis, researchers can use written materials such as articles, theses, books, meeting minutes, official sources and lesson or unit plans as data sources (Yıldırım & Şimşek, 2008). In this context, Türkiye's medium-term program documents were subjected to a detailed review in order to define Türkiye's climate change policy goals. The study data were analyzed through MAXQDA software and content analysis was performed.

* Dr., Freelance Researcher, pelindemircan33@gmail.com.

Results: As a result of the analysis of 19 public documents, six main themes were identified: environmental protection and infrastructure, energy and transportation, agriculture and water resources, green finance and financial adaptation, national climate change strategy and green transformation and sustainability. Codes and sub-codes were assigned under these themes.

Original Value: This study focuses on Türkiye's climate change policies by examining a long period from 2006 to 2026. This offers a chance to observe policy changes in detail. Türkiye's unique context in tackling climate change makes the study unique. As a developing country, Türkiye is also in a position to experience the impacts of climate change. The study has the potential to provide valuable information to policy makers and researchers as it includes policy changes and recommendations for improvement. Finally, as climate change has become a growing concern, such a review is of great importance and this study aims to make an original contribution.

Evaluation: These comprehensive policy plans to tackle climate change have further strengthened Türkiye's capacity to cope with climate change over the years, and Türkiye has made significant progress towards a sustainable future. Each of them is important for reducing greenhouse gas emissions, enhancing environmental sustainability and improving the capacity to cope with climate change impacts. However, these policies need to be successfully implemented, continuously monitored and evaluated. Therefore, the participation and cooperation of all segments of society and the private sector will support the success of these policies. In order to further strengthen Türkiye's climate change policies and steer them towards a sustainable future, policies to increase public participation, make targets more specific and measurable, green public procurement, education and awareness raising are recommended.

Keywords: Climate Change, Medium Term Program, Policy Measures, Content Analysis

AB ÜLKELERİNDE KARBONDİOKSİT (CO₂) EMİSYONU, KENT NÜFUSU, TİCARİ AÇIKLIK, NÜFUS ARTIŞI VE EKONOMİK BÜYÜME ARASINDAKİ İLİŞKİ

Sevdagül DENGİZ*
Ahmet ÖZASLAN**

ÖZET

Amaç: Avrupa Birliği (AB) ülkelerinin karbondioksit (CO₂) emisyonu, kent nüfusu, ticari açıklık, nüfus artışı ve ekonomik büyüme arasındaki ilişkilerinin incelenmesidir. Bu değişkenlerin ve ülkelerin belirlenmesindeki temel nokta ise, kentsel nüfusun, kişi başına düşen milli gelirin ve iklim değişikliği ve sera gazı salınım oranı üzerinde olumsuz bir etkiye sahip olan karbondioksit (CO₂) emisyon oranının sanayisi gelişmiş AB ülkelerinde yüksek olmasıdır.

Yöntem: Çalışmada bağımlı değişken olarak karbondioksit (CO₂) emisyonu, bağımsız değişkenler olarak da kent nüfusu, ticari açıklık, nüfus artışı ve ekonomik büyüme değişkenleri belirlenmiştir. Bağımlı ve bağımsız değişkenler arasındaki ilişkinin AB ülkeleri bakımından değerlendirilmesi için, Dünya Bankası'nın veri tabanından yararlanılarak 2000-2022 yılları arasını kapsayan dönemdeki yıllık veriler kullanılmıştır. Bu veriler Stata panel veri yöntemiyle analiz edilmiş ve bu bağlamda regresyon analizi yapılmıştır. Bu analiz, bağımlı değişken ile bağımsız değişkenler arasındaki ilişkinin tahmin edilmesi için kullanılmıştır. Modelde sabit etki mi (FE) rassal etki mi (RE) olduğu, değişen varyans, otokorelasyon ve birimler arası bağımlılık sorunu olup olmadığı test edilmiştir. Bu bağlamda, yapılan test sonucunda modelde sabit etki (FE), değişen varyans ve otokorelasyon sorununun olduğu tespit edilmiştir. Robust Testi yapılarak değişen varyans sorunu, Arellano-Bond Testi ile de otokorelasyon sorunu çözülmüştür. Böylece, Dinamik Panel Veri yöntemiyle model tahmin edilmiştir.

Bulgular: Çalışmada bağımsız değişkenlerin bağımlı değişkeni açıklama gücü %95 olarak saptanmıştır. Aynı zamanda model genel olarak anlamlı bulunmuştur (Prob>F=0.000). Modelde kullanılan bağımsız değişkenlerin anlamlılık düzeylerine bakıldığında kentsel nüfus, ticari açıklık ve karbondioksit (CO₂) emisyon oranının bir yıl gecikmeli değeri anlamlı bulunurken; nüfus artışı ve ekonomik büyüme değişkenleri anlamlı bulunamamıştır. Karbondioksit (CO₂) emisyon oranı ile kent nüfusu ve nüfus

* Dr., Serberst Araştırmacı, İktisat, sevdaguldengiz@gmail.com.

** Doktora Sonrası Araştırmacı, Süleyman Demirel Üniversitesi, İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi, Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bl., ahmetozaslan07@hotmail.com.

artışı arasında zıt yönlü (negatif) bir ilişki bulunurken; ticari açıklık ve büyüme arasında aynı yönde (pozitif) bir ilişki saptanmıştır.

Orijinal Değer ve Sonuç: Modelde kullanılan değişkenlerin anlamlılık düzeylerine bakıldığında, karbondioksit (CO₂) emisyon oranı değişkeninin bir yıl gecikmeli değeri, ticari açıklık ve kent nüfusu değişkeni %1 önem seviyesinde anlamlı bulunmuştur. Ticari açıklıkta meydana gelen %1'lik bir artışın karbondioksit (CO₂) emisyonunu %0,23 oranında ve ekonomik büyümede gerçekleşen %1'lik artışın karbondioksit (CO₂) emisyonunu %0,02 oranında artırdığı görülmüştür. Bir yıl önceki karbondioksit (CO₂) emisyonundaki %1'lik artış, bir yıl sonraki karbondioksit (CO₂) emisyonunu %0,66 oranında artırmaktadır. Kentsel nüfustaki %1'lik artışın karbondioksit (CO₂) emisyonunu %0,25 oranında ve nüfus artışındaki %1'lik artışın karbondioksit (CO₂) emisyonunu %0,01 oranında azalttığı saptanmıştır. Bu değişkenler arasında ortaya çıkan zıt yönlü ilişkinin temel sebebi, AB ülkelerinin yıllar içinde nüfus artışı yerine nüfus azalması ile karşı karşıya kalmasından kaynaklanmaktadır. Sonuç olarak, literatür taraması ve bu çalışmadan elde edilen analiz sonuçları birbiri ile paralellik göstermektedir.

Kentlerdeki nüfus artışı, ulaşım, ekonomik faaliyetler, enerji tüketimi ve diğer faktörlerin tetiklediği yüksek karbondioksit (CO₂) emisyon oranı, hem çevresel tahribatı hem de iklim değişikliğinin olumsuz etkilerini derinleştirmektedir. Bu durum, sürdürülebilir çevre ve yaşanabilir mekanlar üretmeyi zorlaştırmakta ve kentsel yaşam kalitesinin düşmesi ile sonuçlanmaktadır. Kentlerin gelişimi üzerinde önemli etkiye sahip olan politika yapımcıları ve uzmanlar, iklim değişikliğiyle mücadele etme, azaltım ve uyum politikalarının gerekliliği için küresel ortak farkındalık edinmeye başlamıştır. Bu noktada, özellikle dünya genelinde iklim değişikliğine doğrudan ve/veya dolaylı olarak neden olan ülkelere önemli görevler düşmektedir. Küresel ekonomik faaliyetler içinde önemli bir paya sahip olan AB ülkelerinde karbondioksit (CO₂) emisyon oranının sınırlandırılması için, sanayi sektöründe ileri teknoloji yeniliklerinin teşvik edilmesi ve yenilenebilir enerji yoğunluğunun artırılması, enerji kullanım yapısını güçlendirmeye yardımcı olacaktır. Bu ülkelerin iklim değişikliğiyle mücadele konusunda, çevre dostu ve iklime dirençli kentsel gelişim planlamalarını geliştirmek, yeşil ve doğa temelli çözümlerle hem mekânsal hem de sosyo-ekonomik ilerlemenin sürekliliğini sağlamak gibi adımlar yer almalıdır.

Anahtar Kelimeler: İklim Değişikliği, Karbondioksit (CO₂) Emisyon Oranı, AB Ülkeleri, Stata Panel Veri

THE RELATIONSHIP BETWEEN CARBON DIOXIDE (CO₂) EMISSIONS, URBAN POPULATION, TRADE OPENNESS, POPULATION INCREASE AND ECONOMIC GROWTH IN EU COUNTRIES

Sevdagül DENGİZ*
Ahmet ÖZASLAN**

ABSTRACT

Purpose: It is an examination of the relationships between carbon dioxide (CO₂) emissions, urban population, trade openness, population growth and economic growth of European Union (EU) countries. The main point in determining these variables and countries is that the urban population, per capita national income and carbon dioxide (CO₂) emission rate, which has a negative impact on climate change and greenhouse gas emissions, are high in industrially developed EU countries.

Method: In the study, carbon dioxide (CO₂) emission was determined as the dependent variable, and urban population, trade openness, population growth and economic growth were determined as independent variables. To evaluate the relationship between dependent and independent variables in terms of EU countries, annual data for the period between 2000 and 2022 was used, using the World Bank's database. These data were analyzed with the Stata panel data method and regression analysis was performed in this context. This analysis was used to estimate the relationship between the dependent variable and the independent variables. It was tested whether there was a fixed effect (FE) or a random effect (RE) in the model, and whether there was a problem of heteroscedasticity, autocorrelation and inter-unit dependency. In this context, as a result of the test, it was determined that there were fixed effect (FE), heteroskedasticity and autocorrelation problems in the model. The heteroscedasticity problem was solved by using the Robust Test, and the autocorrelation problem was solved by the Arellano-Bond Test. Thus, the model was estimated with the Dynamic Panel Data method.

Results: In the study, the explanatory power of the independent variables on the dependent variable was determined to be 95%. At the same time, the model was found to be generally significant (Prob>F=0.000). When we look at the significance

* Dr., Freelance Researcher, Economy, sevdaguldengiz@gmail.com.

** Post -PhD Researcher, Süleyman Demirel University, Faculty of Economics and Administrative Sciences, Political Science and Public Administration BL, ahmetozaslan07@hotmail.com.

levels of the independent variables used in the model, the one-year lagged value of urban population, trade openness and carbon dioxide (CO₂) emission rate is found to be significant; Population growth and economic growth variables were not found to be significant. While there is an opposite (negative) relationship between carbon dioxide (CO₂) emission rate and urban population and population growth; A positive (positive) relationship was found between trade openness and growth.

Original Value and Evaluation: When the significance levels of the variables used in the model are examined, the one-year lagged value of the carbon dioxide (CO₂) emission rate variable, trade openness and urban population variables were found to be significant at the 1% significance level. It has been observed that a 1% increase in trade openness increases carbon dioxide (CO₂) emissions by 0.23%, and a 1% increase in economic growth increases carbon dioxide (CO₂) emissions by 0.02%. A 1% increase in carbon dioxide (CO₂) emissions one year ago increases carbon dioxide (CO₂) emissions the next year by 0.66%. It has been determined that a 1% increase in urban population reduces carbon dioxide (CO₂) emissions by 0.25%, and a 1% increase in population growth reduces carbon dioxide (CO₂) emissions by 0.01%. The main reason for the opposite relationship between these variables is that EU countries have faced population decrease rather than population increase over the years. As a result, the literature review and the analysis results obtained from this study are parallel to each other.

The high carbon dioxide (CO₂) emission rate triggered by population growth in cities, transportation, economic activities, energy consumption and other factors deepens both environmental destruction and the negative effects of climate change. This situation makes it difficult to produce sustainable environments and livable spaces and results in a decrease in the quality of urban life. Policy makers and experts, who have a significant impact on the development of cities, have begun to gain global common awareness of the necessity of mitigation and adaptation policies to combat climate change. At this point, countries that directly and/or indirectly cause climate change around the world have important duties. In order to limit the carbon dioxide (CO₂) emission rate in EU countries, which have a significant share in global economic activities, encouraging high-tech innovations in the industrial sector and increasing renewable energy intensity will help strengthen the energy use structure. In combating climate change, these countries should take steps such as developing environmentally friendly and climate-resistant urban development plans and ensuring the continuity of both spatial and socio-economic progress with green and nature-based solutions.

Keywords: Climate Change, Carbon Dioxide (CO₂) Emission Rate, EU Countries, Stata Panel Data

İKLİM KRİZİ VE TOPLUMSAL CİNSİYET: YENİ İKTİDAR BOYUTLARINI BİYOPOLİTİKA BAĞLAMINDA YENİDEN SORUNSALLAŞTIRMAK

Taylan Önder DİKER*
Eylem DİKER**

ÖZET

Amaç: İklim değişikliği gezegenimizin en önemli sorunu haline gelirken antroposen bir çağ olarak nitelendirdiğimiz yani içinde bulunduğumuz jeolojik çağda insanın yıkıcı gücünden kaynaklanan krizler, dünyayla olan ilişkimizi yeniden gözden geçirmek için elzem hale gelmiştir. Dolayısıyla iklim krizi yalnızca doğa bilimlerinin değil sosyal bilimlerinde birincil çalışma konusu haline gelmektedir. Çünkü neoliberalleşme küresel bir dünya yaratmış, doğal kaynakları ise metaya dönüştürüp insanları ve yeryüzündeki tüm canlıları doğaya yabancılaştırıp yeni eşitsizlikler ortaya çıkarmıştır. İklim krizi toplumsal yaşamın her alanına nüfuz ederken yeni bir iktidar boyutunu ortaya çıkarmaktadır. Bir taraftan yaşamdan yana söylemler üretip politikalar oluştururken diğer taraftan gezegenin yok oluşunu da ekonomik temelli politikalarla desteklemekte olan kapitalist sistemin çelişkilerini de ortaya koymaktadır. Dolayısıyla bu çelişkilerden doğan eşitsizlikte ise en çok etkilenen kesim kadınlardır. Nitekim iklim politikalarında kadınların sağlığı, eğitimi, yaşam koşulları ve hakları yeterince temsiliyet bulamamaktadır. Bu çalışmada ise iklim krizinin yarattığı yeni eşitsizlikler bağlamında toplumsal cinsiyet eşitsizliği ele alınıp biyopolitika kavramıyla analiz edilmesi amaçlanmaktadır.

Yöntem: Bu çalışmada Bruno Latour'un "Dünyasallaşma" kavramı üzerinden yorumlayıcı içerik analizi yöntemi kullanılırken aynı zamanda teorik bir tartışma yürütülmektedir. İklim krizi, toplumsal cinsiyet eşitsizliği ve biyopolitika kavramı üzerine yapılmış akademik makaleler, kitaplar, uluslararası ve ulusal düzeyde yapılmış raporlar incelenmiştir. Bu bağlamda iklim krizi ve toplumsal cinsiyet eşitsizliği konuları üzerine elde ettiğimiz verileri; Michel Foucault, Giorgio Agamben, Michael Hardt ve Antonio Negri'nin biyopolitika kavramı üzerine çalışmaları aracılığıyla yeniden sorunsallaştırılmıştır.

* Yük. Lis. Öğr. Akdeniz Üniversitesi, Fen Bilimleri Enstitüsü, İklim Değişikliği Politikaları ABD., @taylanonderdiker@gmail.com.

** Serbest Araştırmacı, eylemdiker4@gmail.com.

Bulgular: İklim krizi, yaşamın her alanını etkileyen küresel bir sorundur. Ancak bu krizin etkileri toplumun farklı kesimlerini eşit şekilde etkilememektedir. Uluslararası raporlara bakıldığında Birleşmiş Milletler İklim Krizi Çerçeve Sözleşmesi kapsamında “Cinsiyet adaleti olmadan, iklim adaleti olmayacağını” vurgulamışlardır. Aynı şekilde Paris İklim Anlaşmasında da toplumsal cinsiyet eşitliğine üç ayrı madde de vurgu yapılmaktadır. Lakin erkek egemen bakış açısıyla yazılan hiçbir rapor imzalanan hiçbir anlaşma toplumsal cinsiyet eşitsizliğinin kadınlarda yarattığı ekonomik, sosyal, kültürel sorunlara yeterli değildir. Çünkü yoksul ve gelişmekte olan ülkelerde kadınların birincil geçim kaynağı toprağa bağlı işlerdir. Nitekim geçim kaynağını kaybeden ve yaşadığı çevrede oluşan krizler ve afetler kadınların salgın ve hastalıklardan da daha fazla etkiliyor. Ev içi emek ve bakım emeği de göz önüne alındığında kadınlar çocukların, yaşlıların ve evdeki erkeklerinde bakımdan sorumludur. Böylesine karmaşık eşitsizlikler içerisinde kadınlar, kendi haklarından mahrum kalmaktadır.

Özgün Değer ve Sonuç: İklim krizi yer küre de her türlü soruna yol açarken bu sorunlar bağlamında yeni iktidar boyutları ve yeni bilgi boyutları üretmektedir. Yeni iktidar boyutlarının var olan toplumsal cinsiyet sorununa yeni bir boyut getirmekte ve toplumsal cinsiyet sorununu eski kuram ve pratiklerle açıklamak bir çelişki yaratmakta ve soruna çözümleme getirememektedir. Sonuç olarak antroposen çağda iklim krizi ve toplumsal cinsiyet sorununu biyopolitika bağlamında çözümlmek hem yeni iktidar boyutları ve yeni bilgi boyutlarının toplumsal cinsiyet sorunu ile kesiştiği yerden tekrardan çözümlemesine olanak sağlayacaktır.

Anahtar Kelimeler: Antroposen, Biyopolitika, İklim Krizi, Toplumsal Cinsiyet Eşitsizliği, İktidar

THE CLIMATE CRISIS AND GENDER: RE-PROBLEMATIZING THE NEW DIMENSIONS OF POWER IN THE CONTEXT OF BIOPOLITICS

Taylan Önder DİKER*
Eylem DİKER**

ABSTRACT

Purpose: Climate change has become the most important problem on our planet, and what we call an anthropogenic age, and the crises arising from the destructive power of man in our geological age have become essential for revisiting our relationship with the world. So the climate crisis is becoming a primary labor issue in the social sciences, not just the natural sciences. Because neoliberalization has created a global world, which is a metaphor for natural resources, alienating humans and every living thing on Earth from nature and creating new inequalities. The climate crisis is penetrating every aspect of public life, revealing a new dimension of power. It creates pro-life rhetoric and creates policies while illustrating the contradictions of the capitalist system, which supports the destruction of the planet through economic-based policies. So the disparity that comes from those contradictions is the women who are affected the most. In climate policy, women's health, education, living conditions and rights are not sufficiently representative. This study aims to address the social gender inequality in the context of new inequalities created by the climate crisis and analyze it with the concept of biopolicy.

Method: This study uses Bruno Latour's interpretive content analysis method on the concept of "earthbound" while also conducting a theoretical discussion. Academic papers on the concept of climate crisis, social gender inequality, and biopolicy, books, and international and national reports have been studied. In this context, the data that we have obtained on the issues of climate crisis and social gender inequality has been re-troubled through the work of Michel Foucault, Giorgio Agamben, Michael Hardt and Antonio Negri on the concept of biopolicy.

Results: The climate crisis is a global problem that affects every aspect of life. However, the effects of this crisis do not affect the different segments of society equally. According to international reports, the United Nations Charter

* Master Student, Akdeniz University, Institute of Science, Climate Change Policies, @taylanonderdiker@gmail.com.

** Freelance Reseacher, @eylemdiker4@gmail.com.

on the Framework of the Climate Crisis has emphasized that "without gender justice, there will be no climate justice." Similarly, the Paris Climate Agreement emphasizes three separate articles of gender equality. But no agreement signed from a male-dominated perspective is sufficient for the economic, social, cultural problems that social gender inequality causes women. Because in the poorer developing world, the primary source of livelihood for women is land-based work. In fact, crises and calamities that accumulate both in and around the livelihoods are much more prone to women's epidemics and diseases. Given the labor of domestic labor and care, women are responsible for the care of children, the elderly, and men at home. Women are deprived of their rights in such complex inequalities.

Original Value and Conclusion: The climate crisis has caused all sorts of problems across the globe, with new power dimensions and new information sizes being produced in the context of these problems. The new ruling dimensions create a new dimension to the existing social gender problem, and to explain the social gender problem with the old theories and practices creates a contradiction and fails to address the problem. As a result, resolving the anthropocene climate crisis and social gender issue in the context of biopolitics will enable new levels of power and new information sizes to recreate where social gender conflicts occur.

Keywords: Anthropocene, Climate Crisis, Social Gender Inequality, Biopolitics

EKOLOJİDEN GELEN EKONOMİ

Ayhan DOYUK*

ÖZET

Üretim ve tüketim faaliyetlerinin doğanın rehabilitasyonuna ve yenilenmesine destek sağlayan faaliyetler haline gelmesini sağlayarak, su, toprak ve havamızın kirlenmesinin önüne geçmeli, küresel ısınmanın hızının azaltılmasına katkı sağlamalı ve “Ekolojiden Gelen Ekonomi”ye dönüşümü tetiklemeliyiz.

Ekolojik dengenin yeniden sağlanması ve korunabilmesi için, yaşam tarzımızın, enerji üretim ve kullanım tarzımızın, ulaşım yöntemlerimizin ve endüstriyel üretim süreçlerimizin ekoloji ile bütünleşik bir şekilde yeniden ele alınması gerekmektedir.

Gezegeneğimizin yüz yüze olduğu küresel ölçekteki çevresel problemleri çözebilmek amacıyla kurulan AyDo World Projects inisiyatifi, Ayhan Doyuk tarafından keşfedilen, Süper İyonize Su temelli teknolojilerinin projelendirildiği bir çatı organizasyondur. Süper İyonizasyon teknolojilerinin temeli, periyodik tablomuzda yer alan enerji formundaki elementlerin moleküler mühendislik ile, doğal karakteristiklerinin, ilişkili problemlerin çözümü yönünde kullanılmasına dayanmaktadır.

Güçlü bir katalizör olan Süper İyonize Su, asit-baz, su-yağ gibi molekülleri, karakterlerini koruyarak bir araya getirebilmekte, hidrokarbon bileşiklerinin bağlarını, elektrostatik manyetik alan enerjisi ile kırabilmekte, onları, hidrojen ile zenginleştirme öncesi organik yapılarına dönüştürebilmektedir.

Süper İyonize Su; kirlenmiş sıvıların içinde moleküler vorteksler oluşturur, kontrollü bir pH osilasyonu başlatır. Böylece toksik bileşiklerin yapılarını yoğurtlaştırarak, yüzebilen veya çökebilen maddelere dönüştürür ve temiz su içerisinden kolayca alınabilmelerini sağlar.

Yangınlarla Mücadele, Karbon Emisyonunun azaltılması, ahşaptan mermere, demirden alüminyuma ve plastiğe kadar çeşitli malzemelere dayanıklılık kazandırmak, yanmazlık, alev almazlık, donmazlık, stratejik gıda, tarımsal uygulamalar, canlı sağlığı, doğayı kirliletmeyen endüstriyel malzemelerin üretimi gibi, süper iyonizasyon teknolojilerinin çok sayıda uygulama alanı bulunmaktadır.

Gezegeneğimizde karşı karşıya olduğumuz öncelikli çevresel problemlerin yıkıcı etkilerinin yükseldiği bu dönemde, Ekolojiden Gelen Ekonomi vizyonundaki projelere öncülük edecek küresel organizasyonları harekete geçirebilmeli, somut başarı hikayeleriyle dünyamız ile bütünleşmeli, onu tüm canlıların cenneti haline getirmeliyiz.

Anahtar Kelimeler: Ekoloji, Süper İyonize Su, Hidrokarbon, Rehabilitasyon, Moleküler Mühendislik

* AyDo World Projects, ayhandoyuk@gmail.com

ECONOMY COMING FROM ECOLOGY

Ayhan DOYUK*

ABSTRACT

By ensuring that production and consumption activities become activities that support the rehabilitation and renewal of nature, we must prevent the pollution of our water, soil and air, contribute to reducing the rate of global warming and trigger the transformation to the "Economy Coming from Ecology".

In order to restore and maintain ecological balance, our lifestyle, energy production and use, transportation methods and industrial production processes need to be reconsidered in an integrated way with ecology.

AyDo World Projects initiative, established to solve the global environmental problems faced by our planet, is an umbrella organization where Super Ionized Water-based, technologies discovered by Ayhan Doyuk are projected. The basis of Super Ionization technologies is based on the use of the natural characteristics of the energy-form elements in our periodic table through molecular engineering to solve related problems.

Super Ionized Water, a powerful catalyst, can bring molecules such as acid-base, water-oil together while preserving their characters, break the bonds of hydrocarbon compounds with electrostatic magnetic field energy and transform them into their organic structures before enrichment with hydrogen.

Super Ionized Water: It creates molecular vortexes in contaminated liquids and initiates a controlled pH oscillation. Thus, it transforms the structures of toxic compounds into yogurt-like form, converts them into floatable or collapsible substances, and enables them to be easily removed from clean water.

There are many application areas of Super Ionization technologies, such as Fighting Fires, Reducing Carbon Emission, Adding Durability to Various Materials from Wood to Marble, Iron, Aluminum and Plastic, Non-Inflammability, Flame Resistant, Frost Resistant, Strategic Food, Agricultural Applications, Living Things Health, Production of Industrial Materials That Do Not Pollute the Nature.

In this period when the devastating effects of the primary environmental problems we face on our planet are increasing, we must be able to mobilize global organizations that will lead global projects with the vision of Economy Coming from Ecology. With concrete success stories, we can integrate with our world and turn it into a paradise for all living things.

Keywords: Ecology, Super Ionized Water, Hydrocarbon, Rehabilitation, Molecular Engineering

* AyDo World Projects, ayhandoyuk@gmail.com

SIĞINMACILARIN TOPLUMA UYUMUNDA YEREL YÖNETİMLERİN ROLÜ: KARAMAN ÖRNEĞİ

Gülseren ERGÜN*
Durdane KESER**

ÖZET

Arka Plan: Sığınmacı ve mülteci hareketliliği dünya çapında hızla artan insani dram ve insaniyet krizi oluşturmaktadır. İç savaşlar, baskıcı rejimler, ekonomik sıkıntılar ve doğal afetler gibi çeşitli nedenlerle insanlar yaşadıkları toprakları terk etmek ve güvenli bir sığınma yeri aramak zorunda kalmışlardır. Her bir göçün kendine özgü olduğu ve sonuçlarının da farklı olduğu bilinmektedir. Nedeni ve sonucu ne olursa olsun göç hareketlerinin doğal sonucu göç edenlerin ve göç alan ülkelerin bu hareketlilikten doğrudan doğruya etkilenmelerinde yatmaktadır.

Türkiye, tarihi boyunca diğer ülkelerden çeşitli sebeplerle kaçmak zorunda kalan sığınmacılara kapısını açan ve misafir politikası uygulayan ülke olmuştur. Coğrafi konumu, Osmanlı mirası olan kozmopolit nüfus politikası nedeni ile bireysel ya da kitlesel göçlere maruz kalmış, güvenli sığınma yeri arayan bireylere ev sahipliği yapmıştır. Tarihte birçok sığınma olayına maruz kalan Türkiye, yakın tarihte gerçekleşen Suriye kitlesel göçünden kara sınırının uzun olmasıyla da en çok etkilenen ülke olmuştur. Gelen sığınmacı sayısı arttıkça sınırdaki yerleşim yerleri yetersiz kalmaya başlamış ve sığınmacılar ülkenin iç bölgelerine yerleşmeye başlamıştır. Ancak Türkiye’de sadece Suriyeli sığınmacılar değil Ortadoğu ve Afrika ülkelerinden gelen sığınmacılarda azımsanmayacak sayıda.

Sığınmacıların göç ettikleri ülkelerde, yerel topluluklara entegre olma süreci çoğu zaman zorlu ve karmaşık olabilmektedir. Yerel yönetimler, sığınmacıların kente uyum sürecini kolaylaştırmak için çeşitli önlemler almakta ve programlar geliştirmektedir. İlk olarak, dil engeli sığınmacıların uyum sürecinde büyük bir engel oluşturmaktadır. Hem merkezi yönetim hem de yerel yönetimler bu konuda çalışmalar yapmaktadır. Bu nedenle, yerel yönetimler dil eğitimi programları düzenleyerek, sığınmacıların yerel dilde iletişim kurmalarını sağlayarak topluma entegre olmalarına yardımcı olmaktadır. Ayrıca, işgücü piyasasına entegrasyon da sığınmacıların uyum sürecinde kritik bir öneme sahiptir. Yerel yönetimler, sığınmacılara mesleki

* Doktora Öğr., Süleyman Demirel Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü, gulserenergun81@gmail.com.

** Doktora Öğr., Süleyman Demirel Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü, dkeser05@gmail.com.

eğitim ve iş bulma konusunda destek sağlayacak politikalar geliştirmektedir. Bu, sığınmacıların kendi geçimlerini sağlamalarına ve topluma katkıda bulunmalarına yardım etmektedir. Yerel yönetimlerin, işverenlerle iletişim kurarak sığınmacıları istihdam etmeleri için teşvik etmeleri, sığınmacıların ekonomik olarak güçlenmelerine ve topluma daha iyi adapte olmalarına imkân sağlayabilmektedir. Bununla birlikte, yerel yönetimler kültürel entegrasyonu teşvik etmek adına çeşitli etkinlikler ve kültürel programlar düzenleyebilirler. Bu tür etkinlikler, hem sığınmacılar için kendi kültürlerini koruma imkânı sağlar hem de yerel topluluklarla etkileşim kurarak karşılıklı anlayışı artırabilir. Bu, toplumun sığınmacıları kabullenmesine ve onlarla dayanışma içinde olmasına yardımcı olabilir. Bununla birlikte, sağlık hizmetlerine erişim de entegrasyon sürecinde büyük önem taşımaktadır. Yerel yönetimler, sığınmacıların sağlık hizmetlerine kolay erişimini sağlayabilmek için uygun politikalar ve programlar oluşturabilir. Bu, sığınmacıların sağlık ihtiyaçlarını karşılayarak sağlıklı bir yaşam sürmelerine ve topluma daha iyi adapte olmalarına yardımcı olmaktadır.

Amaç: Bu çalışmanın temel amacı sığınmacıların kente uyumu açısından Karaman ilindeki yerel yönetimlerin ne derece etkili olduklarını ortaya koymaktır.

Yöntem: Çalışmanın yöntemi Karaman ilindeki il özel idaresi ve belediyelerin yerel yönetim olarak sığınmacıların kente uyumu noktasındaki politika ve faaliyetleri stratejik planlar, faaliyet raporları üzerinden belirlenmeye çalışılacaktır. Ayrıca literatür taraması ile farklı ülke ve yerel yönetimler üzerinde yapılan önceki çalışmalardan yararlanılarak bir karşılaştırma da yapılacaktır.

Bulgular: Karaman'daki sığınmacılara yönelik yerel yönetimlerin stratejik planlarda çok sınırlı sayı ve nitelikte hedeflere yer verildiği, dolayısıyla da çok yetersiz düzeyde faaliyetlerinin olduğu görölmektedir.

Özgün Değer: Çalışma yerel yönetimlerin sığınmacıların kente uyumu açısından etkilerini ortaya koymak amacıyla Karaman ilinde yapılan çok sınırlı sayıdaki çalışmalardan birisi olması nedeniyle büyük oranda özgün bir çalışma özelliğindedir.

Sonuçlar: Çalışmanın temel sonucu; Karaman ilinde özellikle Afgan sığınmacıların yoğun olarak yaşadıkları, bu sığınmacıların genelde tarım sektöründe çalıştıkları ve bu nedenle de daha çok köylerde ve kırsal bölgelerde yerleştikleri, yerel yönetimlerin sığınmacı konusunu kendileri

açısından birincil önem ve öncelikteki bir başlık olarak görmedikleri, sığınmacı sorununu daha çok merkezi yönetime bırakma eğiliminde oldukları şeklinde sıralanabilir.

Anahtar Kelimeler: Sığınmacılar, Yerel Yönetimler, Karaman

THE ROLE OF LOCAL GOVERNMENTS IN THE ADAPTATION OF REFUGEES TO SOCIETY: THE KARAMAN EXAMPLE

Gülseren ERGÜN*
Durdane KESER**

ABSTRACT

Background: Asylum seeker and refugee mobility creates a rapidly increasing humanitarian tragedy and humanitarian crisis around the world. For various reasons such as civil wars, oppressive regimes, economic difficulties and natural disasters, people have had to leave the lands they live in and seek a safe shelter. It is known that each migration is unique and its results are different. Whatever the reason and result, the natural result of migration movements lies in the fact that immigrants and receiving countries are directly affected by this mobility.

Throughout its history, Türkiye has been a country that opened its doors to refugees who had to flee from other countries for various reasons and implemented a guest policy. Due to its geographical location and the cosmopolitan population policy inherited from the Ottoman Empire, it hosted individuals who were subjected to individual or mass migrations and sought safe shelter. Türkiye, which has been exposed to many refugee incidents in history, has been the country most affected by the recent mass migration from Syria due to its long land border. As the number of incoming refugees increased, the settlements at the border began to become insufficient and the refugees began to settle in the inner parts of the country. However, in Türkiye, there are not only Syrian refugees but also refugees from Middle Eastern and African countries in significant numbers.

In the countries where refugees migrate, the process of integrating into local communities can often be difficult and complex. Local governments take various measures and develop programs to facilitate the adaptation process of refugees to the city. First, the language barrier poses a major obstacle to the integration process of refugees. Both the central government and local governments are working on this issue. For this reason, local governments organize language education programs and help refugees integrate into society by enabling them to communicate in the local language. In addition, integration into the labor market is of critical importance in the adaptation process of refugees. Local governments are developing policies that will support refugees in vocational training and

* PhD Cand., Süleyman Demirel University, Institute of Social Sciences, Department of Political Science and Public Administration, Isparta, gulserenergun81@gmail.com.

** PhD. Cand., Süleyman Demirel University, Institute of Social Sciences, Department of Political Science and Public Administration, Isparta, dkeser05@gmail.com.

employment. This helps refugees to support themselves and contribute to society. Local governments communicating with employers and encouraging them to employ refugees can enable refugees to become economically stronger and better adapt to society. However, local governments can organize various events and cultural programs to promote cultural integration. Such events not only provide refugees with the opportunity to preserve their own culture, but also can increase mutual understanding by interacting with local communities. This can help society accept and stand in solidarity with refugees. However, access to healthcare is also of great importance in the integration process. Local governments can create appropriate policies and programs to ensure that refugees have easy access to health services. This meets the health needs of refugees, helping them live a healthy life and better adapt to society.

Purpose: The main purpose of this study is to reveal how effective the local governments in Karaman province are in terms of the adaptation of refugees to the city.

Method: The method of the study will be tried to determine the policies and activities of the special provincial administration and municipalities in Karaman province, as local governments, regarding the adaptation of refugees to the city, through strategic plans and activity reports. In addition, a comparison will be made using the literature review and previous studies on different countries and local governments.

Findings: It is seen that the local governments in Karaman include a very limited number and quality of targets in their strategic plans, and therefore they have very inadequate activities.

Unique Value: The study is largely original as it is one of the very limited number of studies conducted in the province of Karaman to reveal the effects of local governments on the adaptation of refugees to the city.

Results: The main result of the study; In Karaman province, especially Afghan refugees live densely, these refugees generally work in the agricultural sector and therefore settle mostly in villages and rural areas, local governments do not see the refugee issue as a topic of primary importance and priority for them and tend to leave the refugee problem to the central government. They can be listed as follows.

Key Words: Refugees, Local Governments, Karaman

İKLİM DEĞİŞİKLİĞİ, GÖÇ VE AB POLİTİKALARI

M. Murat ERDOĞAN*

ÖZET

Soğuk Savaş sonrasında, dünyanın en önemli öncelikleri barışın tesis edilmesi, ekonomik büyümenin ve istikrarlı kalkınmanın altyapısının oluşturulmasıydı. Bu bakımdan 1957 Roma Anlaşmaları ile kurulan Avrupa Ekonomik Topluluğu'nun Avrupa Birliği'ne dönüşmesi süreci de son derece hızlandı ve AB dünyanın siyasal, askeri olmasa da en güçlü ekonomik alanını yaratmayı başardı. Ancak AB'nin "demokrasi açığı" ki, bunun temel nedeni ulus devletlerin çıkarları ile birlik çıkarları her zaman uyumlu olmamasıydı ve AB siyasi kurumlarının yeterince etkin olmaması, ulus devlet reflekslerini ön plana çıkardı. Bütün eksikliklerine ve çatışmalara rağmen 6 üyeden 27 üyeye çıkmayı başaran ve bugün bile hala pek çok aday ülke için çekim merkezi olan AB, küresel politikadaki pasifliğinin kendisine maliyetinin çok yüksek olduğunu da fark etti.

AB başta olmak üzere Batılı dünya Soğuk Savaş sonrasında "düşman devlet ya da bloklardan" değil, silahlı terör örgütlerinden ve kontrolsüz insani hareketlerden kaynaklanan sorunlara odaklanmak zorunda kaldı. Dünyanın en müreffeh alanlarından birini yaratan Avrupalılar, mülteci ve göçmen akınlarının da hedefi haline geldiler. Bu akın, terörle ilişkili başka hassasiyetler de yarattı. Avrupa'nın 2014 sonrasında Suriyeli mülteciler, 2022'de ise Ukraynalı mülteciler nedeni ile tarihlerinde yaşadıkları en ciddi sınamalarla karşı karşıya kalması, yeni stratejileri zorunlu kıldı. Bu nedenle AB bir taraftan yeni insani akınları engellemeye yönelik kısa vadeli önlemlere ve araçlara yönelirken, öte taraftan da geleceğe yönelik stratejileri geliştirmek için yoğun çaba sarf etmeye başladı. Bunun ürünü olan "The EU Pact on Migration and Asylum" ("AB Mülteci ve Göçmenler Yeni Paktı") Eylül 2020'de kamuoyu ile paylaşıldı. Ancak eş zamanlı bir biçimde İklim değişikliği ve bunun yaratacağı yeni göç dalgaları da AB'nin gündeminin ayrılmaz bir parçası haline geldi. İklim değişikliği hem küresel hem de bölgesel yeni politikaların devreye girmesine neden oldu. 197 ülkenin imzaladığı 2016'da yürürlüğe giren Paris İklim Anlaşması, Avrupa Birliği'nin 2050 hedeflerini içeren "Avrupa Yeşil Mutabakatı" ve Birleşmiş Milletler 26. İklim Değişikliği Konferansı (COP-26) bu alanda atılan önemli adımlar oldu.

İklim değişikliği ile kontrolsüz nüfus hareketliliği arasındaki yakın ilişki, AB başta olmak üzere pek çok örgüt ve ülkenin yeni planlamalar yapmasını

* Prof. Dr., Ankara Üniversitesi, Mülkiye Göç Araştırmaları Merkezi, merdogan@ankara.edu.tr.

zorunlu kılmıştır. Türkiye de hem bu konudaki uluslararası düzenlemeleri gerçekleştirme yoluna gitti hem de Çevre ve Şehircilik Bakanlığı adını “Çevre, Şehircilik ve İklim Değişikliği Bakanlığı” olarak güncelledi.

"İklim Değişikliği, Göç ve AB Politikaları" başlıklı bu çalışmada hem küresel hem bölgesel bağlamda iklim değişiklikleri ile göçler arasındaki ilişkiler ve geleceğe yönelik senaryolar, dünyanın en fazla mülteci barındıran ülkesi olan Türkiye'nin tecrübeleri ışığında ele alınacaktır.

Anahtar Kelimeler: Göç, İltica, AB, 18 Mart 2016 Mutabakatı, İklim

CLIMATE CHANGE, MIGRATION AND EU POLICIES

M. Murat ERDOĞAN*

ABSTRACT

After the Cold War, the world's most important priorities were the establishment of peace and the creation of an infrastructure for economic growth and stable development. In this regard, the process of transforming the European Economic Community (EEC), established by the 1957 Treaties of Rome, into the European Union has accelerated tremendously, and the EU has managed to create the most powerful economic, if not political, military area in the world. However, the EU's "democracy deficit", the main reason for which was that the interests of nation states and the interests of the union were not always compatible, and the fact that the EU political institutions were not effective enough, brought nation state reflexes to the fore. The EU, which managed to grow from 6 to 27 members despite all its shortcomings and conflicts and is still the center of attraction for many candidate countries today, also realized that its passivity in global politics had a very high cost.

After the Cold War, the Western world, especially the EU, had to focus on the problems arising from armed terrorist organizations and uncontrolled humanitarian movements, not from "enemy states or blocs". Europeans, who created one of the most prosperous areas in the world, also became the target of refugee and immigrant influxes. This influx has also created other sensitivities related to terrorism. The fact that Europe faced the most serious challenges in its history due to Syrian refugees after 2014 and Ukrainian refugees in 2022 necessitated new strategies. For this reason, while the EU focused on short-term measures and tools to prevent new humanitarian influxes, on the other hand, it began to make intense efforts to develop strategies for the future. The product of this, "The EU Pact on Migration and Asylum", was shared with the public in September 2020. However, simultaneously, climate change and the new waves of migration it will create have become an integral part of the EU's agenda. Climate change has led to the introduction of new policies, both global and regional. The Paris Climate Agreement, which entered into force in 2016 and was signed by 197 countries, the "European Green Deal" containing the European Union's 2050 targets, and the 26th United Nations Climate Change Conference (COP-26) were important steps taken in this field.

* Prof. Dr., Ankara University, merdogan@ankara.edu.tr.

The close relationship between climate change and uncontrolled population mobility has necessitated many organizations and countries, especially the EU, to make new plans. Türkiye has also moved to implement international regulations on this issue and updated the Ministry of Environment and Urbanization as the "Ministry of Environment, Urbanization and Climate Change".

In this study titled "Climate Change, Migration and EU Policies", the relations between climate changes and migration in both global and regional contexts and future scenarios will be discussed in the light of the experiences of Türkiye, the country hosting the most refugees in the world.

Key Words: Migration, Asylum, EU, 18 Mart 2016 Agreement, Climate

İKLİM DUYARLI (TURİZM) KENTLER(İN)DE KRİZE KARŞI DAYANIKLILIK VE KURGUCU BEKLENTİLER

Hilal ERKUŞ*

ÖZET**

Arka Plan: Kapitalizmde bölgeler ve ulus devletler belli dönemsel döngüler halinde krize ve durgunluğa girmektedirler. Günümüzdeki kapitalizmin savaş sonrası ve Fordist döneme kıyasla daha dengesiz bir döneme girdiğini iklim değişimi nedeniyle yaşanan çevre felaketleri ve Covid-19 gibi pandemilerin ortaya çıkmasından görebiliriz. Bu dengesizlikleri yaşanan bölgesel (ekonomik) şoklar ve radikal belirsizliklerden kaynaklı politika yapıcılarının ve yatırımcıların geleceğe ilişkin kararlarında görebilmekteyiz.

Bölgesel ekonomik dayanıklılık literatürü nasıl farklı bölge ve ülkelerin şok ve krizlere karşı farklı dayanıklılık biçimleri sergilediğine odaklanmakta (Martin ve Sunley, 2015 & 2020) ve evrimsel ekonomik coğrafya odaklı olan bu yazın bölgesel sistemlerin ve ekonomilerin kompleks adaptif sistemler olduğu kabulü ile yapmakta ancak bu sistemlerin dayanıklılığında aktörün rolünü ihmal etmektedir.

Amaç: Bu bildiri görmezden gelinen aktörün rolünü ön plana çıkararak gelecek odaklı kurgucu beklentiler (Beckert, 2016) yaklaşımını bölgesel ekonomik dayanıklılık yaklaşımı ile birlikte ele alıp dayanıklı ve dirençli iklim duyarlı sistemlerin, kentlerin ve politikaların rolünü ele alarak açıklamaya çalışmaktadır.

Yöntem: Hem ikincil hem de birincil veri kullanılarak ön plana çıkan kriz ortamında yeni yatırım yapan turizm girişimcileri ile yapılan derinlemesine görüşmeler üzerinden yapılan söylem analizi ile konu ele alınmıştır.

Bulgular: Kurgucu beklentiler sadece bireysel olarak şekillenmemekte, aktörlerin bir araya gelip kolektif şekilde belirlediği ve koordine ettiği beklenti ve inanışlar da olmaktadır. İklim değişikliği tartışmaları kapsamında bu kolektif olarak koordineli inşa edilen beklenti ve inanışlar iklim duyarlı krize dayanıklı sistem ve kentler sağlamada çok önemli bir role sahip olacaktır.

* Prof. Dr., Akdeniz Üniversitesi, Şehir ve Bölge Planlama Bölümü, hilalerkus@yahoo.com

** Bu teorik çalışmanın önceki kurgusunu finanse ettiği için TÜBA GEBİP 2018'e teşekkürler

Özgün değer: Bu çalışma görmezden gelinen aktörün rolünü ön plana çıkararak gelecek odaklı kurgucu beklentiler yaklaşımını bölgesel ekonomik dayanıklılık yaklaşımı ile birlikte ele alıp geliştirilecek bir teorik yaklaşımla gerçekten dayanıklı ve dirençli iklim duyarlı sistemlerin, kentlerin ve politikaların üretilebileceğini ilk defa öne sürmesinden ötürü özgündür.

Sonuçlar: Bölgesel Dayanıklı/Dirençlilik tartışmaları kapsamında kriz ve iklim duyarlı çevrelerin/bölgelerin/politikaların oluşmasında, kırılma niteliği ile ön plana çıkardığımız turizm kentleri kapsamında çok aktörlü katılımcı bir yaklaşımla belirlenen kurgucu beklentilerin bu sistemlerin ve alanların dirençliliğinde çok etkileyici olacağı iddia edilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Kurgucu Beklentiler, İklim Değişikliği, Kırılma, Turizm Kentleri

FICTIONAL EXPECTATIONS AND THE RESILIENCE OF CRISIS-RIDDEN CLIMATE SENSITIVE (TOURISM) CITIES

Hilal ERKUŞ*

ABSTRACT**

Background: In capitalism, regions and national states go through periods of crisis and stagnation from time to time. It is highly likely that the current phase of capitalism is more unstable than the former post-war, Fordist phase, and that environmental shocks generated by climate change and epidemics like Covid-19 have increased. These instabilities are the prima causa of regional (economic) shocks and radical uncertainty about the future among agents business (wo)men and policy makers.

Regional economic resilience literature focuses on how some countries and regions are more resistant to shocks and are more successful in recovering from them than are others (Martin and Sunley, 2015 and 2020). Much of the regional economic resilience literature, dominated by evolutionary economic geography, conceived regional economies as complex adaptive systems, in which the role of agency is underexplored.

Purpose: This paper aims to connect the concept of regional economic resilience with the concept of fictional expectations (Beckert, 2016) to propose a futuristic novel approach on how to create resilient systems, regions, cities and policies and how to handle the risks of climate change in climate sensitive cities.

Method: By using secondary data and primary data from in-depth interviews of leading tourism investors in crisis periods of Antalya, discourse analysis employed to analyse the argument of the paper.

Results: Fictional expectations are not only individually but also socially constructed by a variety of social factors that are both historically and geographically specific. Place-based characteristics of regional economies shape the fictional expectations of local actors but do not determine them, i.e. they shape the expectations of possible opportunities and constraints in the

* Prof. Dr., Akdeniz University, Department of Urban and Regional Planning, hilalerkus@yahoo.com.

** Thanks TÜBA GEBİP 2018 for funding the previous construct of this theoretical work.

future. This is also the case determining the sustainable future of climate sensitive cities, such as tourism cities in our case, in handling the climate change risks.

Original Value: This paper is original by connecting the concept of regional economic resilience with the concept of fictional expectations to propose a futuristic novel approach on how to create resilient systems, regions, cities and policies and how to handle the risks of climate change in climate sensitive cities. It proposes collectively created fictions should be considered to approach climate change to cope from the risks.

Evaluation: Sustainable climate sensitive cities should also include collectively created participative futuristic fictional expectations that are supported by government and local level NGOs and society to cope with the climate change risks and uncertainties' of the future.

Keywords: Fictional Expectations, Climate Change, Resilience, Tourism Cities

İKLİM DEĞİŞİKLİĞİ, GÖÇ VE KAPSAYICI EĞİTİM

Derya GÖĞEBAKAN YILDIZ*

ÖZET

İklim değışikliği, sera gazları, ormansızlaşma, endüstriyel faaliyetler, tarım uygulamaları gibi çeşitli doğal ve insan kaynaklı etkenlerin bir araya gelmesi sonucunda ortaya çıkmaktadır (Köknaroğlu ve Akunal, 2010). İklim değışikliği, dünya genelinde bir dizi olumsuz etkiye yol açar. Bu etkiler arasında artan sıcaklıklar, sık ve şiddetli doğal afetler (kasırgalar, sel, kuraklık), deniz seviyelerinin yükselmesi, gıda güvencesi sorunları, su kaynaklarının azalması, ekosistemlerin bozulması ve ekonomik kayıplar yer alır (Demir ve Cevger, 2007). Ayrıca, iklim değışikliği dünya genelinde insanların yerinden edilmesine ve farklı coğrafyalara göç etmesine neden olabilir. 2050 yılına kadar 1,2 milyar iklim mültecisi olabileceği tahmin edilmektedir (McAllister, 2022).

İklim göçü, çeşitli sonuçları ve etkileri beraberinde getiren karmaşık bir süreçtir. İklim değışikliği nedeniyle insanların yerinden edilmesi, hem yerel hem de küresel düzeyde bir dizi sonuç doğuracaktır (Yörük, 2023). İklim göçünün potansiyel sonuçları, toplumsal ve insan hakları sorunları, sosyal gerilimler ve göçmen karşıtlığı, kültürel kayıplar, altyapı ve ekonomik kayıplar, yerleşim sorunları, uluslararası ilişkilerde zorluklar olarak sıralanabilir (Yılmaz ve Navruz, 2019; Yörük, 2023)

Bu sonuçlar, iklim göçünün etkilerini ulusal ve uluslararası düzeyde de ele almayı gerektirir. İklim değışikliği ve onun yol açtığı göç, politika yapımcılar, sivil toplum kuruluşları ve uluslararası topluluklar tarafından ele alınması gereken acil bir konu haline gelmiştir. İklim değışikliği etkileriyle başa çıkmak ve iklim göçünün etkilerini hafifletmek için uygun politika ve stratejiler geliştirmek önemlidir. İklim göçüne yönelik sorunlarla başa çıkmak için altyapı geliştirme ve sürdürülebilir kalkınma projeleri: sosyal katılım ve hukuki güvence ağları, uluslararası işbirlikleri gibi önlemler alınmalıdır (Akalin, 2018; Biermann ve Boas 2008; Myers, 2005; Watson, 2022). Tüm bu önlemleri geliştirmek ve güvence altına alabilmek içinse kapsayıcı eğitim uygulamalarının gerçekleştirilmesi oldukça önemlidir.

Kapsayıcı eğitim ve göç arasındaki ilişki yadsınamaz bir gerçektir (Doğan, & Avcıoğlu, 2022). Bu bağlamda kapsayıcı eğitim uygulamaları iklim değışikliğinin etkileri nedeniyle yerinden edilen toplulukların eğitim

* Doç. Dr., Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Nüfus ve Göç Uygulama ve Araştırma Merkezi
derya.yildiz@cbu.edu.tr

ihtiyaçlarını ele almada önemli bir rol oynar. İklim göçü, yerinden edilen insanlar arasında genellikle dezavantajlı grupları etkileyebilir ve bu nedenle kapsayıcı eğitim, bu toplulukları desteklemede ve eğitim fırsatlarına erişimlerini sağlamada önemli bir araçtır. İklim göçü bağlamında kapsayıcı eğitim uygulamaları gerçekleştirilmesi gerekmektedir (UNESCO, 2020).

Eğitim Erişimi Sağlama: İklim göçü nedeniyle yerinden edilen çocukların eğitim fırsatlarına erişimi ve ayrımcılığın önlenmesi eğitim sistemlerinin sorumluluğunda olmalıdır. **Eğitim Kurumlarının Kapasitesinin Artırılması:** İklim göçünün yoğun olduğu bölgelerde öğrenci sayısına ve farklı kültürel bağlamlara uyum sağlama ihtiyacına yönelik eğitim kurumlarının kapasiteleri artırılmalıdır. **Çocukların Duygusal ve Psikososyal İhtiyaçlarına Yanıt Verme:** İklim göçü, çocuklar için duygusal ve psikososyal zorluklar yaratabilir. Eğitimciler, çocukların bu ihtiyaçlarına yanıt verme konusunda eğitilmelidir. **Dil ve Kültürel Uyum Programları:** Göçmenlerin yeni kültürel ve dil ortamlarına uyum sağlamalarına yardımcı olmak için dil ve kültürel uyum programları sunulmalıdır. **Kız Çocukların Eğitimine Özel Dikkat:** Kız çocuklar, iklim göçünün etkileri nedeniyle eğitimden ayrılma riski altındadır. Bu nedenle kapsayıcı eğitim programlarıyla, kız çocukların eğitimlerine özel önem vermelidir. **Sürdürülebilir Kalkınma Eğitimi:** İklim değişikliği ve çevresel sürdürülebilirlik konularına vurgu yaparak, öğrencilere sürdürülebilirlik bilinci kazandıran eğitim programları geliştirmek önemlidir. **Sosyal Katılım:** Yerel toplulukların ve yerinden edilen ailelerin eğitim kararlarını etkileme ve eğitim süreçlerine katılma haklarına saygı duyulmalıdır. **Uluslararası İşbirliği:** Göçmenlerin eğitim haklarının korunması ve desteklenmesi için uluslararası işbirliği sağlanmalıdır.

Kapsayıcı eğitim, iklim göçünün etkilerini en iyi şekilde ele almak ve yerinden edilen çocukların eğitimlerini sürdürmelerine yardımcı olmak açısından çok önemlidir. Bu uygulamalar, sadece eğitim alanında değil, aynı zamanda toplumların uyum sağlama ve sürdürülebilirlik konularında daha geniş hedeflere ulaşmalarına yardımcı olabilir.

Anahtar Kelimeler: İklim Değişikliği, Göç, Eğitim

CLIMATE CHANGE, MIGRATION AND INCLUSIVE EDUCATION

Derya GÖĞEBAKAN YILDIZ*

ABSTRACT

Climate change occurs as a result of the combination of various natural and human-induced factors such as greenhouse gases, deforestation, industrial activities and agricultural practices (Köknaroğlu and Akünel, 2010). Climate change causes a range of negative impacts around the world. These impacts include increasing temperatures, frequent and severe natural disasters (hurricanes, floods, droughts), rising sea levels, food security problems, decreasing water resources, degradation of ecosystems and economic losses (Demir and Cevger, 2007). Additionally, climate change may cause displacement and migration of people around the world to different geographies. It is estimated that there may be 1.2 billion climate refugees by 2050 (McAllister, 2022).

Climate migration is a complex process that brings with it various consequences and impacts. The displacement of people due to climate change will have several consequences at both local and global levels (Yörük, 2023). Potential consequences of climate migration can be listed as social and human rights problems, social tensions and anti-immigrant sentiment, cultural losses, infrastructure and economic losses, settlement problems, and difficulties in international relations (Yılmaz and Navruz, 2019; Yörük, 2023)

These results require addressing the effects of climate migration at national and international levels. Climate change and the migration it causes have become an urgent issue that needs to be addressed by policymakers, non-governmental organizations and the international community. It is important to develop appropriate policies and strategies to cope with the impacts of climate change and mitigate the effects of climate migration. In order to cope with the problems of climate migration, measures such as infrastructure and sustainable development projects, social participation and legal assurance networks, and international cooperation should be taken (Akalm, 2018; Biermann and Boas 2008; Myers, 2005; Watson, 2022). In order to develop and secure all these measures, it is very important to implement inclusive education practices.

* Assoc. Prof. Dr., Manisa Celal Bayar University, Population and Migration Application and Research Center derya.yildiz@cbu.edu.tr

The relationship between inclusive education and migration is an undeniable fact (Doğan and Avcioglu, 2022). In this context, inclusive education practices play an important role in addressing the educational needs of communities displaced by the effects of climate change. Climate migration can often affect disadvantaged groups among displaced people, and therefore inclusive education is an important tool in supporting these communities and ensuring their access to educational opportunities. Inclusive education practices need to be implemented in the context of climate migration (UNESCO, 2020).

Providing Access to Education: Access to educational opportunities for children displaced due to climate migration and preventing discrimination should be the responsibility of education systems. **Increasing the Capacity of Educational Institutions:** In regions where climate migration is intense, the capacities of educational institutions should be increased to address the number of students and the need to adapt to different cultural contexts. **Responding to Children's Emotional and Psychosocial Needs:** Climate migration can create emotional and psychosocial challenges for children. Educators must be trained to respond to these needs of children. **Language and Cultural Adaptation Programs:** Language and cultural adaptation programs should be offered to help immigrants adapt to their new cultural and linguistic environments. **Special Attention to Girls' Education:** Girls are at risk of dropping out of education due to the effects of climate migration. Therefore, special attention should be paid to the education of girls through inclusive education programs. **Sustainable Development Education:** It is important to develop educational programs that provide students with sustainability awareness by emphasizing climate change and environmental sustainability.

Social Participation: The rights of local communities and displaced families to influence educational decisions and participate in educational processes must be respected. **International Cooperation:** International cooperation should be ensured to protect and support the education rights of immigrants.

Inclusive education is crucial to best address the impacts of climate migration and help displaced children continue their education. These practices can help societies achieve broader goals of adaptation and sustainability, not just in education.

Keywords: Climate Change, Migration, Education

ANTALYA'DA İKLİM DEĞİŞİKLİĞİ: ORANTISIZ MARUZ KALMA VE YEŞİL ALTYAPI EŞİTSİZLİĞİNİN SOSYO-EKONOMİK GRUPLAR ÜZERİNDEN İNCELENMESİ

Elif GÜLDÜ*
Çağdaş KUŞÇU ŞİMŞEK**

ÖZET

Arka Plan: Günümüzün en büyük çevre problemlerinden biri olan iklim değişikliği kentleşmenin de etkisiyle sıcaklıkların artmasına ve kentsel ısı adası oluşumuna neden olmaktadır. Artan sıcaklıklar, bölge sakinlerinin termal konfor sınırlarını aşan koşullarda yaşamalarına yol açmakta ve yaşamlarını tehlikeye atmaktadır. Aşırı sıcaklar 2022 yaz ayında Avrupa'da yaklaşık 62.000 kişinin ölümüne neden olmuştur. Kent morfolojisi, yeşil alanların varlığı, yerel iklim koşulları gibi faktörler şehir içi sıcaklık farklılıklarına neden olmaktadır. Bu durum sonucunda da sosyoekonomik gruplar arasında sıcak hava dalgalarına bağlı olumsuzluklar farklı oranlarda hissedilmektedir.

Amaç: İklim değişikliğinin etkileriyle başa çıkarken, sosyal, ekonomik, çevresel açıdan adil ve eşitlikçi bir yaklaşım benimsemek yani iklim adaletini sağlamak son derece önemlidir. Bu çalışmada sosyoekonomik grupların artan sıcaklıklara eşit bir şekilde maruz kalıp kalmadıkları ve iklime uyum stratejilerinden biri olan yeşil altyapıya erişebilirlikleri iklimsel adalet açısından ele alınıp tartışılmıştır.

Yöntem: Araştırmada, çalışma alanı olarak Antalya'nın Aksu, Döşemealtı, Kepez, Konyaaltı ve Muratpaşa ilçeleri kullanılmış olup yüzey sıcaklıkları, yeşil alanlar ve gelir dağılımı arasındaki ilişkiler mahalle düzeyinde incelenmiştir. Yapılmış bilimsel araştırmalar hem hava sıcaklıkları ile yüzey sıcaklıkları arasında hem de termal konfor ile yüzey sıcaklıkları arasında anlamlı ilişkilerin olduğunu ortaya koymaktadır. Mezo ölçekte kentsel alanın karmaşık mekânsal analizlerinin yapılabilmesi için meteorolojik istasyonların kullanılması oldukça maliyetlidir. Bu açıdan ön analizler ve mekânsal

* Doktora Öğr., Akdeniz Üniversitesi, Fen Bilimleri Enstitüsü, Uzaktan Algılama ve Coğrafi Bilgi Sistemleri, elifguldu96@gmail.com.

** Doç Dr., Akdeniz Üniversitesi Fen Fakültesi Uzay Bilimleri ve Teknolojileri Bölümü, ckximsek@akdeniz.edu.tr.

analizler ile kentin lokal iklimsel karakterinin tanınması, daha sonra uygun yerler belirlenerek yersel ölçümlerle analizlerin detaylandırılması gerekmektedir.

Mezo ölçekte yürütülen bu çalışmada, uydu görüntüleri üzerinden elde edilmiş yüzey sıcaklığı verileri; belediyelerden alınan arsa rayiç bedelleri kullanılarak elde edilmiş gelir dağılımı modellemesi ve yeşil alan verileri kullanılmıştır. Yüzey sıcaklığı, gelir dağılımı ve kişi başına düşen yeşil alan miktarı arasındaki ilişkilerin araştırıldığı bu çalışmada; korelasyon analizleri ve Anova testleri kullanılmıştır. Ayrıca, yeşil alanların serinletme etki mesafesi saçılım grafikleri üzerinden hesaplanmış ve etki alanları bulunmuştur.

Bulgular: Elde edilen sonuçlar yüzey sıcaklığı ile rayiç bedeller arasında negatif yönlü anlamlı bir ilişkinin olduğunu, kişi başına düşen yeşil alan miktarı ile rayiç bedel arasında ise pozitif yönlü anlamlı bir ilişkinin olduğunu ortaya koymuştur. Ayrıca yeşil alanların büyüklükleri, bitki örtüsü yoğunluğu, çevresinin morfolojik özelliklerinin soğutma etki mesafelerini değiştirdiği bilinmektedir. Genel olarak 10 hektardan küçük çocuk oyun alanları, cep parkları ya da mahalle yeşil alanları yaklaşık 80 metreye kadar çevresini serinletirken daha büyük olan büyük şehir parkları ve mesire alanları yaklaşık 250 metreye kadar çevresini serinletmektedir. Bu çalışmada, parkların mekânsal dağılımı incelendiğinde ise, serinletme etkisi daha fazla olan yeşil alanların gelir dağılımı yüksek grupların oturduğu bölgelerde yoğunlaştığı tespit edilmiştir. Dolayısıyla, elde edilen bulgular, iklim değişimi etkilerinden en fazla etkilenecek bölgelerden birisi olan Antalya'da, yaşanan/yaşanacak sıcak hava dalgaları karşısında iklim adaletsizliğinin olduğunu ortaya koymuştur.

Özgün Değer: Gelir adaletsizliğinin, iklim değişimi etkileri karşısında da etkilerini sürdürerek iklim adaletsizliğine maruz kalmaya neden olduğunu ortaya koyan çalışmalar bulunmaktadır.

Ancak kentlerin kendine özgü iklimsel özellikler taşıması, kentlerin kendi iç dinamikleri doğrultusunda değerlendirilmesini gerekli kılmaktadır. Dolayısıyla her kent, kendi mekânsal özelliklerine göre mücadele stratejileri geliştirmelidir. Bu bağlamda yapılmış olan bu çalışma Antalya için özgündür; kentinin sıcak hava dalgaları karşısında savunmasız bölgeleri tespit edilmiş, iklim adaletsizliği yaratan faktörler ortaya konulmuş, iklim adaletsizliğinin giderilebilmesi için gerekli planlama stratejileri vurgulanmıştır.

Sonuçlar: Araştırma sonuçları; düşük gelirli sakinlerin kentsel ısı adası etkisine daha fazla maruz kaldığını, yeşil alanların iklim konforunu artırdığını ve yeşil alan yoğun bölgelerde gelir düzeyinin daha yüksek olduğunu

göstermektedir. Bu bulgular, iklim adaletini sağlamak amacıyla politika yapımcılarının ve şehir plancılarının kentsel ısı adası etkilerini hafifletmek için kullanılan stratejileri geliştirmeleri ve eşit dağılım yapmaları gerektiğini göstermektedir. Küresel iklim değişimi karşısında kentsel alanların iklim direncinin artırılmasında en önemli parametrelerden birisi iklim adaletinin sağlanmasıdır; dolayısıyla iklim direnci yüksek, sürdürülebilir şehirlerin oluşturulmasına giden yol önce mekânda iklim adaletinin sağlanmasından geçmektedir.

Anahtar Kelimeler: İklim Değişikliği, İklim Adaleti, Kentsel Isı Adası, İklim Konforu, Yeşil Alan, Kent İklimi

CLIMATE CHANGE IN ANTALYA: INVESTIGATION OF DISPROPORTIONATE EXPOSURE AND GREEN INFRASTRUCTURE INEQUALITY ACROSS SOCIO-ECONOMIC GROUPS

Elif GÜLDÜ*
Çağdaş KUŞÇU ŞİMŞEK **

ABSTRACT

Background: Climate change, one of today's most significant environmental problems, causes rising temperatures due to urbanization and the formation of an urban heat island. Increasing temperatures cause residents to live in conditions that exceed thermal comfort limits and endanger their lives. The extreme heat wave in the summer of 2022 led to the deaths of approximately 62,000 people in Europe. Factors such as urban morphology, the presence of green areas, and local climatic conditions cause temperature differences within the urban. Consequently, the impacts of heat waves are experienced at varying rates among socioeconomic groups.

Purpose: When addressing the effects of climate change, adopting a just and equitable approach that ensures climate justice in terms of social, economic, and environmental aspects is of utmost importance. In this study, whether socioeconomic groups are equally exposed to increasing temperatures and their accessibility to green infrastructure, one of the climate adaptation strategies, are discussed in terms of climate justice.

Method: In the research, Antalya's Aksu, Döşemealtı, Kepez, Konyaaltı and Muratpaşa districts were used as the study area, and the relationships between surface temperatures, green areas and income distribution were examined at the neighborhood level. Scientific research reveals that there are significant relationships between air temperatures, surface temperatures and thermal comfort. The use of meteorological stations to perform complex spatial analyzes of the urban area at the mesoscale is quite costly. In this respect, it is necessary to recognize the local climatic character of the city through preliminary analyzes and spatial analyses, and then the analyzes

* PhD Cand., Akdeniz University, Institute of Science and Technology, Remote Sensing and Geographic Information Systems, elifguldu96@gmail.com.

** Assoc. Prof. Dr., Akdeniz University Faculty of Science, Department of Space Sciences and Technologies, cksimsek@akdeniz.edu.tr.

should be detailed with local measurements by determining suitable places. The study was carried out on a mesoscale, with surface temperature data obtained from satellite images; Income distribution modelling obtained using land market values received from municipalities and green area data were used. In this study, the relationships between surface temperature, income distribution and the amount of green space per capita are investigated; Correlation analyzes, and ANOVA tests were used. Additionally, the cooling effect distance of green areas was calculated through scatter plots and the effect areas were found.

Results: The results obtained revealed that there is a negative significant relationship between surface temperature and market values and a positive significant relationship between the amount of green space per capita and market value. In addition, the size of green areas, vegetation density, and morphological characteristics of the environment change the cooling effect distances. In general, children's playgrounds, pocket parks or neighborhood green areas smaller than 10 hectares cool their surroundings up to approximately 80 meters, while larger city parks and recreation areas cool their surroundings up to approximately 250 meters. In this study, when the spatial distribution of parks was examined, it was determined that green areas with a greater cooling effect were concentrated in areas where groups with high-income distribution lived. The findings revealed that there is climate injustice in Antalya, one of the regions that will be most affected by the effects of climate change, in the face of heat waves that have been experienced/will be experienced.

Original Value: There are studies showing that income inequality continues its effects against the effects of climate change, causing exposure to climate injustice. However, the fact that cities have unique climatic characteristics makes it necessary to evaluate cities in line with their own internal dynamics. Therefore, every city should develop struggle strategies according to its own spatial characteristics. This study, conducted in this context, is unique to Antalya; The vulnerable areas of the city against heat waves were identified, the factors that create climate injustice were revealed, and the necessary planning strategies to eliminate climate injustice were emphasized.

Evaluation: Research results; it indicates that low-income residents are more exposed to the urban heat island effect, green areas increase climate comfort, and income levels are higher in areas with dense green areas. These findings indicate that, in order to achieve climate justice, policymakers and urban planners need to develop and equitably distribute strategies used to mitigate

urban heat island effects. One of the most important parameters in increasing the climate resilience of urban areas in the face of global climate change is ensuring climate justice; therefore, the path to creating sustainable cities with high climate resilience is first through ensuring climate justice in space.

Keywords: Climate Change, Climate Justice, Urban Heat Island, Green Space, Urban Climate

KÜRESEL İKLİM DEĞİŞİKLİĞİ BUĞDAY ÜRETİM VE KALİTESİ İLE İLGİLİ ARAŞTIRMALAR: TÜRKİYE'DE MEVCUT DURUM

Alper GÜVEN*

ÖZET

Arka Plan: Buğday, dünyada ve ülkemizde insan beslenmesinde kullanılan kültür bitkileri arasında ekim alanı ve üretim açısından birinci sırada yer almaktadır. Türkiye, 20 milyon ton, yaklaşık 8 milyon hektarlık buğday üretimiyle dünyanın önde gelen üretici ülkeleri arasında yer almakta ve üretilen buğdayların büyük bir kısmı ekmek yapımında kullanılmaktadır. Türkiye'de hakim iklim ve coğrafi özellikler dikkate alındığında, yazın sıcak ve kurak, kışın ise soğuk karasal iklimin hakim olduğu kuru tarım alanlarında buğday yetiştirildiği görülmektedir. Kuru tarımda üretilen ekmeklik buğdayın verimi ve kalitesi büyük ölçüde iklim faktörleriyle ilişkilidir. Verim ve kalite, bitkinin sağlıklı gelişimine ve beslenmesine, yani bitkinin fotosentetik aktivitesine bağlıdır. Yağış ve sıcaklıktaki değişiklik ve dalgalanmalar bitkinin fotosentez kapasitesini ve buna bağlı olarak metabolik faaliyetlerini etkiler. Belirli dönemlerde hakim olan iklim koşulları özellikle ekmeklik buğdayın verim ve kalitesini etkilemektedir.

Amaç: Çalışmanın amacı, günümüze değin iklim değişikliğinin buğday üretim ve kalite üzerine etkilerini inceleyen araştırmalarda geline sürecin değerlendirilmesidir. Çalışmada kullanılan veriler ikincil veriler olup temel olarak iklim değişikliği-buğday üretimi ve kalitesi ile ilgili yerli ve yabancı literatürden yararlanılmıştır. Bu amaçla Dünya ve Türkiye'de belirtilen konuyla ilgili literatürde yer alan araştırmalar incelenmiş ve elde edilen sonuçlar değerlendirildikten sonra karşılaştırılmış ve önerilerde bulunulmuştur.

Yöntem: Çalışmada iklim değişikliği buğday üretimi ve kalitesiyle ilgili bilimsel literatürde yapılmış olan araştırmaların incelenmesiyle ilgili kuramsal temeller açıklanmıştır. Söz konusu çalışmalar, kullanılan yöntem ve elde edilen sonuçlar itibarıyla karşılaştırılmış ve bu konudaki araştırma süreçleri tamamen güncel araştırma süreci ile Türkiye açısından değerlendirilmiştir.

* Doç Dr., Munzur Üniversitesi, Güzel Sanatlar Tasarım ve Mimarlık Fakültesi, Gastronomi ve Mutfak Sanatları Bölümü, agueven@munzur.edu.tr

Bulgular: Literatür araştırmamızdan elde edilen sonuçlarda iklim değişikliğinin buğdayın kalitesi üzerine ne tür bir etki yaptığı konusunda yapılan çalışmalar özellikle ülkemizde yetersizdir. Ülkemizde yapılan bir çalışmada İklım faktörlerinin kaliteyi tek başına değil kümülatif olarak toplamda etkileyeceği ifade edilirken, en kaliteli buğdayın Konya, Eskişehir, Kütahya, Afyonkarahisar ve Uşak illerinden temin edilebileceği sonucuna varılmıştır. Türkiye’de buğday kalitesinin iklim değişikliği ile nasıl değişeceği üzerinde araştırılması gereken önemli bir konudur. Güvenilir sonuçlara ulaşabilmek için iklim veri tabanları ile geçmiş yıllarda farklı bölgelerde hasat edilen ve uygun koşullarda silolarda muhafazası yapılan buğdayların kalite parametrelerinin analitik olarak belirlenmesi ya da bundan sonra yapılacak çalışmalarla iklim değişikliğinin buğday ve diğer tahıl ürünlerinin kalitesi üzerinde ne tür değişiklikler yapacağının belirlenmesi hem insan beslenmesi hem de ülke ekonomisi açısından önem arz edecektir.

zgn Değer: Buğday, çok stratejik bir üründür. Ülkemizde iklim değişikliğinin tarımsal üretime etkisi üzerine yapılmış birçok bilimsel çalışma mevcuttur. Yine lkemizde iklim değişikliğinin Buğday üretimine etkisi, adaptasyonu konusunda da çalışmalara rastlanmaktadır. Ancak bu çalışmalarda üretilen buğdayın kalite parametreleri üzerine yapılan çalışmalar literatürde yok denecek kadar azdır. Bu alışma literatür kaynaklarına dayanarak geniş bir coğrafyaya sahip ülkemizde iklim değişikliğinin buğdayın kalite parametrelerinde ne tür değişiklikler yapabileceğinin tespiti amacıyla farklı lkelerdeki çalışmaların sonuçlarının derlenmesiyle ülkemizdeki mevcut durumu ortaya koymak için yapılmış bir literatür analiz çalışmasıdır. Küresel ısınmanın etkilerinin en belirgin şekilde görüleceği sektörlerden biri de tarım sektörüdür. Bu çalışmayla literatürde küresel iklim değişikliğinin temel tahıl ürünlerinden biri olan Buğday kalitesi üzerine etkisi ile ilgili dünyada yapılan çalışmalar referans alınarak analiz edilmiş, iklim değişikliğinin ülkemizde buğday rimi yanı sıra buğdayın kalite özelliklerine nasıl etkiler yapabileceği literatür bilgisiyle okuyucuya verilmiştir.

Sonuçlar: Küresel iklim krizi sonucunda Gıda güvenliğinin sağlanması zorlaşacak, dünya nüfus artışı ile beraber artan buğday talebi ve girdi fiyatlarının sürekli artış göstermesi sonucunda eğer önlemler alınmazsa iklim krizinin etkileri tüm dünyada hissedilir boyutta kendini gösterecektir. Küresel ısınmaya bağlı olarak tarım alanlarında genel olarak toprağın verimliliğinin azalması, sera gazı emisyonları ve toprak ile su arasındaki rekabetten genel olarak önümüzdeki yıllarda buğday tarımı Türkiye de olumsuz etkilenebilecek, verim yanında iklime bağlı olarak da Buğday kalite

parametrelerinde arzu edilmeyen değişiklikler olabilecektir. Buğdayın kalite parametrelerinde olacak olumsuz değişiklikler de gıda sanayinde birçok ürün kalitesinde başta ekmek üretimi olmak üzere kendisini gösterecektir. Bu amaçla ülkemizde yetiştirilen ekonomik önemi olan farklı buğday çeşitleri ile ilgili kalite parametrelerine yönelik çalışmalar yapılarak global iklim krizine karşı ortaya çıkabilecek olumsuz sonuçların giderilmesi amaçlanmalıdır.

Anahtar Kelimeler: İklim Değişikliği, Buğday, Kalite ve Türkiye

EFFECT OF CLIMATE CHANGE ON THE PRODUCTION OF WHEAT AND WHEAT QUALITY: SITUATION IN TÜRKİYE

Alper GÜVEN*

ABSTRACT

Background: Wheat is the most important crop worldwide and also in Türkiye with respect to both culture area and production capacity. Türkiye is among the most important producers of wheat with 20 million tons of production capacity and 8 million acres of culture area. Most of the wheat produced in Türkiye is used in bread making. Türkiye is located in the temperate climate zone, thus wheat is produced in semi arid land without irrigation. The yield of wheat and wheat quality depends on climatic conditions in dry agriculture. In turn, the crop yield and quality are closely related with photosynthetic activity. Fluctuations in temperature and the amount of precipitation affect metabolic activity, and thus photosynthetic activity to a great extent. It is known that climatic conditions affect crop yield and quality during certain stages of the growth cycle.

Purpose: The aim of the present study is to review research about the influence of climate change on the wheat yield and quality. The study involves evaluation of secondary data obtained from national and international open sources. Data published was analyzed and compared to propose possible solutions.

Method: Theoretical background of previous studies on the influence of climate change on wheat yield and quality was investigated. Literature data were classified according to the methodology followed and compared with respect to the results obtained. The evaluation process was used to propose solutions to the Turkish situation.

Results: Data on the Turkish situation related with the influence of climate change on the wheat yield and quality are inadequate. One of the studies indicates that climatic conditions have a cumulative effect on wheat quality, and the best quality wheat is obtained from Konya, Eskişehir, Kütahya, Afyonkarahisar and Uşak. It is necessary to carry out detailed analysis of

* Assoc. Prof. Dr., Munzur University, Faculty of Fine Arts, Design and Architecture, Department of Gastronomy and Culinary Arts, agueven@munzur.edu.tr

quality parameters of wheat harvested in different regions and kept in silos under adequate conditions, and to relate data obtained with the climate database. This type of analysis on all types of crop will help to improve the economic aspects of cultivation and is also important in terms of nutritive value of the crop.

Original Value: Wheat is a strategic crop. There are quite a few studies on the effect of climate change on agriculture in Türkiye. There are also studies related with the influence of climate change on wheat production and necessary adaptation strategies. However, effect of climate change on wheat quality has not been studied well. Thus, this study aims to pinpoint the situation in Türkiye with respect to the influence of climate change on wheat quality and propose what needs to be done in the light of the research carried out in different countries. Agriculture is expected to be the most important sector prone to be affected by climate change. This analysis shows what changes in wheat quality are expected in relation with climate change with reference to studies carried out in different countries.

Evaluation: Climate change is a major threat to food security. Rising demand to wheat upon population explosion accompanied with the rise in the prices of production inputs will further excel the influence of climate change if necessary precautions are not taken. In Türkiye, climate change, emission of greenhouse gases and competition between the land and water are expected to cause a decline in land quality causing a decrease in crop yield together with decline in crop quality. Decline in wheat quality will have a detrimental effect on wheat-based food industry, especially on the bread making industry. Therefore, it is necessary to perform studies on the relationship between wheat quality parameters and climate change in order to alleviate the expected results.

Keywords: Climate Change, Wheat, Wheat Quality, Türkiye

DÜNYA TİCARET ÖRGÜTÜ MÜZAKERELERİNDE İKLİM DEĞİŞİKLİĞİ SORUNU

Ferhunde HAYIRSEVER TOPÇU*

ÖZET

Arka Plan: Uluslararası ticaret ve çevre arasındaki çok yönlü ilişkinin önemli bir boyutunu da iklim değişikliği sorunu oluşturmaktadır. Uluslararası ticaretin genişlemesi ve serbestleşmesi öncelikle doğrudan ya da dolaylı olarak sera gazı emisyonlarının artmasına neden olmaktadır. Bu bağlamda uluslararası ticarete ilişkin anlaşma ve girişimlerin iklim değişikliği açısından olası etkileri tartışılmaktadır. Diğer yandan iklim değişikliğinin fiziksel etkileri uluslararası ticareti etkilemekte; ülkelerin karşılaştırmalı avantajları, üretim uzmanlıkları, tedarik zincirleri kısa ve uzun vadede değişebilmektedir. Ayrıca iklim değişikliğiyle mücadelede alınan azaltım ve uyum önlemleri uluslararası ticareti yakından ilgilendirmektedir. Bu çerçevede Dünya Ticaret Örgütü (World Trade Organization-WTO), Ekonomik İşbirliği ve Kalkınma Örgütü (Organization for Economic Co-operation and Development-OECD) ve Asya-Pasifik Ekonomik İşbirliği (Asia-Pacific Economic Cooperation-APEC) gibi forumlarda ticaret ve çevre müzakereleri iklim değişikliği sorununu da kapsayacak şekilde devam etmektedir.

Amaç: Bu çalışma Dünya Ticaret Örgütü bünyesinde iklim değişikliği sorununun yerini, doğrudan ya da dolaylı olarak iklim değişikliği ile ilgili konularda sürmekte olan ticaret müzakerelerini incelemeyi amaçlamaktadır. Bu amaçla WTO çerçevesinde iklim değişikliği ile ilgili üye ülke bildirimleri, çoklu müzakereler içinde çevresel mal ve hizmet ticareti, Ticaret ve Çevresel Sürdürülebilirlik Yapılandırılmış Tartışmaları (The Trade and Environmental Sustainability Structured Discussions), İklim Değişikliği, Ticaret ve Sürdürülebilirlik Anlaşması (Agreement on Climate Change, Trade and Sustainability) gibi müzakereler ele alınacaktır. 2022 yılında kabul edilen Balıkçılık Sübvansiyonları Anlaşması'nın (Agreement on Fisheries Subsidies) süreç açısından yeri değerlendirilecektir.

Yöntem: Çalışmada nitel araştırma yöntemi çerçevesinde literatür ve doküman incelemesinden yararlanılmakta, elde edilen veriler betimsel olarak analiz edilmektedir. WTO çevre ve iklim verileri, ilgili WTO ticaret

* Prof. Dr., Akdeniz Üniversitesi, İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi, Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü, hayirseverf@akdeniz.edu.tr

müzakereleri, ilgili aktörlerin görüşleri, WTO panel ve temyiz organlarının kararlarından yararlanılmıştır.

Bulgular: WTO bünyesinde Çevre Veri Tabanına dahil edilen tüm bildirilmiş ticari önlemler içinde iklim değişikliği ile ilgili önlemler ağaçlandırma/yeniden ağaçlandırma, hava kirliliğinin azaltılması, alternatif ve yenilenebilir enerji, iklim değişikliği azaltım ve uyum, enerji tasarrufu/ verimliliği, ozon tabakası koruması olarak ortaya konulmuştur. Bu ticari önlemler en çok Ticarete Teknik Engeller Anlaşması ile Sübvansiyonlar ve Telafi Edici Tedbirler Anlaşması kapsamında tebliğ edilmiştir. Diğer yandan bazı üye devletler arasında çoklu müzakereler devam etmektedir. Bu çoklu müzakereler hem iklim değişikliği konusuna artan ilgiyi hem de müzakerelerdeki zorlukları göstermektedir. Çevresel mallar konusunda bir anlaşmaya varmak, özellikle kirliliğin azaltılmasında ve iklim değişikliğiyle mücadelede üye devletlerin yakın zamanda uzlaşabilmelerinin bir göstergesi olarak kabul edilebilir. Ancak WTO sistemi içinde bu kapsamda yeni bir anlaşma üzerinde uzlaşmak gelişmiş ve gelişmekte olan taraf ülkelerin değişen çıkarları çerçevesinde çok kolay görünmemektedir. Çevreye zararlı sübvansiyonlarla başa çıkmak için bağlayıcı WTO kuralları oluşturmak, görece basit tarife indirimlerinden daha zorlayıcıdır. Fosil yakıtlar veya tarımsal ürünler için sübvansiyonların ortadan kaldırılması, tarihsel olarak tartışmalı bir konudur. Bu konuda Balıkçılık Sübvansiyonları Anlaşması süreç açısından önemli bir adım olarak görülmektedir. WTO müzakerelerindeki tek taraflı/çoklu talepler ile mevcut çok taraflı yasal çerçeve arasında iklim değişikliği ile mücadele karmaşık bir konu olmaya devam etmektedir.

Orjinal Değer: İklim değişikliği konusu uluslararası ticaretin de temel ilgi alanlarından biri olmaya başlamıştır. Ancak iklim değişikliği ile mücadele etmek için alınan/alınacak önlemlerin uluslararası ticaret üzerindeki olası olumsuz etkileri devletlerin bu konuda adım atmalarını engelleyebilmektedir. Bu çalışma hem Dünya Ticaret Örgütü çerçevesinde iklim değişikliğine yönelik artan ilgiyi hem de söz konusu ticaret müzakerelerinde gelişmiş ve gelişmekte olan ülkelerin görüşlerini, çatışma noktalarını ortaya koyarak mevcut duruma ve geleceğe ilişkin bir bakış açısı sunabilecektir.

Sonuç: İklim değişikliği kısa ve uzun vadede devletlerin karşılaştırmalı avantajlarını, üretim uzmanlıklarını değiştirebilecektir. İklim değişikliği için fosil yakıt kullanımının azaltılması, yenilenebilir enerji sübvansiyonları başta olmak üzere alınacak önlemler ile uluslararası ticaret arasında bir sürtüşme potansiyeli vardır. İklim değişikliği sorunu ile mücadele edebilmek için iklime uyumlu çok taraflı ticaret kurallarına büyük ihtiyaç vardır. Bu konuda

atılması gereken adımların zamanında ya da hiç atılmaması durumunda farklı düzey ve ölçeklerde iklim kaynaklı sorunlar, sektörler itibariyle olumsuz ekonomik etkiler artarak devam edecektir.

Anahtar Kelimeler: Dünya Ticaret Örgütü, Uluslararası Ticaret, İklim Değişikliği

THE PROBLEM OF CLIMATE CHANGE IN THE WORLD TRADE ORGANISATION NEGOTIATIONS

Ferhunde HAYIRSEVER TOPÇU*

ABSTRACT

Background: An important dimension of the multifaceted relationship between international trade and the environment is the problem of climate change. The expansion and liberalization of international trade primarily directly or indirectly leads to an increase in greenhouse gas emissions. In this context, the possible effects of international trade agreements and initiatives in terms of climate change are discussed. On the other hand, the physical effects of climate change affect international trade; comparative advantages and production expertise of countries, supply chains may change in the short and long term. In addition, mitigation and adaptation measures are closely related to international trade. In this context, trade and environmental negotiations continue to cover the problem of climate change in forums such as the World Trade Organization (WTO), the Organization for Economic Co-operation and Development (OECD) and the Asia-Pacific Economic Cooperation (APEC).

Purpose: This study aims to examine the place of the climate change problem within the World Trade Organization and the ongoing trade negotiations on issues directly or indirectly related to climate change. For this purpose, within the framework of the WTO, member country notifications on climate change, plurilateral negotiations such as trade in environmental goods and services, Trade and Environmental Sustainability Structured Discussions, Agreement on Climate Change, Trade and Sustainability will be discussed. The place of the Agreement on Fisheries Subsidies, adopted in 2022, will be evaluated in terms of the process.

Method: In the study, literature and document review are used within the framework of the qualitative research method, and the data obtained are analyzed descriptively. WTO environmental and climate data, relevant WTO trade negotiations, opinions of relevant actors, and decisions of WTO panels and appellate bodies were used.

Results: Among all the reported commercial measures included in the Environmental Database within the WTO, climate change-related measures are afforestation/reforestation, air pollution reduction, alternative and renewable

* Prof. Dr., Akdeniz University, Faculty of Economics and Administrative Sciences, Department of Political Science and Public Administration, hayirseverf@akdeniz.edu.tr.

energy, climate change mitigation and adaptation, energy saving/efficiency, ozone layer protection. These trade measures were mostly communicated under the Agreement on Technical Barriers to Trade and the Agreement on Subsidies and Countervailing Measures. On the other hand, plurilateral negotiations are ongoing between some member states. These plurilateral negotiations demonstrate both the growing interest in the issue of climate change and the difficulties in the negotiations. Reaching an agreement on environmental goods can be considered as an indication that member states will be able to reach a consensus in the near future, especially in reducing pollution and combating climate change. However, it does not seem easy to agree on a new agreement in this context within the WTO system within the framework of the changing interests of developed and developing parties. Creating binding WTO rules to deal with environmentally harmful subsidies is more challenging than relatively simple tariff reductions. Eliminating subsidies for fossil fuels or agricultural products is a historically controversial issue. In this regard, the Fisheries Subsidies Agreement is seen as an important step in terms of the process. Between the unilateral/plurilateral demands in negotiations and the existing multilateral legal framework, tackling climate change remains a complex issue.

Original Value: The issue of climate change has become one of the main areas of interest of international trade. However, the possible negative effects of the measures taken/to be taken to combat climate change on international trade may prevent states from taking steps in this regard. This study will be able to present a perspective on the current situation and the future by revealing both the increasing interest in climate change within the framework of the World Trade Organization and the views and conflict points of developed and developing countries in these trade negotiations.

Evaluation: Climate change may change the comparative advantages and production expertise of countries in the short and long term. There is a potential for friction between measures to be taken for climate change, especially reducing the use of fossil fuels, renewable energy subsidies, and international trade. There is a great need for climate-compatible multilateral trade rules to tackle the problem of climate change. If the steps to be taken in this regard are not taken on time or at all, climate-related problems at different levels and scales and negative economic effects in terms of sectors will continue to increase.

Keywords: World Trade Organization, International Trade, Climate Change

ÇEVRE DOSTU ÇİFTÇİ KART: İKLİM DEĞİŞİKLİĞİ ETKİLERİNİN AZALTILMASI İLE UYUM İÇİNDE ÇEVRENİN KORUNMASI VE KIRSAL KALKINMA

Fulya KANDEMİR*
Emine YİĞİT**

ÖZET

Türkiye'nin mevsimsel koşullarının katkısı ile ürün uyumu yüksek olup buna bağlı olarak çok çeşitli ürün yetiştirebilme fırsatı bulunmaktadır. 2020 yılında dünyada sebze ve meyve üretimi ortalama yüzde 22 paya sahipken; Türkiye'de bu değer ortalama yüzde 30'lar civarındadır. 2022 yılı itibarıyla bu oranın yüzde 33 seviyelerine ulaştığı belirlenmiştir. 2022 yılında tarım alanlarının yaklaşık yüzde 70'inin tahıl ve yem bitkilerine tahsis edildiği görülürken nadasa bırakılan arazilerin toplamdan yüzde 3 pay aldığı tespit edilmiştir (Türkiye Bankalar Birliği, 2023). Bu durum tarımsal aktivitelerin ülke genelinde yoğun olduğunun göstergesidir.

Antalya ili sahip olduğu tarımsal potansiyel açısından ülkemiz tarımında önemli bir yere sahiptir. İl, Türkiye'deki toplu ekilebilir, dikilebilir alanların yüzde1,6'sına sahiptir. Ancak ilin tarımsal üretim değeri bakımından yaptığı katkı (%4.3) daha büyüktür (BAGEV, 2023). Bu durum yoğun tarımsal aktivitelerde istilacılar ve zararlılar ile mücadelede kimyasalların kullanımını gündeme getirmiştir. Sadece Antalya, Türkiye'nin yıllık 50.000 tonluk pestisit arzının yüzde10,1'ini karşılamaktadır. Pestisitlerin bu yaygın kullanımı, önemli miktarlarda pestisit yüklü ambalaj atığının oluşmasına neden olmuştur. En çok tarım yapılan ilçeler Finike, Kumluca, Demre ve Gazipaşa'dır. Bu ilçelerde kişi başına 2,5 kg pestisit düşmektedir (BİANET, 2019). Pestisitler, tarımda ve diğer endüstrilerde böcekler, yabancı otlar ve mantarlar gibi zararlıları kontrol etmek veya ortadan kaldırmak için kullanılan kimyasal maddelerdir. Pestisit yüklü ambalaj atıkları ise pestisitlerle kontamine olmuş veya pestisitlere maruz kalmış ambalaj malzemelerini ifade etmektedir. Çiftçiler bu atıkları ya yakarak emisyona sebep olmakta ya da toprağa doğrudan atarak toprak ve su kirliliğini arttırmaktadır. Bu durum şehrin kırsal bölgesinin önemli sorunlarından biridir.

Bu soruna inovatif bir çözüm getirmek için 2019 yılından beri yapılan görüşmelerin ve arayışların sonucunda 2022 yılında Antalya Büyükşehir Belediyesi tarafından Çevre Dostu Çiftçi Kart Uygulaması başlatılmıştır. Uygulamanın ilk çalışmaları Kumluca ve Finike'de yapılmış ve ortaya konan

* Dr., Antalya Büyükşehir Belediyesi, Antalya, fulya.aydin.edu@gmail.com.

** Antalya Büyükşehir Belediyesi, Antalya, yigitemine@gmail.com.

inovatif, ödül sistemli atık toplama makinaları ile çiftçilerin atıklarını doğaya bilinçsizce bırakmamaları ve farkındalıklarının arttırılması sağlanmıştır. Atık toplama makineleri, normal bir plastik atık toplama makinasından farklı olarak tehlikeli kimyasal içerikli bu ambalajlara uyumlu, kendi enerjisini kendi üretebilen güneş enerjisi destekli, akıllı yazılıma sahip, çiftçi sistemine entegre özellikleri içermektedir ve çiftçiler atık makinesindeki bilgilere ve atıkları ambalaj ağırlığı kadar puana, geliştirilen ve mobil cihazlarına sunulan yazılım ile ulaşabilmektedir.

Çevre Dostu Çiftçi Kart projesi sadece uygulamaya dönük değil aynı zamanda eğitim ve farkındalık oluşturma basamaklarına da sahiptir. Çiftçiler, uzman ekipler tarafından zirai ambalaj atıklarının zararları ve Çevre Dostu Çiftçi Kart uygulamasının benimsenmesi durumunda doğaya nasıl bir katkı sağlayacaklarını öğrenmektedir. Topladıkları puan sonucunda ise ödül kazanmaları, kirleten öder yerine, koruyan kazanır ilkesine bir paradigma değişimini nitelendirmektedir.

Bu çalışmada, Çevre Dostu Çiftçi kartın detaylı bilgileri, ortaya çıkma ihtiyacının tetikleyicileri, döngüsel ekonomi modeli ve yerelden kalkınmada inovatif çözümlerin önemi anlatılacaktır. Paradigmanın değiştiği ve kırsalda kalkınmanın basamaklarından olan projenin ülkenin tarım şehri olan Antalya için günümüz ve gelecek katkıları da çalışmada ayrıca bahsedilecek konular arasındadır.

Anahtar Kelimeler: Çevre Dostu Çiftçi Kart, Antalya Büyükşehir Belediyesi, Tarım

ECO-FRIENDLY FARMER CARD: ENVIRONMENTAL PROTECTION AND RURAL DEVELOPMENT IN HARMONY WITH CLIMATE CHANGE MITIGATION

Fulya KANDEMİR*
Emine YİĞİT**

ABSTRACT

With the contribution of Türkiye's seasonal conditions, crop adaptability is high and accordingly, there is the opportunity to grow a wide variety of crops. In 2020, while vegetable and fruit production in the world has an average share of 22%, this value is around 30% in Türkiye. As of 2022, it has been determined that this ratio has reached 33%. In 2022, approximately 70% of agricultural land was allocated to cereals and fodder crops, while fallow land accounted for 3% of the total (Banks Association of Türkiye, 2023). This is an indication that agricultural activities are intensive throughout the country.

Antalya province has an important place in the agriculture of our country in terms of its agricultural potential. The province has 1.6% of the total arable and plantable areas in Türkiye. However, the province's contribution in terms of agricultural production value (4.3%) is much larger (BAGEV, 2023). This situation has brought the use of chemicals to the agenda in the fight against invaders and pests in intensive agricultural activities. Antalya alone accounts for 10.1% of Türkiye's annual pesticide supply of 50,000 tonnes. This widespread use of pesticides has resulted in significant amounts of pesticide-laden packaging waste. The most agricultural districts are Finike, Kumluca, Demre and Gazipaşa. In these districts, there are 2.5 kg of pesticides per person (BİANET, 2019). Pesticides are chemicals used in agriculture and other industries to control or eliminate pests such as insects, weeds and fungi. Pesticide-laden packaging waste refers to packaging materials contaminated with or exposed to pesticides. Farmers either burn these wastes, causing emissions or dispose of them directly into the soil, increasing soil and water pollution. This is one of the major problems of the rural areas of the city.

In order to bring an innovative solution to this problem, as a result of the negotiations and searches made since 2019, the Eco-Friendly Farmer Card application was launched by Antalya Metropolitan Municipality in 2022. The first studies of the application were carried out in Kumluca and Finike, and with the innovative waste collection machines with a reward system, it was ensured that farmers do not leave their wastes unconsciously to nature and

* Dr., Antalya Metropolitan Municipality, Antalya, fulya.aydin.edu@gmail.com.

** Antalya Metropolitan Municipality, Antalya, yigitemine@gmail.com.

increase their awareness. The waste collection machines, unlike a normal plastic waste collection machine, are compatible with these packages containing hazardous chemicals, are solar energy-supported, have smart software, integrated into the farmer system. The farmers can access the information and the points equal to the weight of the packaging they throw away through the developed software on their mobile devices. The Eco-Friendly Farmer Card project has not only practical but also training and awareness-raising steps. Farmers are taught by expert teams about the damages of uncontrolled agricultural packaging waste and how they will contribute to nature if they adopt the Eco-Friendly Farmer Card application. The fact that they receive a reward as a result of the points they collect characterizes a paradigm shift from polluter pays to protector wins.

In this study, detailed information about the Eco-Friendly Farmer card, the triggers of the need for its emergence, the circular economy model and the importance of innovative solutions in local development will be explained. The present and future contributions of the project, which is one of the steps of paradigm change and rural development, for Antalya, the agricultural city of the country, are also among the issues to be mentioned in the study.

Key Words: Environmentally Friendly Farmer Card, Antalya Metropolitan Municipality, Agriculture

İKLİM GÖÇÜ, GÜVENLİK VE İNSAN HAKLARI: KAVRAMSAL BAĞLANTILARIN DEŞİFRESİYLE POLİTİK EĞİLİMLERİN BELİRLENMESİ ÜZERİNE BİR ARAŞTIRMA

Yasemin KAYA*
Sevda GÜRSAKAL**

ÖZET

Arka Plan: İklim değışikliği ve ona bağı etkiler, her yıl milyonlarca insanın yerinden olmasına, geçici ya da kalıcı olarak başka bölgelere göç etmesine yol açmaktadır. İklim değışikliğinin hem ani hem de aşamalı olarak ortaya çıkan etkileri, özellikle kırılgan ölkelerde toplulukların yaşam alanlarını, geçim kaynaklarını, sağlıklarını ve güvenliklerini tehdit ederek onları göçe zorlamaktadır. Bu yer değıştirmelerin hali hazırda önemli bir bölümü ulusal sınırlar içinde gerçekleşse de, iklim değışikliğinin uluslararası göçlerin arkasındaki önemli bir neden olduğunu ortaya koyan çalışmaların sayısı giderek artmaktadır. Uluslararası göçlere ilişkin projeksiyonların tamamında iklim değışikliğinin gelecekteki göçlerin en önemli nedenlerinden biri olacağı öngörülmektedir. İklim göçünün son yıllarda uluslararası ilişkilerin en sıcak sorunlarından biri olan göç krizini daha da tırmandıracak bir etki yaratacağı beklenmektedir. Bu durum birçok ölkenin soruna ulusal güvenlik cephesinden yaklaşmasına ve göç politikalarını sınır güvenliği üzerine kurgulamalarına neden olmaktadır. Ancak iklim göçü aynı zamanda insan haklarıyla güçlü bağlantılara sahip bir sorundur. Meseleyi güvenlik sorunu olarak çerçevelemek insan hakları cephesinden alınabilecek birçok önlemi geciktirmekte ya da geri plana atmaktadır. İklim göçüne hak temelli yaklaşımlar cephesinden yaklaşmak, iklim değışikliği sebebiyle yerinden yurdundan olan insanların yaşam güvenliğini sağlamak için önemli bir adımdır.

Amaç: Bu çalışmada iklim değışikliği ve göç arasındaki bağlantılara odaklanan akademik literatür verilerinden hareketle, (1) iklim göçü çalışmalarının yıllara göre hangi ana temalar üzerinde yoğunlaştığını (2) iklim göçü ve güvenlik arasındaki bağlantılar ile iklim göçü ve insan hakları

* Doç. Dr., Bursa Uludağ Üniversitesi, İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi, Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü, yaseminkahveci@uludag.edu.tr.

** Prof. Dr., Bursa Uludağ Üniversitesi, İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi, Ekonometri Bölümü, sdalgic@uludag.edu.tr.

arasındaki bağlantıların hangi kavramlarla birlikte kümelendiğini, ve (3) iklim göçü-güvenlik ile iklim göçü-insan hakları alanındaki çalışmaların ülkelere göre dağılımındaki farkları göstermek amaçlanmaktadır. Çalışmada bu verilerden hareketlerde göç politikası alanındaki temel siyasi eğilim ve bakış açısı belirlenmeye çalışılacaktır.

Yöntem: Çalışmada Web of Science veri tabanında "climate migration", "climate displacement", "climate-induced migration", "climate-induced displacement", "human rights" ve "security" anahtar kelimeleri kullanılarak yapılan tarama sonucunda ulaşılan bilimsel çalışmaların bibliyometrik analizi yapılmıştır. Bu amaçla VOSviewer ve R yazılımlarından faydalanılmıştır. Bu tarama sonucunda 498 materyale ulaşılmıştır. Bunlar arasından alanın gelişimine katkı sağlamayan türdeki 7 materyal elenmiş ve 491 materyal üzerinden çalışma yürütülmüştür.

Bulgular: Analiz sonuçları alanın kavramsal gelişiminin özellikle 2015 yılından sonra gerçekleştiğini göstermektedir. Alanın gelişimine katkı sağlayan kavramlar 13 kümede altında toplanmıştır. İklim göçü ve insan hakları alanındaki çalışmalarda adaptasyon, kamu sağlığı, iklim adaleti ve iklim mültecisi kavramları ön plana çıkarken, iklim göçü ve güvenlik alanındaki çalışmalarda adaptasyon, iklim güvenliği, su güvenliği, direnç, kırılabilirlik, güvenleştirmeye, iklim adaleti, çatışma, gıda güvenliği kavramları ön plana çıkmıştır. İklim göçü ve insan hakları anahtar kelimelerinin bir arada kullanıldığı çalışmaların ülkelere göre dağılımı: 16 ABD, 6 Avusturalya, 4 Almanya, 4 İsviçre, 3 İsveç ve 3 Kanada şeklindedir. İklim göçü ve güvenlik anahtar kelimelerinin bir arada kullanıldığı çalışmaların ülkelere göre dağılımı: 21 ABD, 10 Almanya, 9 İngiltere, 8 Avusturalya, 7 Kanada, 4 İsveç, 3 Türkiye şeklindedir.

Özgün Değer: İklim değişikliği ve göç arasındaki ilişkiye odaklanan çalışmalarının büyük bir kısmı, bu bağlantının kanıtlanmasına yani iklim değişikliğinin göçe neden olan bir faktör olduğunu göstermeye ilişkindir. Bu alandaki çalışmaların bir bölümü de özellikle hangi etkilerin – sıcaklık, kuraklık, sel, deniz seviyesindeki yükselme vb. – göçe neden olduğunun belirlenmesine ilişkindir. Diğer taraftan iklim göçü ve güvenlik ile iklim göçü ve insan hakları arasındaki bağlantıları ele alan çalışmalar olmakla birlikte, iki alan arasındaki ilişkiye ve karşılaştırmaya odaklanan bir çalışmaya literatürde rastlanmamıştır. Bu nedenle çalışmanın, bu alanda çalışanlar için faydalı sonuçlar üreteceği beklenmektedir.

Sonuçlar: İklim göçü ve güvenlik alanındaki çalışmaların sayıca fazla olması ve ele aldıkları temaların çeşitliliği bağlamında alanın gelişiminde daha fazla rol oynadığı görülmektedir. Bununla birlikte her iki alanda da çalışmaların yoğun göç alan ya da gelecek projeksiyonlarda potansiyel göç merkezleri olarak ön plan ülkelerde gerçekleştirilmiş olması, iklim göçü çalışmalarında güvenliğin, insan haklarına göre daha ön planda olana bir konu olduğunu göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: İklim Göçü, Güvenlik, İnsan Hakları, İklim Göçmeni, Bibliyometrik Analiz

CLIMATE MIGRATION, SECURITY AND HUMAN RIGHTS: A STUDY ON IDENTIFYING POLITICAL TRENDS BY DECIPHERING CONCEPTUAL CONNECTIONS

Yasemin KAYA*
Sevda GÜRSAKAL**

ABSTRACT

Background: Climate change causes millions of people to be displaced and to migrate temporarily or permanently to other regions every year. The sudden and gradual effects of climate change, threaten the livelihoods, health and security of communities, particularly in vulnerable countries, forcing them to migrate. While a substantial part of these displacements are already taking place within national borders, there is a growing body of research showing that climate change is an important driver of international migration. In all projections on international migration, climate change is predicted to be one of the most important causes of future migration. Climate migration is expected to exacerbate the migration crisis, which has been one of the hottest issues in international relations in recent years. This causes many countries to approach the problem from the national security perspective and to build their migration policies on border security. However, climate migration is also a problem with strong links to human rights. Framing the issue as a security problem delay or deemphasizes many measures that can be taken on the human rights front. Approaching climate migration from the perspective of rights-based approaches is an important step to ensure the life security of people displaced by climate change.

Purpose: Based on the literature focusing on the links between climate change and migration, this study aims to show, (1) the main themes on which climate migration studies have focused over the years, (2) the links between climate migration and security and the links between climate migration and human rights, and (3) the differences in the distribution of climate migration-security and climate migration-human rights studies by country. Based on these data,

* Assoc. Prof: Dr., Bursa Uludağ University, Faculty of Economics and Administrative Sciences, Department of Political Science and Public Administration, yaseminkahveci@uludag.edu.tr.

** Prof. Dr., Bursa Uludağ University, Faculty of Economics and Administrative Sciences, Department of Econometrics, sdalgic@uludag.edu.tr.

the study will try to identify the main political tendencies and perspectives in the field of migration policy.

Method: In this study, a bibliometric analysis of the scientific studies obtained as a result of searching the Web of Science database using the keywords "climate migration", "climate displacement", "climate-induced migration", "climate-induced displacement", "human rights" and "security" was conducted. For this purpose, VOSviewer and R software were utilized. As a result of this search, 498 materials were reached. Among these, 7 materials that did not contribute to the development of the field were eliminated and the study was conducted on 491 materials.

Results: The results of the analysis show that the conceptual development of the field took place especially after 2015. The concepts contributing to the development of the field are grouped under 13 clusters. While the concepts of adaptation, public health, climate justice, and climate refugee came to the fore in studies on climate migration and human rights; the concepts of adaptation, climate security, water security, resilience, vulnerability, securitization, climate justice, conflict and food security came to the fore in studies on climate migration and security. Distribution of studies in which climate migration and human rights keywords are used together according to countries: 16 USA, 6 Australia, 4 Germany, 4 Switzerland, 3 Sweden and 3 Canada. Distribution of the studies in which climate migration and security keywords are used together according to countries: 21 USA, 10 Germany, 9 UK, 8 Australia, 7 Canada, 4 Sweden, 3 Türkiye.

Original Value: Most of the studies focusing on the relationship between climate change and migration are concerned with proving this link, that is, showing that climate change is a factor that causes migration. Some of the studies in this field are also concerned with determining which impacts - temperature, drought, flooding, sea level rise, etc. - specifically cause migration. On the other hand, while there are studies on the links between climate migration and security and climate migration and human rights, there is no study in the literature that focuses on the relationship and comparison between the two fields. Therefore, this study is expected to produce useful results for those studying in this field.

Evaluation: It is seen that studies in the field of climate migration and security have played a greater role in the development of the field in terms of the

number of studies and the diversity of the themes they address. Moreover, the fact that studies in both fields have been carried out in countries that receive intensive migration or are foregrounded as potential migration centers in future projections shows that security is a theme that is more prominent in climate migration studies than human rights.

Keywords: Climate Migration, Security, Human Rights, Climate Migrant, Bibliometric Analysis

GÖÇLERİ TERSİNE ÇEVİRMEK MÜMKÜN MÜ? ANAYURDA DÖNÜŞ PLANIYLA VENEZUELA ÖRNEĞİ

Canan KIŞLALIOĞLU*

ÖZET

Amaç: Göç ve mültecilik günümüzde önemli siyasi ve sosyal sonuçları olan kavramlardır. Göçün yöneldiği ülke, göç edenlerin o ülkelerdeki durumları ve etkileri halen tartışılan konular arasındadır. Göç tartışmaları genellikle göç edilen ülkeler üzerinden sürdürülmektedir. Ancak göç veren ülkelerin durumları bu tartışmaların dışında kalmaktadır. Göçleri tersine çevirmeye yönelik çalışmalar ise yine göç edilen devletlerin problemi olagelmıştır. Bu çalışma içerisinde ise göçleri tersine çevirmenin göç veren devlet açısından mümkün olup olmadığı tartışılacaktır. Bu açıdan Venezuela'nın uyguladığı Anayurda Dönüş Planı öncelikli inceleme konusunu oluşturmaktadır. Bu planın uygulama yöntemlerinin, yurda dönüş için oluşturulan koşulların ve planın sonuçlarının incelenmesi başka ülkelerin de kendi ana yurda dönüş programlarını ortaya koyup koyamayacaklarını anlamayı ve bunun ne derece başarılı bir yöntem olduğunu anlamayı amaçlamaktadır.

Yöntem: Çalışma içerisinde veri analizi yöntemi kullanılmıştır. Venezuela hükümetinin ve Venezuelalı göçmenlerin gittiği ülkelerdeki veriler değerlendirilerek genel bir sonuç elde edilmeye çalışılmıştır.

Bulgular: Venezuela'nın 1999'da Chavez'in iktidara gelmesiyle beraber yaşadığı politik keskin dönüşüm toplumsal yapıyı da etkilemiş ve özellikle Maduro'nun iktidarıyla beraber ekonomik krizin derinleşmesi ve siyasi kutuplaşmanın artmasıyla Venezuela'dan diğer Latin Amerika ülkelerine göçler artmıştır. Bu göçlerin bir kısmı giden kişilerin diğer ülkelerde çalışıp Venezuela'daki ailelerine maddi destek sağlamak amaçlaması nedeniyle olsa da diğer bir kısmı politik olarak Venezuela'da kendine alan bulamayacağını düşünen bir kesimin ülke dışına çıkması şeklinde gerçekleşmiştir. Göç eden ikinci kısım daha eğitilmiş ve şehirli nüfusu kapsamaktadır. Bu açıdan Venezuela hem önemli oranda işgücünü hem de eğitilmiş nüfusunu kaybetmeye başlamıştır. Bunun toplumsal sonuçlarının yanında göç eden Venezuelalılar da gittikleri ülkelerde ülkenin siyasi ve ekonomik durumu nedeniyle dışlanma problemiyle de karşılaşmıştır. Geçen süreçte yaklaşık 7.13 milyon Venezuelalının ülkesini terk ettiği belirtilmiştir.

* Dr. Öğr. Üyesi, Bitlis Eren Üniversitesi, İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi, Uluslararası İlişkiler Bölümü canankislalioglu@yahoo.com.

BM Mülteciler Yüksek Komiserliği 2018 yılında Venezuela'dan yaşanan göçleri iç savaş sebebiyle Suriye'den yaşanan göçlerle karşılaştırmıştır. Aynı yıl Venezuela hükümeti Anayurda Dönüş Programı'nı (Plan Vuelta a la Patria) başlatmış ve çeşitli ölkelere yayılmış olan Venezuela vatandaşlarını tekrar ölkeye döndürmeye çalışmaya başlamıştır.

Orijinal Değer: Çalışma göç çalışmaları içerisinde göç edilen ölkelerdeki koşullar ve göç eden kişilerin bu süreçteki konumlarına yönelik genel çalışmaların aksine, göç veren ölkenin bu göçlerle nasıl etkilendiğini ve bu göçleri tersine çevirmenin mümkün olup olmadığını anlamak bakımından literatüre katkı sağlayacaktır.

Sonuç: Venezuela dünyanın en fazla göç veren ölkelerinden biridir. Ölkede Chavez'in ölümünün ardından yaşanan yoğun ekonomik ve politik kriz muhalif bir grubun yanında önemli bir işgücünün de ölkeden çıkmasına neden olmuştur. Latin Amerika ölkeleri arasında geçiş kolaylığının olması ve dil birlikteliği bu göçlerin yoğun olmasına sebep olmaktadır. Venezuela bu açıdan geriye dönüş programı uygulayarak ölkeye işgücünü geri kazandırmaya çalışırken, politik görüşleri nedeniyle ölkeyi terk eden muhalif gruplarla da barış sağlayarak, Venezuela'nın politik imajını da düzeltme amacını benimsemiştir. Bu program kapsamında 2022 sonu itibariyle 31.000 kişinin Venezuela'ya döndüğu belirtilmiştir. Program henüz istenilen yoğunluğa ulaşılamamıştır, ancak en fazla göç veren ölkelerden biri olan Venezuela'nın böyle bir program başlatması başka ölkeler için de örnek olabilecek ve göç alan ve veren ölkeler arasında çeşitli işbirliklerinin ve yasal düzenlemelerin artmasını sağlayacak bir giriş aşaması olarak değerlendirilebilir.

Anahtar Kelimeler: Göç, Venezuela, Latin Amerika

IS IT POSSIBLE TO REVERSE MIGRATIONS? THE EXAMPLE OF VENEZUELA WITH ITS REPATRIATION PLAN

Canan KIŞLALIOĞLU*

ABSTRACT

Purpose: Immigration and refugeehood are concepts that have important political and social consequences today. The country to which migration is directed, the situation of migrants in those countries and their effects are among the issues that are still being discussed. Immigration discussions are generally carried out through the countries of immigration. However, the situation of the sending countries remains outside these discussions. Efforts to reverse migrations have also become a problem for the countries in which migration has occurred. In this study, it will be discussed whether reversing migration is possible for the sending state. In this respect, the Return to Homeland Plan implemented by Venezuela constitutes the primary subject of examination. Examining the implementation methods of this plan, the conditions created for repatriation and the results of the plan aims to understand whether other countries can also put forward their repatriation programs and to understand how successful this method is.

Method: The data analysis method was used in the study. An attempt was made to obtain a general result by evaluating the data of the Venezuelan government and the countries where Venezuelan immigrants went.

Findings: The sharp political transformation that Venezuela experienced after Chavez came to power in 1999 also affected the social structure, and especially with the deepening of the economic crisis and the increase in political polarization with Maduro's rule, migration from Venezuela to other Latin American countries increased. Although some of these migrations were due to the aim of working in other countries and providing financial support to their families in Venezuela, the other part occurred as a group of people who thought that they could not find a place for themselves politically in Venezuela left the country. The second part that migrates includes the more educated and urban population. In this respect, Venezuela has started to lose both its workforce and its educated population. In addition to the social

* Asst. Prof. Dr., Bitlis Eren University, Faculty of Economics and Administrative Sciences, Department of International Relations, canankislalioglu@yahoo.com.

consequences of this, migrating Venezuelans also faced the problem of exclusion in the countries they went to due to the political and economic situation of the country. It has been stated that approximately 7.13 million Venezuelans have left their country in the past period.

The UN High Commissioner for Refugees compared the migration from Venezuela in 2018 with the migration from Syria due to the civil war. In the same year, the Venezuelan government launched the Homeland Return Program (Plan Vuelta a la Patria) and began trying to return Venezuelan citizens who had spread to various countries to the country.

Original Value: The study will contribute to the literature in terms of understanding how the sending country is affected by these migrations and whether it is possible to reverse these migrations, unlike general studies on the conditions in the countries of migration and the positions of the migrating people in this process.

Conclusion: Venezuela is one of the countries with the highest immigration in the world. The intense economic and political crisis in the country following the death of Chavez caused a significant workforce to leave the country, as well as an opposition group. The ease of transition between Latin American countries and the unity of languages caused these migrations to be intense. In this respect, while Venezuela is trying to bring back the workforce to the country by implementing a repatriation program, it has also adopted the aim of improving the political image of Venezuela by making peace with the opposition groups that left the country due to their political views. It has been stated that 31,000 people have returned to Venezuela by the end of 2022 within the scope of this program. The program has not yet reached the desired intensity, but the launch of such a program by Venezuela, one of the countries that give the most immigration, can be considered as an entry stage that can set an example for other countries and will increase various cooperation and legal regulations between the receiving and sending countries.

Key Words: Immigration, Venezuela, Latin America

ÇEVRENİN KORUNMASI VE İKLİM DEĞİŞİKLİĞİ İLE MÜCADELEDE ANTALYA BÜYÜKŞEHİR BELEDİYESİ

Melike KİREÇCİBAŞI*

ÖZET

Antalya Büyükşehir Belediyesi, iklim değişikliğinin şiddetli bir şekilde yaşandığı Akdeniz Havzası'nda yer alan şehirlerden olan Antalya'ya hizmet vermektedir. Antalya ili seller, sıcak hava dalgaları gibi iklim değişikliği etkileri ve aynı zamanda trafik yoğunluğu, yoğun tarımsal aktiviteler, artan turizm aktiviteleri gibi beşeri etkiler ile mücadele etmekte ve baskıya maruz kalmaktadır. Beşeri etkilerin atmosferdeki sera gazını arttırması da şehrin uluslararası çalışmalarında etkileyici unsur olarak yer almaktadır. Bu durum, çevreci ve doğa dostu Antalya vizyonu ile yola çıkan Antalya Büyükşehir Belediyesi için farklı düşünme gereksinimi doğurmuştur. Kurumsal altyapıyı geliştirme ve inovatif, çevreci, döngüsel ekonomiye katkı sağlayan ve vatandaş katılımı projeler ile iklim değişikliği ile mücadele & uyum ve beşeri etkilerin azaltılması konularında öncü olma misyonuna sahip şekilde 2019-2023 yılları arasında enerji, tarım, ulaşım, denizcilik, eğitim ve bilinçlendirme gibi konularda pek çok proje gerçekleştirmiş ve yaklaşık 18 ödüle layık görülmüştür. Belediye aynı zamanda, Türk Standartları Enstitüsü'nden İklim Dostu Kuruluş Belgesi alan ülkedeki ilk belediyedir.

Bu projeler içinde, denizlerin korunması kapsamında Elektronik Gemi Denetleme Sistemi, Hayalet Ağlar ile Mücadele, İstilacı Türler ile Mücadele; tarım ve peyzaj kapsamında, Kapalı Devre Sulama Sistemleri, Çevre Dostu Çiftçi Kart, Kurakçıl Peyzaj, Tarım için Suyun Yeniden Kazanımı; enerji kapsamında Güneş ve Biyokütle Enerji Santralleri, tarımsa sulama için güneş enerjisi sistemleri; ulaşım kapsamında akıllı kavşak sistemleri, raylı sistemler; eğitim ve bilinçlendirme kapsamında ise Çevre Eğitim ve İnovasyon Merkezi, Bilim Köyü gibi çalışmalar yer almaktadır.

Bu sürecin başında ise İklim Değişikliği ve Sıfır Atık Dairesi'nin kurulması yer almaktadır. Antalya Uluslararası Bilim Forumu kapsamında, Antalya Büyükşehir Belediyesi'nin kurumsal altyapısını nasıl geliştirdiği ve 4.5 yılda gerçekleştirdiği iklim değişikliği mücadelesi/uyumu ve beşeri etkilerin azaltılması konularındaki çalışmaları anlatılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Antalya Büyükşehir Belediyesi, İklim Değişikliği, Proje

* Antalya Büyükşehir Belediyesi İklim Değişikliği ve Sıfır Atık Daire Başkanı, Antalya, melikekireccibasi@gmail.com.

ANTALYA METROPOLITAN MUNICIPALITY IN THE PROTECTION OF THE ENVIRONMENT AND COMBATING CLIMATE CHANGE

Melike KİREÇCİBAŞI*

ÖZET

Antalya Metropolitan Municipality serves Antalya, one of the cities located in the Mediterranean Basin, where climate change is being experienced severely. Antalya province is struggling with climate change impacts such as floods, heatwaves and at the same time human impacts such as traffic density, intensive agricultural activities, increased tourism activities and is exposed to pressure. The fact that human impacts increase greenhouse gases in the atmosphere is also an impressive factor in the international studies of the city. This situation has created a need to think differently for Antalya Metropolitan Municipality, which has set out with the vision of environmentalist and nature-friendly Antalya. With the mission of developing institutional infrastructure and being a pioneer in combating climate change & adaptation and reducing human impacts with innovative, environmentally friendly, circular economy and citizen-participated projects, Antalya Metropolitan Municipality has carried out many projects in the fields of energy, agriculture, transport, maritime, education and awareness raising between 2019-2023 and has been deemed worthy of approximately 18 awards. The Municipality is also the first municipality in the country to receive the Climate Friendly Organization Certificate from the Turkish Standards Institute.

These projects include Electronic Ship Inspection System, Combating Ghost Nets, Combating Invasive Species within the scope of marine protection; Closed Circuit Irrigation Systems, Eco-Friendly Farmer Card, Xeric Landscaping, Water Recovery for Agriculture in agriculture and landscaping; Solar and Biomass Power Plants and solar energy systems for agricultural irrigation within the scope of energy; smart intersection systems, rail systems in transportation; and Environmental Education and Innovation Centre, Science Village within in the education and awareness raising.

At the beginning of this process is the establishment of the Climate Change and Zero Waste Department. In the Antalya International Science Forum, how Antalya Metropolitan Municipality has developed its institutional infrastructure and the projects they have carried out in 4.5 years on climate change mitigation/adaptation and mitigation of human impacts will be explained.

Keywords: Antalya Metropolitan Municipality, Climate Change, Project

* Antalya Metropolitan Municipality, Director of Climate Change and Zero Waste Department, Antalya, melikekireccibasi@gmail.com.

ORTA ÇOCUKLUK DÖNEMİNDE ÇEVRE TUTUM ÖLÇEĞİ'NİN TÜRKÇE UYARLAMASI: METODOLOJİK ÇALIŞMA

Esra KOÇ*

Araş. Gör. Feyza BARDAK**

Deniz TANYER***

ÖZET

Arka Plan: İklim değişikliği, sağlığı doğrudan ve dolaylı olarak etkileyen 21. Yüzyılın en büyük küresel sağlık tehdididir. Çevre, insan sağlığı üzerinde etkili olan önemli sosyal belirleyiciler içerisinde yer almaktadır. Yaşamın önemli bir dönemi olan çocukluk döneminde çevre sorunları, çocuklarda hastalıklara, sakatlıklara ve ölüme neden olduğu düşünülmektedir, bunların yanı sıra çocukların kişisel gelişimlerini, akademik performanslarını ve öğrenim süreçlerini etkilemektedir.

Amaç: Bu çalışma, Orta Çocukluk Döneminde Çevre Tutum Ölçeği'nin Türkçe diline uyarlanıp, geçerlik-güvenirlilik çalışmasının yapılması amacıyla yapılmıştır.

Yöntem: Bu çalışma, prospektif metodolojik bir araştırmadır. Araştırma, üç fazdan oluşmuştur. Birinci aşama ölçeğin Türkçe diline adaptosyonunu, ikinci aşama ölçeğin psikometrik değerlendirilmesi ve son aşama ise ölçeğin bazı sosyo-demografik değişkenlerle ilişkisinin incelenmesidir. Madde içerik indeksi hesaplanırken yedi uzman görüşü doğrultusunda maddeler 0,57-1,00 arasında puan almıştır ve uzmanların görüşleri doğrultusunda ölçek formunda düzenlemeler yapılmıştır. Çalışma 12-14 yaş arası katılmaya gönüllü ve anadili Türkçe olan 650 öğrenci ile tamamlanmıştır. Çalışmaya A okulundan 125, B okulundan 472 ve C okulundan 219 öğrenci katılmıştır.

Bulgular: Çalışmaya katılan öğrencilerin yüzde 15'i 12 yaşında; yüzde 65.4'ü 13 ve yüzde 19.5'i 14 yaşındadır. Öğrencilerin yüzde 27.5'nin anne; yüzde 20.6'sının baba eğitimi ilkökul ya da daha alt düzeydedir. Ölçeğin 3 faktör ve 15 maddeli formunun yeniden değerlendirilmesi yapıldığında uyum indeksleri bakımından çok iyi sonuçları olduğu belirlendi. ($\chi^2/sd= 2.43$; GFI:0.956; AGFI: 0,939; CFI:0.935; SRMR:0.043; RMRSEA: 0.047). Maddelere ait

* Doktora Öğr., Selçuk Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Hemşirelik Bölümü, odemanesra@hotmail.com.

** Araş. Gör., Süleyman Demirel Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi.

*** Prof. Dr., Selçuk Üniversitesi, Hemşirelik Fakültesi.

en düşük faktör yükü 0.39'dur. Toplam puan için cronbach alfa değeri 0.81, çevre hakkına yönelik tutumlar alt boyutunda 0.64; insan müdahalesine yönelik çevresel tutumlar için bu değer 0.69 ve okulda çocukların çevresel tutumları içinse 0.70'dir. Ölçeğin bazı sosyodemografik değişkenlere göre puan ortalamasının nasıl değiştiği incelendiğinde kız öğrencilerin (60,47±6.91) erkek öğrencilere (56,80±9.75); anne (60,72±7,31) ve baba eğitimi (60,37±8,50) üniversite ve üzerinde eğitim alanların diğer eğitim düzeyindekilere göre daha yüksek bir puan ortalamasına sahip olduğu belirlendi.

Özgün Değer: 12 yaş grubunda kullanımının yeniden değerlendirilmesi ve gözden geçirilmesi gerekmektedir. 12 yaş grubunda çevreyle ilgili kavramların farkındalığının daha az olduğu tespit edilmiştir. Bu nedenle çevre ve çevre tutum bilgisini erken çocukluk dönemini de içerecek şekilde eğitim müfredatı planlanmalı ve bu döneme ait yapılan çalışmalarla desteklenmelidir.

Sonuçlar: Bu ölçek, Türk örnekleminde kullanılacak geçerli ve güvenilir bir ölçme aracıdır.

Anahtar Kelimeler: Çevre Tutumu; Orta Çocukluk Dönemi; Geçerlik-güvenirlilik

TURKISH ADAPTATION OF ENVIRONMENTAL ATTITUDES SCALE IN MIDDLE CHILDHOOD: A METHODOLOGICAL STUDY

Esra KOÇ*

Lect. Feyza BARDAK**

Deniz TANYER***

ABSTRACT

Background: Climate change is the greatest global health threat of the 21st Century, affecting health directly and indirectly. The environment is among the important social determinants that affect human health. Environmental problems during childhood, which is an important period of life, are thought to cause diseases, disabilities and death in children, as well as affecting children's personal development, academic performance and learning processes.

Purpose: This study was conducted to adapt the Environmental Attitude Scale in Middle Childhood to the Turkish language and conduct a validity-reliability study.

Method: This study is a prospective methodological research. The research consisted of three phases. The first stage is the adaptation of the scale to the Turkish language, the second stage is the psychometric evaluation of the scale, and the last stage is the examination of the relationship of the scale with some socio-demographic variables. While calculating the item content index, the items received scores between 0.57 and 1.00 in line with the opinions of seven experts, and adjustments were made to the scale form in line with the opinions of the experts. The study was completed with 650 students aged 12-14 who volunteered to participate and whose native language was Turkish. 125 students from school A, 472 students from school B and 219 students from school C participated in the study.

Results: 15% of the students participating in the study are 12 years old; 65.4% are 13 years old and 19.5% are 14 years old. 27.5% of the students are mothers; 20.6% of them have a father's education level of primary school or lower. When the 3-factor and 15-item form of the scale was re-evaluated, it was

* PhD Cand., Selçuk University, Institute of Health Sciences, Department of Nursing, odemanesra@hotmail.com

** Research Assistant, Süleyman Demirel University, Faculty of Health Sciences.

*** Prof. Dr., Selçuk University, Faculty of Nursing.

determined that it had very good results in terms of fit indices. ($\chi^2/df= 2.43$; GFI:0.956; AGFI: 0.939; CFI:0.935; SRMR:0.043; RMRSEA: 0.047). The lowest factor loading of the items is 0.39. Cronbach's alpha value for the total score is 0.81, and 0.64 for the subscale of attitudes towards environmental rights; This value is 0.69 for environmental attitudes towards human intervention and 0.70 for environmental attitudes of children at school. When examining how the average score of the scale changes according to some sociodemographic variables, female students (60.47 ± 6.91) score higher than male students (56.80 ± 9.75); Mother (60.72 ± 7.31) and father education (60.37 ± 8.50) were found to have a higher mean score than those with university education or higher education levels than those with other education levels.

Intrinsic Value: Its use in the 12 age group needs to be re-evaluated and reviewed. It has been determined that awareness of environmental concepts is lower in the 12-year-old group. For this reason, the education curriculum should be planned to include knowledge of the environment and environmental attitudes in early childhood and should be supported by studies conducted in this period.

Discussion: This scale is a valid and reliable measurement tool that can be used in the Turkish sample.

Key Words: Environmental Attitude; Middle Childhood Period; Validity-reliability

İKLİM KRİZİ İLE MÜCADELEDE SİVİL TOPLUM ÖRGÜTLERİ: THE SAVE MOVEMENT VE BİTKİ TEMELLİ ANTLAŞMA ÖRNEĞİ

Erhan KORKMAZ*

ÖZET

Arka Plan: İklim krizi, küresel bir tehdit olup, bu tehdide karşı etkili bir mücadele vermek için bireysel çabaların yanı sıra toplumsal hareketlerin ve sivil toplum kuruluşlarının (STK) rolü büyük önem taşımaktadır. Bu bağlamda, Türkiye'de faaliyet gösteren Animal Save Movement ve Yaşamdan Yana Derneği'nin örgütlü mücadelesi, bu alanda nasıl bir değişim yaratabileceğinin somut bir örneğini sunmaktadır. İklim değişikliği, hem doğal çevre hem de sosyo-ekonomik yapılar üzerinde derin etkilere sahip olup, bu etkilerin hafifletilmesi veya tersine çevrilmesi için kolektif eyleme ihtiyaç duyulmaktadır.

Amaç: Bu araştırmanın amacı, iklim krizine karşı örgütlü mücadele vermenin önemi ve etkisini tartışmak ve bunu Animal Save Movement ve Yaşamdan Yana Derneği oluşumlarının aktivist çabaları ve sonuçlarını örnekleyerek irdelemektir. Araştırma, bu STK'ların toplumda nasıl bir bilinç yarattığını ve bu bilincin nasıl politik ve sosyal değişimlere yol açtığını incelemeyi amaçlamaktadır. Araştırma aynı zamanda, bu gibi örgütsel mücadelelerin kendi sınırları içerisinde kalmayıp, diğer sivil toplum kuruluşlarıyla hem küresel ölçekte hem de yurt içinde nasıl bir ilişki ağı geliştirdiklerini ve bu ilişki ağlarının da ne gibi sonuçları ortaya çıkardığını ele almaya çalışmaktadır.

Yöntem: İklim krizi ile mücadele için örgütlenmelerin ön ayak olduğu sosyal ve politik değişimler nitel ve nicel ölçülerle incelenecektir. Özellikle The Save Movement hareketi ve kampanyanın etkilerinin verileri sunulacak ve yorumlanacaktır. Bu yorumlama, hareketin toplum üzerindeki etkisi, devlet politikalarına yansımaları ve bu hareketin uluslararası benzer hareketlerle karşılaştırılması üzerine olacaktır.

Bulgular: İlk bulgular, iklim krizi ile mücadele için oluşmuş toplumsal hareketlerin, halkın algılarını, davranışlarını ve devlet politikalarını önemli

* Yüksek Lisans Öğr., Hacettepe Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Kültürel Çalışmalar ve Medya Programı, erhan.krkmzoglu@gmail.com.

ölçüde etkileme potansiyeli olduğunu gösteriyor. STK'lar, örgütsel kapasiteleri sayesinde taban hareketlerinin seslerini yükseltmede, paydaşlar arasındaki boşlukları kapatmada ve sahada somut değişimleri yönlendirmede çok önemli bir rol oynanmaktadır. Bu değişimler, toplumun genelinde sürdürülebilir yaşam biçimlerine olan ilgiyi artırarak, bireylerin ve toplulukların karbon ayak izini azaltma çabalarını desteklemektedir.

Özgün Değer: Bu araştırmada, sosyal hareketlilik açısından iklim krizine alternatif çözümler üretmeye çalışan oluşumları ve faaliyetlerini konu edilerek, sosyal hareketin ve STKları ne kadar önemli olduğu bir kez daha ele alınmış, örgütlü hareketin sağlayabileceği değişimler somut örnekler üzerinden gösterilmiştir. Ayrıca bu araştırma, hayvan hakkı temelli yerel sosyal bir hareketin nasıl iklim krizine çözüm sunan global bir kampanya doğurduğunu anlatmaktadır.

Sonuç: Araştırma sonucunda, Animal Save Movement ve Yaşamdan Yana Derneği gibi oluşumların çabaları ve kazanımları sonucunda gerek halkın gerekse de devletin desteği ve işbirliğinin, iklim krizi açısından daha iyi sonuçlar ortaya koyacağı anlaşılmaktadır. Aynı zamanda bireysel bir çabadan ziyade sivil toplum kuruluşları bağlamında örgütlü bir mücadele vermenin iklim krizini önlemeye yönelik, geniş kitlelerde ve dolayısıyla devlet politikalarında değişim yaratması daha olasıdır.

Anahtar Kelimeler: Sivil Toplum Kuruluşu, Sosyal Hareketler, İklim Krizi, Bitki Temelli Antlaşma

NON-GOVERNMENTAL ORGANIZATIONS IN FIGHTING THE CLIMATE CRISIS: THE CASE OF SAVE MOVEMENT AND PLANT-BASED TREATY

Erhan KORKMAZ*

ABSTRACT

Background: The climate crisis poses a global menace and while individual actions are critical, the contributions of societal movements and non-governmental organizations (NGOs) are paramount in addressing this challenge. In this context, the coordinated efforts of Türkiye's Animal Save Movement and the Stand with Life Association serve as a compelling illustration of potential advancements in this fight. Climate change has profound implications for both the environment and socio-economic structures, demanding unified endeavors to mitigate or reverse these impacts.

Purpose: The purpose of this study is to analyse the significance and impact of organized resistance to climate catastrophe, as demonstrated by the activist efforts and outcomes of the Animal Save Movement and the Stand with Life Association. The study aims to investigate how these non-governmental organizations (NGOs) raise awareness in society and how this awareness leads to political and social changes. The study also looks at how such organized struggles form a network of links with other NGOs both internationally and locally, as well as the results of these networks.

Method: Social and political changes led by organizations fighting the climate crisis will be examined through qualitative and quantitative measures. Specifically, data on the effects of the Save Movement campaign will be presented and interpreted. This interpretation will focus on the movement's impact on society, reflections on government policies, and comparisons with similar international movements.

Findings: Preliminary findings indicate that societal movements formed to combat the climate crisis have the potential to significantly influence public perceptions, behaviours, and government policies. NGOs, through their organizational capacities, play a vital role in amplifying grassroots voices, bridging gaps among stakeholders, and directing tangible changes on the

* Master Student, Hacettepe University, Social Science Institute, Cultural Studies and Media Programme, erhan.krkmzogl@gmail.com.

ground. These changes support efforts to reduce the carbon footprint of individuals and communities by increasing interest in sustainable lifestyles throughout society.

Original Value: This study looks at formations and activities that are attempting to produce alternative solutions to the climate crisis from a social mobility standpoint, emphasizing the importance of social movements and non-governmental organizations (NGOs). It uses concrete examples to demonstrate the changes that organized movements can bring about. Furthermore, this study describes how a local animal rights-based social movement gave birth to a global campaign offering climate change solutions.

Conclusion: The research concludes that the efforts and achievements of formations like the Animal Save Movement and the Stand with Life Association indicate that the support and collaboration of both the public and the government will yield better results in terms of the climate crisis. Moreover, organized struggle within the context of NGOs, rather than individual effort, is more likely to induce change in broader populations and, consequently, in government policies.

Keywords: Non-Governmental Organization, Social Movements, Climate Crisis, Plant-Based Treaty

İKLİM MÜLTECİLERİ VE BERLİN'DE KABUL YAPILARI

Anne-Marie KORTAS*

ÖZET

Devam eden iklim değişikliğine ve beklenen yerinden edilmelere rağmen, iklim değişikliği veya afetler nedeniyle yerinden edilen kişiler için bugüne kadar bağlayıcı bir yasal çerçeve mevcut değil. "Berlin'de iklim mültecileri ve kabul yapıları" başlıklı konferansta Bayan Kortas, böylesine eksik bir çerçevenin Berlin gibi bir şehir üzerindeki etkisine değindi ve Berlin'in mültecilere yönelik kabul yapılarını anlattı. Bu yapıların, uluslararası yasal çerçeveler mevcut olmasa bile şehrin gelecekteki mültecilere hazırlanmasına yardımcı olduğunu savundu.

Berlin, 2015 ve 2016 yıllarında binlerce mültecinin (çoğunlukla Suriye ve Afganistan'dan) gelmesinden bu yana mültecilerin katılımını kolaylaştırmak için kapsamlı yapılar inşa etti. Şehir bu sayede aşağıdaki ticari markalara göre hareket ediyor: 2016'dan itibaren yeni gelenler için hizmetler ve programlar sunmak. birinci gün; çocuklarla veya yaşlılarla yalnız seyahat eden kadınlar gibi en savunmasız yeni gelenlerin desteklenmesi; ve sivil toplumla yakın işbirliği içinde çalışıyoruz. Bu üçüncü ticari markayı mümkün kılmak için Berlin, farklı sivil toplum kuruluşlarına, özellikle de göçmenlerin liderliğindeki STK'lara fon sağlıyor.

Mültecilere yönelik kabul yapıları, 2018 yılında kabul edilen mültecilerin entegrasyonu ve katılımına yönelik kapsamlı program kapsamında bir araya getirilmiştir. Program, diğerlerinin yanı sıra barınma, işgücü piyasası, sağlık hizmetleri, mültecilerin çeşitli konularda katılımına ilişkin hedefler belirlemektedir. spor, kültür, ayrımcılık karşıtlığı veya kadın mülteciler gibi özel gruplara yönelik.

Ayrıca kapsamlı program, şehrin ve mültecilerin programdan uzun süre faydalanmasını garanti altına almak için bir dizi uygulama aracı oluşturuyor. Bu araçlar, belgeleri kabul etme ve bunları siyasi düzeye aktarma yetkisine sahip bakanlıklar arası bir yürütme komitesinin kurulmasını içermektedir. Kapsamlı programın uygulanmasına yönelik bir diğer mekanizma da mülteciler konusunun tüm bakanlıklarda yer almasıdır. Bu amaçla bakanlık birimleri mültecilerin bir konuya katılımı (yani gönüllülük) için belirli bir kişiyi görevlendirdi. Bu nedenle, uygulamada güvenilirlik sağlayan ve

* Berlin Çalışma, Sosyal Hizmetler, Cinsiyet Eşitliği, Entegrasyon, Çeşitlilik ve Ayrımcılıkla Mücadele Bakanlığı, anne-marie.kortas@intmig.berlin.de.

bilgilerin hızlı bir şekilde paylaşılmasına olanak tanıyan sabit bir koordinatör grubu oluşturulmuştur.

Berlin ayrıca mülteci politikasında katılımcı bir yaklaşım benimsiyor. Bu nedenle, kapsamlı program kapsamlı bir katılımcı süreçle oluşturulmuştur. Ayrıca göçmenlerin liderliğindeki sivil toplum kuruluşlarının temsilcileri de yürütme komitesinde bakanlık temsilcileriyle eşit oy hakkına sahiptir. Son olarak, göçmen katılımcı kurullar kamu yönetiminin çeşitli kademelerinde ortak ve danışman olarak hareket etmektedir.

Anahtar Kelimeler: İklim Mültecileri, Göçmen, Berlin

CLIMATE REFUGEES AND RECEPTION STRUCTURES IN BERLIN

Anne-Marie KORTAS*

ABSTRACT

Despite the ongoing climate change and expected displacements, there is to date no binding legal framework for displaced people due to climate change or disasters. In the lecture "Climate refugees and reception structures in Berlin", Ms. Kortas addressed the effect such a missing framework has on a city like Berlin and presented Berlin's reception structures for refugees. She argued that these structures help the city to prepare for future refugees, even when international legal frameworks are not in place.

Berlin has built up extensive structures to facilitate the participation of refugees, since the arrival of thousands of refugees (mainly from Syria and Afghanistan) in 2015 and 2016. The city acts thereby upon the following trademarks: offering services and programs for any newcomer starting on day one; supporting the most vulnerable newcomers, such as women traveling alone with children or the elderly; and working closely with the civil society. To enable this third trademark Berlin funds different civil society organisations, especially NGOs led by migrants themselves.

The reception structures for refugees are bundled in the comprehensive program for the integration and participation of refugees which was passed in 2018. It sets goals on the participation of refugees in various topics - among others in the area of housing, labour market, health services, sports, culture, anti-discrimination or for special groups such as female refugees.

Moreover, the comprehensive program establishes a number of implementation tools to guarantee the city and refugees benefit from the program for a prolonged period. These tools include the establishment of an interministerial steering committee with the authority to adopt documents and pass them on to the political level. Another mechanism to implement the comprehensive program is that it anchors the topic of refugees in all ministries. For this purpose the ministerial departments assigned a specific person to the participation of refugees in a topic (i.e. volunteering). Due to this, a fixed group of co-ordinators was formed which offers reliability in the implementation and allows for information to be exchanged quickly.

* Berlin Study, Social Services, Gender Equality, Integration, Diversity and Discrimination Ministry, anne-marie.kortas@intmig.berlin.de.

Furthermore, Berlin uses a participatory approach for its refugee policy. As such, the comprehensive program was established through an extensive participatory process. Also, representatives of migrant led civil society organisations have an equal vote in the steering committee as the ministerial representatives. Lastly, migrant participatory boards act as partner and consultants to various levels of the public administration.

Keywords: Climate Refugees, Immigrant, Berlin

İKLİM DEĞİŞİKLİĞİYLE MÜCADELENİN EL FRENİ: SÜRDÜRÜLEBİLİR KALKINMA

Hikmet KURAN*

ÖZET

Arka Plan: Başta iklim değişikliği olmak üzere, tüm çevre sorunlarının çözümü açısından bir sihirli değnek olarak ortaya atılan sürdürülebilir kalkınma kavramı, neredeyse tüm dünya kamuoyunca sorgulanamaz, tek çare olarak kabul görmektedir. Uluslararası kuruluşlardan ulus devletlere, uluslararası sermaye gruplarından akademiye tüm kesimler için sürdürülebilir kalkınma çevre sorunlarıyla mücadelenin 'doğal' ve 'yalnızca tek' hareket noktası olarak değerlendirilmektedir. Bu sebeple dünya genelinde oluşturulan, uygulanan, arzulanan tüm çevre politikaları bu çerçeveden hareketle ortaya konmaktadır.

İlk olarak 1987 yılında dünya gündemine giren sürdürülebilir kalkınma kavramı, gün geçtikçe içerik, popülerite, kapsam ve bağlam açısından gelişmiş ve günümüzde 'tartışmasız' bir yaklaşım halini almıştır. Öyle ki, Birleşmiş Milletler tarafından belirlenen ve halihazırda tüm dünyada Sürdürülebilir Kalkınma Hedefleri olarak bilinen 17 amaç, çevre sorunlarının çözümü açısından kutsal bir nitelik arz etmektedir. Bu durumu ülkelerin, şirketlerin, üniversitelerin çevre konusundaki tüzel, yönetsel, sosyal, kurumsal belge ve çalışmalarında gözlemlemek mümkündür.

Yaklaşık elli yıllık bu süreçte, sürdürülebilir kalkınma odağında şekillendirilen çevre sorunlarıyla mücadele pratiğine bakıldığında, başlangıç noktasından çok daha geride bir çevre koruma performansının deneyimlendiği görülmektedir. Biyolojik çeşitlilik kaybından ormansızlaşmaya, iklim değişikliğinden su kaynaklarının kaybına, plastik kirliliğinden nükleer artıklara kadar tüm çevre sorunlarının; sürdürülebilir kalkınmanın ana çözüm yolu olarak belirlendiği süreçten daha kötü duruma geldiği, tüm bilimsel çalışmalarda net bir şekilde ortaya konmaktadır. Dolayısıyla bu 'sihirli değneğin' bir yandan işe yaramazken diğer yandan yaygınlaşıp, güçlenip, alternatifsiz hale geldiği/getirildiği sorusu önem kazanmaktadır.

Amaç: Bu çalışma, yukarıda altı çizilen hususlar doğrultusunda sürdürülebilir kalkınma kavramını öncelikle teorik kapsamı itibarıyla; sonrasında ise bu

* Dr. Öğr. Üyesi, Kapadokya Üniversitesi, Mimarlık, Tasarım ve Güzel Sanatlar Fakültesi, Şehir ve Bölge Planlama Bölümü, hikmet.kuran@kapadokya.edu.tr.

kapsamda ortaya konan somut politika uygulamaları (kalkınma hedefleri) üzerinden sorgulamayı amaçlamaktadır.

Yöntem: Çalışmada, uluslararası aktörlerin (Birleşmiş Milletler, Avrupa Birliği, UNDP, UNEP, Dünya Ticaret Örgütü gibi), protokol, rapor, politika metni, çerçeve sözleşme gibi kaynaklarında sürdürülebilir kalkınma kavramının tanım, kapsam, bağlam ve pratiklerine ilişkin argümanların taraması temel yöntem olarak ele alınacaktır. Bunun yanında, genelde çevre sorunlarının tümü, özelde ise iklim değişikliğine dair bilimsel veriler de (IPCC raporları odağında) kullanılacaktır.

Bulgular: Çalışmanın temel iddiası, sürdürülebilir kalkınmanın ilk andan itibaren kalkınma ve iktisadi büyümenin sürdürülebilirliğini garanti altına almayı amaçlayan sermaye odaklı bakış açısının bir yansıması olarak ortaya çıktığı ve çevre sorunlarının her geçen gün ağırlaşmasına paralel olarak daha merkezi ve alternatifsiz bir niteliğe büründürülerek kamuoyuna dayatıldığına yöneliktir. Bu bağlamda 1987 yılında yayınlanan Brutland Raporu'ndan başlayarak, kavramın teorik kapsamı; Milenyum Kalkınma Hedefleri, Kyoto Protokolü, 20-20-20 Hedefleri ve son olarak 17 temel hedef ve 169 alt hedefi içeren Sürdürülebilir Kalkınma Hedefleri detaylı olarak sorgulanacaktır.

Özgün Değer: Çalışma, uluslararası kamuoyunca tek ve kaçınılmaz çare olarak etiketlenen sürdürülebilir kalkınma kavramının, çözümün bir parçası olması bir yana, sorunun kaynağı olduğunu ortaya koyma amacı taşımakta ve bu doğrultuda söz konusu kavramın merkezinde yer aldığı çevre sorunları ve iklim değişikliğiyle mücadele politikalarının başarısızlığını açıklamaktadır. Sonuçlar: Sürdürülebilir kalkınma kavramının oksimoron bir ifade olarak iklim değişikliğiyle mücadele başarısının anahtarı olmasının imkânsız olduğu ve aksine başarısızlığı yaratan bakış açısının hareket noktasını oluşturduğu sonucuna varılmaktadır. Koruma-kullanma dengesi üzerinden meşruiyet kazandırılan bu kavramın, söz konusu dengenin sağlanmasından ziyade, ne pahasına olursa olsun iktisadi kalkınmanın sürdürülebilirliğini garanti altına almanın temel aracı olarak rol oynadığı değerlendirilmektedir.

Anahtar Kelimeler: İklim Değişikliği, Sürdürülebilir Kalkınma, Koruma-Kullanma Dengesi, Sürdürülebilir Kalkınma Hedefleri, Çevre Sorunları

THE HANDBRAKE OF THE STRUGGLE AGAINST CLIMATE CHANGE: SUSTAINABLE DEVELOPMENT

Hikmet KURAN*

ABSTRACT

Background: The concept of sustainable development, which has been put forward as a magic wand for the solution of all environmental problems, especially climate change, is unquestionably accepted by almost the entire world public opinion as the only solution. For all segments of society, from international organizations to nation-states, from international capital groups to academia, sustainable development is considered as the 'natural' and 'only' starting point in the fight against environmental problems. For this reason, all environmental policies created, implemented and desired throughout the world are put forward within this framework.

The concept of sustainable development, which first entered the world agenda in 1987, has developed day by day in terms of content, popularity, scope and context and has become an 'undisputable' approach today. So much so that the 17 goals determined by the United Nations and currently known as Sustainable Development Goals all over the world are sacred in terms of solving environmental problems. It is possible to observe this situation in the legal, administrative, social and institutional documents and studies of countries, companies and universities on the environment.

When we look at the practice of combating environmental problems, which has been shaped with the focus of sustainable development in this nearly fifty-year period, it can be seen that an environmental protection performance is far behind the starting point. All environmental problems, from biodiversity loss to deforestation, from climate change to loss of water resources, from plastic pollution to nuclear residues; It is clearly demonstrated in all scientific studies that the situation has become worse than the period in which sustainable development was determined as the main solution. Therefore, the question of whether this 'magic wand', on the one hand, is useless, on the other hand, has become widespread, strengthened and has no alternative, becomes important.

Purpose: In line with the issues underlined above, this study examines the concept of sustainable development primarily in terms of its theoretical scope;

* Asst. Prof. Dr., Kapadokya University, Faculty of Architecture, Design and Fine Arts, Department of City and Regional Planning, hikmet.kuran@kapadokya.edu.tr.

Then, it aims to question the concrete policy practices (development goals) put forward in this context.

Method: In the study, the basic method will be to scrutinize the arguments regarding the definition, scope, context and practices of the concept of sustainable development in the sources of international actors (such as the United Nations, European Union, UNDP, UNEP, World Trade Organization), such as protocols, reports, policy texts and framework agreements. In addition, scientific data on all environmental problems in general and climate change in particular (with a focus on IPCC reports) will also be used.

Results: The main claim of the study is that sustainable development emerged as a reflection of the capital-oriented perspective that aims to guarantee the sustainability of development and economic growth from the very first moment, and that in parallel with the aggravation of environmental problems day by day, it has become more centralized and has no alternative and has been imposed on the public. In this context, starting from the Brundtland Report published in 1987, the theoretical scope of the concept; The Millennium Development Goals, Kyoto Protocol, 20-20-20 Goals and finally the Sustainable Development Goals, which include 17 main goals and 169 sub-goals, will be questioned in detail.

Original Value: The study aims to reveal that the concept of sustainable development, which is labeled as the only and inevitable solution by the international community, is the source of the problem, let alone being a part of the solution, and accordingly explains the failure of policies to combat environmental problems and climate change, of which the concept in question is at the center.

Evaluation: It is concluded that the concept of sustainable development, as an oxymoron, is impossible to be the key to success in combating climate change, and on the contrary, it forms the starting point of the perspective that creates failure. This concept, which is legitimized through the conservation-use balance, is considered to play a role as the main tool of guaranteeing the sustainability of economic development at all costs, rather than ensuring the balance in question.

Keywords: Climate Change, Sustainable Development, Conservation-use Balance, Sustainable Development Goals, Environmental Problems

İTALYA'DA İKLİM DEĞİŞİKLİĞİ VE TARIM İLİŞKİSİ ÜZERİNE BİR DEĞERLENDİRME

Hülya KÜÇÜK BAYRAKTAR*

ÖZET

Arka Plan: İklim değışikliği ile dünyada ortaya çıkan seller, erozyonlar, yangınlar, buzulların erimesi olayları nedeniyle ülkelerin iklim değışikliğine yönelik mücadele politikaları oluşturması son yıllarda oldukça önemli hale gelmiştir. İklim değışikliğini ortadan kaldırmanın mümkün olmadığı bilimsel verilerle ve araştırmalarla kanıtlanmıştır. İklim değışikliğine karşı alınabilecek önlemlerde iki temel strateji öne çıkmaktadır: birincisi çıktıların olumsuz etkilerinin ve sera gazı emisyonlarının azaltılması, diğeri ise iklim değışikliğine uyum sağlanmasıdır. Her iki amacın da politika çıktılarına uyum sağlanması hedeflenmelidir. Bunun için ülkelere uluslararası kuruluşlar tarafından yol haritası olabilecek uluslararası politika belgeleri yayınlanırken, aynı zamanda ülkeler de yayınladıkları ulusal strateji belgeleri ile iklim krizi ile mücadele yol haritalarını belirlemektedirler.

İklim değışikliğinden önemli şekilde etkilenen Akdeniz Havzası'nda, küresel sıcaklık artışının 2°C'ye ulaşması beklenmektedir. Sıcaklığın bu derecede yükselmesiyle birçok doğa olayı beklenmekte ve bu durum da iklim değışikliğinin yaratacağı olumsuz etkilerle mücadele edebilmek için plan ve programlı olunması gerekmektedir. Akdeniz Havzası'nda sıcaklığın genel olarak artması sonucunda uluslararası raporlar kuraklığın geniş bölgelerde hissedileceğini göstermektedir. Akdeniz Havzası'nda yer alan İtalya'nın Kuzeydoğusu ve Güneyi, iklim değışikliğinin en sıcak noktaları olarak kabul edilmektedir. Bununla birlikte bu bölgeler, Avrupa'da tarımsal açıdan en verimli alanlar arasında yer alan önemli bir sosyo-ekonomik alandır. Fakat kuraklığın giderek artması, su kıtlıklarının yaşanması tarımsal üretimi ciddi şekilde tehdit etmektedir. Bununla birlikte İtalya, düşük gelirli birçok küçük firmayı içeren sektör yapısına sahip olduğu için bu firmaların iklim değışikliği ile mücadele etmesi ve iklim değışikliğine uyum sağlanması oldukça önemlidir. İtalya'da tarım sektörü önemli bir paya sahiptir. Ülke Avrupa'da ikinci büyük meyve ve sebze üreticisi konumundadır. Bu nedenle Akdeniz Havzası'nda yer alan İtalya'nın iklim değışikliğine yönelik oluşturduğu politikalar ve yapacağı çalışmalar önem taşımaktadır.

* Öğr. Gör. Dr., Kafkas Üniversitesi, Sosyal Bilimler MYO, hulyakucuk2015@gmail.com.

Amaç: Çalışmanın amacı, iklim değişikliğinin tarım arazisi açısından zengin topraklara sahip olan İtalya'nın tarım politikası üzerindeki etkilerini ve İtalya'nın iklim değişikliğine yönelik ne tür mücadele politikası oluşturduğunu incelemektir.

Yöntem: Çalışmada nitel araştırma yöntemi kullanılarak, iklim değişikliği raporları, uluslararası ve ulusal belgeler incelenerek literatür taraması yapılmıştır.

Özgün Değer: Çalışma Akdeniz Havzası'nda bulunan İtalya'nın iklim değişikliğinden etkilenen tarım politikalarına yönelik yaptığı çalışmaların aynı havzada yer alan Türkiye'ye de örnek olması açısından özgün değere sahiptir.

Bulgular: Çalışmadaki bulgular değerlendirildiğinde; iklim değişikliğinin etkileriyle İtalya'nın sıcaklık değerlerinin değiştiği ve kış aylarındaki yağışların azaldığı incelenen raporlardan elde edilmiştir. Bu kapsamda tarımın yoğun olarak yapıldığı Veneto, Friuli-Venezia Giulia ve Emilia Romagna bölgelerinin iklim değişikliğinden olumsuz şekilde etkilendiği görülmektedir. Bununla birlikte İtalya'nın Güney bölgelerinin özellikle de Sicilya tarımının da iklim değişikliğinden diğer bölgelere göre daha çok etkileneceği ifade edilebilir. İtalya'nın tarımda iklim değişikliği ile mücadelede oluşturduğu politikalar; Ulusal İklim Uyum Planı (PNACC), Tarımsal ekoloji ve sürdürülebilir tarım uygulamaları, Tarımda yenilenebilir enerji, Su yönetimi, Araştırma ve yenilik fonu, İklim duyarlı tarım girişimleri, Karbon tutulması ve toprak sağlığıdır. İtalya aynı zamanda Avrupa Birliği'nin oluşturduğu Ortak Tarım Politikası'nı da (CAP) uygulamaktadır.

Sonuç: İklim değişikliğinin etkileriyle İtalya'nın sıcaklık değerlerinin değiştiği ve kış aylarındaki yağışların azaldığı incelenen raporlardan elde edilen sonuçlardandır. Kuzeydoğu İtalya'daki iklimin giderek değiştiği, kurak bir iklim yapısına doğru evrildiği ve tarımsal üretime zorluk çıkardığı da elde edilmiş sonuçlardandır. Bununla birlikte İtalya'nın Güney bölgelerinin özellikle de Sicilya tarımının da iklim değişikliğinden diğer bölgelere göre daha çok etkileneceği ifade edilebilir. Adriyatik kıyısının giderek kurak bir bölge haline gelebileceği tahmin edilmektedir. Bölgedeki pirinç tarlalarının yüzde 76'sının gelecekte kurak hale gelebileceği öngörülmektedir. İklim değişikliğinin İtalya'nın tarım sektörü üzerindeki etkisini azaltmak için Avrupa Birliği politikalarının uygulanarak iklim değişikliği ile mücadele edilmesi gerekmektedir. İtalya'nın hem ulusal planlar ve politikalar oluşturması hem de uluslararası belge ve politikaları dikkate alarak uygulamaya geçirmesi oldukça elzemdir. Tarım sektöründe İklim

dayanıklılık oluşturmak için politika çabaları iklim değişikliğinin geleneksel tarım yöntemleri üzerindeki olumsuz etkilerini azaltmaya odaklanmalıdır. Ancak İtalya'nın ve şehirlerinin özel bağlamını dikkate almak önemlidir. Pek çok İtalyan şehirde kapsamlı kentsel iklim değişikliği uyum planlarının bulunmaması ve aşırı hava olaylarıyla ilişkili yerel acil durumlara yönelik belediye sivil koruma planlarına güvenilmesi, daha proaktif önlemlere ihtiyaç olduğunu göstermektedir. İtalya'nın tarımda iklim değişikliğine yönelik oluşturduğu politikalar bu noktada önem taşımaktadır. İtalya'nın iklim değişikliği ile mücadele için çıkardığı ulusal yasalar da uygulamada önemli bir adım olarak değerlendirilmektedir.

Anahtar Kelimeler: İklim Değişikliği, Tarım Politikaları, Avrupa Birliği, İtalya

AN EVALUATION ON THE RELATIONSHIP BETWEEN CLIMATE CHANGE AND AGRICULTURE IN ITALY

Hülya KÜÇÜK BAYRAKTAR*

ABSTRACT

Background: Floods, erosions, fires, melting of glaciers, which occur in the world with climate change, have become very important in recent years for countries to establish policies to combat climate change. It has been proven by scientific data and research that it is not possible to eliminate climate change. Two basic strategies stand out in the measures to be taken against climate change: the first is to reduce the negative effects of outputs and greenhouse gas emissions, and the other is to adapt to climate change. It should be aimed to harmonize both objectives with policy outputs. For this purpose, while international policy documents that can be a roadmap for countries are published by international organizations, countries also determine their roadmaps for combating the climate crisis with the national strategy documents they publish.

In the Mediterranean Basin, which is significantly affected by climate change, the global temperature increase is expected to reach 2°C. Many natural events are expected with such a temperature rise, and this situation requires planning and programming to combat the negative effects of climate change. As a result of the general increase in temperature in the Mediterranean Basin, international reports show that drought will be felt in large regions. The Northeast and South of Italy, which are located in the Mediterranean Basin, are recognized as the hottest spots of climate change. However, these regions are an important socio-economic area, which is among the most agriculturally productive areas in Europe. However, increasing drought and water shortages are seriously threatening agricultural production. However, since Italy has a sector structure that includes many small firms with low incomes, these firms need to combat and adapt to climate change. The agriculture sector has an important share in Italy. The country is the second-largest fruit and vegetable producer in Europe. For this reason, the policies and studies to be carried out by Italy, which is located in the Mediterranean Basin, on climate change are important.

* Lecturer Dr., Kafkas University, Vocational School of Social Sciences, hulyakucuk2015@gmail.com.

Purpose: The study aims to analyze the effects of climate change on the agricultural policy of Italy, a country rich in agricultural land, and to examine what kind of policies Italy has established to combat climate change.

Method: In the study, a qualitative research method was used and a literature review was conducted by analyzing climate change reports, and international and national documents.

Original Value: The study has a unique value in that the studies conducted by Italy, which is located in the Mediterranean Basin, on agricultural policies affected by climate change are an example for Türkiye, which is located in the same basin.

Findings: When the findings of the study are evaluated; it is obtained from the analyzed reports that the temperature values of Italy have changed and the precipitation in winter months has decreased due to the effects of climate change. In this context, it is seen that Veneto, Friuli-Venezia Giulia, and Emilia Romagna regions, where agriculture is intensively carried out, are negatively affected by climate change. However, it can be stated that the Southern regions of Italy, especially Sicily agriculture will be more affected by climate change than other regions. The policies of Italy in combating climate change in agriculture are the National Climate Adaptation Plan (PNACC), Agroecology and sustainable agricultural practices, Renewable energy in agriculture, Water management, Research and innovation fund, Climate sensitive agriculture initiatives, Carbon sequestration, and soil health. Italy also implements the Common Agricultural Policy (CAP) established by the European Union.

Conclusion: Among the results obtained from the analyzed reports are that the temperature values of Italy have changed and the precipitation in winter months has decreased due to the effects of climate change. It is also concluded that the climate in Northeast Italy is gradually changing, evolving towards an arid climate structure and causing difficulties for agricultural production. On the other hand, it can be stated that agriculture in the Southern regions of Italy, especially in Sicily, will be affected by climate change more than other regions. It is estimated that the Adriatic coast may become an increasingly arid region. It is estimated that 76 percent of the rice fields in the region may become arid in the future. To minimize the impact of climate change on Italy's agricultural sector, it is necessary to combat climate change by implementing European Union policies. It is essential for Italy to develop national plans and policies and to take into account and implement international documents and policies. Policy efforts to build climate resilience in the agricultural sector

should focus on reducing the negative impacts of climate change on traditional farming methods. However, it is important to recognize the specific context of Italy and its cities. The lack of comprehensive urban climate change adaptation plans in many Italian cities and the reliance on municipal civil protection plans for local emergencies associated with extreme weather events suggests the need for more proactive measures. Italy's policies on climate change in agriculture are important at this point. The national laws enacted by Italy to combat climate change are also considered an important step in practice.

Keywords: Climate Change, Agricultural Policies, EU, Italy

YEREL YÖNETİMLERİN İKLİM DEĞİŞİKLİĞİYLE MÜCADELE POLİTİKALARI: KYOTO ve STOCKHOLM ÖRNEKLERİ

Hülya KÜÇÜK BAYRAKTAR*

ÖZET

Arka Plan: Son yıllarda belirgin şekilde ortaya çıkan ve acil önlemler alınması gereken iklim değişikliği ile mücadelede merkezi yönetim kadar yerel yönetimlere de önemli görevler düşmektedir. Kentlerin iklim değişikliğine hem belirli ölçüde sebep olduğu hem de bu durumdan etkilendiği düşünülürse; kentleri yöneten yerel yönetimlerin etkisi de ortaya çıkmaktadır. İklim değişikliği ile mücadelede, iklim değişikliğinin etkilerinin azaltılması ve iklim değişikliğine uyum sağlanması yerel yönetimlere önemli sorumluluklar yüklemektedir.

Amaç: Bu çalışmanın amacı iklim değişikliği ile mücadelede başarılı politikalar oluşturan ve çalışmalar yaparak sera gazı emisyonlarını azaltan Kyoto ve Stockholm kentlerinin iklim değişikliğiyle mücadelede uyguladıkları politikaları incelemek ve Türkiye için öneriler getirmektir.

Özgün Değer: Çalışmada örnek olarak seçilen Kyoto ve Stockholm kentlerinin iklim değişikliği ile mücadelede yaptıkları başarılı ve etkin çalışmaların incelenerek; Türkiye için örnek olması çalışmanın özgün değerini oluşturmaktadır.

Yöntem: Çalışmada nitel araştırma yöntemi çerçevesinde yerel yönetimlerin faaliyet raporları ve uluslararası raporlar incelenmiş ve literatür taraması yapılmıştır.

Bulgular: Kyoto kenti, uzun vadede 1990'daki seviyelere göre en az yüzde 80 oranında sera emisyonunda azalma ve 2030 yılına kadar sera gazı emisyonunun yüzde 40 altında olmasını hedeflemektedir. Aynı zamanda Kyoto, Japonya'da bir strateji olan "Sıfıra Giden Yol Projesi"ni formüle eden ilk yerel yönetim olmayı amaçlamaktadır. Stockholm de Kyoto gibi iklim değişikliği ile mücadele eden önemli kentlerden biridir. Nitekim kent, Avrupa'da 35 kent ile yapılan yarışmada Avrupa'nın en yeşil başkenti seçilmiştir. Stockholm kuzeydeki coğrafi konumuna ve artan nüfusuna karşın

* Öğr. Gör. Dr., Kafkas Üniversitesi, Sosyal Bilimler MYO, hulyakucuk2015@gmail.com.

kentin emisyonları çok düşük seviyede seyretmektedir. Kentin 2050 yılına kadar fosil yakıtlardan arındırılması beklenmektedir. 2100 yılına gelindiğinde Stockholm’de yıllık ortalama sıcaklığın 2,5 ila 4,5 °C artması, ayrıca daha fazla yağış ve deniz ve göllerdeki su seviyelerinin artması beklenmektedir.

Sonuçlar: Kyoto, iklim değişikliğine karşı; planların yasalaşması, eko-model kent seçimi, yönetmeliklerin değişmesi ve buna yönelik planların hazırlanması, Kyoto kenti enerji politikasının teşviki için strateji geliştirilmesi önlemlerini almaktadır. Kyoto’nun mücadele politikaları ise şu şekildedir: Kurumlar içindeki kesitsel iş birliğinin sağlanması, küresel ısınmayı önleme genel merkezi etrafında toplanarak küresel ısınmaya yönelik çalışmalar yapılması, komitenin kurulması, vatandaşlar, işletmeler ve özel kuruluşlar arasında yönetim ekseninde iş birliklerinin ve Kyoto’nun diğer ülkelerle iş birliği gerçekleştirmesi elde edilen sonuçlardandır.

Stockholm, yüzde 80 oranında yenilenebilir bölgesel ısıtma üretim sistemine, enerji kaynaklarını rasyonel kullanan ısıtma ağına ve atıkları enerjiye dönüştüren bir sisteme sahiptir. Devlet yetkilileri ile çalışan kent yönetimi iklim değişikliği ile mücadelede etkin çalışmalar yapmaktadır. Bu kapsamda enerji verimli binalar, bölgesel ısıtma ve soğutma, iklim değişikliğine uyum sağlamak, toplu taşıma araçlarının kullanımını teşvik etmek ve artırmak, yenilenebilir araçlara yatırım yapmak, trafik sıkışıklığı vergisi almak, kenti akıllı hale getirme çalışmada elde edilen sonuçlar arasındadır. İki kentte de yapılan tüm çalışmalar ve üretilen politikalar Kyoto’nun ve Stockholm’ün iklim değişikliği ile mücadelede başarılı oldukları sonucunu ortaya çıkarmaktadır. Bu kentlerin izlediği politikalar diğer kentler için de örnek teşkil etmektedir. İki kentin çalışmaları, Türkiye’deki kentler için de önemli örneklerdir. Akdeniz Havzasında bulunan ve iklim değişikliğinden etkilenen Türkiye de kentlerine yönelik çalışmalar yapmaya başlamıştır. Yasal düzenlemelerin öne çıktığı da söylenebilir. Ancak uygulama kısmındaki yetersizliklerin giderilmesi gerekmektedir. Bu kapsamda Kyoto ve Stockholm kentlerinin çıkardığı iklim değişikliği yasaları, eko-kent modeli, eko-mahalleler, enerji yönetimi, bölgesel ısıtma, hava, su, gürültü ve atık programları çalışmaları Türkiye kentleri için de örnek olan çalışmalardır. Türkiye’nin de kentlerinin iklim değişikliği ile mücadele etmesinde bu örnek çalışmalar, kentlerin dinamiklerinin dikkate alınmasıyla uygulamaya geçirilerek, iklim değişikliğine yönelik etkin politikalar oluşturulmasına katkı sağlayacaktır.

Anahtar Kelimeler: İklim Değişikliği, Yerel Yönetimler, Kyoto, Stockholm

LOCAL GOVERNMENTS' POLICIES TO FIGHT AGAINST CLIMATE CHANGE: KYOTO AND STOCKHOLM EXAMPLES

Hülya KÜÇÜK BAYRAKTAR*

ABSTRACT

Background: In the fight against climate change, which has become evident in recent years and urgent measures need to be taken, local governments have important duties as well as the central government. Considering that cities both cause and are affected by climate change to a certain extent, the impact of local governments governing cities also emerges. In the fight against climate change, mitigation of the effects of climate change and adaptation to climate change imposes important responsibilities on local governments.

Purpose: This study aims to analyze the policies implemented by Kyoto and Stockholm cities, which have created successful policies in combating climate change and reducing greenhouse gas emissions by conducting studies, and to make recommendations for Türkiye.

Original Value: The original value of the study is that the Kyoto and Stockholm cities, which are selected as sample areas in the study, are analyzed for their successful and effective activities in combating climate change and they are used as examples for Türkiye.

Method: In the study, within the framework of the qualitative research method, activity reports of local governments and international reports were analyzed and a literature review was conducted.

Findings: The city of Kyoto aims to achieve a long-term reduction in greenhouse emissions of at least 80 percent from 1990 levels and a 40 percent reduction in greenhouse gas emissions by 2030. At the same time, Kyoto aims to be the first local government in Japan to formulate a strategy, the "Road to Zero Project". Stockholm, like Kyoto, is one of the important cities struggling with climate change. The city was selected as the greenest capital of Europe in a competition with 35 cities in Europe. Despite its geographical location in the north and increasing population, Stockholm's emissions are at a very low

* Lecturer Dr., Kafkas University, Vocational School of Social Sciences, hulyakucuk2015@gmail.com.

level. The city is expected to be free of fossil fuels by 2050. By 2100, the average annual temperature in Stockholm is expected to increase by 2.5 to 4.5 °C, as well as more precipitation and increased water levels in the seas and lakes.

Conclusions: Kyoto takes measures against climate change: enactment of plans, selection of eco-model city, change of regulations and preparation of plans for this, development of a strategy for the promotion of Kyoto city energy policy. Kyoto's struggle policies are as follows: Ensuring cross-sectional cooperation within institutions, working on global warming by gathering around the global warming prevention headquarters, establishing the committee, cooperation between citizens, businesses, and private institutions on the governance axis and Kyoto's cooperation with other countries are among the results obtained.

Stockholm has an 80% renewable district heating production system, a heating network that rationally uses energy resources, and a system that converts waste into energy. The city administration, working with the state authorities, carries out effective work in combating climate change. In this context, energy-efficient buildings, district heating, and cooling, adapting to climate change, encouraging and increasing the use of public transport, investing in renewable vehicles, charging congestion tax, and making the city smart are among the results obtained in the study. All the studies and policies produced in both cities reveal that Kyoto and Stockholm have been successful in combating climate change. The policies followed by these cities set an example for other cities. The studies of these two cities are also important examples of the cities in Türkiye. Türkiye, which is located in the Mediterranean Basin and affected by climate change, has also started to work on its cities. It can also be said that legal regulations have come to the fore. However, inadequacies in the implementation part need to be eliminated. In this context, climate change laws enacted by Kyoto and Stockholm cities, eco-city model, eco-neighborhoods, energy management, district heating, air, water, noise, and waste programs are exemplary studies for the cities of Türkiye. These exemplary studies will be put into practice by taking into account the dynamics of the cities and will contribute to the formulation of effective policies towards climate change.

Key Words: Climate Change, Local Governments, Kyoto, Stockholm

BAZI TARIMSAL ÜRÜN VE KOMBİNASYONLARININ KARBON AYAK İZLERİNİN PDCAAS DOĞRULTUSUNDA TAM PROTEİN EKSENİNDE KARŞILAŞTIRILMASI

Recep KÜLCÜ*

ÖZET

Arka Plan: Proteinler insan beslenmesinde kritik öneme sahip, aminoasit tabanlı besinlerdir. İnsan beslenmesinde kullanılan protein kaynaklarının kalitesinin belirlenmesinde içerisindeki aminoasit kompozisyonları kullanılmaktadır. Aminoasit kompozisyonları içerisinde kritik öneme sahip olanlar esansiyel aminoasitler adı verilen ve 9 aminoasitten oluşan gruptur. Bu aminoasitlerden Triptofan (Trp), Valin (Val), Treonin (Thr), İzolösin (Ile), Lizin (Lys), Lösin (Leu), Fenilalanin (Phe) ve Metionin (Met) yetişkinler tarafından sentezlenememekte bunlara ilave olarak Histidin bebekler tarafından sentezlenememektedir. Bu nedenle insanlar esansiyel aminoasitleri besinlerden hazır olarak almalıdırlar. Protein kaynağı besinlerin bu dokuz esansiyel aminoasidi yeterli miktarda içermesi beslenme açısından önemlidir. Bu aminoasitleri gerekli kompozisyonda içeren proteinler tam protein olarak adlandırılmaktadır. Ancak beslenmede bir diğer faktör proteinin biyolojik olarak sindirilebilirliği, PDCAAS değeri proteinin sindirilebilirliği ve esansiyel aminoasit içeriğine bağlı olarak bir değerlendirme yapmaktadır. PDCAAS değeri 0-1 arasında değişmektedir ve değerın 1'e yaklaşması besin içerisindeki proteinin tüm esansiyel aminoasitleri sağlama yönündeki başarısını ifade etmektedir.

İklim değışikliğı farklı sektörlerden kaynaklanan sera gazı emisyonlarının dünya atmosferindeki konsantrasyonları arttırması sonucunda uzun dalga boylu ısı ışınlarının geri yansıtılma oranlarının artmasının bir sonucu olarak gerçekleşmektedir. Küresel ısınma ve iklim anomalileri şeklinde karşımıza çıkan bu sorunun önlenmesi ve/veya etkilerinin azaltılması için öncelikle sera etkisi yaratan gaz emisyonlarının düşürülmesi gerekmektedir. Sera gazı emisyonlarına neden olan sektörler; enerji, tarım, sanayi ve ulaşım olarak görülmektedir. Tarım sektörü başta insan gıdası olmak üzere hayvan yemi, tekstil, enerji ve bazı sanayi hammaddelerini üretmek amacıyla faaliyet yürütmektedir. Tarımsal ürünlerin üretilmesi ve işlenmesi sonucunda açığa çıkan emisyon miktarları birbirinden farklıdır. Karbon ayak izi olarak ifade

* Prof. Dr., Isparta Uygulamalı Bilimler Üniversitesi, Ziraat Fakültesi, Tarım Makineleri ve Teknolojileri Mühendisliği Bölümü, Isparta, recepkulcu@isparta.edu.tr.

edilen bu emisyon miktarları genellikle hayvansal ürünlerde yüksek, bitkisel ürünlerde düşüktür.

Amaç: Bu çalışmada, beslenmede kullanılan hayvansal ve bitkisel kökenli bazı tarımsal ürünlerin karbon ayak izlerinin, Protein Sindirilebilirliği Düzeltilmiş Aminoasit Skoru (PDCAAS) değerleri kullanılarak karşılaştırılması hedeflenmiştir. Karşılaştırma sonuçları, bireylerin aynı protein kompozisyonunu elde ederken daha düşük sera gazı emisyonlarına yol açan beslenme alternatiflerini nasıl oluşturabileceklerine dair yol gösterici olacaktır.

Yöntem: Sera gazı emisyonlarının, ürün ağırlığı veya protein miktarı üzerinden karşılaştırılması, rasyonel sonuçlar ortaya koymamaktadır. Bunun nedeni insan beslenmesinde ihtiyaç duyulan aminoasit kompozisyonlarının temel alınmamasıdır. Çalışma kapsamında protein kaynağı besinler, PDCAAS değeri kullanılarak tam protein kompozisyonları oluşturularak karşılaştırılmıştır. Kullanılan bu yöntem ile beslenme için gerekli protein kompozisyonunu sağlama bağlamında besinlerin eşdeğer niteliğe kavuşturulması hedeflenmiştir.

Bulgular: Çalışmadan elde edilen sonuçlara göre; hayvansal ürünlerin tamamının PDCAAS değerlerinin tek başına 1 seviyesini sağladıkları ve tam protein olma özelliğini gösterdikleri tespit edilmiştir. Ancak bu ürünlerin karbon ayak izleri oldukça yüksektir. Hayvansal ürünlerde en yüksek karbon ayak izi, besi sığırı için 49,89 kg CO_{2e}/100g protein olarak belirlenirken, küçükbaş ürünlerinde bu değer 19,85 kg CO_{2e}/100g protein seviyesindedir. Bitkisel protein kaynakları olan bakliyatlar için karbon ayak izleri 0,44-2 kg CO_{2e}/100g protein ve tahıllar için 1,2-6,3 kg CO_{2e}/100g protein düzeylerindedir. Fakat bakliyatlar ve tahıllarda PDCAAS değeri 1'in altındadır. Çalışma kapsamında gerçekleştirilen hesaplamalar; bitkisel besinlerde farklı karışımlar oluşturularak PDCAAS değerlerinin yükseltilebildiğini göstermiştir. Bu koşullarda yapılan karşılaştırmalar, PDCAAS değeri yükseltilmiş bitkisel besin karışımlarının karbon ayak izlerinin hayvansal ürünlerden çok düşük olduğunu göstermiştir.

Özgün Değer: Bilimsel çalışmalarda besinlerin karbon ayak izleri, 100 gr ürün veya 100 gr protein içerikleri için sunulmaktadır. Bu yaklaşım besinlerin proteinlerinin yapıtaşını oluşturan aminoasit bileşimlerini dikkate almamaktadır. Çalışma kapsamında gerçekleştirilen hesaplamalar; bitkisel ürünlerde besin karışımları yapılarak PDCAAS değerlerinin yükseltilebildiğini ve karbon ayak izlerinin hayvansal ürünlere göre çok düşük düzeylerde gerçekleştiğini ortaya koymuştur. Örneğin bezelye için PDCAAS değeri 0,75 ve Pirinç için 0,64 seviyelerindeyken %40 bezelye ve %60 pirinç karışımı için

PDCAAS değeri 1 seviyesine ulaşmaktadır. Bu durum karışımın tam protein seviyesine taşındığına işaret etmektedir. Bu karışımın karbon ayak izi 2,28 kg CO_{2e}/100g protein düzeyinde gerçekleşmektedir. PDCAAS değeri 0,84 olan kırmızı mercimek (%56) ve PDCAAS değeri 0,47 olan buğdaydan (%44) oluşturulan karışımın PDCAAS değeri 1 olurken karbon ayak izi 0,99 kg CO_{2e}/100g protein olmaktadır.

Sonuç: Çalışma kapsamında yapılan hesaplamalar hayvansal ürünlerle aynı PDCAAS değerine sahip bitkisel ürün karışımlarının oluşturulabileceğini göstermiştir. PDCAAS seviyesi 1'in altında olan iki ürünün karışımının 1 seviyesine ulaşma nedeni, seçilen ürünlerde PDCAAS seviyesini düşüren esansiyel aminoasitin farklı olması ve kompozisyonların birbirini tamamlar nitelikte olmasıdır. Yapılan hesaplamalara göre hayvansal ürünlerde olduğu gibi tam protein seviyesine ulaştırılan bitkisel ürün karışımlarının karbon ayak izleri, hayvansal ürünlerin 10-50 kat altındadır. Bu sonuç aynı aminoasit kompozisyonu için çok daha az karbon ayak izine sahip besinlerin kullanılabilceğine işaret etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Karbon Ayak İzi, Tarım, Tam Protein, PDCAAS

COMPARISON OF CARBON FOOTPRINTS OF VARIOUS AGRICULTURAL PRODUCTS AND COMBINATIONS ON THE BASIS OF PDCAAS IN THE COMPLETE PROTEIN AXIS

Recep KÜLCÜ*

ABSTRACT

Background: Proteins are of critical importance in human nutrition, as they are amino acid-based nutrients. The quality of protein sources used in human nutrition is determined by their amino acid compositions. Among the amino acids, essential amino acids are of crucial importance, and they constitute a group of 9 amino acids. These amino acids, including Tryptophan (Trp), Valine (Val), Threonine (Thr), Isoleucine (Ile), Lysine (Lys), Leucine (Leu), Phenylalanine (Phe), Methionine (Met), and, in addition, Histidine, cannot be synthesized by adults. Therefore, individuals need to obtain essential amino acids readily from their diet. It is essential that protein sources in the diet contain these nine essential amino acids in sufficient quantities. Proteins containing these amino acids in the required composition are referred to as complete proteins. Another factor in nutrition is the biological digestibility of protein. The Protein Digestibility-Corrected Amino Acid Score (PDCAAS) value assesses the digestibility of protein and its essential amino acid content. The PDCAAS value varies between 0 and 1, and a value approaching 1 indicates the success of the protein in providing all essential amino acids in the diet.

Climate change is a result of the increase in greenhouse gas concentrations in the Earth's atmosphere due to emissions from various sectors. It occurs as a consequence of the increased reflection of long-wave thermal radiation, resulting from greenhouse gas emissions from different sectors. To mitigate and/or reduce the effects of this problem, it is essential to first reduce greenhouse gas emissions. The sectors responsible for greenhouse gas emissions are generally identified as energy, agriculture, industry, and transportation. The agricultural sector conducts activities primarily to produce human food, animal feed, textiles, energy, and some industrial raw materials. The amount of emissions released as a result of the production and processing of agricultural products varies. These emission quantities, often expressed as a

* Prof. Dr., Isparta University of Applied Sciences, Faculty of Agriculture, Department of Agricultural Machinery and Technologies Engineering, Isparta, recepkulcu@isparta.edu.tr.

carbon footprint, are generally high in animal products and low in plant-based products.

Purpose: This study aims to compare the carbon footprints of certain animal-based and plant-based agricultural products used in nutrition using the Protein Digestibility-Corrected Amino Acid Score (PDCAAS) values. The comparison results provide guiding data on how individuals can create dietary alternatives that lead to lower greenhouse gas emissions while achieving the same protein composition.

Method: Comparing greenhouse gas emissions based on product weight or protein quantity does not yield rational results. This is because it does not take into account the amino acid compositions required for human nutrition. In the scope of this study, food sources of protein were compared by creating complete protein compositions using the PDCAAS value. The goal of using this method is to make foods equivalent in terms of providing the required protein composition for nutrition.

Results: According to the results obtained from the study, it was found that all animal-based products have PDCAAS values of 1, indicating their ability to provide complete protein compositions. However, these products have relatively high carbon footprints. The highest carbon footprint in animal products was determined to be 49.89 kg CO_{2e}/100g protein for beef, while for small livestock, this value was 19.85 kg CO_{2e}/100g protein. Plant-based protein sources, such as legumes, have carbon footprints ranging from 0.44 to 2 kg CO_{2e}/100g protein, and grains have carbon footprints ranging from 1.2 to 6.3 kg CO_{2e}/100g protein. However, legumes and grains have PDCAAS values below 1. The calculations conducted in the study demonstrate that in plant-based products, PDCAAS values can be increased by creating food mixtures, and carbon footprints are much lower compared to animal-based products.

Original Value: In scientific studies, greenhouse gas emission values are typically presented per kg of product or per 100 g of protein, without taking into account the amino acid compositions that make up the protein structure of the products. In this study, food mixtures were created to raise the PDCAAS values to the level of complete protein, and the carbon footprints of these food mixtures were compared. In the calculations conducted in the study, the PDCAAS value for peas was 0.75 and for rice, it was 0.64. However, a mixture consisting of 40% peas and 60% rice reached a PDCAAS value of 1, indicating that the mixture achieves complete protein status. The carbon footprint of this mixture was 2.28 kg CO_{2e}/100g protein.

Likewise, a mixture composed of 56% red lentils with a PDCAAS value of 0.84 and 44% wheat with a PDCAAS value of 0.47 reached a PDCAAS value of 1, and its carbon footprint was 0.99 kg CO_{2e}/100g protein.

Evaluation: The calculations conducted in the study have shown that plant-based product mixtures with the same PDCAAS values as animal-based products can be created. The reason plant-based product mixtures with PDCAAS values below 1 can reach a PDCAAS value of 1 is that the essential amino acid reducing the PDCAAS level in the selected products is different, and the compositions complement each other. According to the calculations, just like animal-based products, plant-based product mixtures that achieve complete protein status have carbon footprints that are 10-50 times lower than those of animal-based products. This result indicates that foods with much lower carbon footprints can be used for the same amino acid composition.

Keywords: Carbon Footprint, Agriculture, Complete Protein, PDCAAS

İKLİM DEĞİŞİKLİĞİ VE GÖÇ: NE BİLİYORUZ VE NE YAPABİLİRİZ?

Birgit LEYENDECKER*

ÖZET

İklim değışikliği insanlığın karşılaştığı en büyük zorluklardan biridir. Küresel ısınmanın karmaşık ve yaşamın tüm yönleri açısından varoluşsal sonuçları vardır. Küresel, bölgesel ve yerel göç kalıpları da değışmektedir. İklim değışikliğinin doğrudan veya dolaylı bir sonucu olarak göç (iklim değışikliğinin neden olduğu göç olarak bilinir) artmakta fakat bunun nasıl ve ne ölçüde gerçekteleceği bir dizi farklı ve karmaşık faktöre bağlıdır.

Entegrasyon ve Göç Uzman Konseyi (SVR), 2023 Yıllık Raporu'nda iklim değışikliğinin neden olduğu göç hakkında bildiklerimiz ve eylem için hangi seçeneklerin mevcut olduğu sorularını ele almaktadır. Tüm siyasi düzeylerde (ulusal, bölgesel ve uluslararası) göç ve mülteci politikasıyla ilgili hususlar, iklim değışikliğine ilişkin genel söylemde daha büyük bir rol oynamaya başlamıştır. Ancak bu konulara hala yeterli ilgi gösterilmemektedir. Eylem için küresel bir çerçeve hâlâ eksiktir. Bu nedenle özellikle ulus devletlerden uluslararası düzeyde eşgüdümlü çözümlere yönelik çalışmaları istenmektedir. Bu tür çözümler yenilikçi ulusal önlemlere dayanabilir ve bu önlemler uluslarüstü düzeydeki politikalar için model görevi görebilir.

SVR, iklim değışikliğinin neden olduğu göçün getirdiği zorlukların üstesinden gelmek için Almanya'daki siyasi karar vericilere üç araç önermektedir: iklim pasaportu, iklim kartı ve iklim çalışma vizesi. Alman Küresel Değişim Danışma Konseyi'nin fikrinin bir uzantısı olan iklim pasaportu, iklim değışikliği nedeniyle topraklarını kaybeden ülkelerdeki bireylere kalıcı oturma izni vermektedir. İklim kartı, çevresel tahribat nedeniyle ülkelerini geçici olarak terk etmek zorunda kalan kişilere geçici konaklama olanağı sağlamaktadır. İklim pasaportundan daha geniş bir uygulama kapsamına sahip olan bu belge, ülkeye özel bir kota gerektirecek ve insani kabul programlarında model olarak kalmak için geçici bir izni temsil edecektir. Aracın kullanımı, uzun vadede geri dönüşün mümkün olabilmesi için uyum tedbirlerinin ilgili menşee ülkelere paralel olarak uygulanmasına bağlı olacaktır. Alman işgücü piyasasına daha kolay erişim sağlamanın bir yolu olarak kullanılabilir iklim çalışması vizesi, Batı Balkanlar düzenlemesine benzer şekilde, henüz adı belirlenmemiş ülkelere gelen

* Prof. Dr., Göç ve Uyum Uzmanlar Konseyi Başkan Yardımcısı, Berlin; Ruhr Üniversitesi Disiplinlerarası Aile Araştırmaları Merkezi, Bochum, birgit.leyendecker@rub.de.

sınırlı bir grup insan için geçerli olacaktır. Amaç, alternatif gelir kaynakları aracılığıyla iklim değişikliğinden etkilenen insanlara yeni bakış açıları açmaktır.

Anahtar Kelimeler: İklim Değişikliği, Göç, İklim Pasaportu

CLIMATE CHANGE AND MIGRATION: WHAT DO WE KNOW AND WHAT CAN WE DO?

Birgit LEYENDECKER*

Climate change is one of the greatest challenges faced by humanity. Global warming has complex and, for all aspects of life, existential consequences. Global, regional and local migration patterns are changing too. Migration as a direct or indirect consequence of climate change (known as climate change-induced migration) is increasing, but how and to what extent it takes place depends on a number of diverse and complex factors.

In its 2023 Annual Report, the Expert Council on Integration and Migration (SVR) addresses the questions of what we know about climate change-induced migration and what options there are for action. At all political levels – national, regional and international – considerations relating to migration and refugee policy have begun to play a bigger role in the overall discourse on climate change. Nevertheless, these issues still do not receive sufficient attention. A global framework for action is still lacking. This is why nation states in particular are called upon to work towards coordinated solutions at the international level. Such solutions can be based on innovative national measures that in turn, can serve as models for policies at the supranational level.

To meet the challenges of climate change-induced migration, the SVR proposes a set of three instruments to political decision-makers in Germany: a climate passport, a climate card and a climate work visa. The climate passport, an extension of the German Advisory Council on Global Change's idea, grants permanent residency to individuals from countries losing their territories due to climate change. The climate card allows temporary stays for individuals who need to leave their country temporarily because of environmental devastation; with a broader scope of application than the climate passport, this instrument would require a country-specific quota, and would represent a temporary leave to remain modelled on humanitarian admission programs. Use of the instrument would be conditional upon adaptation measures being implemented in parallel in the respective countries of origin, so that a return would be possible in the long term. The climate work visa, which could be used as a mean of offering easier access to the German labour market, would be applicable to a limited contingent of people from countries still to be

* Prof. Dr., Deputy Chairperson of the Expert Council on Integration and Migration, Berlin; Interdisciplinary Centre for Family Research at the Ruhr University Bochum, birgit.leyendecker@rub.de

named, similarly to the Western Balkans regulation. The aim is to open up new perspectives to people affected by climate change through alternative sources of income.

Keywords: Climate Change, Migration, Climate Passport

AVRUPA BİRLİĞİ'NİN YENİ MÜLTECİ POLİTİKALARI

Ebrar Sines MARATOK*

Erol ESEN**

ÖZET

Arka Plan: Dublin Tüzüğü, mülteci konusunda Avrupa Birliği'nde (AB) önemli bir rol oynamaktadır. Bazı üye devletler üzerinde orantısız yüklerle yol açabilen mülteci sorunuyla birlikte mültecilerin de seçeneklerini sınırlayabilmektedir. Bu konu AB içinde devam eden bir tartışma ve reform alanıdır. AB üye ülkeleri, Dublin Tüzüğü'nde değişikliğe gidilmesi ve mülteciler açısından adil bir dağıtım sisteminin kurulması dahil olmak üzere göç ve iltica alanında çeşitli yönlerini tartışmaya devam etmektedir. Avrupa Birliği, 2023 yılının Haziran ayında mülteci politikasında devrim niteliğinde bir değişikliğe gitmiştir. Geleneksel Dublin Anlaşması yerine sığınmacı ve mültecilerin karşılaştığı sorunların ele alınmasında daha etkili bir sistem oluşturmayı amaçlamaktadır. Yeni politikayla birlikte sığınmacıların adil bir şekilde Avrupa Birliği (AB) ülkelerine dağıtılmasını vaat etmektedir. Mültecileri topraklarında görmek istemeyen ülkelerden de mali katkıda bulunmaları beklenmektedir. Bu anlaşma sonucunda mülteci istemeyen ülkelerin, mültecileri kabul eden AB ülkelerine kişi başına 20.000 avro ödeme koşulunu öngörülmektedir.

Amaç: Bu çalışmada Avrupa Birliği'nde değişen mülteci politikalarının yanı sıra iklim değişikliğinden de kaynaklanan göç baskısının bu değişimdeki rolü incelenecektir. Ayrıca bu değişikliklerin dünya ve AB kamuoylarında yarattığı tepkiler de ele alınacaktır. Belirlenecek yeni koşullarla birlikte gelen diğer bir değişiklik ise sığınma başvurularının incelenmesi sürecinin AB sınırları dışında gerçekleştirilmesi olacaktır. Bunun için bazı AB ülke liderleri çevre ülkelerde görüşmelerde bulunmaktadır. Bu konu da Topluluk içerisinde önemli tartışmalara neden olmaktadır. Değişiklik olması beklenen bir başka husus, halen AB ülkelerinde devam eden sığınmacı başvuru ve kabul süreçlerinde ilticaya uygun olmayan kişilerin çok daha hızlı bir şekilde ülkeden sınır dışı edilmesi konusudur. Bu sayede ev sahipliği yapan ülkelerin kaynaklarında tasarruf sağlanması hedeflenerek iltica sisteminde değişikliğe gidilmiştir. Yeni mülteci politikalarına karşılık Macaristan ve Polonya, egemenlikleriyle ilgili endişe duyarak kendi mülteci politikalarını kendileri belirlemek istemektedir. Görüş ayrılıkları nedeniyle AB içerisinde ortak göç ve iltica politikaları

* Doktora Öğr., Akdeniz Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi, sines.7@hotmail.com.

** Prof. Dr., Akdeniz Üniversitesi ASPAG, Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü, esen@akdeniz.edu.tr.

geliştirilmesinde güçlüklerle karşılaşmaktadır. Bu çalışma Avrupa Birliği'nin mülteci anlayışını ve birliğin değişen mülteci politikalarını konu edinmektedir.

Yöntem: Çalışma, literatür ve basın taramasıyla birlikte nitel metotla gerçekleştirilecektir. Köklü gazeteler, yayınlar, siyasilerin söylemleri ve haber bültenleri de dahil olmak üzere hem uluslararası hem de yerel haber kuruluşları taranacaktır. Bu incelemenin bulguları başlangıç ve bitiş tarihleri arasındaki dönemi kapsamakla birlikte; mültecilerle ilgili haberlerdeki en son gelişmelerin değerlendirilmesine olanak tanımaktadır.

Bulgular: AB üye ülkelerinin mülteciler konusunda, bulunduğu ülke içinde yeniden yerleştirilmesinden; dış sınır kontrolünün güçlendirilmesine doğru bir değişim istendiği görülmektedir. Bu değişim, düzensiz göçü önlemeye ve ülke sınırlarındaki güvenliği artırmaya yönelik adımlardır. Dublin Tüzüğü'nün reforme edilmesiyle birlikte güncel değişimlere yönelik tartışmalar devam etmektedir. AB ülkelerinin düzenlediği toplantılardan anlaşılacağı üzere; mültecilerin AB ülkeleri üzerinde daha adil bir şekilde dağıtılması açısından yeni düzenlemeler getirilmek istenmektedir. Ayrıca sığınmacı statüsünde kabul edilmeyenlerin ülkelerine dönme sürecinin hızlandırılması hedeflenmektedir.

Özgün Değer: Çalışmanın özgün değerini, AB'nin bu konudaki yeni girişimlerinin olası bir iklim değişikliğinin sonuçlarını dikkate alan bir erken uyarı sistemi rolü oynayıp oynamayacağı tartışması teşkil etmektedir. Bu noktada kimi ülkelerde iktidarı elinde tutan veya üzerine tesirlerde bulunan aşırı sağ ve popülist akımların değişimdeki rolü de tartışmaya açılacaktır.

Sonuçlar: AB ülkeleri, mülteci krizine çözüm önerisi için uluslararası zirveler düzenlemektedir. Bu zirvelerde AB ülkelerinin izleyeceği ortak prosedür, ikinci hareketlerin önlenmesi, mülteci kabul süreçlerinin basitleştirilmesi gibi konular ele alınmıştır. Zirvelerin konuları incelendiğinde AB'nin mülteci kabulü konusunda engelleyici türden katı kurallara doğru tercih koyma yönünde evrildiği görülmektedir. AB'nin mülteci kabul sürecini zorlaştırmasının başlıca nedenleri, güvenlik endişeleri ve mültecilerin ekonomi üzerinde yük olarak görülmesidir. Fakat, bu sürecin insan hakları ve uluslararası hukuk çerçevesinde tartışılması önem arz etmektedir. Her bireyin yaşam hakkına saygı duymak, insanlık için temel bir ilkedir. Bireyler arasındaki eşitlik ise, yaşama hakkının evrenselliğini güçlendirir. İnsani koşullarda yaşama imkanı da, herkesin en temel hakkıdır.

Anahtar Kelimeler: Avrupa Birliği, Mülteci Politikaları, Düzensiz Göçmen, Dublin Anlaşması

NEW REFUGEE POLICIES OF THE EUROPEAN UNION

Ebrar Sines MARATOK*
Erol ESEN**

ABSTRACT

Background: The Dublin Regulation plays an important role in the European Union (EU) on refugee issues. It can limit the options for refugees, with the refugee problem placing disproportionate burdens on some Member States. This is an area of ongoing debate and reform within the EU. EU Member States continue to discuss various aspects of migration and asylum, including amending the Dublin Regulation and establishing a fair distribution system for refugees. In June 2023, the European Union made a revolutionary change to its refugee policy. It aims to replace the traditional Dublin Agreement with a more effective system for addressing the problems faced by asylum seekers and refugees. The new policy promises a fair distribution of asylum seekers across European Union (EU) countries. Countries that do not want refugees on their territory are also expected to contribute financially. As a result of this agreement, countries that do not want refugees will have to pay 20,000 euros per person to EU countries that accept refugees.

Objective: This study will examine whether there is a relationship between the changing refugee policies in the European Union and the migration pressure caused by climate change in the coming years. It will also examine the reactions to these changes that have been observed in the EU countries as well as in the world's public opinion. Another change that comes with the new conditions will be that the examination of asylum applications will be carried out outside the EU borders. For this purpose, some EU country leaders are in talks in neighboring countries. This issue is also causing considerable debate within the Community. Another issue that is expected to change is the expulsion of ineligible asylum seekers much faster in the ongoing asylum application and reception processes in EU countries. In this way, changes have been made in the asylum system to save the resources of the hosting countries. In response to the new refugee policies, Hungary and Poland are concerned about their sovereignty and do not want to determine their refugee policies.

* PhD Cand., Akdeniz University, Institute of Social Sciences, Political Science and Public Administration, sines.7@hotmail.com.

** Prof. Dr., Akdeniz University, ASPAG Political Science and Public Administration, esen@akdeniz.edu.tr.

As a result of these criticisms, the EU's migration and asylum policies have faced difficulties in achieving a common outcome. While the subject of this article covers the European Union's understanding of refugees, it aims to reveal the changing refugee policies of the European Union over the years.

Method: The study will be conducted through a qualitative methodology with a literature and press review. Both international and local news organizations, including well-established newspapers, publications, politicians' discourses and news bulletins will be reviewed. The findings of this review cover the period between the beginning and the end of the study, allowing for an assessment of the most recent developments in news coverage of refugees.

Findings: EU member states seem to want a change in the treatment of refugees from internal resettlement to strengthening external border control. This shift is aimed at preventing irregular migration and increasing security at the borders. With the reform of the Dublin Regulation, discussions on the actual changes are ongoing. As it can be understood from the meetings organized by the EU countries; new regulations are desired to be introduced in order to distribute refugees more fairly over the EU countries. In addition, it is aimed to accelerate the process of returning to their countries for those who are not accepted as refugees.

Original Value: Evaluating the developments from an objective perspective and examining the measures taken in terms of the refugee problem constitute the importance of the research. The specific value of the study is whether the EU's new initiatives on this issue will be the result of an early warning system that takes into account the consequences of possible climate change. Another pressure factor is whether far-right and populist movements in some countries are forcing the ruling or center parties to make changes in this direction, as it is known that in some EU countries, populist and far-right parties that reject migrant flows also hold power.

Conclusions: EU countries have been organizing meetings to propose solutions to the refugee crisis. During the meetings, issues such as common procedures for EU member states, prevention of secondary movements, and simplification of refugee admission processes were discussed. It is evident from the meetings that the EU is evolving towards strict rules on refugee admission. Security concerns and the perception of refugees as a burden on the economy are the reasons why the EU has made the refugee admission process more difficult. However, it is extremely important that this process is carried out within the framework of human rights and international law.

Respecting the right to life of every individual is a fundamental principle for humanity. Equality between individuals reinforces the universality of the right to life. The possibility to live in humane conditions is a fundamental right of everyone.

Keywords: European Union, Refugee Policies, Irregular Migrants, Dublin Agreement

AĞAÇLAR DA GÖÇ EDER

Tuncay NEYİŞÇİ*

ÖZET

Ağaçlar, sürekli değişen iklim koşullarının hakim olduğu bir dünyada ortaya çıkmış ve farklı aralıklarda ve yoğunluklarda iklim değişikliklerini dikkate alarak evrim geçirmiştir.

Ekoloji, değişiklikleri hafifletmek veya önlemekten çok, onlara uyum sağlamayı vurgulayan bir bilimdir ve bu prensip iklim değişikliği için de geçerlidir. Uyum sağlamanın bilinen en eski yollarından biri göç etmektir ve yürüyemeyen ağaçlar bunu uzak geçmişteki hemen hemen her iklim değişikliğinde göstermiştir.

Bitkiler ve ağaçlar bu uzun yolculuklarını tohumlarını rüzgar, su gibi araçlarla olduğu kadar kuş, sincap gibi hayvanları kullanarak da gerçekleştirirler. Örneğin, görel olarak büyük ve ağır tohumlara (palamutlara) sahip olan meşe ormanları, karga ve sincapların da katkısıyla yılda ortalama olarak 350-400 m ilerleyebilmektedirler. Sağlık beslenmeye katkıları nedeniyle bitkiler ve ağaçlar insanlar ve onların kullandığı deve, gemi, tren ve hatta uçak gibi araçlar yardımıyla göç hız ve yaygınlıklarını artırmışlardır.

Anadolu yarımadasının kuzeydoğusunda Artvin ili sınırları içerisinde varlığını sürdüren Akdeniz iklim kuşağına ait bitki türleri (*Pinus pinea*, *paliurus spina-christi*, vb) ile doğu Akdeniz Bölgesinde gözlenen Karadeniz iklim kuşağına özgü bitki türleri (*Fagus orientalis*) bu farklı bölgelere iklim değişiklikler nedenleriyle yerleşmiş olmalıdırlar. *Dorystoechas hastata* (çalba çayı) buzul döneminde kuzeydeki ana vatanından göç ederek Antalya Termessos antik kenti yakın çevresini yurt edinmiş oranın endemik türü olmuştur.

Bitkiler ve ağaçlar, dünya gezegenindeki yaklaşık 400 milyon yıllık varoluşları boyunca, uzak geçmişte yaşadıkları iklim değişikliklerine uyum sağlama özellikleri geliştirmiş ve bunları genlerine kaydetmiş olmalıdırlar.

Araştırmalar son dönemlerde ağaçların göç hızlarının önemli ölçüde arttığını ortaya koymaktadır. Örneğin meşe palamutlarının yıllık hızı 700 metreyi aşarken, kayacık (*Ostrya*) 3 400 ve gladiçya (*Gleditsia*) 6 400 m /yıl göç hızına ulaşabildiklerini göstermektedir. İlginç olan göç ağırlıklı göç yönünün kuzeye değil batıya doğru olmasıdır. Bu nedenle bitkilerin iklim değişikliklerine karşı yüksek ekolojik dayanıklılığa sahip olması beklenmektedir.

Anahtar kelimeler: Ağaç Göçü, İklim Değişimi, Anadolu

* Emekli Prof. Dr., Akdeniz Üniversitesi, Mühendislik Fakültesi, Çevre Mühendisliği Bölümü, tneyisci@akdeniz.edu.tr.

TREES ALSO MIGRATE

Tuncay NEYİŞÇİ*

ABSTRACT

Trees emerged in a world dominated by ever-changing climatic conditions and have evolved by taking into account climate changes at different intervals and intensities.

Ecology is a science that emphasizes adapting to changes rather than mitigating or preventing them, and this principle also applies to climate change. One of the oldest known ways to adapt is to migrate, and trees that cannot walk have demonstrated this in almost every climate change in the distant past.

Plants and trees carry out their long journeys by using means such as wind and water, as well as animals such as birds and squirrels. For example, oak forests, which have relatively large and heavy seeds (acorns), can advance an average of 350-400 meters per year with the help of crows and squirrels.

Due to their benefits to health and nutrition, plants and trees have increased the speed and prevalence of migration with the help of people and their vehicles such as camels, ships, trains and even planes.

Plant species belonging to the Mediterranean climate zone (*Pinus pinea*, *paliurus spina-christi*, etc.), which continue their existence within the borders of Artvin province in the northeast of the Anatolian peninsula, and plant species specific to the Black Sea climate zone (*Fagus orientalis*) observed in the eastern Mediterranean Region, must have settled in these different geographies due to different climate changes.

Dorystoechas Hastata migrated from its homeland in the north during the glacial period and settled in the immediate vicinity of the ancient city of Antalya Termessos, becoming its endemic species.

During their existence of approximately 400 million years on planet earth, plants and trees must have developed adaptation characteristics to the climate changes they experienced in the distant past and recorded them all on their genes.

Research reveals that the migration speed of trees has increased significantly in recent years. For example, while the annual speed of acorns exceeds 700 meters, *kayacak* (*Ostrya*) and *gladicia* (*Gleditsia*) can reach a migration speed of 3 400 m / year and 6 400 m / year. What is interesting is that the dominant direction of migration is towards the west, not towards the north. Therefore, plants are expected to have high ecological resilience to climate changes.

Keywords: Tree Migration, Climate Change, Anatolia

* Retired Prof. Dr., Akdeniz University, Faculty of Engineering, Department of Environmental Engineering, tneyisci@akdeniz.edu.tr.

PRAMİDAL SELVİ (C. SEMPERVIRENS VAR. PRAMİDALIS) İLE OLUŞTURULAN PERDELER KURAKLIK, ORMAN YANGINI VE İKLİM DEĞİŞİMİNİ KONTROL EDEBİLİR

Tuncay NEYİŞÇİ*

ÖZET

Evrım tekil değil çoğul bir süreçtir. Bitkiler kuraklık, orman yangınları, iklim değışikliği gibi farklı faktörlere eş zamanlı olarak uyum özellikleri geliştirebilmektedir.

İklim değışikliği ya da küresel ısınma, kuraklık ve orman yangınları üzerinde önemli etkileri olan bir süreçtir. Bu nedenle iklim değışikliğiyle mücadele çalışmalarının kuraklık ve orman yangınları üzerindeki etkileriyle birlikte ele alınması gerekmektedir.

Önemli bir karbon yutağı olan ılıman bölge ormanlarının yangına ve kuraklığa karşı direncinin güçlendirilmesi, iklim değışikliği hedeflerine ulaşmada kritik konulardan biridir. Dikim sıralarının içine ve arasına optimum mesafelere dikilebilen piramidal selvi (C. Sempervirens Var. pramidalis) bariyerleri, rüzgar hızına neden olan yangınları etkili bir şekilde yavaşlatabilecek ve orman yangınlarının riskinin ve şiddetinin azaltılmasına, ayrıca orman alanlarındaki nemin korunmasına önemli katkılar sağlayacaktır.

Akdeniz bölgesinin kuraklığa en dayanıklı ağaç türü olan selvi ile oluşturulan bariyerler, kuraklık ve orman yangınlarına karşı rahatlama sağlarken ekonomik ve ekolojik fayda da sağlayacaktır.

Ayrıca Pinus brutia fidanlıklarında rüzgar etkilerinden uygun şekilde korunarak selvi türleri ile karıştırılması durumunda büyüme oranının %20 civarında arttığı uzun yıllardır bilinmektedir.

Anahtar kelimeler: Selvi, Orman Yangını, Kuraklık, İklim Değişimi

* Emekli Prof. Dr., Akdeniz Üniversitesi, Mühendislik Fakültesi, Çevre Mühendisliği Bölümü, tneyisci@akdeniz.edu.tr.

PYRAMIDAL CYPRESS (C. SEMPERVIRENS VAR. PYRAMIDALIS) BARRIERS TO CONTROL DROUGHT, FOREST FIRES AND CLIMATE CHANGE

Tuncay NEYİŞÇİ*

ABSTRACT

Evolution is a plural process not a singular one. Plants can develop adaptation characteristics simultaneously to different factors such as drought, wildland fires as well as climate change.

Climate change or global warming is a process that has significant effects on drought and forest fires. Therefore, climate change mitigation efforts should also be considered together with their effects on drought and wildland fires.

Trengthening the resilience of temperate zone forests, which are an important carbon sink, against fire and drought is one of the critical issues in achieving climate change goals. Pyramidal cypress barriers, which can be planted at optimum distances within and between planting rows can effectively slow down fire causing wind speed and will make significant contributions to reducing the risk and severity of wildland fires, as well as preserving the humidity within forest areas.

Barriers created with Cypress, the most drought-resistant tree species of the Mediterranean region, will provide economic and ecological benefits while providing relief from drought and forest fires.

In addition, it is known for many years that the growth rate is increased by about 20% in *Pinus brutia* plantations if properly protected from wind effects and mixed with cypress species..

Keywords: Cypres Tree, Wildland Fires, Drought, Climate Change

* Retired Prof. Dr., Akdeniz University, Faculty of Engineering, Department of Environmental Engineering, tneyisci@akdeniz.edu.tr.

ÇETREFİLLİ BİR SORUN OLARAK İKLİM DEĞİŞİKLİĞİ: PATİKA BAĞIMLILIĞI NASIL AŞILIR?

Gökhan ORHAN*

ÖZET

21. yy. kamu politikaları ve yönetim süreçleri bakımından önemli meydan okumalara sahne olmaktadır. Bu meydan okumaların kaynağında teknolojik gelişmeler, küresel eşitsizlikler, demografik değişimler, sağlık sorunları ve özellikle de ekolojik sorunlar yer almaktadır. Bu sorunların ortak noktası karmaşık sorunlar olmasıdır. Karmaşık sorunlar hem birbirine bağlı hem de karşılıklı bağımlı nitelikte olup, idarenin uzmanlık temelinde bölünmüş yapısı bu türden sorunların çözümünü güçleştirmektedir. Bu yüz yılın karmaşık sorunlarına çözüm geliştirilmesi süreci de çok seviyeli ve çok oyunculu bir nitelikte olup, özellikle uluslararası oyuncuların dahlini ve iş birliğini gerektirmektedir.

Çağımızın önemli ekolojik sorunlarından biri olan ve bu toplantının odak noktasını oluşturan iklim değişikliği de karmaşık sorunların bir örneğidir. İnsan kaynaklı ve sanayi devrimi sonrasında gerçekleşen sera gazı salımlarının neden olduğu bu sorunun ardında sürdürülemez nitelikteki üretim ve tüketim yanında ormansızlaşma sonucu yutak alanlarının ortadan kalkması yatmaktadır. İklim değişikliği artan küresel ısınma yanında beklenmedik hava olaylarını tetiklemektedir. İklim değişikliğiyle mücadele karşılıklı bağımlılık ilişkilerinin çok güçlü olduğu ve çok sayıda oyuncunun, çok seviyeli bir bağlamda etkileşim içinde olduğu karmaşık bir sorun alanıdır. İklim değişikliği, güvenlikten tarıma, sağlıktan altyapı ve bayındırlığa, beslenmeden ulaşıma, göçten enerji güvenliğine kadar pek çok alanla etkileşim içinde olup bir iklim krizine neden olma potansiyelini de taşımaktadır. Tüm bu alanlarda kamu otoriteleri aldığı kararların iklim değişikliğine etkilerini ve iklim değişikliğinin kendi alanları üzerinde yarattığı ve yaratabileceği etkileri dikkate alması gerekmektedir. Küresel bir sorun olan iklim değişikliği karşısında gelecek nesillere sürdürülebilir bir dünya bırakmak için uluslararası iş birliği gereklidir. Ancak artan küreselleşme ve karşılıklı bağımlılık ilişkileri süreci daha da karmaşık hale getirmektedir. Karbonsuzlaşma (azaltım) ve uyum başlıkları altında özetlenebilecek iklim değişikliği politikalarının uygulanması önünde ciddi engeller mevcuttur.

* Prof. Dr., Bandırma Onyedli Eylül Üniversitesi, İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi, Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü, gorhan@bandirma.edu.tr.

İklim değişikliğiyle mücadele çetrefilli sorun olarak tanımlanabilecek bir kamu politikası alanıdır. etrefilli sorunlar incelendiğinde bu tarz sorun alanlarında bariz özömler olmadığı, pek çok birey ve kurumun sürece dâhil olduğu, paydaşlar arasında uzlaşmazlıklar olduğu ve istenen davranış değişikliklerinin özömlerinin bir parçası olduğu görülür (Rittle ve Webber 1973). Ancak son dönemde geliştirilen süper çetrefilli kamu politikası sorunları kavramı da zamanın hızla daraldığı, soruna neden olanların aynı zamanda bir çözüm bulma arayışında olduğu, sorunla ilgilenmesi ve çözüm bulması gereken merkezi otoritenin ya olmadığı ya da çok zayıf olduğu ve irrasyonel bir şekilde sorunları önemsemeyerek özömlerinin sürekli ertelendiği durumlara karşılık gelmektedir (Levin vd., 2012: 123). Süper çetrefilli bir sorun alanı olarak tanımlanması mümkün olan iklim değişikliği karşısında yönetimlerin yeni politikalar ve yaklaşımlar geliştirmesi gerekmektedir. Uygulamadaki politikalar ve idari düzenlemeler bu karmaşık ve çetrefilli sorunlar karşısında başarılı olamamaktadır. Bu süreçte hem bu alanda yaşanan sorunları tespit etmek, hem de sahada etkileşim içinde olan karmaşık ilişki dinamiklerinin incelenmesi ve analizine ihtiyaç duyulmaktadır.

Bu noktada sorunların çözümü için iş birliği ve yönetim odaklı bir bakış açısının yanı sıra, bütönlüşik politikaların geliştirilmesi gerekmektedir. Politika entegrasyonu farklı sektörlerin politika hedeflerinin diğer sektörlerin hedefleriyle bütönlüşmesini amaçlayan bir yaklaşımdır. Politika entegrasyonu, politikaların koordinasyonunu ve kapsamlı bir şekilde bir araya gelmesini sağlayan, bir politika alanının kaygularının, diğer politika alanlarına aktarılmasını ifade eden bir yaklaşımdır. Elinor Ostrom'un yerel müştereklerin daha iyi yönetimine dair koşulları anlama ve açıklamaya yönelik çabaları işbirliğinin koşulları için önemli ipuçları barındırmaktadır. Yerel düzeydeki girişimlerin ve küresel ağların birlikte çalışmasından kaynaklanan başarılı örnekler işbirliğinin önemini bir kez daha vurgulamaktadır. Sorunlara daha iyi entegre yaklaşımlar sağlamak için yerel ve küresel oyuncular arasında bağlantıların kurulması önemlidir. Ancak iklim değişikliğiyle mücadele kazananları ve kaybedenleri olan siyasi bir mücadeledir. Geçmiş politikaların getirdiği batık maliyetler ve patika bağımlılığı değişimi zorlaştırmaktadır. Bu patika bağımlılığını aşmak için hem değişim isteyen paydaşların sürece katılımı hem de ilerlemeci artırımcılık olarak tanımlanabilecek stratejiler aracılığıyla bu bağımlılığın aşılması ve değişim için önemli alternatifler sunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: etrefilli Sorunlar, İklim Değişikliği, Politika Entegrasyonu, Patika Bağımlılığı, İlerlemeci Artırımcılık

CLIMATE CHANGE AS A WICKED PROBLEM: HOW TO OVERCOME THE PATH DEPENDENCE?

Gökhan ORHAN*

ABSTRACT

21st century poses significant challenges for public policies and governance processes. These challenges stem from technological developments, global inequalities, demographic changes, health problems and especially ecological problems. What these problems have in common is that they are complex problems. These complex problems are both interconnected and mutually dependent, and the fragmented structure of the administration based on expertise makes the solution of such problems difficult. The task of developing solutions to the complex problems of this century is a multi-level and multi-player process and requires the involvement and cooperation of international players.

This meeting focuses on climate change, one of the important ecological problems of our age and an example of complex problems. The reason behind climate change has been human-induced greenhouse gas emissions since the industrial revolution; deforestation and unsustainable production and consumption patterns. Climate change is about global warming and unexpected weather events. Combating climate change is a complex problem area where relationships of interdependence are very strong and many actors interact in a multi-level context. Climate change is related with a number of areas, ranging from international and national security to agriculture, health to infrastructure and public works, nutrition to transportation, migration to energy security, and has the potential to culminate in a climate crisis. In all these areas, public authorities should consider the effects of the decisions they make on climate change and the effects that climate change has and may have on their own areas. In the face of climate change, which is a global problem, international cooperation is prerequisite to leave a sustainable world to future generations. However, increasing globalization and interdependence relations make the process even more complex. There are serious obstacles to the implementation of climate change policies, which can be summarized under the headings of mitigation (decarbonization) and adaptation.

* Prof. Dr., Bandırma Onyedi Eylül University, Faculty of Economics and Administrative Sciences, Department of Political Science and Public Administration, gorhan@bandirma.edu.tr.

Mitigating and adapting to climate change is a wicked public policy problem. Wicked public policy problems refer to problematic social situations where; there is no obvious solution; many individuals and organizations are necessarily involved; there is disagreement among stakeholders; and desired behaviour changes are part of the solution (Rittle and Webber 1973). However, the concept of super complex public policy problems, which has been developed recently refer to problematic social situations where: Time is running out; Those who cause the problem also seek to provide a solution; The central authority needed to address them is weak or non-existent; Irrational discounting occurs that pushes responses into the future (Levin et al., 2012: 123).

In the face of climate change, which can be defined as a super wicked policy problem, governments need to develop new policies and approaches. Policies and administrative regulations in practice cannot succeed in the face of these complex and wicked problems. In this process, there is a certain need to both identify the problems experienced in this field and to examine and analyze the complex dynamics that observed in the field.

At this point, in addition to a cooperation and governance-oriented perspective integration of policies are required to solve the problems. Policy integration is an approach that enables the integration of policy objectives of various sectors with the objectives of other sectors. Policy integration aims the coordination and comprehensive integration of policies, and the transfer of the concerns of a policy area to other policy areas. Ostrom's efforts to understand and explain the conditions for better management of local commons contain important clues for the conditions of cooperation. Successful examples of local initiatives and global networks working together once again point to the importance of cooperation. It is important to establish connections between local and global players to ensure better-integrated approaches to problems. However, the fight against climate change is a political struggle with winners and losers. Sunk costs and path dependency brought about by past policies make change difficult. In order to overcome this path dependence, both the participation of stakeholders who want change in the process and strategies that can be defined as progressive incrementalism offer important alternatives for change.

Keywords: Wicked Problems, Climate Change, Policy Integration, Path Dependence, Progressive Incrementalism

İKLİM DOSTU DİRENÇLİ KENT VE SÜRDÜRÜLEBİLİR KENTSEL DÖNÜŞÜM

Ahmet ÖZASLAN*

Hüseyin GÜL**

ÖZET

Arka Plan: Dünyada birçok ülkede nüfusun büyük bölümünü içinde barındıran kentlerde, insan onuruna yaraşır bir yaşam standardını ve güvenliğini sağlayabilmek için çevre krizi, küresel ısınma, iklim değişikliği ve doğal afetler temelli her türlü şok, afet, risk ve tehlikelere karşı kentsel sistemlerin işlevselliğinin ve sürekliliğinin sağlanması önemli hale gelmiştir. Kentsel dirençlilik, bir şok yaşanmadan önce muhtemel oluşabilecek tehlike ve kayıpların minimum seviyede kalabilmesi için hazırlıklı olmayı, eğer bir şok yaşandıysa oluşabilecek olumsuzlukların hızlı şekilde telafi edilip, kentsel sistemlerin dönüştürülmesini içermektedir. Böylece iklim dostu dirençli kentsel sistemler geliştirmek günümüzün en önemli acil politika geliştirilmesi gereken alanlardan birisidir. Bu yeni kentsel yaklaşımın uygulanabilirliği için, iklim değişikliği, dirençlilik ve sürdürülebilirlik kavramlarının bütüncül değerlendirilmesi önemlidir. Bu değerlendirme, iklim dostu dirençli kentlerle sürdürülebilir kentsel dönüşüm kavramlarının birbirini tamamladığı temelinde yapılmaktadır.

Amaç: Çalışmada kentlerin sürdürülebilir, iklim dostu ve yaşanabilir mekanlar haline getirilmesiyle ilgili bir tartışma yürütmek temel amaçtır. Bu çerçevede, çevre sorunlarına, özellikle de küresel ısınma, iklim değişikliği ve doğal afetler temelli sorunlara karşı kentsel dirençliliğin mevcut durumu ortaya konarak, sürdürülebilir kentsel dönüşüm politikalar ve iklim dostu dirençli kentler oluşturulabilmesi açısından değerlendirilmektedir.

Yöntem: Bu çalışmada nitel bir araştırmadır. Yazın taraması, ikincil veri analizi ve içerik çözümlemesi teknikleri kullanılmıştır. İklim değişikliği ve doğal afetlerin kentler üzerinde meydana getirdiği/getirebileceği etkiler, iklim dostu kentsel dirençlilik ve sürdürülebilir kentsel dönüşüm yaklaşımlarıyla ele alınarak ulusal ve uluslararası yazın taramasıyla ortaya konmuştur. İlgili kavramsal yaklaşımların birbirleriyle ilişkisinin ortaya konabilmesi için,

* Doktora Sonrası Araştırmacı, Süleyman Demirel Üniversitesi, İİBF, Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi, ahmetozaslan07@hotmail.com.

** Prof. Dr., Süleyman Demirel Üniversitesi, İİBF, Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi, huseyingul@sdu.edu.tr.

uygun raporlar araştırılmış, içerik ve ikincil veri analizi yapılmıştır. Araştırma ve analiz, “küresel ısınma, iklim değişikliği, afet riski, dirençlilik, dirençli kent, çevre dostu kent, sürdürülebilir çevre, sürdürülebilir kentsel dönüşüm” anahtar kelimeleri ilgili materyaller genelinde kullanılarak içerik analizi yapılmıştır.

Bulgular: Küresel ısınma, iklim değişikliği ve doğal afetlerle önemli sınavlar veren kentler geleceğe daha dirençli ve sürdürülebilir olarak hazırlanma zorunluluğuyla karşı karşıyadır. İklim değişikliğinin meydana getirdiği/getirebileceği olumsuz etkilerden kaçınma için azaltım ve uyum faaliyetleri, dirençlilik ve sürdürülebilirlik yaklaşımının bileşenleriyle (ekonomik, sosyal, çevresel) paralellik göstermektedir. İklim değişikliği ve doğal afetlere karşı dirençli kent, güçlü ve esnek bir planlama ve etkili kentsel politika ve yönetim ilkelerine ihtiyaç duymaktadır. Bu durum geleneksel kentsel planlama anlayışına yeni bir kapı aralamaktadır. Bu doğrultuda, iklim değişikliği ve doğal afetlerle mücadele için çağdaş kent planlamasında önemli bir yere sahip olan kentsel dönüşüm fikri, yaşam kalitesinin mekânsal, çevresel, sosyal ve ekonomik yönlerini iyileştirmeye/güçlendirmeye yönelik tedbirlerden oluşan birçok uygulama yöntemiyle iklim dostu dirençli kentlerin inşasında önemli bir yere sahip olmaktadır. İlgili kavramsal yaklaşımların birbirleriyle paralel bileşenler içermesi, dirençli, iklim dostu ve sürdürülebilir kentsel dönüşüm arasındaki ilişkinin ortak yönlerini çok boyutlu bakış açısıyla ele almayı mümkün kılmaktadır. İklim dostu dirençli kentlere geçiş için gerekli olan kentsel politika ve planlama eylemleri arasında kompaktlık, ağaçlandırma, erişilebilirlik, yenilenebilir enerji kullanımı, yaya merkezli kent merkezleri, geri kazanım, karma arazi kullanımı, enerji etkinliği, kentsel ısı adacığının azaltılması, sürdürülebilir ve iklim dostu kentsel dönüşüm, kentsel güvenlik ve katılım gibi uygulama, ilke ve hedeflerin öne çıktığı görülmüştür.

Orijinal Değer ve Sonuç: Kentsel dirençlilik değerlendirmesiyle kentsel mekanın dirençliliğinin, sürdürülebilir ve iklim dostu olma özelliklerinin daha güçlü kılınması amaçlanmaktadır. Bu kentsel dönüşüm olgusunun iklim dostu ve sürdürülebilir olarak gerçekleştirilebileceğine vurgu yapılmaktadır. Çalışma kapsamında, bu ilişkinin iklim dostu dirençli kent ve sürdürülebilir kentsel dönüşüm yaklaşımıyla uyumlaştırılabilmesi için politika önerileri sunulmuştur. Bunlar şöyle sıralanabilir:

- Kentsel dönüşüm uygulamalarında çok merkezli, karma kullanımlı, yaya dostu, güvenli ve yaşanabilir iklim dostu kent tasarımı,
- Kentsel dönüşüm projelerinde yenilenebilir enerji kaynaklarının kullanımı,

- Kentsel ısı adası etkisini azaltmak için doğayla uyumlu kentsel mekan ve konut geliştirme, açık alanlar, yağmur suyu depolama, sulama, sel yönetimi, atık yönetimi, mikro iklim düzenlemesi ve karbon yakalama gibi iklimle ilgili hizmetler,
- Çöküntü bölgelerin yenilenmesi, terk edilmiş kahverengi alanların iyileştirilmesi,
- Dezavantajlı gruplar için sosyal konut projelerinin geliştirilmesi,
- Biyolojik çeşitliliğin korunması için yeşil ve mavi kentsel alanlarda doğa temelli çözümler şeklinde sıralanabilir.

Anahtar Kelimeler: Küresel Isınma, İklim Değişikliği, İklim Dostu Kentler, Sürdürülebilirlik, Kentsel Dönüşüm

CLIMATE RESILIENT CITY AND SUSTAINABLE URBAN TRANSFORMATION

Ahmet ÖZASLAN*
Hüseyin GÜL**

ABSTRACT

Background: It has become very important to ensure the functionality and continuity of urban systems against all kinds of shocks, disasters, risks and dangers based on environmental crisis, global warming, climate change and natural disasters in order to ensure a standard of living and security worthy of human dignity in cities that contain the majority of the population in many countries in the world. Urban resilience includes being prepared to keep possible dangers and losses at a minimum level before a shock occurs, and if a shock occurs, quickly compensating for any losses or damages that may occur and transforming urban systems. Thus, developing climate resilient urban systems are today's one of the most important topics that requires urgent policy development. For the applicability of this new urban approach, it is important to holistically evaluate the concepts of climate change, resilience and sustainability. This evaluation is made on the basis that the concepts of climate resilient cities and sustainable urban transformation complement each other.

Purpose: The main purpose of the study is to conduct a discussion on making cities sustainable, climate resilient and livable places. In this context, the current status of urban resilience against environmental problems, especially problems based on global warming, climate change and natural disasters, is revealed, and sustainable urban transformation policies are evaluated in terms of creating climate resilient cities.

Method: This study is based on a qualitative research. Literature review, secondary data and content analysis techniques were used. The effects of climate change and natural disasters on cities have been discussed with climate resilience and sustainable urban transformation approaches and have been revealed by national and international literature review. In order to reveal the relationship between the relevant conceptual approaches,

* Post Doctoral Researcher, Süleyman Demirel University, Faculty of Economics and Administrative Sciences, Political Science and Public Administration, ahmetozaslan07@hotmail.com.

** Prof. Dr., Süleyman Demirel University, Faculty of Economics and Administrative Sciences, Political Science and Public Administration, huseyingul@sdu.edu.tr.

appropriate reports were searched and content and secondary data analysis were conducted. Research and analysis were carried out by using the keywords “global warming, climate change, disaster risk, resilience, resilient city, environmentally friendly city, sustainable environment, sustainable urban transformation” keywords throughout the relevant materials.

Results: Cities facing critical tests with global warming, climate change and natural disasters, need to prepare more resiliently and sustainably for the future. Mitigation and adaptation activities to avoid the negative effects caused by climate change are in parallel with the components of the resilience and sustainability approach (economic, social, environmental). A city that is resilient to climate change and natural disasters is in need of strong and flexible planning and effective urban policy and governance, opening a new door to the traditional urban planning approach. In this regard, the idea of urban transformation, which has an important place in contemporary urban planning to combat climate change and natural disasters, has a crucial place in the construction of climate resilient cities with many implementation methods consisting of measures to improve/strengthen the spatial, environmental, social and economic aspects of the quality of life. The fact that the relevant conceptual approaches contain parallel components makes it possible to address the common aspects of the relationship between resilient city and sustainable urban transformation from a multidimensional perspective. Urban policy and planning actions required for the transition to climate resilient cities include compactness, afforestation, accessibility, use of renewable energy, pedestrian-oriented city centers, recycling, mixed land use, energy efficiency, reducing the impact of urban heat islands. It has been observed that practices, principles and targets such as climate resilient and sustainable urban renewal, urban security and participation come to the fore.

Original Value and Evaluation: With the urban resilience assessment, it is aimed to strengthen the sustainable and climate resilient features of urban space. It is emphasized that this urban transformation phenomenon can be carried out in a climate resilient and sustainable manner. Within the scope of the study, policy recommendations are presented to harmonize this relationship with the climate resilient city and sustainable urban transformation approach. These are:

- Multi-centered, mixed-use, pedestrian friendly, safe and livable climate resilient city design in urban transformation applications,
- Use of renewable energy resources in urban transformation projects,
- Climate-related services such as urban space and housing development in harmony with nature, open spaces, rainwater storage,

- irrigation, flood management, waste management, microclimate regulation and carbon capture to reduce the urban heat island effect,
- Renewal of collapsed areas, improvement of abandoned brown areas,
 - Development of social housing projects for the disadvantaged groups,
 - Nature-based solutions in green and blue urban areas to protect biodiversity.

Keywords: Global Warming, Climate Change, Climate Resilient City, Sustainability, Urban Regeneration

İKLİM DEĞİŞİKLİĞİ VE ÇEVRE KRİZİNE KARŞI TÜRKİYE'DE OKYANUS OKURYAZARLIĞINI VE VATANDAŞ BİLİMİNİ GELİŞTİRME ÇALIŞMALARI

Elif ÖZGÜR*

ÖZET

Sağlıklı deniz ekosistemleri gezegenimizin temel taşıdır. Ne yazık ki, iklim değişikliğinin etkileriyle birlikte diğer çeşitli antropojenik aktivitelerle artan tehditler deniz yaşamını eşi görülmemiş bir şekilde risk altında bırakmaktadır. Aşırı avlanma, kayıt dışı ve yasadışı balıkçılık, iklim değişikliği, istilacı yabancı türler, kirlilik, nesli tükenmekte olan türlerin avcılığı ve diğer birçok antropojenik etki denizlerimize zarar vermekte; gıda güvenliğini ve kıyı topluluklarını tehdit etmektedir. Son raporlar, başarılı deniz ve kıyı yönetimi için ilgili konuların multidisipliner ve bütünlük olarak ele alınmasının önemini vurgulamaktadır.

Artan sorunların çözümünde ihtiyaç duyulan iyi bir yönetim planı için bilimsel bilginin kapasitesini ve ulaşım hızını arttırmak; kolektif bir bilinç yaratarak toplumun her kesiminin bu kapsamda bilinçli olarak katkı koymasını sağlamak önemlidir. Türkiye'nin de üyesi olduğu Birleşmiş Milletler Örgütü, 2030 Sürdürülebilir Kalkınma Amaçları 14: "Sudaki Yaşam" amacı kapsamında da okyanus temelli kaynakların korunması ve sürdürülebilir kullanımının artırılması için siyasi eylemlerin yanı sıra "okyanus ve iklim okuryazarlığının" geliştirilmesinin gerekliliğinin altını çizilmektedir.

Son raporlar, başarılı deniz ve kıyı yönetimi için ilgili konuların multidisipliner ve bütünlük olarak ele alınmasının önemini vurgulamaktadır. Ancak, denizel ortam hakkında bilgi toplamanın zorlukları aşıkardır. Vatandaş bilimi (VB) veya halk temelli/tabanlı bilimdeki son gelişmeler, etkili toplumsal katılımın sağlanmasıyla denizlerle ilgili veri akışının çok hızla elde edilebildiğini, hatta bilimsel bilginin sağlanmasını yapabilecek duruma geldiğini göstermektedir. Okyanus okuryazarlığının geliştirilmesiyle artan vatandaş bilimi çabası, deniz ve okyanusların mevcut durumu hakkında kamu bilincini artırmanın yanı sıra denizlerimizi nasıl etkilediğimiz ve denizlerdeki değişimlerden nasıl etkilendiğimiz üzerine bilinç oluşturarak denizlerimizin sürdürülebilirliğini teşvikten, davranış ve eylemlere dönüştürmek için yaklaşımlar ve yöntemler oluşturmayı sağlar.

Toplumun deniz okuryazarlığının gelişimde bilim insanları ile halkın buluşma noktaları yaratmak, toplumun güvenilir bilimsel gözlemler yapabilmesini sağlayacak temel bilgiyi aktarabilmek ve bu konularda

* Dr., Türk Deniz Araştırmaları Vakfı, e80ozgur@yahoo.com.

toplumsal dayanışmayı arttırabilmek için Türk Deniz Araştırmaları Vakfı (TÜDAV) ve Uluslararası Okyanus Enstitüsü (IOI-International Ocean Institute) tarafından ortaklaşa olarak "Türkiye'de Denizel Ekosistemin Korunması ve Sürdürülebilirliği için Deniz Okuryazarlığı Kursu" düzenlenmektedir. 04 Nisan- 16 Mayıs 2022; 14 Kasım- 23 Aralık 2022; 10 Temmuz - 18 Ağustos 2023 ve 23 Ekim- 23 Kasım 2023 tarihleri arasında çevrimiçi olarak bugüne kadar dört kez tamamlanan kursların her birinde 40 kişinin katılımı onaylanmıştır. Kursiyerlerin seçiminde cinsiyet ve bölgesel eşitlik gözetilerek, farklı iş alanları ve kurum temsilcilerinin katılımı önemsendi ve bir önceki kurslarımıza başvuran kişilere öncelik verildi. Katılımcıların üniversite mezunları, son sınıf öğrencileri, yerel yönetimlerde, bakanlıklar ve bağlı dairelerde görev yapan yetkililer, politika yapıcılar, eğitimciler ve medya temsilcilerinden oluştuğu kursta, farklı uzmanlar deniz ekosisteminin korunması ve sürdürülebilirlik alanında yeni ve ortaya çıkan konuları, sunumlar, tartışmalar, okumalar, videolar ve diğer etkileşim araçlarından yararlanarak kursiyerlerle paylaşmaktadır. Ücretsiz olarak gerçekleştirilen kurs sonunda oturumların %80'ine katılan kursiyerler sertifika almaya hak kazanmaktadır. Kurs sonunda her kursiyer vatandaş bilimi yoluyla deniz bilimlerine katkı verebileceği bir iletişim ağının parçası haline gelmekte, günlük hayatında denizle olan ilişkisini sürekli kılmaktadır.

Türk Deniz Araştırmaları Vakfı'nın proje ortağı olduğu "SHORE: EmpOweR Students as the agents of cHangE" "HORIZON-MISS-2022-OCEAN-01-08" çağrısı kapsamında yürütülecek olan 3 yıllık AB projesi, Yıldız Teknik Üniversitesi liderliğinde, 14 ortaklı konsorsiyumu ile beş farklı bölgeyi (Baltık, Karadeniz, Akdeniz, Tuna ve Ren Nehri Bölgesi) kapsamaktadır. Her bölgede eğitimcilere ve okullara "Mavi Müfredat" hakkında bilgi edinmeleri, projelerini geliştirmeleri, uygulamaları ve eğitim stratejileri oluşturmaları için rehberlik sağlanacaktır. Proje ile toplumda okyanus okuryazarlığını arttırmak için öğrencileri, öğretmenleri ve okulları harekete geçirecek faaliyetler gerçekleştirilmesi hedeflenmiştir. Bu kapsamda ülkemizde mevcutta 30 tane olan "Mavi Okul"ların sayısının artması hedeflenmektedir. "Avrupa Mavi Okulları" okyanus bilimlerini sınıflara taşımayı hedeflemektedir. "Mavi Okul" olma yolculuğunda okullarımız okyanuslarımız için farkındalık ve sorumluluk duygusu yaratarak öğrencileri daha aktif ve sorumlu vatandaşlar olmaya teşvik etmektedir. Program, okulları Avrupa çapında ağlar kurarak okyanusla olan bağlarını güçlendirmeye davet etmektedir. Avrupa Mavi Okullar Ağı, Avrupa Komisyonu'nun bir girişimi olup, DG MARE tarafından desteklenmektedir ve EU4Ocean Koalisyonu ortakları tarafından geliştirilmiştir. SHORE, bu süreçte okullara sadece hibe sağlamakla kalmayacak, aynı zamanda eğitimcilerin sürdürülebilir ve mavi eğitim konusunda bilgilerini ve mesleki gelişimlerini arttırmaları için materyal ve

eğitim sağlayacaktır. Ayrıca, sergiler, çalıştaylar, eğitimler, seminerler vb. gibi çeşitli etkinlikler, yalnızca ilk ve ortaokullar için değil, aynı zamanda toplumun farkındalığını artırmak için farklı paydaşlarla gerekleştirilecektir.

Anahtar Kelimeler: Okyanus Okuryazarlığı, Vatandaş Bilimi, Birleşmiş Milletler Okyanus Bilimleri On Yılı, Mavi Okul, Denizel Biyoeşitlilik

DEVELOPING OCEAN LITERACY AND CITIZEN SCIENCE IN TÜRKİYE AGAINST CLIMATE CHANGE AND ENVIRONMENTAL CRISIS

Elif ÖZGÜR*

ABSTRACT

The healthy marine ecosystems are the cornerstone of our planet. Unfortunately, they are threatened by a growing list of stressors with climate change and various other anthropogenic activities. Already, marine environments are under pressure by overfishing, illegal, unreported and unregulated fishing (IUU), invasive alien species, pollution, etc. These stressors demonstrate an urgent and escalating global need for an improved understanding of the ocean and sustainable management of the marine environment.

Understanding how to reduce and manage threats is one of the most important steps needed to protect marine wildlife. Increasing knowledge and awareness concerning ocean environments are at the heart of marine and coastal management and implementing the marine-related Sustainable Development Goal 14 “Conserve and sustainably use the oceans, seas and marine resources for sustainable development”. These reasons also show the necessity of becoming “ocean and climate literate” of course in addition to political action.

Recent reports highlight the importance of multidisciplinary and integrated consideration of relevant issues for successful marine and coastal management. However, the difficulties of collecting data on the marine environment are obvious. Given the vast scale of the ocean and the obvious limitations in terms of the number of scientists active in marine research, there is enormous potential to harness the enthusiasm of interested citizens to contribute to the collection and analysis of data and the delivery of knowledge and information. Marine Citizen Science has the potential to not only influence the environmental impacts of society through behavioral education and knowledge but also to empower citizens to engage constructively in the development and implementation of truly fit-for-purpose and evidence-based maritime policy through increasing ocean literacy.

Turkish Marine Research Foundation (TUDAV)'s education efforts support increasing community resilience and also developing citizen science through

* Dr., Turkish Marine Research Foundation, e80ozgur@yahoo.com.

multiple programs for 26 years. The development of Marine Citizen Science and increasing the extent of its usage cannot be achieved by one level of stakeholder alone; thus, TUDAV creates meeting points for stakeholders in science, policy and civil society at all geographical scales, from local to international and transfer basic information to the society for them to make reliable scientific observations, and to increase social solidarity on these issues. TUDAV has attached great importance to social responsibility and awareness-raising activities in every project it has carried out to date, as well as scientific outputs. Among more than seventy publications published by TUDAV, there are books specifically on the effects of climate change on our seas and also there are up-to-date scientific data on specific effects, including the alien species in regional books for Turkish Seas. For the same purposes, the online “Ocean Governance Course” for the “Conservation and Sustainability of the Marine Environment in Turkish Seas” is organizing jointly by Turkish Marine Research Foundation (TUDAV) and International Ocean Institute (IOI) to upgrade the Ocean Literacy, which was completed four times in two years (between the dates of 04th April – 16th May 2022; 14th November – 23th December 2022; 10th July – 18th August 2023 and 23rd October – 23rd November 2023). 40 applicants were confirmed for their participation in each of these courses taking into consideration of gender equality in advance of women; geographic distribution; and inclusion of representatives of different business sectors and institutions and priority was also given to people who applied to our previous courses. The sessions were realized by various experts using interactive tools such as presentations, discussions, readings, videos, etc. to explore new and emerging issues in marine conservation and sustainability. Participants who attended 80% of the sessions were entitled to receive the certificate. At the end of the course, each trainee becomes a part of a communication network in which they can contribute to marine sciences through citizen science and maintains their relationship with the sea in their daily life.

Turkish Marine Research Foundation is also a project partner of a newly launched project, SHORE: “EmpOweR Students as the agents of cHangE” supported by the HORIZON-MISS-2022-OCEAN-01 (Actions for the implementation of the Mission Restore our ocean and waters by 2030) Call that will be focusing on engaging & mobilizing students, teachers, and schools for implementing the Mission Ocean objectives in the pursuit of increasing ocean literacy with the help of activities & cooperation projects. SHORE will last 36 months under the leadership of Yıldız Technical University and cover five different regional areas (Baltic, Black, Mediterranean Sea, Danube & Rhine River Area) with its 14-partner consortium. Formation of the Country Hub system, which will offer guidance for the educators and schools in their

regional area, to learn about Blue Curricula, develop and implement their projects and ensure open schooling inclusion in the education strategy. SHORE will not only provide grants for schools during the process, but it will also provide materials and training for educators to increase their knowledge and professional development about sustainable and blue education. In this context, it is aimed to increase the number of "Blue Schools", which currently is 30 in Türkiye. "European Blue Schools" aim to bring ocean into the classrooms. On the journey to becoming a European Blue School, teachers and pupils improve their understanding of the ocean and develop a sense of responsibility towards our shared planet. Creating awareness and a feeling of responsibility for our ocean (so-called Ocean Literacy) encourages students to become more active and responsible global citizens. The program challenges schools to *Find the Blue* and explore their connections to the ocean while creating networks all across Europe. The Network of European Blue Schools is an initiative of the European Commission, supported by DG MARE and was developed by the EU4Ocean Coalition partners. In this process, SHORE will not only provide grants to schools, but also provide materials and training for educators and also, various community activities such as exhibitions, workshops, training, seminars, and meetNtalks will be provided by Country Hubs, within their regional area, not to only include and engage primary and secondary schools, but also to increase the awareness of the society.

Keywords: Ocean Literacy, Citizen Science, UN Ocean Decade, Blue Schools, Marine Biodiversity

ANTROPOSEN'DE KENTLEŞME VE İKLİM DEĞİŞİKLİĞİNE ANTALYA KENT BÜTÜNÜNDEN BİR BAKIŞ

Erkan POLAT*

ÖZET

Arka Plan: Antroposen (Çağı), insanların/kentlerin kıtasal toprak üzerindeki artma etkisi ile değil, gezegenin yüzeyi, atmosferi, okyanusları ve besinsel döngü sistemlerini insanın/kentin değiştirmeye başladığı/hâkimiyeti altına aldığı bir zamansal kesit olarak nitelendirilebilir. Aşırı kentleşme eğilimiyle beraber kentlerin ve insanın etkisinin Antroposen'i başlatan itici güç olması birbirine paralel ilerlemektedir. Artış eğilimlerinin etkisiyle küresel sorunlar ortaya çıkmaya başlamış, iklim değişikliği, altıncı kitlesel yok oluş, biyolojik imha, afetler gibi geri dönülmez felaket senaryoları gündeme taşınmıştır. Afetlerin çeşitliliğinin, sıklığının ve yoğunluğunun artması kentlerin ve insanın farklı tehlikelere maruz kalmasını ve kırılganlığını arttırmakta, felaketleri tetiklemekte ya da daha da kötüleştirebilmektedir.

Amaç: Bu nedenle bu çalışma "Antroposen felaketleri içerisinde barındırır ve kentler bunda ana rol oynar" varsayımını dayanak almıştır. Bu çerçevede, öncelikle Antroposen'in ve kentlerin iklim değişikliği sürecindeki rolü tespit edilecektir; ardından afetlerin tarihsel süreci ele alınacaktır.

Yöntem: Antalya kent bütünü özelinden yola çıkarak bir mevcut durum analizi yapılarak yakın gelecekte neler olabileceği üzerine tartışılacak ve Antroposen'de kentlerin ve Antalya'nın nasıl direnç göstermesi, planlanması ve yönetilmesi gibi stratejik soru(n)lar üzerine bazı çözümler getirilecektir.

Bulgular: Dünyanın iklimi tüm insanlık tarihi boyunca değişti. Bunun gibi sözleri giderek daha fazla duyuyoruz: İklim değişiyor... Ama bu gerçekte ne demek? İklim, belirli bir bölgedeki normal hava durumu olarak tanımlanır. Örneğin, Amazon'da sıcaklıklar her zaman yüksektir ve neredeyse her gün yağmur yağar, Antarktika'daki sıcaklıklar ise her zaman dondurucudur ve neredeyse hiç yağmur yağmaz. Belirli bir bölgedeki normal sıcaklık ve yağış miktarı değiştiğinde, bu iklim değişikliğidir. Sadece son 650.000 yılda, yaklaşık 11.700 yıl önce son buzul çağının aniden sona ermesiyle, modern

* Prof. Dr., Süleyman Demirel Üniversitesi, Mimarlık Fakültesi, Şehir ve Bölge Planlama Bölümü, erkanp555@yahoo.com.

iklim çağının ve insan uygarlığının başlangıcını işaret eden yedi buzul ilerleme ve geri çekilme döngüsü yaşandı. İklimdeki değişiklikler yeni bir şey de değil üstelik. Geçmişte, volkanik patlamalar ve El Nino gibi doğal faktörler, sıcaklık ve yağışta dalgalanmalara neden oldu. Yeni olan, insanların iklim değişikliği üzerindeki etkisidir. Arabalarımızı sürekli kullanıyoruz, dışarıya soğuk olduğunda evlerimizi ısıtıyoruz ya da sıcak olduğunda klima çalıştırıyor ve yemek pişirmek ve bulaşık yıkamak için enerji kullanıyoruz. Bu günlük faaliyetler metan ve karbon gibi sera gazlarının emisyonuna neden oluyor. Bu gazlar, dünyanın yaydığı ısının kaçmasını engelleyerek küresel ısınmaya neden oluyor.

Özgün Değer: Çalışma hem kombine afetler ve iklim değişikliği hem de Antroposen üzerinden Antalya'nın yakın geleceğine dair öngörülerde bulunduğu için bu kapsamda özgündür ve bu konudaki nadir çalışmalardan biridir.

Sonuçlar: Meteoroloji Genel Müdürlüğü (MGM) tarafından yapılan meteorolojik karakterli afetlerde 2015-2023 yıllarında meydana gelen olaylar şiddetli yağış ve seldir. MGM'ye göre Antalya afetlerden etkilenecek en önde gelen kıyı kentleri arasındadır. Antalya deprem, sel, fırtına ve şiddetli yağış risklerinde önemli/hassas bir kıyı kenti olarak ön plana çıkmaktadır. Antalya'nın güney-batı kısmı 1. derece deprem riski taşımaktadır. 2050 yılında özellikle kıyı kentlerinde dolu, fırtına, hortum ve sel afetlerinin yoğun yaşanacağı tahmin edilmektedir. Deniz seviyesi yükselmesi Manavgat, Serik, Aksu, Konyaaltı, Kumluca, Finike ve Kaş kentlerini etkileyecektir. Antalya iklimi, topografyası, yağışı, su kaynakları nedeniyle kaliteli meyve ve sebze üretimine uygundur. Fakat gelecekte Antalya'da yağışın azalacağı ve sıcaklıkların artacağı tahmin ediliyor. Bu değişikliklerin ilin su kaynaklarını olumsuz yönde etkilemesi doğaldır. Yapılan su potansiyeli tahminlerine göre Antalya ilinin de dâhil olduğu havzada 21. yüzyılda ciddi düşüşler olması bekleniyor. Antalya'da tarımın, bu değişikliklerden olumsuz etkileneceği düşünülmektedir. Antalya'yı küresel boyutta bir turizm merkezi haline getiren en önemli faktör, Antalya'da hâkim olan tipik Akdeniz iklimidir. İklim değişikliği tahminlerine göre sıcak sezon daha uzun süreceği için, Antalya büyük olasılıkla gelecekte de çok turist çekmeye devam edecek. Ancak Antalya'da turist sayısındaki artış, iklim değişikliği nedeniyle ciddi oranda azalacak su kaynaklarının üzerine daha da büyük bir yük bindirecektir.

Anahtar Kelimeler: Antroposen, Kentleşme, İklim Değişikliği, Antalya

A VIEW OF URBANIZATION AND CLIMATE CHANGE IN THE ANTHROPOCENE FROM THE ANTALYA CITY WHOLE

Erkan POLAT*

ABSTRACT

Background: The Anthropocene (Era) can be described not as the increasing impact of humans/cities on the continental soil, but as a temporal section in which humans/cities begin to change/dominate the planet's surface, atmosphere, oceans and nutrient cycle systems. The trend of extreme urbanization and the impact of cities and humans being the driving force that initiated the Anthropocene are progressing parallel to each other. With the impact of increasing trends, global problems have begun to emerge, and irreversible disaster scenarios such as climate change, the sixth mass extinction, biological destruction and disasters have been brought to the agenda. Increasing the diversity, frequency and intensity of disasters increases the exposure and vulnerability of cities and people to different dangers, triggering disasters or worsening them.

Purpose: For this reason, this study is based on the assumption that "The Anthropocene includes disasters and cities play a main role in this." In this context, first of all, the role of the Anthropocene and cities in the climate change process will be determined; Then, the historical process of disasters will be discussed.

Method: Based on the Antalya city as a whole, a current situation analysis will be made and what may happen in the near future will be discussed, and some analyzes will be made on the strategic problem(n) such as how cities and Antalya will resist, plan and manage in the Anthropocene.

Results: The Earth's climate has changed throughout human history. More and more we hear words like these: The climate is changing... But what does this really mean? Climate is defined as the normal weather pattern in a particular region. For example, temperatures in the Amazon are always high and it rains almost every day, while temperatures in Antarctica are always freezing and it almost never rains. When the normal temperature and rainfall in a particular region changes, this is climate change. In the last 650,000 years

* Prof. Dr., Süleyman Demirel University, Faculty of Architecture, Department of City and Regional Planning, erkanp555@yahoo.com.

alone, there have been seven cycles of glacial advance and retreat, with the abrupt end of the last ice age approximately 11,700 years ago marking the beginning of the modern climate era and human civilization. Moreover, changes in climate are nothing new. In the past, natural factors such as volcanic eruptions and El Niño caused fluctuations in temperature and precipitation. What is new is the impact of humans on climate change. We drive our cars all the time, heat our homes when it's cold outside or run air conditioners when it's hot, and use energy to cook and wash dishes. These daily activities cause emissions of greenhouse gases such as methane and carbon. These gases cause global warming by preventing the heat emitted by the world from escaping.

Original Value: The study is original in this context and is one of the rare studies on this subject, as it makes predictions about the near future of Antalya through both combined disasters and climate change and the Anthropocene.

Evaluation: In the meteorological disasters made by the General Directorate of Meteorology (MGM), the events that occurred between 2015 and 2023 are heavy rainfall and floods. According to MGM, Antalya is among the leading coastal cities that will be affected by disasters. Antalya stands out as an important/sensitive coastal city in terms of earthquake, flood, storm and heavy rainfall risks. The south-western part of Antalya carries a 1st degree earthquake risk. It is estimated that hail, storms, tornadoes and floods will be intense in 2050, especially in coastal cities. Sea level rise will affect the cities of Manavgat, Serik, Aksu, Konyaalti, Kumluca, Finike and Kaş. Antalya is suitable for the production of quality fruits and vegetables due to its climate, topography, rainfall and water resources. However, it is estimated that rainfall will decrease and temperatures will increase in Antalya in the future. It is natural that these changes will negatively affect the province's water resources. According to water potential estimates, serious decreases are expected in the basin, which includes Antalya province, in the 21st century. It is thought that agriculture in Antalya will be negatively affected by these changes. The most important factor that makes Antalya a global tourism center is the typical Mediterranean climate that prevails in Antalya. Since the hot season will last longer according to climate change predictions, Antalya will most likely continue to attract many tourists in the future. However, the increase in the number of tourists in Antalya will place an even greater burden on water resources, which will decrease significantly due to climate change.

Keywords: Anthropocene, Urbanization, Climate Change, Antalya

İKLİM DEĞİŞİKLİĞİNİN NEDEN OLDUĞU GÖÇÜN YÖNETİLMESİ

Said Abdulrasul SADAT*

Hakan CANDAN**

ÖZET

Arka Plan: Küresel ısınmanın neden olduğu iklim değişikliği, ekolojik dengenin değişmesine yol açmaktadır. Antropojenik nedenler ve küresel ısınma, başta kuraklık olmak üzere birçok sorunu da beraberinde getirmektedir. Doğal afetlerin artışı, kuraklık nedeniyle tarımsal üretimin azalması ve deniz seviyesinin yükselmesi gibi sorunlar insanların yaşam alanlarını tehdit etmektedir. Küresel ısınmanın neden olduğu bu sorunlar insanları bulunduğu bölgelerden farklı ülkelere göç etmeye zorlamaktadır. İklim değişikliği nedeniyle tarım üretiminin azalması ve küresel ısınma bölgesel sorun olmakla kalmayıp tüm dünyayı tehdit eden ortak bir problem haline gelmiştir. Bu problemlerin giderilmesi için özellikle gelişmiş ülkeler başta olmak üzere birçok ülke ve uluslararası kuruluşlar konuyla ilgili önemli adımlar atmışlar ancak pek başarılı olamamışlardır.

İklim değişikliği uluslararası bir problem olsa da ekolojik tahribattan en çok etkilenen toplumlar genellikle az gelişmiş ülkelerdir. Bu bölgelerde gerekli önlemlerin alınmaması iklimsel göçün baş göstermesine neden olmaktadır. Her geçen gün daha da şiddetlenen göç akını gelişmiş ülkelerde etkisini hissettirmeye başlamıştır. Dolayısıyla yoğun göç akınına maruz kalan ülkeler istikrarsızlık, zayıf yönetim, şiddet, eşitsizlik ve sosyal güvenlik sorunlarıyla baş etmek zorunda kalmaktadır. Bu bağlamda uluslararası kuruluşların ve gelişmiş ülkelerin iklimsel değişikliğin yol açtığı göç problemlerine karşı politik adımlar atması, göç sorununu minimuma indirmek için insanların yaşadığı bölgelerde küresel sorunların çözümüne yönelik projeler geliştirmesi, hali hazırda var olan göç sorununa ve ilerleyen zaman zarfında meydana gelebilecek göç krizini göz önünde bulundurarak göç yönetimi konusunda gerekli birikime sahip olmaları oldukça önem arz etmektedir.

Amaç: Bu çalışmanın temel amacı, iklim değişikliğinin yol açtığı problemleri ve bu çerçevede meydana gelen göçün yönetilmesi konusunda atılabilecek adımların teorik anlamda ortaya konulmasıdır.

* Doktora Öğr., Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Siyaset Bilimi ve Uluslararası İlişkiler ABD, resulsadat2@gmail.com.

** Prof. Dr., Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi, İİBF, Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü, hakancandan@kmu.edu.tr.

Yöntem: Literatür taraması yöntemiyle elde edilen veriler doğrultusunda göçmenlerin iltica ettikleri ülkelerde ne tür sorunlara yol açabileceği analiz edilmektedir.

Bulgular: İklim değişikliğinin yol açtığı göç sorununun küresel bir sorun haline geldiği çalışmanın temel bulgusudur. Gerek merkez ülke açısından gerekse hedef ülkeler açısından bu sorun ciddi boyutlara ulaşmıştır. Bir yanda iklim değişikliğinin olumsuz etkilerini fazlasıyla yaşayan ülkelerdeki insanlar, daha iyi yaşam koşulları umuduyla buldukları yerleri terk ederek yurt içi ve yurt dışına yönelmektedirler. Öte yandan iklim değişikliğinin olumsuz etkilerinden doğrudan çok fazla etkilenmeyen ülkeler ise hedef ülke olarak söz konusu göç akımından sosyal, ekonomik ve kültürel açıdan fazlasıyla olumsuz etkilenmektedirler.

Özgün Değer: Çalışma iklim değişikliği kaynaklı göç hareketleri özelinde son yıllarda giderek belirginleşen küresel boyutlardaki sorunsala ilişkin bir araştırma olması nedeniyle literatüre katkı sağlamayı ummaktadır.

Sonuçlar: Çalışmada ulaşılan en temel sonuç, iklim değişikliği sorununun da önemli bir göç nedeni olmasıdır. Dolayısıyla küresel göç konusundaki diğer etkenlerden farklı olarak iklim değişikliği kaynaklı göç konusuna özel çözüm ve politikaların oluşturulması gerekmektedir. Aksi halde beklenen çözüme ulaşılması ya yetersiz düzeyde kalacak ya da tamamen çözümsüz kalan bir sorun olarak kalmaya devam edecektir.

Anahtar Kelimeler: İklim Değişikliği, Göç, Göç Yönetimi

MANAGING MIGRATION CAUSED BY CLIMATE CHANGE

Said Abdulrasul SADAT*

Hakan CANDAN**

ABSTRACT

Background: Climate change caused by global warming leads to a change in ecological balance. Anthropogenic causes and global warming bring with them many problems, especially drought. Problems such as the increase in natural disasters, decrease in agricultural production due to drought and rise in sea level threaten people's living spaces. These problems caused by global warming force people to migrate from their current regions to different countries. The decrease in agricultural production due to climate change and global warming have not only become a regional problem but also a common problem that threatens the whole world. In order to solve these problems, many countries and international organizations, especially developed countries, have taken important steps on the subject, but they have not been very successful.

Although climate change is an international problem, the societies most affected by ecological destruction are generally underdeveloped countries. Failure to take necessary precautions in these regions causes climatic migration to occur. The influx of immigration, which is getting more intense day by day, has started to make its impact felt in developed countries. Therefore, countries exposed to intense immigration influx have to deal with instability, weak governance, violence, inequality and social security problems. In this context, international organizations and developed countries should take political steps against the migration problems caused by climate change, develop projects aimed at solving global problems in the regions where people live in order to minimize the migration problem, taking into account the existing migration problem and the migration crisis that may occur in the future.

Purpose: The main purpose of this study is to theoretically reveal the problems caused by climate change and the steps that can be taken to manage migration within this framework.

* PhD Cand., Karamanoğlu Mehmetbey University, Social Science Institute, Department of Political Science and International Relations, resulsedat2@gmail.com.

** Prof. Dr., Karamanoğlu Mehmetbey University, Faculty of Economics and Administrative Sciences,, Department of Political Science and International Relations, rhakancandan@kmu.edu.tr.

Method: In line with the data obtained through literature review, it is analyzed what kind of problems immigrants may cause in the countries where they seek asylum.

Original Value: The study hopes to contribute to the literature as it is a research on a global problem that has become increasingly evident in recent years, specifically migration movements caused by climate change.

Results: The main conclusion reached in the study is that the problem of climate change is also an important reason for migration. Therefore, unlike other factors on global migration, special solutions and policies need to be created for the issue of migration caused by climate change. Otherwise, achieving the expected solution will either remain inadequate or remain a completely unsolved problem.

Key Words: Climate Change, Migration, Migration Management

AFETLER, YIKIMLAR, YERİNDEN EDİLMELER? İKLİM DEĞİŞİKLİĞİ İLE İNSAN HAREKETLİLİĞİ ARASINDAKİ KARMAŞIK BAĞLANTILAR

Benjamin SCHRAVEN*

ÖZET

Sürekli yeni sıcaklık rekorları ve ciddi doğal afetler karşısında, iklim değişikliğinin etkileri artık sadece geleceğin soyut vizyonları olarak görünmüyor. Küresel ısınmanın tetiklediği korkular, özellikle Almanya ve Avrupa'da, zorla yerinden edilme ve göç konusuna da güçlü bir şekilde odaklanmış durumda. Küresel iklim değişikliğinin özellikle Güney'de milyonlarca insanı yakında evlerinden edebileceği ve bu insanların "iklim mültecileri" olarak Avrupa'ya doğru yola çıkacağı korkusu son yıllarda sayısız medya haberine yansdı. Politikacılar, medya ve diğerleri "iklim mültecisi" terimini ve buna bağlı tehdit ve gelecek senaryosunu kısmen benimsemişlerdir. Bununla birlikte, iklim değişikliği ve insan hareketliliği arasındaki bağlantılara ilişkin bilimsel tartışmalar son 15 yılda önemli ölçüde yoğunlaşmış ve "iklim göçü" üzerine çok sayıda araştırma projesi başlatılmıştır. İklim değişikliği ve göç arasındaki bağlantının farklı bir bakış açısı gerektirdiği konusunda geniş bir fikir birliği ortaya çıkmıştır: Örneğin, milyonlarca "iklim mültecisi" nin yakında Avrupa'ya geleceği beklentisi, ampirik olarak gözlemlenebilir temellerden ziyade alarmist beklentiler meselesidir. İklim değişikliği bağlamında, farklı yerinden edilme ve göç biçimlerini içeren bir şemsiye terim olan insan hareketliliği, ağırlıklı olarak iç hareketlilik veya komşu ülkeler arasında gerçekleşmektedir. Günümüzde ekolojik değişimin olumsuz etkilerine karşı son derece kırılgan olan bölge ve ülkelerde bile insan hareketliliği genellikle sosyal, siyasi, ekonomik ve ekolojik/iklimle ilgili faktörlerin karmaşık ve iç içe geçmiş bağlantıları tarafından yönlendirilmektedir. Ayrıca göç, belirli koşullar altında iklim değişikliğine karşı bir uyum stratejisi olarak da görülebilir. Bu arada, ağırlıklı olarak bölgesel ve ulusal düzeylerde olmak üzere, iklim değişikliği bağlamında insan hareketliliğinin belirli yönlerini ele alan çok merkezli bir aktörler manzarası ortaya çıkmıştır. Bu manzara, bir tarafta göç, zorla yerinden edilme, iklim, çevre, insan hakları veya kalkınma politikası, iklim, çevre, insan hakları veya kalkınma politikası gibi çeşitli (siyasi) alanlardan aktörlerden, diğer taraftan da Uluslararası Göç Örgütü (IOM), Afet Yerinden Olma Platformu (PDD) gibi forumlar, Avrupa Birliği veya Doğu Afrika Hükümetlerarası

* Dr., IDOS, Almanya Kalkınma ve Sürdürülebilirlik Enstitüsü, Bonn, benj.schraven@gmail.com.

Kalkınma Otoritesi (IGAD) gibi bölgesel kuruluşlar ve çeşitli sivil toplum kuruluşları gibi uluslararası kuruluşlardan aktörlerden oluşmaktadır.

Ancak bunların büyük bir kısmı hâlâ öncelikle siyasi diyalog süreçleri, "iklim göçünün zorlukları konusunda farkındalık yaratma" veya "iklim göçünün veri durumunu iyileştirme" etrafında dönüyor. Şu ana kadar göç araştırmalarının önemli bulguları uyumlu siyasi süreçler tarafından yeterince dikkate alınmıyor.

Anahtar Kelimeler: Doğal Afetler, İklim Değişikliği, Göç

DISASTERS, DESTRUCTION, DISPLACEMENT? THE COMPLEX INTERLINKAGES BETWEEN CLIMATE CHANGE AND HUMAN MOBILITY

Benjamin SCHRAVEN*

ABSTRACT

In the face of ever-new temperature records and serious natural disasters, the effects of climate change no longer appear to be just abstract visions of the future. The fears triggered by global warming, particularly in Germany and Europe, are also strongly focused on the issue of forced displacement and migration. The fear that climate change could rob millions of people - especially in the global South - of their homes soon and that these people will then set off for Europe as "climate refugees" is reflected in countless media reports in recent years. Politicians, the media, and others have partly adopted the term "climate refugee" and the associated threat and future scenario. However, the scientific debate on the connections between climate change and human mobility has intensified considerably over the last 15 years, and numerous research projects on "climate migration" have been launched. A broad consensus has emerged that the connection between climate change and migration requires a differentiated view: The expectation of millions of "climate refugees" soon to be arriving in Europe, for instance, is more a matter of alarmist expectations than empirically observable foundations. In the context of climate change, human mobility - which is an umbrella term comprising different forms of displacement and migration - is predominantly happening as internal mobility or between neighbouring countries. Even in regions and countries, which already today are highly vulnerable towards the adverse effects of ecological change, human mobility is usually driven by complex and highly interwoven interlinkages of social, political, economic and ecological/climate-related factors. Furthermore, migration can under certain circumstances be regarded as an adaptation strategy to climate change. Meanwhile, a polycentric landscape of actors has emerged, which is addressing certain aspects of human mobility in the context of climate change - predominantly at the regional and national levels. This landscape is made up of actors from various (political) areas such as migration, forced displacement, climate, environment, human rights or development policy, climate, environment, human rights or development policy, on the one hand from

* Dr., IDOS German Institute for Development and Sustainability, Bonn, benj.schraven@gmail.com.

international organizations such as the International Organization for Migration (IOM), forums such as the Platform on Disaster Displacement (PDD), regional organizations such as the European Union or the East African Intergovernmental Authority on Development (IGAD) and various civil society organizations. However, much of this still revolves primarily around political dialogue processes, creating awareness of the challenges of "climate migration" or "climate migration" or improving the data situation. So far, important findings of migration research are not sufficiently recognised by the accordant political processes.

Keywords: Natural Disasters, Climate Change, Migration

KURUMSAL SÜRDÜRÜLEBİLİRLİK VE KURULUŞLARIN İKLİM DEĞİŞİKLİĞİ ÜZERİNDEKİ ETKİSİ

B. Tülin SEÇEN*

ÖZET

Dikkatlerin çoğu iklim değişikliğinin çevre ve küresel sürdürülebilirlik üzerindeki zararlı etkilerine odaklanmışken, ekonominin en önemli bileşenlerinden biri olan ulusal ve kurumsal faaliyetlerin küresel ısınmayı nasıl etkilediğini değerlendirmek ve bu etkileri azaltmak için sektöre özgü çözümler üretmek için küresel düzeyde yeterli çalışma yapılmadığı bir gerçektir.

Ekonomik büyümeyi sağlama baskısı tüm bu endişelerin önüne geçmektedir. Dünya şu anda hastalıklar, doğal felaketler, su sorunu ve enerji krizi gibi iklim değişikliğiyle bağlantılı tehlikeleri azaltmayı amaçlayan bir dönüşümden geçiyor. Bunlar önümüzdeki on yıl içinde dünyanın karşı karşıya kalacağı en büyük tehditlerden bazıları. 21. yüzyılın en önemli dönüm noktalarından biri olan 2050 yılına kadar bu değişim olumlu bir yörüngeye oturtulmazsa hem insanlık hem de doğal dünya için ciddi bir tehlike söz konusu olacaktır. Gelecek nesillerin sağlıklı ve sürdürülebilir bir gezegende yaşaması için risklerin belirlenmesi ve yansımaların azaltılması için dikkatli bir planlamanın yanı sıra uygun adımların atılmasını sağlayacak yasal kurallara ve denetimlere ihtiyaç duyulacaktır.

Büyük sanayi devrimi ile başlayan kirletici faaliyetlerin etkisi ile giderek kirlenen dünyanın verdiği sinyaller ilk olarak 1972 yılında Birleşmiş Milletler Stockholm Konferansı'nda ele alınmış ve çevresel konulara önem verilmesi gerekliliği vurgulanmıştır. 2000 yılında Birleşmiş Milletler Bin Yıl Kalkınma Hedefleri'nde hem çevresel hem de sosyal hedefler ülke yönetimlerinin ve iş dünyasının gündemine girmiş ve nihayet 2015 yılında 2030 yılında tamamlanacak bir yol haritası olarak 17 amaç ve 169 hedeften oluşan Birleşmiş Milletler Sürdürülebilir Kalkınma Amaçları kabul edilmiş ve Paris anlaşması iklim değişikliğinin azaltılması, adaptasyonu ve finansmanı hakkında 2015 yılında imzalanarak 2016 yılında yürürlüğe girmiş, CDP Karbon Saydamlık Projesi başlatılmıştır. 2019 yılında yayınlanan AB Yeşil Mutabakatı ve 2020 Döngüsel Ekonomi Eylem Planı ile 2050 net sıfır emisyon hedefi sadece AB ülkelerini ve bu ülkelerde faaliyet gösteren işletmeleri değil, AB ile ticaret yapan

* CGE Sürdürülebilirlik Değerlendirme ve Yazılım Hizmetleri A.Ş. Yönetim Kurulu Başkanı, tulin.secen@gevaluation.com.

tüm ülkeleri ve firmaları da kapsar hale gelen bir eylem planına dönüşmüştür. Taksonomiler gerek standart ve mevzuat düzenlemeleri ile ve gerekse de sorumlu yatırım ilkeleri kapsamında yatırım piyasalarının ve finansal piyasaların da düzenlemeleri ile sadece Avrupa Birliği'nde değil Dünya genelinde uygulama esaslarına dönüştürülmektedir. Her ne kadar konulan hedeflerin gerisinde olunsa da ekonomi piyasaları ve kamusal otoritelerin düzenlemeleri ile iklim risklerinin olumsuz etkilerini azaltacak izleme, raporlama, denetim faaliyetleri ve cezai uygulamalar iş dünyası için önemli zorluklar oluşturacaktır.

İş dünyası için geçiş risklerinin yönetilmesi sürdürülebilir ekonomik kalkınma ve kurumsal sürdürülebilirlik açısından kritik görülmektedir.

2022 yılında Birleşmiş Milletler Sürdürülebilir Kalkınma Hedefleri doğrultusunda hazırlanan Sürdürülebilir Kalkınma Raporu'nda, Türkiye 70,4 endeks puanı ile 163 ülke arasında 71. sırada yer almaktadır. Türkiye'nin 2030 hedeflerine ulaşabilmesi için toplamda 17 adet Sürdürülebilir Kalkınma Amaçları'nın gündeme getirdiği *“Toplumsal Cinsiyet Eşitliği”*, *“İnsana Yakınsır İş Ve Ekonomik Büyüme”*, *Sanayi, Yenilikçilik Ve Altyapı”*, *“Eşitsizliklerin Azaltılması”*, *“İklim Eylemi”*, *“Sudaki Yaşam”*, *“Karasal Yaşam”*; *“Barış, Adalet Ve Güçlü Kurumlar”* başlıkları altında yer alan konulara odaklanması ve tahmini 12 trilyon dolarlık küresel iş fırsatından payını almak için çabalarını artırması gerektiği vurgulanmaktadır. Bununla birlikte, CGE Evaluation tarafından 150'den fazla Türk firmasını kapsayan kurumsal sürdürülebilirlik uyum analizi çalışmasında, şirketlerin çevresel, sosyal ve kurumsal yönetim uyum performansları sırasıyla %68, %76 ve %64'dür. Firmalar rekabet güçlerini sürdürülebilirlik için iklim risklerinin yönetilmesi, yenilikçi çevre teknolojileri ve uygulamaları, paydaş katılımı, tedarik zincirinin çevresel ve sosyal performansının yönetimi, risk yönetimi, fırsat ve cinsiyet eşitliği gibi konularda iyileştirme yapmak, şeffaf ve hesap verebilir bir yönetim yapısını geliştirmek için daha fazla çalışmak zorundalar.

AB 2023-2026 takviminde belirlenen hedeflere uyum konusunda öncelikli olarak çimento, demir-çelik, alüminyum, gübre, hidrojen ve elektrik üretimi yapan sektör firmaları için 1 Ekim 2023'de başlatılan pilot uygulama ile bu firmaların emisyon ticaret sistemi ve sürdürülebilirlik raporlaması kapsamında yükümlülükleri başlatılmış, 2026 yılına kadar tüm sektörlerle yaygınlaştırılması hedeflenmiştir.

Küresel ısınma üzerinde en büyük etkiye sahip olan sektörler, yüksek sera gazı emisyonlarına sahip olan, kömür, doğal gaz ve petrol gibi fosil yakıtlara büyük ölçüde bağımlı olan ve biyoçeşitliliği ve tarımsal verimliliği tehlikeye atan faaliyetlerde bulunan sektörler olup, öncelikli olarak *inşaat, demir-çelik, alüminyum, enerji, madencilik, çimento, gübre/tarımsal ilaç, tekstil, boya, elektrik, otomotiv ve yan sanayi* sektörleri ve bu sektörlerde faaliyet gösteren şirketler geçiş

risklerini en etkin şekilde yönetmekle ve uyumu sağlamakla sorumludur. İnşaat, demir-çelik, madencilik, gübre ve tarımsal ilaç, sektörlerinde ormansızlaştırma, toprak erozyonu ve biyoçeşitlilik riskleri ile öne çıkarken, bu sektörlerin tamamı karbon ayak izi ve kirlilik kontrolü konusunda sorumlu görülmektedir. Su kaynakları üzerinde baskının azaltılması ve su kirliliğinin önlenmesi açısından da aksiyon almaları gerekmektedir. Öte yandan yerel kültürel mirasın korunması ve yaşam kalitesinin sürdürülebilirliği, etik ve insan hakları gibi sosyal konularda da sorumlu üretim ve yönetim yaklaşımı ile aksiyon alınması gerekli görülmektedir.

Sektörlerin faaliyetlerinin ekolojik ve sosyal etkilerinin tanımlanması, aksiyon planlarının paydaş katılımı sağlanarak oluşturulması, risklerin ve fırsatların etkin yönetimi ile etkilerin azaltılması sürdürülebilirlik hedeflerine ulaşmasına katkı sağlayacaktır. Çevre dostu üretim süreçleri ve sorumlu üretim yaklaşımı, adil iş uygulamaları ve toplulukların katılımı ile hedeflere ulaşmak kolaylaşacaktır.

Kuruluşların sürdürülebilirlik performansının artırılmasına yönelik yatırımlarının finansmanına yönelik kaynak çeşitliliklerinin artırılması, sermaye piyasalarındaki düzenlemeler ve ulusal ve uluslararası fon ve teşvik mekanizmaları da önemli rol oynayacaktır. Finansal piyasa aktörlerinin ve teşvik sağlayan kuruluşların iş dünyasının bu yöndeki gelişimi açısından bilinçlendirme ve yönlendirici etkisi de giderek artacak ve uyumun sağlanmasına yönelik çabalar yaygınlaşacaktır.

Anahtar Kelimeler: Sürdürülebilirlik, Ekoloji, Küresel Isınma

CORPORATE SUSTAINABILITY AND THE IMPACT OF ORGANIZATIONS ON CLIMATE CHANGE

B. Tülin SEÇEN*

ABSTRACT

While most of the attention is focused on the harmful effects of climate change on the environment and global sustainability, it is a fact that not enough studies have been done at the global level to evaluate how national and corporate activities, one of the most important components of the economy, affect global warming and to produce sector-specific solutions to reduce these effects.

The pressure to achieve economic growth trumps all these concerns. The world is currently undergoing a transformation aimed at reducing the dangers associated with climate change, such as diseases, natural disasters, water shortages and energy crises. These are some of the biggest threats the world will face in the next decade. If this change is not put on a positive trajectory by 2050, one of the most important turning points of the twenty-first century, there will be a danger for both humanity and the natural world. For future generations to live on a healthy and sustainable planet, careful planning will be needed, as well as legal rules and controls to ensure appropriate steps are taken to identify risks and reduce repercussions.

The signals given by our world, which is becoming increasingly polluted with the effect of polluting activities that started with the Great Industrial Revolution, were first discussed at the United Nations Stockholm Conference in 1972 and the need to give importance to environmental issues was emphasized. In 2000, both environmental and social goals were included in the agenda of country governments and business world in the United Nations Millennium Development Goals, and finally in 2015, the United Nations Sustainable Development Goals, consisting of 17 goals and 169 targets, were adopted as a road map to be completed in 2030, and the Paris agreement was adopted to address climate change. The CDP Carbon Disclosure Project was signed in 2015 regarding reduction, adaptation and financing and entered into force in 2016. With the EU Green Deal and the 2020 Circular Economy Action Plan published in 2019, the 2050 net zero emission target has turned into an action plan that covers not only EU countries and businesses operating in these countries, but also all countries and companies trading with the EU. Taxonomies are transformed into principles of practice not only in the

* President, CGE Sustainability Assessment and Software Services Inc.
tulin.secen@gevaluation.com.

European Union but also around the world, both through standards and legislation, as well as through the regulations of investment markets and financial markets within the scope of responsible investment principles. Although we are behind the set targets, monitoring, reporting, auditing activities and penal practices that will reduce the negative effects of climate risks through the regulations of economic markets and public authorities will pose significant difficulties for the business world.

For the business world, managing transition risks is seen as critical for sustainable economic development and corporate sustainability.

In the Sustainable Development Report prepared in line with the United Nations Sustainable Development Goals in 2022, Türkiye ranks 71st among 163 countries with an index score of 70.4. For Türkiye to achieve its 2030 targets, a total of 17 Sustainable Development Goals brought to the agenda: *“Gender equality”, “decent work and economic growth”, “industry, innovation and infrastructure”, “reduction of inequalities”, “climate action”, “life underwater”, “life on land”*; it is emphasized that it should focus on issues under the headings of peace, justice and strong institutions and increase its efforts to get its share of the estimated 12 trillion dollars global business opportunity. However, in the corporate sustainability compliance analysis study by CGE Evaluation covering more than 150 Turkish companies, the environmental, social and corporate governance compliance performances of the companies are 68%, 76% and 64% respectively. In order to maintain their competitiveness, companies should work harder to make improvements in issues such as management of climate risks, innovative environmental technologies and applications, stakeholder participation, management of the environmental and social performance of the supply chain, risk management, opportunity and gender equality, and to develop a transparent and accountable governance structure. they have to.

In terms of compliance with the targets set in the EU 2023-2026 calendar, the pilot application was launched on October 1, 2023, primarily for sector companies producing cement, iron and steel, aluminum, fertilizer, hydrogen and electricity, and the obligations of these companies within the scope of the emission trading system and sustainability reporting were initiated. It is aimed to expand it to all sectors by 2026.

The sectors that have the greatest impact on global warming are those that have high greenhouse gas emissions, are heavily dependent on fossil fuels such as coal, natural gas and oil, and engage in activities that endanger biodiversity and agricultural productivity, primarily construction, iron and steel, The aluminum, energy, mining, cement, fertilizer/agrochemical, textile, paint, electricity, automotive and sub-industry sectors and companies operating in these sectors are responsible for managing transition risks most

effectively and ensuring compliance. While *construction, iron and steel, mining, fertilizer and pesticide sectors stand out with deforestation, soil erosion and biodiversity risks*, all of these sectors are considered responsible for carbon footprint and pollution control. They also need to take action to reduce the pressure on water resources and prevent water pollution. On the other hand, it is deemed necessary to take action with a responsible production and management approach on social issues such as the protection of local cultural heritage and sustainability of quality of life, ethics and human rights.

Defining the ecological and social impacts of the activities of the sectors, creating action plans with stakeholder participation, reducing the impacts through effective management of risks and opportunities will contribute to achieving sustainability goals. Achieving goals will be easier with environmentally friendly production processes a responsible production approach, fair business practices and community participation.

Increasing the diversity of sources for financing investments to increase the sustainability performance of organizations, regulations in capital markets, and national and international funding and incentive mechanisms will also play an important role. The awareness-raising and guiding influence of financial market actors and incentive-providing organizations in terms of the development of the business world in this direction will gradually increase and efforts to ensure harmony will become widespread.

Keywords: Sustainability, Ecology, Global Warming

YETİŞKİN BİREYLERİN İKLİM DEĞİŞİKLİĞİ ENDİŞESİ İLE MENTAL İYİ OLUŞ DÜZEYLERİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ

Adem SÜMEN*
Yelda KUBLAY**
Derya ADIBELİ***

ÖZET

Amaç: Bu çalışma; yetişkin bireylerde iklim değişikliği endişesi ile mental iyi oluş düzeyleri arasındaki ilişkinin belirlenmesi amacıyla yapılmıştır.

Yöntem: Araştırma kesitsel tipte olup Mayıs – Ekim 2022 tarihleri arasında bir İlçe Sağlık Müdürlüğüne bağlı kurumlara başvuran yetişkin bireylerle yürütülmüştür. Araştırmaya 18 yaş üstü olan, Türkçe okuma yazma bilen ve araştırmaya katılmayı kabul eden 513 yetişkin dahil edilmiştir. Araştırma verileri tanıtıcı bilgi formu, İklim Değişikliği Endişesi Ölçeği (İDEÖ) ve Warwick-Edinburgh Mental İyi Oluş Ölçeği (WEMİO-Ö) kullanılarak yüz yüze toplanmıştır. Verilerin değerlendirilmesinde SPSS 25.0 ve AMOS 21.0 programları kullanılmıştır. Verilerin analizinde tanımlayıcı istatistikler, bağımsız gruplar t testi, ANOVA ve yapısal eşitlik modeli kullanılmıştır. Tip 1 hata düzeyinin %5'in altında olduğu durumlar istatistiksel anlamlılık olarak değerlendirilmiştir. Araştırmanın yapılabilmesi için Akdeniz Üniversitesi Tıp Fakültesi Klinik Araştırmalar Etik Kurulu'ndan onay (Karar No: 20.04.2022/KA EK-280) ve kurumlardan izin alınmıştır.

Bulgular: Araştırmaya katılan yetişkinlerin %58.8'i erkek ve yaş ortalaması 37.74±11.84 olup iklim değişikliğinden etkilenen meslek gruplarından %30.8 ile en çok seracılık/çiftçilik yapmaktadır. Katılımcıların %60.8'i iklim değişikliğine bağlı olağanüstü olay yaşamış olup %36.8'i kendisi yaşadığını belirtmiştir. Çalışmaya katılanların en fazla yaşadığı ilk üç olay sırasıyla orman yangını (%40.6), deprem (%29.2) ve sel (%19.7)'dir. Katılımcıların iklim değişikliğine yönelik en fazla aldıkları bireysel önlemler ise %91.2 ile yerlere çöp atmama, %78.4 ile çevreye zarar veren insanları uyarma ve %74.5 ile kısa mesafelerde yürüme ya da bisiklet kullanma olmuştur.

* Öğr. Dr., Akdeniz Üniversitesi, Kumluca Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü, ademsumen@akdeniz.edu.tr

** Öğr. Gör. Akdeniz Üniversitesi, Kumluca Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü, yelda_kublay@hotmail.com

*** Prof. Dr., Antalya Bilim Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, derya.adibelli@antalya.edu.tr

Araştırmada yetişkinlerin İDEÖ puan ortalaması 33.92±10.27 ve WEMİO-Ö puan ortalaması 50.20±11.88 bulunmuştur. Katılımcıların İDEÖ toplam, kaygı ve çaresizlik alt boyutları ile WEMİO-Ö puan ortalaması arasında pozitif yönde bir ilişki bulunmuştur ($p<0.001$). Katılımcılardan iklim değişikliğine bağlı olağanüştü bir olayı yaşadığını belirten, bu olayları bir yakını yaşayan, medyadan takip edenlerin İDEÖ ve WEMİO-Ö; kendisi yaşayanların ise İDEÖ puan ortalamaları anlamlı olarak daha yüksek bulunmuştur ($p<0.05$). Katılımcılardan orman yangını ve sel felaketi yaşayanların İDEÖ ve WEMİO-Ö; hortum yaşayanların İDEÖ; deprem ve fırtına/kasırğa yaşayanların WEMİO-Ö puan ortalamaları daha yüksek saptanmuştur ($p<0.05$).

Orijinal Değer ve Sonuç: Küresel bir sorun olan iklim değişikliği her geçen gün daha fazla etkisini göstermektedir. Araştırmada katılımcıların çoğunluğunun iklim değişikliğine bağlı olağanüştü olaylara tanık olduğu ve üçte birinin de bu olayları kişisel olarak deneyimlediği görölmüştür. Bu tür olaylara maruz kalan bireylerin fiziksel sağlık, zihinsel sağlık ve sosyal ilişkileri olumsuz etkilenebilir. Ancak, bu etkiler sadece doğrudan etkilenenleri değil, iklim olayları hakkında medya yoluyla bilgi edinenler arasında da iklim değişikliği endişesi yaratmaktadır. Bu çalışmanın en önemli sonuçlarından birisi de iklim endişesine bağlı kaygı ve çaresizlik alt boyutları ile mental iyi oluş düzeyi arasında pozitif yönde bir ilişkinin bulunmasıdır. Bu da kaygı ve çaresizlik yaşayan bireylerin daha fazla bilgi edindiğini ve farkındalıklarını artırdığını göstermektedir. Bu nedenle, iklim değişikliğine karşı hazırlıklı olmanın, farkındalık yaratmanın ve önlemler almanın kişilerin mental sağlığını olumlu yönde etkilediği söylenebilir.

Sonuç olarak, birey ve toplum düzeyinde iklim değişikliği farkındalık çalışmalarının artırılması önemlidir. Bu alışma sonuçlarının, ilerleyen zamanlarda iklim değişikliğinin toplum ruh sağlığına etkisinin değerlendirilmesinde yol gösterici olacağı düşünölmektedir.

Anahtar Kelimeler: İklım Değişikliği, Ruh Sağlığı, Yetişkin

ASSESSMENT OF THE RELATIONSHIP BETWEEN CLIMATE CHANGE WORRY AND MENTAL WELL-BEING LEVELS IN ADULTS

Adem SÜMEN*
Yelda KUBLAY**
Derya ADIBELLI***

ABSTRACT

Objective: This study aims to determine the relationship between climate change worry and mental well-being levels in adults.

Methods: The research is cross-sectional and was conducted with adult individuals who applied to institutions affiliated with a District Health Directorate between May and October 2022. A total of 513 adults aged 18 and over, literate in Turkish, and willing to participate in the research were included. Research data were collected through face-to-face interviews using a demographic information form, the Climate Change Worry Scale (CCWS), and the Warwick-Edinburgh Mental Well-Being Scale (WEMWBS). SPSS 25.0 and AMOS 21.0 software programs were used for data analysis. Descriptive statistics, independent samples t-tests, ANOVA, and structural equation modeling were used for data analysis. Situations where the Type 1 error level was below 5% were considered statistically significant. Ethical approval was obtained from the Akdeniz University Faculty of Medicine Clinical Research Ethics Committee (Decision No: 20.04.2022/KAEEK-280), and permissions were obtained from the institutions to conduct the research.

Results: Of the participants in the study, 58.8% were male, with an average age of 37.74 ± 11.84 , and the most affected occupational group by climate change was greenhouse farming/farming, with 30.8%. A total of 60.8% of the participants had experienced extraordinary events related to climate change, and 36.8% reported experiencing them personally. The top three events most frequently experienced by the participants were forest fires (40.6%), earthquakes (29.2%), and floods (19.7%). The most common individual measures taken by the participants regarding climate change were not littering

* Lect. Dr., Akdeniz University, Kumluca Faculty of Health Sciences, Department of Nursing, ademsumen@akdeniz.edu.tr

** Lect. Akdeniz University, Kumluca Faculty of Health Sciences, Department of Nursing, yelda_kublay@hotmail.com

*** Prof. Dr., Antalya Bilim University, Faculty of Health Sciences, derya.adibelli@antalya.edu.tr

(91.2%), warning people who harm the environment (78.4%), and walking or cycling short distances (74.5%).

In the study, the CCWS average score for adults was 33.92 ± 10.27 , and the WEMWBS average score was 50.20 ± 11.88 . A positive relationship was found between participants' CCWS total, anxiety, helplessness sub-dimensions, and WEMWBS average scores ($p < 0.001$). Participants who reported experiencing extraordinary events related to climate change, those who had a close relative experience such events, and those who followed them through the media had significantly higher CCWS and WEMWBS scores; while those who personally experienced such events had significantly higher CCWS scores ($p < 0.05$). Participants who experienced forest fires and floods had higher CCWS and WEMWBS scores, those who experienced tornadoes had higher CCWS scores, and those who experienced earthquakes and storms/hurricanes had higher WEMWBS scores ($p < 0.05$).

Originality and Conclusion: Climate change, a global issue, is increasingly manifesting its impact day by day. In the study, it was observed that the majority of participants have witnessed extraordinary events attributed to climate change, with one-third personally experiencing these events. Individuals exposed to such events may experience adverse effects on their physical health, mental well-being, and social relationships. However, these impacts are not confined solely to those directly affected. Worries regarding climate change have become prevalent even among individuals who acquire information about it through the media. One of the most noteworthy findings of this study is the positive correlation identified between climate anxiety, the sub-dimensions of helplessness, and the level of mental well-being. This implies that individuals experiencing anxiety and helplessness tend to seek more information and increase their awareness. Hence, it can be concluded that preparedness for climate change, awareness raising, and the implementation of preventive measures have a favorable impact on individuals' mental health. In conclusion, it is important to increase climate change awareness studies at the individual and society levels. It is believed that the findings of this study will serve as a guiding light for the assessment of climate change's impact on public mental health in the future.

Keywords: Climate Change, Mental Health, Adults

AKDENİZ HAVZASI'NDA İKLİM DEĞİŞİKLİĞİNİN TARİHİ: KÜÇÜK BUZUL ÇAĞI

Övünç ŞAHİN*

ÖZET

Amaç: Bu çalışma, 1500 – 1850 yılları arasında gerçekleşmiş bir soğuma dönemi olan ve bilim insanlarıca “Küçük Buzul Çağı” olarak adlandırılan iklimsel değişimin Akdeniz Havzası’ndaki yansımalarını ve sonuçlarını ortaya çıkarmayı amaçlamaktadır. Küçük Buzul Çağı, şimdilerde içinde bulunduğumuz dönemin etkilerine benzer özellikler sergileyen, farklı coğrafyalarda farklı sonuçlara yol açan bütünsel bir iklim değişimini ifade etmektedir. Bu iklim değişiminin etkileri; Akdeniz çevresinde ortalama sıcaklığın azalması, yazların daha serin geçmesi, kış mevsimlerinde kar yağışlarının artması, yağmur ve sel olaylarının gerçekleşmesinde görülen sıklık ve tüm bunların tarımsal üretimde ve yerleşim coğrafyasında yol açmış olduğu değişim ve dönüşümleri kapsamaktadır.

Yöntem: Küçük Buzul Çağı olarak ifade edilen dönem, 19. yüzyılın ortalarına kadar devam etmekle birlikte, kesin sınırları olmayan üç yüz yıllık bir dönem kapsamaktadır. Bu dönemde Akdeniz çevresinde yeni bir ekolojik ve tarımsal üretim yapısı oluşmakla birlikte, beşerî coğrafyada da değişimler gözlenmektedir. Özellikle çalışmamızın ana gövdesini oluşturacak olan ve büyük bir Akdeniz ülkesi olan Osmanlı İmparatorluğu coğrafyasında, bu dönemde önemli sosyo-politik değişimler meydana gelmiş, imparatorluğun tarımsal üretim ve iktidar yapısında meydana gelen yeni oluşumlar diğer Akdeniz uluslarında da sosyo-politik değişimlere neden olmuştur. Küçük Buzul Çağı’nın etkileri tüm Akdeniz’de aktif bir şekilde gözlemlenmiş olup hem iklim bilimcilerin hem de tarihçilerin yapmış olduğu çalışmalarla incelenmiştir.

Bulgular: Küçük Buzul Çağı’nın karakteristik özelliklerinden olan aşırı soğuklar ve artan yağışlar, Osmanlı ve Akdeniz Avrupası’nda ciddi felaketlerin yaşanmasına neden olmuştur. Büyük nehirlerin artan yağışlar sonucunda taşması yerleşim birimlerine ve tarım arazilerine zarar vermiş ve aynı zamanda da kıtlıklar ve salgın hastalıkları da beraberinde getirmiştir. Ortalamanın üzerinde yaşanan aşırı soğuklar ise hem Avrupa coğrafyasında

* Doktora Öğr., Akdeniz Üniversitesi, Akdeniz Uygarlıkları Araştırma Enstitüsü, Akdeniz Yeni ve Yakınçağ Tarihi Araştırmaları Anabilim Dalı, ovuncsahin@gmail.com.

hem Osmanlı İmparatorluğu'nda pek çok insanın canına mal olmakla birlikte tarımsal üretimi de sekteye uğratarak, sosyal ve ekonomik sıkıntılara ve yer yer isyanların çıkmasına sebebiyet vermiştir. Özellikle geniş açıdan ele alındığında Kuzey Yarım Küre, dar açıdan ise Akdeniz coğrafyası için sıcaklık ve soğukluk eğilimlerindeki dramatik değişiklikler, arktik bölgelerden elde edilen buz çekirdeği örnekleri ile ağaç halkası kayıtlarında ve ayrıca yaklaşık olarak 18. yüzyılın ortalarına doğru geliştirilen ölçüm cihazlarında açık bir şekilde gözlemlenmiştir.

Orijinal Değer: Bu çalışmanın amacı; öncelikle farklı iki disiplin olan iklim ve tarih kaynaklarını bilimsel bir metodoloji ile birleştirip, Akdeniz Havzası coğrafyasının iklimsel geçmişine ışık tutmak; ve bugün içinde bulunduğumuz küresel iklim değişikliği/küresel ısınma süreçlerini Akdeniz özelinde tarihsel ve coğrafi bir bakış açısıyla incelemektir. Akdeniz coğrafyasının binlerce yıllık yerleşimi incelendiğinde; zengin arkeolojik ve yazılı kaynaklar, özellikle Akdeniz uluslarının devlet arşivlerinde bulunan milyonlarca belge ve doküman ve bununla beraber modern bilim ve teknoloji ile beraber geliştirilmiş laboratuvar analizleri sayesinde iklim çalışmaları için çok önemli verilere ulaşılabilmektedir.

Sonuç: İklimle ilgili eski kayıtlardan yola çıkarak bir çözümleme yapmak, çok titiz bir araştırmayı, hatırı sayılır bir kaynak taramasını ve gitgide gelişen istatistiksel yöntemlerin kullanımını zorunlu kılar. İklimle ilgili eski kayıtlardan yola çıkarak bir çözümleme yapmak; çok titiz bir araştırmayı, hatırı sayılır bir kaynağı ve gitgide artan bir biçimde istatistiksel yöntemlerin kullanımını zorunlu kılar. Bu çalışmada, hem sosyal hem de fen bilimlerinin araştırılmasında kullanılmış ve geliştirilmeye devam eden kaynaklar karşılaştırıp sentezlenerek, Akdeniz'in iklim tarihinin bir süreci olan Küçük Buzul Çağı dönemine ışık tutmak amaçlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Akdeniz, Küçük Buzul Çağı, Osmanlı İmparatorluğu, Küresel İklim Değişimi, Küresel Isınma

THE HISTORY OF CLIMATE CHANGE IN THE MEDITERRANEAN BASIN: LITTLE ICE AGE

Övünç ŞAHİN*

ABSTRACT

Purpose: This study aims to reveal the reflections and consequences of the climatic change called the "Little Ice Age" by scientists, a cooling period between 1500 and 1850 in the Mediterranean Basin. The Little Ice Age refers to a holistic climate change that exhibits similar characteristics to the effects of the period we are currently living in, leading to different results in different geographies. The effects of this climate change include a decrease in the average temperature around the Mediterranean, summers have become cooler, increased snowfall in winter seasons, increased frequency of rain and flood events, and the changes and transformations that have caused in agricultural production and settlement geography.

Method: The period they referred to as the Little Ice Age lasted until the middle of the 19th century and covered three hundred years without clear boundaries. Although a new ecological and agricultural production structure was formed around the Mediterranean during this period, changes were also observed in human geography. Especially in the geography of the Ottoman Empire, a sizeable Mediterranean country that will be the determining body of our study, significant socio-political changes occurred during this period, and new formations in agricultural production and the government in power caused socio-political changes in other Mediterranean nations. The effects of the Little Ice Age have been actively observed throughout the Mediterranean Basin; both climatologists and historians have examined this.

Findings: The characteristics of the Little Ice Age, extreme cold weather conditions, and increased rainfall caused severe disasters in the Ottoman Empire and Mediterranean Europe. The overflow of large rivers due to increased rainfall damaged settlements and agricultural lands and brought famines and epidemics. The extreme cold experienced above the average in European geography and the Ottoman Empire caused many deaths. It disrupted agricultural production, which caused social and economic difficulties and occasional rebellions. In particular, examining the Northern

* PhD Cand., Akdeniz University, Mediterranean Civilizations Research Institute, Department of Mediterranean Historical Studies, ovuncsahin@gmail.com.

Hemisphere from a broad perspective and Mediterranean geography from a narrow perspective, dramatic changes in temperature and coldness trends have been observed by using the samples of ice nucleus and tree-ring analysis obtained from arctic regions, as well as by the help of measuring devices developed approximately towards the middle of the 18th century.

Original Value: The aim of this study primarily is to provide an insight into the climatic history of the Mediterranean Basin by combining the two different disciplines' climate' and 'history' with the help of scientific methodology and to examine the global climate change/global warming processes that we are experiencing today, from a historical and geographical perspective, specifically in the Mediterranean. By looking at the thousands of years of settlement of the Mediterranean geography; quite essential data for climate studies can be accessed thanks to rich archaeological and written sources, especially by millions of documents in the state archives of Mediterranean nations, as well as laboratory analyses developed with modern science and technology.

Conclusion: An analysis based on old climate records requires meticulous research, considerable literature review, and increasingly advanced statistical methods. This study aims to shed light on the Little Ice Age period, a process in the climate history of the Mediterranean, by comparing and synthesizing the resources that have been used and continue to be developed in the research of both social and physical sciences.

Keywords: Mediterranean Sea, Little Ice Age, Ottoman Empire, Global Climate Change, Global Warming

GÜNEŞ SİSTEMİMİZİN MERKEZİNDEKİ DEV NÜKLEER REAKTÖR VE UZAY HAVASI İLİŞKİSİ

Timur ŞAHİN*

ÖZET

Güneş sistemimizin merkezindeki nükleer reaktör, Güneş aktivitesi adı verilen ve yaklaşık 11 yıllık periyodik bir doğaya sahip yapısal bir değişim sürecine tabidir. Bu süreçte Güneş, manyetik alanını yeniden yapılandırmaktadır. Şiddetini değiştiren bu mıknats, ışık küreden manyetik alan çizgileri boyunca orijinlenen yüksek enerjili atomik parçacıkların Güneş atmosferi boyunca hareketleri esnasında maruz kaldıkları plazmik etkileşim süreçlerini başarılı bir şekilde yönetir. Dünyadaki fisyon reaktörlerinin aksine Güneş ve diğer tüm yıldızların merkez bölgelerinde füzyon reaksiyonları ile üretilen enerji ve yüksek hızlara sahip elementer parçacıklar bazen içinde tuaklandıkları manyetik alan çizgilerinin uzaysal devinimleri nedeni ile maruz kalmış oldukları kararsızlık süreçleri ve/veya bazende Güneş rüzgarları yardımı ile gezegenlerarası uzayı borbardıman eder. Öyleki Güneş kaynaklı bu yüksek enerjili atomik parçacıklar (elektron ve proton; solar particle events - SPE), eşlik eden bir mıknatslanma etkisi sayesinde yaklaşık 150 milyon km uzaklıkta gezegenimizi de içine alan uzay parçasında yaşamı etkileyebilecek nitelikte kaotik senaryoların kaynağı durumundadır. Bu aşamada Güneş rüzgarı ile birlikte Güneş sisteminde zamanla değişen fiziksel koşulları betimlemek üzere uzay havası kavramı tanımlanır.

Dünyayı çepeçevre kuşatan manyetik kalkan ise yüksek enerjili parçacıklara eşlik eden manyetizma ile karşılaştığı yakın uzay çevresinde ağırlıklı olarak kutup bölgelerinde olmak üzere bu parçacıkların Dünya atmosferine girişine olanak tanır. Bu parçacıklar, 8000m ve üstü atmosferik yüksekliklerde atmosferik gaz bileşenleri ile oluşturdukları reaksiyonlar ile üretilen ikincil parçacıklar yolu ile sadece gezegenimizdeki atmosfer kimyasını değiştirmek ile kalmaz aynı zamanda Dünyadaki canlı yaşamı da olumsuz yönde etkiler. Bununla birlikte, varlığını atmosferimizde gerçekleştirilen nükleer deneylere borçlu olan radyaktif karbon (C-14 izotopu), fotosentez süreci ile bitkilerin ve dolaylı olarak canlı yapısına dahil olur ve atmosferdeki etkisini ancak çok yakın bir zaman dilimi içerisinde kaybetmeye başlamıştır.

Peki gezegenimizi tehdit eden yüksek enerjili parçacıkların yegane kaynağı Güneş midir? Hayır. Gezegenimizi her saniye bombardıman eden ve

* Prof. Dr., Akdeniz Üniversitesi, Fen Fakültesi, Uzay Bilimleri ve Teknolojileri Bölümü, timursahin@akdeniz.edu.tr.

içinde bulunduğumuz gökadanın muhtelif bölgelerinde oluşarak Dünyamıza ulaşmayı başaran Galaktik Kozmik Işınlarda bahsi geçen bu olumsuz süreçlere katkıda bulunur. Özellikle sergilemekte olduğu 25. aktivite çevriminin en şiddetli seviyeye ulaşması beklenen Ocak-Haziran 2024 tarihleri arasında gerçekleşmesi olası güçlü koronal kütle atımları ve Güneş fırtınalarının seyrüsefer sistemleri tarafından iletişim amaçlı kullanılmakta olan GPS uyduları ile belirlenen konum hassasiyetlerini etkilenmesi olasıdır.

Uzay havası ve uzay meteorolojisi terminolojisinde detaylandırdığımız bu sunum kapsamında, elektrik üretimi için fizyona alternatif füzyon reaktörü olarak Güneş ve Güneş atmosferi kaynaklı fiziksel süreçler irdelenmiş, Güneş aktivitesine bağlı olarak Güneş kaynaklı yüksek enerjili atomik parçacıkların (solar particle events - SPE) Dünya-Güneş arasını kaplayan uzay bölgesinde sebep oldukları kaotik senaryolar ile uzay havası koşullarına olan dolaylı etkileri değerlendirilmiştir. 2035-2050 arasında aktif olarak kullanımı öngörülen füzyon temelli bir teknoloji benimseyen ITER projesi ve prototipi TOKAMAK projesine ilişkin detaylar üzerine ayrıntılı bilgiler aktarılmak suretiyle iklim çalışmalarında temel bilimin bir başlangıç noktası olması gerekliliği vurgulanmıştır.

Bu sunum, atmosferimizi etkileyen yüksek enerjili parçacıkların doğası ve etkilerine dair özgün bir bakış sunmaktadır. Ayrıca, füzyon reaktörlerinin enerji kaynağı olarak önemine vurgu yapılarak gelecekteki enerji ihtiyacı için alternatif çözümlere yönelmenin gerekliliği de sunum kapsamında vurgulanan hususlar arasında yer almaktadır.

Anahtar Kelimeler: Güneş, Güneş Atmosferi, Uzay Havası, Manyetosfer

THE GIANT NUCLEAR REACTOR IN THE CENTRE OF OUR SOLAR SYSTEM AND ITS INFLUENCE ON SPACE WEATHER

Timur ŞAHİN*

ABSTRACT

The nuclear reactor at the centre of the solar system is subject to a process of structural change known as solar activity, which has a periodic nature of about 11 years. During this process, the Sun reconfigures its magnetic field. This magnet, which changes its intensity, successfully manages high-energy atomic particles (originating from solar surface) and related plasmic interaction processes as these particles move through the solar atmosphere along the magnetic field lines. Unlike fission reactors on Earth, elementary particles of high energy and high velocity, produced by fusion reactions in the central regions of the Sun and all other stars, bombard interplanetary space, sometimes with the help of instability processes due to the spatial motion of the magnetic field lines in which they are trapped and/or sometimes with the help of solar winds. In this way, these high-energy atomic particles (electrons and protons; solar particle events - SPE) coming from the Sun, with accompanying magnetisation effect, are the source of chaotic scenarios that can affect life in the part of space that includes our planet at a distance of about 150 million km. At this stage, the concept of space weather is defined to describe the time-varying physical conditions in the solar system together with the solar wind.

The Earth's magnetic shield loses its effectiveness in regions where it encounters and interacts with the magnetism accompanying high-energy particles in near space, allowing these particles to enter the Earth's atmosphere, mainly in the Polar Regions. At atmospheric altitudes of 8000 m and above, these particles do not only change the atmospheric chemistry of our planet through secondary particles produced by reactions with atmospheric gas components, but also adversely affect life on Earth. However, radiated carbon (C-14 isotope), which owes its existence to the nuclear experiments carried out in our atmosphere, is incorporated into the structure of plants and indirectly into the structure of living organisms through the process of photosynthesis.

* Prof. Dr., Akdeniz University, Faculty of Science, Department of Space Sciences and Technologies, timursahin@akdeniz.edu.tr.

But is the Sun the only source of high-energy particles that threaten our planet? No, it is not. Galactic cosmic rays, which bombard our planet every second and are generated in different regions of the galaxy, also contribute to these unfavourable processes. Due to the strong coronal mass ejections and solar storms that will take place between January and June 2024, which are predicted to reach the highest level of the 25th Solar activity cycle, it is inevitable that the positional accuracy determined by GPS satellites, which are currently used by navigation systems for communication purposes, will be affected.

In the context of all this, within the framework of this talk, we will explain the nature of this extraordinary change and its effects on the Earth in the terminology of space weather and space meteorology. The emphasis will be given to the need for fusion reactors as an alternative energy source to fission reactors on our planet and detailed information on the prototype TOKAMAK project and the ITER (the way to the new energy) project, which uses a fusion-based technology and is expected to be used actively for electricity generation between 2035-2050, will also be provided.

Keywords: Sun, Solar Atmosphere, Space Weather, Magnetosphere

KENTSEL İKLİM ADALETİNİN KENTSEL TARIM ALANLARINDAKİ YANSIMASI: ANTALYA KIRCAMI ÖRNEĞİ

Gülşah TIRIŞ*
Hilal ERKUŞ**

ÖZET

Arka plan: Dünya nüfusunun yarısından fazlasının kentlerde yaşaması, yapılaşmanın artmasına, kaynakların doğrudan kentsel ihtiyaçlar için kullanılmasına ve kentsel mekânın kullanımında adaletsiz ve eşitsiz süreçlerin yaygınlaşmasına sebep olmaktadır (Hall ve Preiffer, 2009; UN-Habitat, 2017). Bu sebeple kentler, sosyal ve ekonomik sistemleri, yapı çevreleri ve altyapıları ile iklim krizinin yarattığı birçok risk faktörüyle doğrudan yüzleşecek olan mekânlardır. Bu riskler çeşitli bilimsel araştırmalar sonucunda yapılan iklim modellemeleri ile belirlenerek, mevcut kentleşme süreçlerine "iklim değişikliği" faktörü adapte edilmeye çalışılmakta ve bunun için özellikle kentsel altyapıya ilişkin olarak sürdürülebilir çözümler öne çıkarılmaktadır (IPCC, 2019). Birçok kent yerel iklim eylem planlarıyla bu sürece ilişkin politika ve stratejiler üretmekte ve mevcut kentleşme modellerini bu stratejiler aracılığıyla dönüştürmektedir. Ancak bu stratejilerin çoğunda kent içindeki sınıf, kimlik, toplumsal cinsiyet, bedensel engellilik ve yaş gibi farklılık eksenlerinin dikkate alınmadığı gözlemlenmektedir (Swyngedouw, 2005). Bunun yanı sıra kent içindeki mekânsal adaletsizliklerin ve farklı üretim biçimlerinin "iklim değişikliğine uyum stratejileri" içerisinde değerlendirilmediği öne çıkan önemli sorunlardan biri olarak görülmektedir (Routledgea, vd., 2018). Bu sorunların en fazla gözlemlenebildiği alanlar kent çeperlerinde tarım ve hayvancılıkla uğraşan kentli nüfus ile kentsel altyapı ve hizmetlerden yoksun olan bölgelerdir (Orpak, 2021). Bu bölgelerde ortaya çıkan kentsel iklim adaletsizliği ve mekânsal adaletsizliğe ilişkin sorunlar "kentsel iklim adaleti" meselesinin doğrudan ilişkili olduğu konular arasında yer almaktadır.

Amaç: Kentsel tarım, kent içinde ve kent çeperlerinde yapılan, kentin ekonomik ve sosyal sistemleriyle bütünleşen bir sistemdir. Bu sistem, kalkınma, istihdam, gıda güvenliği, atık yönetimi süreçleri, kentsel ısı adasını

* Doktora Öğr., Akdeniz Üniversitesi, Fen Bilimleri Enstitüsü, Şehir ve Bölge Planlama ABD, gulsahrtiris7@gmail.com.

** Prof. Dr., Akdeniz Üniversitesi, Fen Bilimleri Fakültesi Şehir ve Bölge Planlama Bölümü, hilalerkus@yahoo.com.

azaltma gibi konularda pozitif etkiler yaratma potansiyeli sebebiyle iklim krizi karşısında sosyo-mekânsal bir alternatif olarak görülmektedir (Mougeout, 2000). Bu çalışma kapsamında ele alınan Kırçami bölgesi kentin merkezinde yer alan ve kentsel tarım alanı niteliği taşıyan bir bölgedir. İmar tartışmaları sürecinde bölgenin tarımsal niteliğini yitirdiğine dair bilirkişi raporları oluşturulsa da bölgede tarımsal üretim devam etmektedir. Buradan hareketle bu çalışmanın amacı, kentsel tarım alanlarındaki çiftçilerin “kentsel iklim adaleti” politikalarına ilişkin görüşlerini ortaya çıkararak, kentsel tarım alanlarındaki iklimsel süreçleri incelemek, bu süreçlerdeki sorunları saptamak ve mevcut politikadaki iklim adaleti, mekânsal adalet ve imar politikalarına ilişkin sorunları saptamaktır.

Yöntem: Kentsel tarım alanlarında iklim değişikliğinin etkilerinin neler olduğu, buna ilişkin olarak tarımsal üretim yapanların beklentilerinin neler olduğu ve bölgede yaşayanların imar planına ilişkin olarak iklim duyarlılıklarına yönelik beklentilerinin neler olduğuna ilişkin sorularla birlikte 2023 yılı mayıs ayı tarihinde bölgede yaşayanlar ve yerel yönetim temsilcileri ile görüşmeler (derinlemesine) yapılarak bir alan araştırması üzerinden çalışma tasarlanmıştır. Nitel araştırma tekniği ile oluşturulan çalışmada bölgede yaşayan ve tarımsal üretim yapan 20 kişi ve yerel yönetim temsilcilerinden 2 kişi ile görüşülmüştür. Görüşmeler sonucunda elde edilen bulgular nitel yöntem teknikleri kullanılarak içerik çözümlemesi kapsamında değerlendirilmiştir.

Bulgular: Elde edilen bulgular doğrultusunda iklim değişikliğinin tarımsal üretimdeki etkileri, toprak yapısının bozulması, sularda yaşanan pestisit kirliliği, tohumların gen yapısının değiştirilmesi sebebiyle artan pestisit kullanımları ve bunun toprağa etkileri, kentsel hizmetlerin ve altyapının eksikliği sebebiyle aşırı hava olaylarından etkilenme biçimlerinin yüksek olduğu tespit edilmiştir. Buna dair bölgede yaşayanların temel beklentilerinin iklim duyarlı bir imar planının yapılması ve bu imar planından önce mekânsal ve iklimsel adalete ilişkin sorunların çözülmesi beklentisi içinde oldukları elde edilen bulgulardandır. Yerel yönetim temsilcilerinin bu konuda vermiş olduğu cevapların, altyapı ve kentsel yeşil alan gibi yapıyı çevreye dair çözümler ürettikleri, bunun yanı sıra farklılık eksenlerini göz önüne almadıkları tespit edilmiştir. Bunun yanı sıra çiftçilerin, tarımsal üretimdeki girdi maliyetlerinin yüksekliği sebebiyle tarımsal üretime devam etmekte zorlandıkları elde edilen bulgular arasında yer almaktadır.

Özgün değer: Kentsel tarım, gıda, ekonomi ve ekoloji sistemlerini kapsayan kırsal alanlar ile kentin bütünleştirilebilmesini sağlayabilecek olan önemli

sürdürülebilir bir sistemdir. Yerel kalkınma, yoksulluğun azaltılması, sağlıklı ve adil gıdaya erişim gibi birçok avantajı içermektedir. Kentleşme sürecinin hızlanmasıyla birlikte tarımsal alanlar üzerindeki yapılaşma baskısı artmakta ve kentler hem gıda hem de iklim krizi ile karşı karşıya kalmaktadırlar (Zezza ve Tasciotti, 2010: 269; Ackerman ve Conard, 2014: 190). Kırcaamı bölgesi kentsel tarım alanı niteliği taşıyan ve imar sürecinde bir bölge olması sebebiyle özel bir örnektir. Bu çalışmada doğrudan bölgede üretim yapanlarla yapılan görüşmeler sonucunda iklim değişikliğine ilişkin bölgenin yerel bakış açısı ve iklim politikalarına ilişkin beklentileri ilk defa bu çalışma aracılığıyla ortaya koyulmuştur.

Sonuçlar: İklim krizine ilişkin olarak kentlerin uygulaması gereken en önemli politikalar iklimsel ve mekânsal adaletin sağlanması, iklim krizine karşı bütüncül yerel politikalar üretilmesi ve kentteki bütün aktörlerin dahil olduğu katılımcı ve iklim duyarlı bir kentsel planlama sürecidir. Kırcaamı bölgesinde üreticilerin ve bölgede yaşayanların temel beklentisi iklim duyarlı ve katılımcı bir plan sürecinin oluşturulmasıdır. Ancak mevcut planın bu nitelikleri taşımadığı görülmektedir. İklim krizine karşı bütüncül politikaların üretilmesi, çok aktörlü ve çok düzeyli yönetim süreçlerini içeren yerel politikalar ile sağlanabilecektir.

Anahtar Kelimeler: Antalya, İklim Değişikliği, Kentsel İklim Adaleti, Kentsel Tarım, Kırcaamı

REFLECTION OF URBAN CLIMATE JUSTICE ON URBAN AGRICULTURAL LANDS: EVIDENCE FROM ANTALYA KIRCAMI CASE

Gülşah TIRIŞ*
Hilal ERKUŞ**

ABSTRACT

Background: The fact that more than half of the world's population lives in cities causes an increase in construction, the use of resources directly for urban needs, and the spread of unfair and unequal processes in the use of urban space (Hall ve Preiffer, 2009; UN-Habitat, 2017). Cities are the focal points that will directly face with main risk factors created by the climate crisis with their social and economic systems, built environments, and infrastructures. These risks are analyzed by climate modeling in different researches and the "climate change" is adapted as a main factor to current urbanization processes to create more sustainable solutions, especially regarding urban infrastructure (IPCC, 2019). Many cities propose policies and strategies by making local climate action plans and transforming existing urbanization models through these strategies. However, it is observed that in most of these strategies, axes of difference within the city such as class, identity, gender, physical disability, and age are ignored (Swyngedouw, 2005). In addition, spatial injustices within the city and different forms of production are not evaluated within the "climate change adaptation strategies"(Routledgea, vd., 2018). The areas where these problems are observed most are the populated urban lands engaged in agriculture and animal husbandry on the urban fringes and the regions lacking urban infrastructure and services (Orpak, 2021). Problems related to urban climate injustice and spatial injustice that arise in these regions are also among the core issues of "urban climate justice".

Purpose: Urban agriculture is a system that integrates with the economic and social systems of the city both within and periphery of a city. It is also a system seen as a socio-spatial alternative to the climate crisis due to its potential to create positive effects on issues such as development, employment, food security, waste management processes, and urban heat island reduction (Mougeout, 2000). Kircami region, discussed within this study's scope, is an

* Ph.D. Cand., Akdeniz University, Institute of Science, Department of Urban and Regional Planning, gulsahrtiris7@gmail.com.

** Prof. Dr., Akdeniz University, Faculty of Science Department of Urban and Regional Planning, hilalerkus@yahoo.com.

urban agricultural area taking place in the center of the city. Even though expert reports claim that the Kircami region has lost its agricultural character, agricultural production continues in the whole area. Based on this situation, this study aims to reveal the views and positions of farmers living in urban agricultural areas of Kircami regarding "urban climate justice" policies of the implementation plan, to identify problems related to climate justice, spatial justice, and climate sensitive planning decisions.

Method: Field research is designed and a mixed method is employed to analyze our findings with the interviews made with twenty people living in the region and engaged in agricultural production and in addition, two people from local government representatives. Interviews (in-depth) completed with residents of the region and local government representatives in May 2023, by questioning the effects of climate change in urban agricultural areas in the Kircami region, the expectations of those engaged in agricultural production, and the expectations of those living in the region regarding climate sensitivities of the implementation plan. The findings obtained from the interviews were evaluated with a content analysis as a qualitative method technique.

Results: It is found from the interviews that the effects of climate change on agricultural production, deterioration of soil structure, pesticide pollution in water, increased use of pesticides due to changing the genetic structure of seeds and its effects on the soil, and the effects of extreme weather events due to the lack of urban services and infrastructure are high in Kircami region. Our findings showed that the main expectations of the people living in the region are to make a climate-sensitive implementation plan and to solve the problems related to spatial and climatic justice. It has also found local government representatives do not consider the axes of difference related to the built environment such as infrastructure and urban green areas. Moreover, it has been observed farmers have difficulty in continuing agricultural production due to the high input costs in agricultural production.

Original Value: Urban agriculture is an important sustainable system that can integrate the city with rural areas, including food, economy, and ecological systems. It includes many advantages such as local development, poverty reduction, and access to healthy and fair food. As the urbanization process accelerates, construction pressure on agricultural areas increases and cities face both food and climate crises (Zeza ve Tasciotti, 2010: 269; Ackerman ve Conard, 2014: 190). Kircami region is a special example as it is an urban agricultural area and is in the process of urbanization risk by the proposed

implementation plan. In this study because of interviews conducted directly with the producers of agriculture living in the region, the region's local perspective on climate change and expectations regarding climate policies were revealed for the first time by looking from the perspective of first users of agriculture with a content analysis.

Evaluation: The most important policies that cities should implement regarding the climate crisis are ensuring climatic and spatial justice, producing holistic local policies against the climate crisis, and a participatory and climate-sensitive urban planning process that includes all actors in the city. The main expectation of producers and residents in the Kircami region from decision-makers is to create a climate-sensitive and participatory planning process. However, the current plan does not have these qualifications. Producing holistic policies against the climate crisis can be achieved through local policies that include multi-actor and multi-level governance processes.

Keywords: Antalya, Climate Change, Kircami, Urban Climate Justice, Urban Agriculture

KENTLERİN İKLİM DİRENCİNİ ARTIRMADA YEREL DEMOKRASİNİN GÜÇLENDİRİLMESİ

Burcu TOPKAYA ŞENEREN*

Senem ATVUR**

ÖZET

Arka Plan: Günümüzde dünya nüfusu, giderek artan bir yoğunlukla kentlerde yaşamaktadır. Bugün itibariyle, nüfusun yaklaşık %55'inin kentlerde yaşadığı tahmin edilmekte ve bu oranın 2050 yılına kadar %68'e çıkması öngörülmektedir. Kentler, artan nüfus yoğunluğu ve mekânsal genişlemesi nedeniyle enerji tüketimi ve karbon emisyonlarının arttığı bölgeler haline gelmiştir. İklim değişikliğinin fiziksel etkilerinin hızlandığı ve bir krize dönüştüğü bu süreçte, insan nüfusunun yoğunlaştığı ve ekolojik sorunların derinleştiği kentsel alanlarda fiziksel, sosyal ve ekonomik kırılganlık da artmaktadır.

Amaç: Bu çalışmanın amacı, iklim krizine karşı kentsel dirençliliği artırmada yerel demokrasinin neden güçlendirilmesi gerektiğini, farklı şehirler özelinde tartışmaktır. İklim krizine bağlı olarak ortaya çıkan sıcaklık artışı ve sıcak dalgaları, ani yağış ve seller, yıkıcı fırtınalar ve deniz seviyesinin yükselmesi kenti ve kentlileri doğrudan risk altına alan etkenlerdir. Bu fiziksel etkiler sosyal, ekonomik, politik ve ekolojik kırılganlığı yükseltmektedir. İklim krizine ve derinleştirdiği kırılganlıklara karşı kentin iklim direncinin artırılması önem taşımaktadır. Bu bağlamda iklim değişikliğinin kentsel alanda yarattığı risklerin neler olduğunu saptamak, bu risklere karşı altyapının güçlendirilmesi, iklim krizi kaynaklı risklere hazırlık ve uyum kapasitesinin geliştirilmesi iklim dirençliliği için gerekli olan unsurlardır. İklim dirençliliğinin artırılmasında yerel yönetimlerin rolü de ön plana çıkmaktadır. Yerel yönetimin vatandaşın en yakın idari birim olması göz önüne alınarak bu çalışmada kentsel iklim direncini artırma ile yerel demokrasinin güçlendirilmesi arasında ilişkinin açığa çıkarılması amaçlanmaktadır.

Yöntem: Çalışmada nitel araştırma yöntemleri benimsenmiştir. İklim dirençliliğini artırmak için risklerin belirlenmesi ve buna uygun azaltım ve uyum politikalarının geliştirilmesi önem taşımaktadır. Çalışmada öncelikle

* Doktora Öğr., Akdeniz Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Uluslararası İlişkiler Anabilim Dalı, burcutopkaya@gmail.com.

** Doç. Dr., Akdeniz Üniversitesi, İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi, Uluslararası İlişkiler Bölümü, senematvur@akdeniz.edu.tr.

farklı kentsel alanlarda iklim kırılganlığını artıran unsurlar ile bu kırılganlığı azaltmaya yönelik eylemlerin neler olduğu belirtilecektir. Ardından uluslararası kuruluşların geliştirdiği ve kentin iklim dirençliliğini artırmaya yönelik ilkeleri ortaya koyan metin ve endeksler incelenecektir. Bu inceleme ile iklim kırılganlığını azaltmak ve dirençliliğini artırmak için yerel yönetimlerin hangi rolleri üstlenebileceği açığa çıkarılacaktır. Bunun yanında yerel demokrasinin güçlendirilmesi için gerekli ilkelerden hareketle kentin iklim dirençliliği ile yerel demokrasi arasındaki bağlantı belirginleştirilecektir. Bu bağlantı özellikle kentin iklim direnci ile kentsel demokrasinin güçlendirilmesinin iklim azaltım ve uyum politikaları ve bu doğrultuda iklim kırılganlığının azaltılması için neden önemli olduğunu vurgulamak için kullanılacaktır.

Bulgular: Kentlerin iklim krizine karşı dirençliliğini artırmada merkezi yönetimin, sivil toplum kuruluşlarının, bölgesel ve uluslararası örgütlerin hem yayımladıkları politika önerileri hem de iş birlikleri yoluyla önemli rol oynadıkları gözlenmektedir. Özellikle yerel ve uluslararası sivil toplumun demokratik katılımın geliştirilmesi konusundaki aktif tutumları da dikkate alındığında hem kentlerin iklim dirençliliğinin artırılması hem de yerel demokrasinin geliştirilmesinde ön plana çıkmaktadır. Bunun yanında farklı yerel ve küresel şehir ağları aracılığıyla geliştirilen etkili iş birliği modelleri kentin ve kentlilerin iklim direncini artıracak projelerin uygulanmasını da kolaylaştırmaktadır. Yaratıcı Şehirler Platformu, Dirençli Kentler Ağı, Sürdürülebilirlik için Yerel Hükümetler (ICLEI), Dünya İklim Değişikliği Belediye Başkanları Konseyi, C40 İklim Liderliği Şehirler Grubu gibi oluşumlar iklim dirençliliğine katkı sağlarken kentsel bilincin yükseltilmesi ve demokratik katılımın geliştirilmesine de yardımcı olmaktadır. Yerel, merkezi ve küresel örgütlerin iş birliği ve halk katılımı ile yerel enerji üretimini dönüştürebilecek, yerel tarımı ve gıda üretimini teşvik edecek, kentsel ulaşım ve planlamayı yeniden düzenleyecek adımlar sera gazı salınımını azaltmak ve etkili uyum politikaları geliştirmek yanında yerel demokrasinin güçlendirilmesi ve katılımın artırılmasını da kolaylaştırabilecektir. Böylece halkın kendi ve sonraki kuşakların geleceğinde söz sahibi olması sağlanabilecektir.

Özgün Değer: Bu araştırma, kentlerin iklim direnci mücadelesinde demokrasinin ve demokratik katılım önemini vurgulayarak literatüre katkı sunmayı amaçlamaktadır. İklim dirençliliği ve demokrasi arasındaki ilişkinin açığa çıkarılması, iklimsel uyum politikalarının teknik ve ekonomik yönü yanında siyasi boyutunun da önemini göstermeyi sağlayacaktır.

Sonuçlar: Çalışmada, demokrasinin güçlendirilmesinin, toplumun, özellikle kırılğan grupların ve dolayısıyla içinde yaşadıkları kentlerin iklim krizinin yol açtığı olumsuz sosyo-ekonomik etkilerle başa çıkma kapasitesini artırdığı sonucuna ulaşılmıştır. Buna göre "iklim demokrasisi" olarak adlandırılabilir. Olgunun temel unsurları şu şekilde özetlenebilir: 1) Etkili azaltım ve uyum politikalarının oluşturulması, uygulanması ve takibi; 2) İklim krizine karşı toplumsal bilincin artırılması; 3) Kırılğan grupların demokratik süreçlere katılımının sağlanması; 4) Yerel ölçekte sürdürülebilir enerji, gıda ve tarımsal üretim mekanizmalarının geliştirilmesi; 5) Tüketim odaklı yaklaşımlara alternatif geliştirilmesi ve 6) Kamusal hizmetlerin artırılması. Katılımcı planlama, iklim dostu ulaşım, yeşil alanlar, kamu farkındalık kampanyaları, katılımcı bütçeleme, toplum tabanlı uyarılma, toplum kaynaklı yenilenebilir enerji, kentsel yeşil alan oluşturulması ve yaya dostu kentsel tasarım gibi uygulamalarla, demokratik sistemlerin kentsel çevrelerin iklim değişikliği etkilerine karşı daha dayanıklı hale gelmelerine nasıl katkı sağladığı ortaya konmaktadır ve bu sistemler gelecekte kentsel alanların iklim değişikliği ile mücadelesinde önemli bir referans noktası olacaktır.

Anahtar Kelimeler: Demokrasi, İklim Direnci, İklim Krizi, Katılımcılık, Kent Yönetimi

STRENGTHENING LOCAL DEMOCRACY TO INCREASE URBAN CLIMATE RESILIENCE

Burcu Topkaya ŞENEREN*
Senem ATVUR**

ABSTRACT

Background: The world's population is increasingly living in cities. It is estimated that around 55% of the world's population now lives in cities, and this is expected to rise to 68% by 2050. Due to their increasing population density and spatial expansion, cities have become regions, where energy consumption and carbon emissions are increasing. In this process where the physical effects of climate change are accelerating and turning into a crisis, in urban areas where the human population is concentrated and ecological problems are deepening, physical, social, and economic vulnerabilities are also increasing.

Purpose: The purpose of this study is to discuss why local democracy needs to be strengthened in increasing urban resilience against the climate crisis, focusing on different cities. Factors such as temperature increase and heatwaves, sudden rainfall and floods, destructive storms, and rising sea levels, arising from the climate crisis, directly endanger the city and its inhabitants. These physical effects elevate social, economic, political, and ecological vulnerability. It is crucial to enhance the city's climate resilience against the climate crisis and the deepened vulnerabilities. In this context, identifying the risks created by climate change in urban areas, strengthening infrastructure against these risks, and developing preparedness and adaptation capacities against climate crisis-related risks are essential elements for climate resilience. The role of local governments stands out in increasing climate resilience. Considering that local governance is the administrative unit closest to the citizens, this study aims to reveal the relationship between enhancing urban climate resilience and strengthening local democracy.

Method: Qualitative research methods were adopted in the study. Identifying risks and developing appropriate mitigation and adaptation policies are crucial to increase climate resilience. Firstly, the study will specify the factors

* PhD Cand., Akdeniz University, Institute of Social Sciences, Department of International Relations, burcutopkaya@gmail.com.

** Assoc. Prof. Dr., Akdeniz University, Faculty of Economics and Administrative Sciences, Department of International Relations, senematvur@akdeniz.edu.tr.

increasing climate vulnerability in different urban areas and actions aimed at reducing this vulnerability. Subsequently, texts and indices developed by international organizations, which outline principles to enhance the city's climate resilience, will be examined. This examination will reveal the roles that local governments can assume to reduce climate vulnerability and increase resilience. Additionally, based on the necessary principles to strengthen local democracy, the study will highlight the connection between the city's climate resilience and local democracy. This connection, particularly the strengthening of urban climate resilience and urban democracy, will be emphasized to underscore why it is important for climate mitigation and adaptation policies and, accordingly, for reducing climate vulnerability.

Results: The central government, civil society organizations, regional and international bodies play significant roles both in their published policy recommendations and through collaborations in enhancing urban resilience to the climate crisis. Particularly, considering the active stance of local and international civil society towards enhancing democratic participation, both the increase in urban climate resilience and the development of local democracy take precedence. Additionally, effective collaborative models developed through different local and global city networks facilitate the implementation of projects that will enhance the city's and its inhabitants' climate resilience. Entities such as the Creative Cities Platform, Resilient Cities Network, Local Governments for Sustainability (ICLEI), Global Covenant of Mayors for Climate & Energy, and groups like the C40 Cities Climate Leadership Group contribute to climate resilience while aiding in raising urban awareness and enhancing democratic participation. Collaborations between local, central, and global organizations and public participation could facilitate the strengthening of local democracy and increased participation, alongside transforming local energy production, promoting local agriculture and food production, restructuring urban transportation and planning to reduce greenhouse gas emissions, and developing effective adaptation policies. This would not only reduce emissions and develop effective adaptation policies but also ease the strengthening of local democracy and increased participation, allowing people to have a say in their own and future generations' futures.

Original Value: This research aims to contribute to the literature by emphasizing the importance of democracy and democratic participation in the fight for urban climate resilience. Unveiling the relationship between climate resilience and democracy will highlight the significance of the political

dimension alongside the technical and economic aspects of climate adaptation policies.

Evaluation: The study has found that strengthening democracy increases society's, especially vulnerable groups', and consequently the cities they live in, capacity to cope with the negative socio-economic impacts caused by the climate crisis. As a result, the fundamental elements of what could be termed "climate democracy" can be summarized as follows: 1) Creating, implementing, and monitoring effective mitigation and adaptation policies; 2) Raising societal awareness about the climate crisis; 3) Facilitating the participation of vulnerable groups in democratic processes; 4) Developing sustainable energy, food, and agricultural production mechanisms at the local level; 5) Developing alternatives to consumption-focused approaches; and 6) Enhancing public services. The study illustrates how practices such as participatory planning, climate-friendly transportation, green spaces, public awareness campaigns, participatory budgeting, community-based adaptation, community-sourced renewable energy, urban green space creation, and pedestrian-friendly urban design contribute to making democratic systems more resilient to the effects of climate change in urban environments. These systems will serve as significant reference points in the future for urban areas in their fight against climate change.

Keywords: Democracy, Climate Resilience, Climate Crisis, Participation, Urban Governance

KÜRESEL İKLİM DEĞİŞİKLİĞİ VE İKLİM DİPLOMASİSİNİN ÖNEMİ

Murat TÜRKEŞ*

ÖZET

İklim değışimleri en önemli küresel değışiklik sorunu olarak değeriendirilebilir. Dünya'nın iklim sistemine olan insan etkileri, 20. yüzyılın ortalarından bu yana gözlemlenen ısınmanın ve buna bağı iklim değışikliğinin ve değışkenliğin baskın itici güçleri olmuştur. 1850-1900 döneminden 2010-2019 dönemine kadar insan kaynaklı küresel yüzey sıcaklığı artışının en iyi kestirme değeri yaklaşık 1.1 °C'dir. Bu dönemde küresel nüfusun % 20-40'ı en az bir sezonda 1.5 °C'nin üzerinde ısınma yaşamıştır. Bugüne kadarki gözlenen sıcaklık artışı (küresel ısınma), kuraklık, sel ve taşkın, deniz seviyesi yükselmesi, biyolojik çeşitlilik kaybı ve diğer bazı aşırı hava olaylarındaki artışlar dahil olmak üzere insan ve doğa sistemlerde köklü değışikliklere neden oldu. Bu değışiklikler, etkiye açık ya da savunmasız kişiler ve topluluklar için benzeri görülmemiş risklere yol açmaktadır.

İklim değışikliğinin etkileri gelecek yıllarda güvenlik ve huzurumuzu artan bir biçimde yeniden şekillendirecektir. En geniş anlamıyla var olan beşeri coğrafya ve fiziki coğrafya koşulları ve çevremiz günümüzde bir geçiş evresindedir ve toplumların gelecekteki fonksiyonlarının nasıl olacağına ilişkin önemli göstergeler sergilemektedir. Bu tüm bölgeler için ciddi sosyal, ekonomik ve politik etkiler şeklinde yansiyabilecektir. Çeşitli adaptasyon kapasitelerine sahip olan ülkeler, etkileri farklı yollarla ele alabilirken, etkin, deneyimli, kararlı ve iklim dirençli kurumları ve sosyo-ekonomik sektörleri olmayan birçok gelişmekte olan ülke, özellikle olumsuz etkilere daha açık olanlar (küçük ada devletleri, alçak kıyı ve kurak iklim ülkeleri, vb.), iklim değışikliğinden daha fazla etkilenmektedir. Bu durum gelecekte yüksek olasılıkla daha da kuvvetlenecektir.

İklim değışikliği ilişkili konuların ivediliği ve karmaşıklığı diplomatik süreçlerde yaratıcı olunmasını gerektirmektedir. Bu çerçevede olmak koşuluyla, iklim değışikliği diplomasisi, kısaca, 'iklim diplomasisi', bilim, teknoloji, politik süreçler, yasalar, etik ve felsefe gibi geniş bir disiplinler çeşitliliğinden gelen girdilere dayalı çok disiplinli bir alan olarak tanımlanabilir. İklim değışikliği ulusal sınırların dışına taşmış küresel bir konu olmakla birlikte, yerel, ulusal, bölgesel ve küresel düzeylerde bireyselden

* Prof. Dr., Boğaziçi Üniversitesi, İklim Değışikliği ve Politikaları Uygulama ve Araştırma Merkezi, murat.turkes@boun.edu.tr.

Birleşmiş Milletlere (BM) kadar değişen tüm siyasal düzeylerde ele alınmalıdır. İklim diplomasisi çok yönlüdür ve coğrafyaya, kültüre, disipline ya da sosyoekonomik geçmişe bağlı olarak çeşitli çıkarımlar ve yorumlarla şekillenebilir.

Bu nedenle, konuyu çeşitli şekillerde çerçevelemek, farklı coğrafyaların ve sektörlerin özel gereksinimlerine göre uyarlanmış dış politika yanıtlarının elde edilmesine yardımcı olabilir. Bu kapsamda, iklim değişikliği zorluklarını daha geniş ya da sektörel giriş noktaları ve fırsatlara bağlayan kısa argümanlar sağlanması da amaçlanmaktadır. Ayrıca, iklim diplomasisinin çok taraflı ve katılımcı bir diplomasi olması da gereklidir. Bu yüzden, devletler iklim değişikliği sorunsalı ve bağlantılı konuların ele alınmasında lider bir rol üstlenmek durumunda olmakla birlikte, sivil toplum, yerel yönetimler, iş dünyası ve akademiyi içeren diğer aktörler de bu sürecin vazgeçilmez paydaşlardır.

Bu bildiriye, küresel iklim değişikliği genel olarak değerlendirildikten sonra, iklim diplomasisinin gelişimi, ilkeleri ve Birleşmiş Milletler İklim Değişikliği Çerçeve Sözleşmesi'nin Haziran 1992'de kabulünden Aralık 2015 Paris Antlaşması'na ve Kasım 2021 Glasgow İklim Paketi'ne kadar geçen zamandaki önemli dönüm noktalarının iklim diplomasisi ilkeleri ile iklim değişikliği savaşımına ilişkin zayıf ve güçlü yanları açısından çeşitli örneklerle ele alınması ve tartışılması amaçlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: İklim Değişikliği, Coğrafya, Kuraklık, Sıcak Hava Dalgası, Paris Antlaşması

GLOBAL CLIMATE CHANGE AND THE IMPORTANCE OF CLIMATE DIPLOMACY

Murat TÜRKEŞ*

ABSTRACT

Climate change can be considered as the most important global change problem. Human impacts on Earth's climate system have been the dominant drivers of observed warming and associated climate change and variability since the mid-20th century. The best estimate of human-induced global surface temperature increases from the period 1850-1900 to the period 2010-2019 is approximately 1.1 °C. During this period, 20-40% of the global population experienced warming above 1.5 °C in at least one season. The observed temperature increase (global warming) to date has caused profound changes in human and natural systems, including increases in droughts, floods and flash floods, sea level rise, loss of biodiversity and several other extreme weather events. These changes pose unprecedented risks for vulnerable individuals and communities.

The effects of climate change will increasingly reshape our security and peace in the coming years. The conditions of human geography and physical geography, in the broadest sense, and our environment are currently in a transition phase and show important indicators of how societies will function in the future. This may have serious social, economic, and political impacts for all regions. While countries with varying adaptation capacities may be able to address impacts in different ways, many developing countries, particularly the more vulnerable ones (small island states, low-lying coastal and arid climate countries, etc.) without effective, experienced, committed and climate resilient institutions and socioeconomic sectors are more affected by climate change. This situation will most likely become stronger in the future.

The urgency and complexity of climate change-related issues require creativity in diplomatic processes. Within this framework, climate change diplomacy, in short, 'climate diplomacy' can be defined as a multidisciplinary field based on input from a wide variety of disciplines such as science, technology, political processes, laws, ethics and philosophy. While climate change is a global issue that extends beyond national borders, it must be addressed at all levels, ranging from the individual to the United Nations (UN) at local, national, regional, and global levels. Climate diplomacy is

* Prof. Dr., Boğaziçi University, Climate Change and Policies Application and Research Center, murat.turkes@boun.edu.tr.

multifaceted and can be shaped by a variety of implications and interpretations depending on the geography, culture, discipline, or socioeconomic background.

Consequently, framing the issue in a variety of ways can help achieve foreign policy responses tailored to the specific needs of different geographies and sectors. In this context, it is also aimed to provide concise arguments that link climate change challenges to broader or sectoral entry points and opportunities. In addition, climate diplomacy must be multilateral and participatory. Therefore, while states must take a leading role in addressing the climate change problem and related issues, other actors, including civil society, local governments, business world and academia, are also indispensable stakeholders of this process.

In this study, after a general evaluation of global climate change, the development, and principles of climate diplomacy and the important turning points from the adoption of the United Nations Framework Convention on Climate Change in June 1992 to the Paris Agreement of December 2015 and the Glasgow Climate Pact of November 2021 are discussed. It is aimed to discuss and discuss the principles of climate diplomacy and its weaknesses and strengths regarding the climate change mitigation with various examples.

Keywords: Climate Change, Geography, Drought, Heat Waves, Paris Agreement

TÜRKİYE'DEN GÖÇ VE PSİKOLOJİK UYUM SÜRECİ

Hacı Halil USLUCAN*

ÖZET

Bu çalışma Türkiye'den Almanya'ya son 60 yılda gerçekleşen göçü üç perspektiften psikoloji biliminin verileri ışığında mercek altına almaktadır. Bu üç boyut şu şekilde sıralanabilir.

- Kültürleşme ve vatan hissini bireysel psikolojik boyutları,
- Göçün bireysel düzeyde sunduğu risk veya gelişme fırsatları
- Türkiye ve Uyum Araştırmaları Merkezi'nce son 20 yılda Türkiye kökenli göçmenlerle gerçekleştirilen belirli yaşam alanlardaki uyum endeksleri.

Uluslararası göç ve bu bağlamda Türkiye'den Almanya'ya göç analiz edilirken dört ana trend dikkate alınmalıdır.

1. Göçün küreselleşmesi (Dünyadaki iki ülkeden biri göç süreçlerinin tarafıdır) ve çeşitlenmesi (iş gücü göçünün yanına aile birleşimi, iltica vb. eklenmesi)
2. Hedef ülke-köken ülke ayrımının giderek zorlaşması
3. İşgücü göçünün giderek kadınlaşması (Göçmenler arasında kadın oranında artış)
4. Göçün siyasallaşması (İç ve uluslararası siyasette göçün araçsallaştırılması ve aşırı sağ/milliyetçi partilerin güçlenmesi)

Çalışma, göç ülkesi olarak Almanya'nın 1955'ten 1973'e kadarki ekonomik ve siyasi değişimlerini, göçü tetikleyen unsurlar olarak ele almakta, Almanya'daki Türk toplumunun demografik değişimi ile eğitim, sosyal ilişkiler, aidiyet duygusu vb. alanlardaki olumlu ve olumsuz durumunu sebepleri ile birlikte tartışmaktadır.

Çalışma kültürleşme ve yurt edinmeyi kolaylaştıran faktörlere işaret etmektedir. Vatandaşlığa geçişte kolaylaştırmalar, ırkçılığa karşı inandırıcı şekilde mücadele, kurumların sosyal geçirgenliğinin yükseltilmesi, mahalli aktivitelere dahil olma, ortak referans olarak geçmişin değil geleceğin esas alınması bunlar arasında sayılmaktadır. Çalışma göç süreçlerinin tümüyle siyasal olarak kontrol edilebilirliğinin güçlüğüne işaret etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Kültürleşme Stresi, Küreselleşme, Psikolojik Boyutlar, Türkiyeli Göçmenler, Göç Yönetimi

* Prof. Dr., Türkiye ve Uyum Araştırmaları Merkezi Vakfı Bilimsel Direktörü, Duisburg-Essen Üniversitesi, Essen, haci-haliluslucan@uni-due.de.

MIGRATION FROM TÜRKİYE AND THE PSYCHOLOGICAL ADAPTATION PROCESS

Hacı Halil USLUCAN*

ABSTRACT

This analyzis examines migration from Türkiye to Germany over the last 60 years from three perspectives in the light of psychology. These three dimensions can be summarised as follows:

- individual psychological dimensions of acculturation and sense of home,
- risks and development opportunities at the individual level as a result of migration,
- the degree of adaptation of migrants of Turkish origin, as revealed by the surveys conducted by the ZFTI over the last 20 years.

Four main trends have to be taken into account when analyzing international or German-Turkish migration:

1. the globalisation of migration (every second country in the world is involved in the migration process) and the diversification of migration (family reunification, asylum in addition to labour migration).
2. the increasing difficulty of distinguishing between the country of origin and the country of destination
3. the feminisation of labour migration (increasing proportion of women among migrants).
4. 4. the politicisation of migration (instrumentalisation of migration in national and international politics and the rise of far-right/nationalist parties).

The study focuses on the economic and political changes in Germany between 1955 and 1973 as triggers for migration. It discusses demographic changes in the Turkish community in Germany as well as positive and negative situations in areas such as education, social relations and sense of belonging and their causes. The study identifies factors that facilitate acculturation and a sense of belonging. These include facilitating naturalisation, credible efforts against racism, increasing social permeability of institutions, participation in local activities and prioritising the future over the past as a common community reference. The study is a reminder of the difficulty of comprehensive political control of migration processes.

Keywords: Acculturation Stress, Globalization, Psychological Dimensions, Turkish Immigrants, Migration Management

* Prof. Dr., Scientific Director, Centre for Studies on Turkey and Integration Research (ZfTI) , University of Duisburg-Essen, haci-haliluslucan@uni-due.de

TÜRKİYE'DE İKLİM DEĞİŞİKLİĞİ VE ÇEVRE SORUNLARINA YÖNELİK POLİTİKALAR: KALKINMA PLANLARI ÜZERİNDEN BİR ANALİZ

Sefa USTA*

Adem KÜÇÜKYARMA**

ÖZET

Arka Plan: Küresel sorunlardan birisi olarak değerlendirilen iklim değişikliği, birçok sorunu beraberinde getirmektedir. İklim değişikliğinden kaynaklanan buzulların erimesi, doğa olayları, afetler ve iklim krizi gibi sorunlar çevresel sorunlardan bazılarıdır. Türkiye’de özellikle 1960’lı yıllardan sonra başlayan köyden kente göç, özellikle 1980 sonrası dönemde sanayileşme ve kentleşmenin sonucunda meydana gelen nüfus artışı, su kaynaklarının azalmasından, hava ve toprak kirliliğine ve orman alanlarının tahrip edilmesine varıncaya kadar birçok çevresel soruna sebep olmuştur. İklim değişikliğinin meydana getirdiği çevresel sorunlara yönelik üretilecek çözümlerin sadece yerel, bölgesel ve ulusal düzeyde gerçekleştirilmesi mümkün değildir. Küresel bir sorun olarak değerlendirilen iklim krizinin aşılmasında uluslararası iş birliği önem arz etmektedir. Bu bağlamda Birleşmiş Milletler başta olmak üzere, birçok uluslararası kuruluşun gündeminde iklim değişikliği ve küresel ısınma ile mücadele yer almaktadır. Bu çerçevede gerçekleştirilen Rio Konferansı’ndan, Kyoto Protokolü’ne ve Paris Anlaşması’na kadar birçok uluslararası konferans ve uluslararası sözleşmede sürdürülebilir kalkınmadan, çevrenin korunmasına, iklim değişikliğinden kaynaklı çevre sorunları ile mücadele konusunda uluslararası düzeyde kararlar alınmakta ve politikalar üretilmektedir. Türkiye’de, çevrenin korunmasına yönelik bu sözleşmelerin tarafı olmuştur. Uluslararası düzeyde gerçekleştirilen iş birliği ulusal düzeydeki politikalara ve özellikle üst politika belgesi olarak değerlendirilebilecek kalkınma planlarına da yansımıştır. Türkiye’de, gelecek nesillerin ihtiyaçlarını göz önünde tutarak sürdürülebilir kalkınmanın sağlanması, doğal kaynakların korunması, hava ve su kalitesinin iyileştirilmesi, suyun yönetimi, çevre adaletinin sağlanması amacıyla çevre politikaları şekillendirilmektedir. Hem yasal düzenlemelerle hem de kurumsal mekanizmalarla çevrenin korunması ve iklim değişikliği ile mücadele konusunda çalışmalar yürütülmekte ve kalkınma planlarında bu sorunlara ve

* Prof. Dr., Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi, İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi, Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü, sefausta@kmu.edu.tr.

** Yüksek Lisans Öğr., Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi, SBE, Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi ABD, adem.kucukyarma@kizilay.org.tr

politika önerilerine yer verilmektedir. Türkiye, bu sorunlarla başa çıkmak ve sürdürülebilir kalkınma hedeflerini desteklemek amacıyla kalkınma planları oluşturmuş ve uygulamıştır. 1960 sonrası dönemde planlı kalkınma sürecine geçen Türkiye’de ilk kalkınma planı 1963-1967 yılları arasında kapsamaktadır. Günümüze kadar 11 kalkınma planı yürürlüğe sokulmuş, 2024-2028 yıllarını kapsayan 12. Kalkınma Planı TBMM’de kabul edilerek yürürlüğe girmiştir.

Amaç: Bu çalışmanın amacı, Türkiye'nin kalkınma planları çerçevesinde iklim değişikliği ve çevre sorunlarına yönelik politikalarını incelemek, bu politikaların uygulanabilirliğini ve etkinliğini değerlendirmek, ülkenin daha iyi bir çevre ve daha iyi bir gelecek için iklim değişikliği ile mücadelede uluslararası sözleşmelere uyum sağlama noktasında; hangi politikaları belirlediğini ve kalkınma planlarının sürdürülebilir kalkınma hedeflerine ne ölçüde katkı sağladığını irdelemektir. Bu temel amaçlar doğrultusunda, Birinci Beş Yıllık Kalkınma Planı’ndan başlamak üzere, 11. Kalkınma Planı’na kadar tüm kalkınma planlarının genel hatlarıyla ve karşılaştırmalı olarak irdelenmesi, 12. Kalkınma Planı’nda bu konuya ne ölçüde yer verildiğinin tespit edilmesi, kalkınma planlarının iklim değişikliği ve çevre politikalarının oluşturulması ve uygulanmasında nasıl bir rol oynadığının ortaya konulması çalışmanın temel hedef ve amaçlarıdır.

Yöntem: Çalışmada, planlı kalkınma döneminden bu yana Türkiye’de hazırlanan kalkınma planlarına ve özellikle 12. Kalkınma Planı’na odaklanılarak, bu planlar üzerinden iklim değişikliği ve çevre politikalarının nasıl şekillendiği ve uygulandığı incelenecektir. Konu ile ilgili birincil ve ikinci kaynaklardan yararlanılması planlanan çalışmada, nitel araştırma yöntemlerine müracaat edilecektir. Türkiye’de kalkınma planları, iklim değişikliği stratejileri, çevre politika belgeleri ve uluslararası sözleşmeler gibi belgelerin irdelenerek doküman/belge incelemesi ve içerik analiz tekniklerinden yararlanılacaktır: Dönemsel olarak kalkınma planlarında çevre politikalarına yönelik hangi önerilere yer verildiğinin mukayesesi yapılarak çalışmada karşılaştırmalı analiz yönteminden faydalanılması düşünülmektedir.

Bulgular: Çalışma sonucunda elde edilen temel bulgular, enerji verimliliği, yenilenebilir enerji, su kaynaklarının korunması, hava ve toprak kirliliğini azaltılması, tarım arazilerinin ve orman alanların korunması başta olmak üzere iklim değişikliği ile çevresel sorunlar ile mücadele alınması gereken tedbirler ve hayata geçirilmesi gereken kamu politikalarına kalkınma planlarına yer verildiğidir. Uluslararası işbirliğinden kaynaklı, Türkiye’nin yükümlülüklerinin kalkınma planlarına yansıtıldığı ve 2000 sonrası dönemde

hazırlanan kalkınma planlarında çevre konusu ve iklim değişikliği ile mücadele politikalarına önceki kalkınma planlarından daha fazla yer verildiğidir.

Orijinal/Özgün Değer: Kalkınma planları üzerinden iklim değişikliği ve çevre politikalarının incelendiği çalışmanın akademik literatüre katkı sağlayacağı düşünülmektedir. Bu planlarda ortaya konulan düzenlemelerin, Türkiye'nin iklim değişikliği ve çevre sorunlarının çözümüne yönelik hayata geçirmeyi planladığı kamu politikalarının daha iyi anlaşılmasına ve bu politikaların sürdürülebilir kalkınma hedeflerine olan katkısının değerlendirilmesine yardımcı olacağı düşünülmektedir. Ayrıca, Türkiye'nin iklim değişikliği ve çevre politikalarını, ulusal ve uluslararası düzeyde nasıl algıladığını ve bu politikaların uluslararası taahhütlerle nasıl uyumlu olduğunun ortaya konulması noktasında çalışmanın akademik literatüre katkı sağlayacağı ifade edilebilir. Sunulması ve yayınlanması planlanan çalışmanın ve çalışma sonucunda ortaya konulan bulguların, kamuoyuyla ve toplumsal çevre ile paylaşılacak olması, vatandaşların iklim değişikliği ve çevre bilinci ve farkındalığının artırılmasına fayda getireceği ifade edilebilir.

Sonuç: Türkiye, kalkınma planlarında koyduğu hedef ve uygulamayı taahhüt ettiği politikalarla, çevrenin korunması ve iklim değişikliği ile mücadelede önemli bir yol katetmiştir. Çevre ve Şehircilik Bakanlığı'nın, Çevre, Şehircilik ve İklim Değişikliği Bakanlığı'na dönüştürülmesi, bakanlık düzeyinde iklim değişikliği ile ilgili politikaların belirlendiği ve kurumsal bir yapının oluşturulması, önemli bir kazanım olarak değerlendirilebilir. Türkiye'nin uluslararası anlaşmalar çerçevesinde politikalar oluşturması; ülkenin küresel çevre sorunlarına yönelik taahhütlerini yerine getirme çabasını yansıtmaktadır. Diğer taraftan, çevre sorunlarına yönelik politikalarının etkinliğini artırmak ve sürdürülebilir kalkınma hedeflerine ulaşmak için Türkiye'nin daha fazla çaba göstermesi gerektiği söylenilebilir. Politika yapıcılarının, su yönetimi, su yönetişimi gibi konulara odaklanması, kaynakların daha etkili bir şekilde tahsis edilmesi, denetim mekanizmalarının güçlendirilmesi ve kamuoyunun bu konulardaki farkındalığının artırılması gibi önlemleri ele alması ve uygulamaya koyması önem arz etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Çevre, Çevre Sorunları, İklim Değişikliği, Kamu Politikası, Kalkınma Planları

POLICIES TOWARDS CLIMATE CHANGE AND ENVIRONMENTAL PROBLEMS IN TÜRKİYE: AN ANALYSIS THROUGH DEVELOPMENT PLANS

Sefa USTA*

Adem KÜÇÜKYARMA**

ABSTRACT

Background: Climate change, considered as one of the global problems, brings with it many problems. Problems such as melting of glaciers, natural events, disasters and climate crisis caused by climate change are some of the environmental problems. Migration from villages to cities in Türkiye, which started especially after the 1960s, and population growth as a result of industrialization and urbanization, especially in the post-1980s, have caused many environmental problems, from the decrease in water resources to air and soil pollution and the destruction of forest areas. It is not possible to produce solutions to the environmental problems caused by climate change only at the local, regional and national levels. International cooperation is important in overcoming the climate crisis, which is considered a global problem. In this context, combating climate change and global warming is on the agenda of many international organizations, especially the United Nations. In this context, in many international conferences and international agreements, from the Rio Conference to the Kyoto Protocol and the Paris Agreement, decisions are taken and policies are produced at the international level, from sustainable development to environmental protection and combating environmental problems arising from climate change. Türkiye has become a party to these agreements for the protection of the environment. The cooperation carried out at the international level is also reflected in national level policies and especially in Development Plans, which can be considered as a top policy document. In Türkiye, environmental policies are shaped in order to ensure sustainable development, protect natural resources, improve air and water quality, manage water, and ensure environmental justice, taking into account the needs of future generations. Studies are carried out on protecting the environment and combating climate change through both legal regulations and institutional mechanisms, and these problems and policy

* Prof. Dr., Karamanoğlu Mehmetbey University, Faculty of Economics and Administrative, Department of Political Science and Public Administration, sefausta@kmu.edu.tr.

** Master Student, Karamanoğlu Mehmetbey University, Social Science Institute, Department of Political Science and Public Administration, adem.kucukyarma@kizilay.org.tr

recommendations are included in development plans. Türkiye has created and implemented development plans to cope with these problems and support sustainable development goals. The first development plan in Türkiye, which started a planned development process in the post-1960 period, covers the period between 1963 and 1967. To date, 11 development plans have been put into effect, and the 12th Development Plan, covering the years 2024-2028, was accepted by the Turkish Grand National Assembly and entered into force.

Purpose: The aim of this study is to examine Türkiye's policies towards climate change and environmental problems within the framework of its development plans, to evaluate the applicability and effectiveness of these policies, to ensure that the country adapts to international agreements in the fight against climate change for a better environment and a better future; To examine which policies it determines and to what extent its development plans contribute to sustainable development goals. In line with these basic objectives, to examine all development plans in general terms and comparatively, starting from the first five-year development plan to the 11th Development Plan, to determine to what extent this issue is included in the 12th Development Plan, to establish climate change and environmental policies in the development plans and The main goals and objectives of the study are to reveal what role it plays in its implementation.

Method: The study will focus on the development plans prepared in Türkiye since the planned development period, and especially the 12th Development Plan, and examine how climate change and environmental policies are shaped and implemented through these plans. Qualitative research methods will be used in the study, which is planned to benefit from primary and secondary sources on the subject. Document review and content analysis techniques will be used by examining documents such as development plans, climate change strategies, environmental policy documents and international agreements in Türkiye. It is planned to use the comparative analysis method in the study by periodically comparing which suggestions for environmental policies are included in the development plans.

Findings/Results: The main findings obtained as a result of the study are based on the measures to be taken and public policies to be implemented to combat climate change and environmental problems, especially energy efficiency, renewable energy, protection of water resources, reducing air and soil pollution, protection of agricultural lands and forest areas. development plans are included. Originating from international cooperation, Türkiye's obligations are reflected in the development plans, and in the development

plans prepared after 2000, environmental issues and policies to combat climate change are included more than previous development plans.

Original Value: It is thought that the study, which examines climate change and environmental policies through development plans, will contribute to the academic literature. It is thought that the regulations set forth in these plans will help to better understand the public policies that Türkiye plans to implement for the solution of climate change and environmental problems and to evaluate the contribution of these policies to sustainable development goals. In addition, it can be stated that the study will contribute to the academic literature by revealing how Türkiye perceives climate change and environmental policies at the national and international level and how these policies are compatible with international commitments. It can be stated that the study planned to be presented and published and the findings revealed as a result of the study will be shared with the public and the social environment, which will benefit citizens in increasing their awareness and awareness of climate change and the environment.

Evaluation: Türkiye has come a long way in protecting the environment and combating climate change, with the targets set in its development plans and the policies it has committed to implement. Transforming the Ministry of Environment and Urbanization into the Ministry of Environment, Urbanization and Climate Change and establishing an institutional structure where policies regarding climate change are determined at the ministry level can be considered as an important achievement. Türkiye's formulation of policies within the framework of international agreements; It reflects the country's efforts to fulfill its commitments towards global environmental problems. On the other hand, it can be said that Türkiye should make more efforts to increase the effectiveness of its policies towards environmental problems and achieve sustainable development goals. It is important for policy makers to focus on issues such as water management and water governance, to address and implement measures such as allocating resources more effectively, strengthening control mechanisms and increasing public awareness on these issues.

Keywords: Environment, Environmental Problems, Climate Change, Public Policy, Development Plans

İKLİM DEĞİŞİKLİĞİ, GÖÇ VE SÜRDÜRÜLEBİLİRLİK – ODKA VE AVRUPA İÇİN BÜYÜK MÜCADELELER

Halit ÜNVER*

ÖZET

Son yıllarda yaşanan küresel gelişmeler pek çok zorluğu ve belirsizliği de beraberinde getirdi. Dünyanın sürdürülebilir bir duruma doğru ilerleyeceği hiçbir şekilde net değil. Savaşlar, dünyanın neo-feodalleşmesi, demokrasinin aşınması, zayıf devlet yapısının artması, dünyanın bazı kısımlarında ekolojik çöküş, hem devletler arasında hem de devletler içinde büyük çatışmalar ve buna bağlı olarak artan göç hareketlerini de beraberinde getirebilir. Bunlar fazla ümit vadetmeyen yönlerdir. Orta Doğu ve Kuzey Afrika (ODKA) bölgesinde bu tür örnekler birkaç yıldır zaten gözlemleniyor ve bunun Avrupa'ya doğrudan etkileri de oluyor.

Avrupa ve ODKA'nın istikrarı risk altında. İklim hedeflerini ve enerji güvenliğini çevreleyen büyük zorluklar göz önüne alındığında, öncelikle özgürlükle karakterize edilen piyasa modeline verilen destek giderek azalıyor. Bir yandan çevre ve iklim sorunları artıyor, diğer yandan birçok alanda sosyal uçurum genişliyor, sosyal ve güvenlik sistemleri de gerginleşiyor.

Sürdürülebilir bir gelecek bu şekilde sağlanamaz. Her şeyden önce teknoloji ve uluslararası işbirliklerinde gerekli yenilikleri bu şekilde üretemeyiz. Bölümlere ayırma yerine ihtiyacımız olan şey, düşüncede açıklık ve piyasa güçlerinin harekete geçirilmesidir. Ancak bu, bir yandan çevre ve iklimin korunmasına yönelik çıkarları, diğer yandan da sosyal denge kaygısını güçlendiren yeterli düzenleyici koşullar altında gerçekleşir. Tüm insanların küreselleşmeden faydalanması gerektiği ve orantı olarak ifade edersek, en az şeye sahip olanların hem ulusal hem de uluslararası düzeyde en fazla fayda sağlaması gerektiği anlamına gelir.

Siyasi açıdan deneyimli pek çok kişi tarafından bir süredir tartışılan temel yol gösterici prensiplerden biri, Afrika ve ODKA bölgesi ile yeni bir ortaklık, özellikle de buraların kalkınmasını ve yenilenebilir enerji üretimi için yüksek potansiyeli teşvik etmeye yönelik büyük çabalardır. Bu, kıtanın birçok yerinde rüzgar enerjisi ve hidroelektrik potansiyeli ile tamamlanmaktadır; bu sayede enerji sektöründeki merkezi ve merkezi olmayan çözümlerin akıllıca birleştirilmesi gerekmektedir. Enerji, refahın sağlanması için temel bir ön

* Prof. Dr., Ekonomi ve Yönetim Uygulamalı Bilimler Üniversitesi (FOM), Frankfurt, halit.uenver@fom.de.

koşul olduğundan, bu enerjinin akıllıca geliştirilmesi, sürdürülebilir kalkınma yönündeki başarı üzerinde çok olumlu bir etkiye sahip olabilir.

Seçilen odak noktaları:

1. Nüfus artışı
2. İstihdam ve sosyal sistemler
3. Endüstriyel altyapı, yenilenebilir enerji ve ulaşım
4. Su üretimi ve tuzdan arındırma
5. Tarım ve ağaçlandırma
6. Ulaşım altyapısı
7. Sürdürülebilir turizm

Anahtar Kelimeler: Sürdürülebilirlik, Enerji, Kalkınma, ODKA, Avrupa

CLIMATE CHANGE, MIGRATION AND SUSTAINABILITY – GRAND CHALLENGES FOR MENA AND EUROPE

Halit ÜNVER*

ABSTRACT

The global developments of recent years have brought with them many challenges and uncertainties. It is by no means clear that the world will move towards a balanced state of sustainability. Major conflicts are also conceivable, both between states and within states, including wars, a neo-feudalization of the world, a further erosion of democracy, an increase in failed states, an ecological collapse in parts of the world and, associated with this, ever-increasing flows of migrants. Steps in this unpromising direction have already been observed in the MENA region for several years with direct implications for Europe.

Europe's and MENA's stability is at risk. In view of the major challenges surrounding the climate targets and energy security, support for the model of markets characterized primarily by freedom is increasingly dwindling. On the one hand, because environmental and climate problems are increasing, and on the other because the social gap is widening in many areas and social and security systems are also becoming strained.

A sustainable future cannot be secured in this way. Above all, we will not be able to produce the necessary innovations in technology and international cooperation in this way. What we need instead of compartmentalization is openness in thinking and the activation of market forces, but under adequate regulatory conditions which on the one hand enforce the interests of the environment and climate protection, and on the other hand the concern for social balance. The latter means that all people must benefit from globalization - and in percentage terms, those who have the least must benefit the most, both nationally and internationally.

A key guiding principle, which has been discussed by many politically experienced people for some time, is a new partnership with Africa and the MENA region, in particular major efforts to promote development there and with the high potential for renewable energies. This is complemented by the potential for wind energy and hydropower in many places on the continent, whereby centralized and decentralized solutions in the energy sector should

* Prof. Dr., Academy of Applied Sciences of Economics and Management (FOM), Frankfurt, halit.uenver@fom.de.

be intelligently coupled. Clever development of this energy can have a very positive influence on success in the direction of sustainable development, as energy is a basic prerequisite for the creation of prosperity (MENA Future Fund).

Selected focal points:

1. Population growth
2. Employment and social systems
3. Industrial infrastructure, renewable energy, and transport
4. Water production and desalination
5. Agriculture and afforestation
6. Transport infrastructure
7. Sustainable tourism

Keywords: Sustainability, Energy, Development, MENA, Europe

ALMANYA'NIN İKLİM DEĞİŞİKLİĞİ VE GÖÇ BAĞLANTISINA YÖNELİK ULUSLARARASI YAKLAŞIMI

Detlev WOLTER*

ÖZET

İklim değışikliği, artık giderek artan biçimde göçün ana itici faktörlerinden biri olarak görülüyor. Dünya Bankası'nın tahminlerine göre, 2050 yılına kadar iklim mültecisi olabilecek insan sayısı 143 milyona kadar çıkabilir.

Almanya, bu zorlu sorunu çözmek için uluslararası arenada aktif roller üstlenmektedir. Almanya, BM'deki aktif rolünü kullanarak iklim değışikliğinin güvenlik politikasına etkisine dair farkındalığı artırmaktadır. Almanya ve Nauru adası, 2018'de İklim ve Güvenlik Üzerine BM Dostları Grubu'nu kurmuştur. Bu grup şu anda dünya genelinden 66 üyeye sahiptir. Bunun yanı sıra Almanya, AB, NATO ve AGİT bünyesinde iklim, barış ve güvenliğin bütünlüklü bir şekilde ele alınmasını savunmaktadır. 2021'den bu yana Alman Dışışleri Bakanlığı, stratejik bir iklim dış politikası ve iklim diplomasisini Alman dış politikasının bir önceliği olarak ilan etmiştir. Hükümet, 6 Aralık 2023 tarihinde "İklim Dış Politikası Stratejisi"ni kabul etmiş ve bu yolla ilk defa bir Alman hükümetinin strateji belgesinde çevresel göç sorunu konu edinilmiştir.

Ekonomik İşbirliği ve Kalkınma Bakanlığı(BMZ) da, göç konusunu kapsamlı biçimde çalışma başlıkları arasına almıştır. Bakanlık, İklim Değişikliği Bağlamında İnsan Hareketliliği Küresel Programı'nı başlatmıştır. Ayrıca Almanya 2023 Ekim ayında beşinci kez düzenlenen Berlin İklim ve Güvenlik Konferansı'na ev sahipliği yapmıştır.

İklim değışikliği-göç bağlamındaki zorluklar, Almanya-Türkiye ilişkileri ekseninde enerji, iklim ve çevre işbirliği perspektiflerinden ele alınmalıdır. İki ülke, çevresel göçü üçüncü ülkelerde ele alacak projeleri ortaklaşa destekleyebilir. İki ülke ve AB bir araya gelerek, bu zorlukların üstesinden gelmek için gerekli uzmanlık, kaynak ve etki gücünü sağlayabilirler.

Anahtar Kelimeler: Almanya, İklim Değişikliği, Göç, Birleşmiş Milletler, Çevresel Diplomasi

* Dr., Almanya Federal Cumhuriyeti Emekli Büyükelçi, detlevwolter@gmx.de.

GERMANY'S INTERNATIONAL APPROACH TO ADDRESS THE CLIMATE CHANGE AND MIGRATION NEXUS

Detlev WOLTER*

ABSTRACT

Increasingly, climate change is recognized as one of the main drivers for migration. The World Bank estimates that up to 143 million people could become climate refugees by 2050. As recurring extreme weather events erode resilience in the affected countries, it is likely that the urge for cross-border migration will also increase.

Germany advocates in favor of systematic engagement of the United Nations including the UNSC to tackle this challenge. It is using its active role in the UN to raise awareness of the impact of climate change on security policy. Germany and the island state of Nauru established the United Nations Group of Friends on Climate and Security in 2018. It has now 66 members from all regions of the world. In the latest debate on “Climate, Peace and Security” in the UN Security Council, 13 June 2023 Germany delivered a statement on behalf of the Group. The Group called on the Council to create specific tools to enable the UN to do its part in preventing and resolving conflicts that are at least in part driven by the effects of climate change and proposed concrete, tangible action.

In addition, Germany is campaigning within the EU, NATO and the OSCE, for climate, peace, and security to be addressed holistically. German think tanks consider environmental migration to become the major global challenge of this century. Since 2021 the German Foreign Ministry has declared a strategic climate foreign policy and climate diplomacy a priority of German foreign policy. To underline the strategic importance the government adopted an inter-ministerial “Strategy for Climate Foreign Policy” (KAPS Klimaaußenpolitik-Strategie) on December 6th 2023. For the first time in a governmental strategy document, the Federal Government addresses the issue of environmental migration and calls for adequate adaptation measures.

The Federal Ministry for Economic Cooperation and Development (BMZ) is already taking migration into account as it is pursuing a comprehensive approach to adaptation. As climate change is threatening the livelihoods of many people. In the future, an increasing number of people throughout the world will need to find a new place to live. But not all people who suffer from

* Dr., Germany Former Ambassador, detlevwolter@gmx.de.

the impacts of climate change are able to move. Without financial resources to migrate, people may not be able to leave their homes despite the high risk. Support for these “trapped populations” is therefore needed. The BMZ has started a *Global Programme Human Mobility in the Context of Climate Change* supporting partner governments to help people who are so severely affected by climate change, that leaving their homes and moving elsewhere is considered a viable option – and sometimes the only option– to save their livelihoods.

In October 2023, Germany hosted the Berlin Climate and Security Conference (BCSC) in Berlin for the fifth time. The conference considers projects designed to protect livelihoods and provide emergency aid, thereby stabilizing countries and defusing conflicts. One key instrument is the Climate for Peace Initiative. It has 28 members and was launched at the Berlin Climate and Security Conference in 2022 on the basis of the G7 Declaration “Climate, Environment, Peace and Security”. The Conference outcome is an important contribution in preparing for the Climate Change Conference in Dubai this December, with a focus on support for fragile and vulnerable states and countries affected by conflict.

The challenges raised by the climate change-migration nexus should also be addressed in German Turkish cooperation on energy, climate, and environment. The two countries could jointly support projects to address environmental migration in third countries. For example, in the Sahel where desertification and droughts are forcing nomadic herders to enter regions populated by sedentary farmers.

Together Germany, Türkiye and the EU have the expertise, the resources, and the influence to help address these challenges.

Keywords: Germany, Climate Change, Migration, United Nations, Environmental Diplomacy

YEŞİL ÇATI SİSTEMLERİNİN BİNA ISITMA YÜKÜ ÜZERİNE ETKİSİ VE MALİYET İLİŞKİSİNİN İNCELENMESİ

Ender YETİM*
Aynur KAZAZ**

ÖZET

Arka Plan: Dünyada enerji kaynaklarının sınırlı olması yapı, ulaştırma, sanayi ve tarım alanlarında enerji verimliliğini arttırmaya yönelik çalışmaların yürütülmesine neden olmuştur. Tüketilen enerjinin büyük bir oranda fosil kaynaklardan karşılanması çevre felaketlerinin yaşanmasına neden olmaktadır. Çevresel sorunların önlenmesi amacıyla bütünlük bir yaklaşımla sürdürülebilir kentler, ekolojik kentler, düşük karbon kentler gibi kavramlar altında planlama ve tasarım yaklaşımları oluşturulmuştur. Dünyada üretilen enerjinin yaklaşık üçte biri binalarda tüketildiği ve tüketilen bu enerjinin büyük bir kısmına ise ısıtma ve soğutma sistemlerinin neden olduğu bilinmektedir. Binalarda enerji tüketiminin azaltılması amacıyla sürdürülebilir, enerji etkin çalışmalar yürütülmektedir.

Amaç: Bu çalışmada; Türkiye'nin farklı derece gün bölgelerinde yeşil çatı uygulamasının bina enerji performansı üzerine etkisi ve uygulama maliyeti incelenerek bölgelere göre yeşil çatı sisteminde optimum yetiştirme ortam kalınlığının elde edilmesi amaçlanmıştır.

Yöntem: Türkiye, TS 825-Binalarda Isı Yalıtım Kuralları'na göre dört farklı derece gün bölgesine ayrılmıştır. Bu bölgeleri temsilen seçilen illerde (Antalya, İstanbul, Ankara, Erzurum) geleneksel çakıl kaplamalı teras çatıya sahip baz binaya yetiştirme ortam kalınlığı 10cm ile 50cm arasında 5'er cm arttırılmasıyla oluşturulan 9 adet yeşil çatı senaryosu uygulanarak tasarım binalar elde edilmiştir. Baz binalar ve tasarım binalar arasında ısıtma enerji maliyeti, emisyon ve tasarruf oranları, TS 825'te yer alan hesap yöntemlerine uyumlu yazılıma sahip TGÜB 825-Isı Yalıtım Hesaplama Programı ile aylık analizler gerçekleştirilerek elde edilmiştir. Yeşil çatı sisteminin uygulanmasıyla bina taşıyıcı sisteminde oluşan ilave yükleri de CAD Statik Programı ile analiz edilerek beton ve donatı miktarı hesaplanmıştır.

* Doktora Öğr., Akdeniz Üniversitesi, Fen Bilimleri Enstitüsü, İnşaat Mühendisliği ABD, ender-ytm@hotmail.com.

** Prof. Dr., Akdeniz Üniversitesi, Mühendislik Fakültesi, İnşaat Mühendisliği Bölümü, Yapı İşletmesi ABD akazaz@akdeniz.edu.tr.

Bulgular: Yapılan analizler sonucunda yeşil çatı sisteminin uygulamasıyla tüm bölgelerde ısıtma enerji tüketiminin azaldığı; minimum yıllık enerji tasarrufu 4. derece gün bölgesinde Erzurum'da ortalama %3,69 oranında, maksimum enerji tasarrufu ise 3. derece gün bölgesinde Ankara'da ortalama %5,70 oranında olduğu görülmüştür. Yeşil çatının yetiştirme ortam kalınlığı arttıkça, enerji tasarrufunun doğrusal olmayan bir şekilde arttığı tespit edilmiştir. Yeşil çatı yetiştirme ortam kalınlığı 15-20 cm aralığında enerji tasarruf artış oranı yetiştirme ortam kalınlığı 10-15 cm aralığındaki enerji tasarruf oranından fazla olduğu, yetiştirme ortam kalınlığı 20-50cm aralığında enerji tasarruf oranının ise sabit kaldığı görülmüştür. Çalışmada baz alınan yeşil çatı sisteminde 20 cm yetiştirme ortam kalınlığının enerji doyumu noktası olduğu görülmüştür. Yeşil çatı sistemi uygulanmasıyla yılda 79,14 \$ ile 321,55 \$ arasında enerji tasarrufu; 1,38t ile 5,59t arasında CO₂-eşd. emisyon tasarrufu elde edilmiştir. Yeşil çatı sisteminin binada oluşturduğu ilave yükler nedeniyle binada 81,30 kg ile 919,65 kg arasında değişen donatı artışının meydana geldiği, beton miktarında herhangi bir değişimin gerçekleşmediği görülmüştür. Geleneksel çakıl kaplamalı teras çatıya göre yeşil çatı uygulama maliyet artışı 46,60 \$/m² ile 272,52 \$/m² arasında, maliyet artış oranı ise %59,74 ile %89,67 arasında değiştiği hesaplanmıştır.

Özgün Değer: Literatürde enerji etkin yapı tasarımı kapsamında yeşil çatı ile ilgili birçok çalışma yer almaktadır. Yapılan yeşil çatı tasarım çalışmaları genellikle bir kat veya mahal baz alınarak bir derece gün bölgesi için analizler gerçekleştirilmektedir. Bu çalışmayı diğer çalışmalardan ayıran en belirgin özellik; Türkiye'nin dört farklı derece gün bölgesi için bir blok baz alınarak enerji verimliliği hesaplamalarının yapılmasıdır. Ayrıca; çalışmanın bir diğer önemli özelliği ise yeşil çatı uygulanmasıyla binada oluşan ilave yükler statik program yardımıyla analiz edilerek taşıyıcı sistemde oluşan donatı artış miktarının elde edilmesidir. Böylece yeşil çatı uygulamasının malzeme maliyetinin yanı sıra binanın yapısal-taşıyıcı sistem maliyet artışı hesaplanmıştır.

Sonuçlar: Çalışmada, Türkiye'nin dört farklı derece-gün bölgesini temsilen seçilen illerde geleneksel çakıl kaplı çatı yerine yeşil çatı uygulanarak binanın ısıtma enerji performansı üzerine etkisi incelenmiştir. Türkiye'nin farklı iklim bölgelerinde yeşil çatı uygulanmasının farklı oranlarda ısıtmada enerji tasarrufu sağladığı görülmüştür. Binalarda enerjinin etkin bir şekilde kullanılması amacıyla yeşil çatı sisteminin uygulanması durumunda %76,62 maliyet artış oranına karşın yıllık ısıtma enerji tüketiminin %5,9'a ulaşılabilen oranda azaldığı görülmüştür. Enerji tasarruf oranları incelendiğinde binalarda geleneksel teras çatı tasarımı yerine yeşil çatı tasarımının tercih edilmesinde

gerek yeşil çatı malzeme maliyetinin gerekse yapının taşıyıcı sistemine etki maliyetinin engel oluşturmadığı kanaatine varılmıştır.

Yapılan analizler sonucunda; Türkiye'nin tüm derece-gün bölgeleri için yeşil çatı sistem tasarımında optimum yetiştirme ortam kalınlığının 20 cm olduğu görülmüştür. Çalışmada yeşil çatı ile yeşil çatı uygulama maliyet ilişkisinin birlikte incelenmesi, sürdürülebilir enerji odaklı olması nedeniyle sonuçların akademiye, inşaat sektörüne, belediyelere ve iklim değişikliği politikalarının belirlenmesinde önemli ölçüde yol gösterici nitelikte olacağı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Enerji Etkin Yapı Tasarımı, Yeşil Çatı, Maliyet Analizi, CO₂-eşd. Emisyon

INVESTIGATION OF THE EFFECT OF GREEN ROOF SYSTEMS ON BUILDING HEATING LOAD AND COST RELATIONSHIP

Ender YETİM*
Aynur KAZAZ**

ABSTRACT

Background: Limited energy resources in the world have led to studies to increase energy efficiency in building, transport, industry, and agriculture. The fact that a large proportion of the energy consumed is met from fossil resources causes environmental disasters. In order to prevent environmental problems, planning and design approaches have been established under concepts such as sustainable cities, ecological cities and low-carbon cities with an integrated approach. It is known that approximately one-third of the energy produced in the world is consumed in buildings and a large part of this energy consumed is caused by heating and cooling systems. In order to reduce energy consumption in buildings, sustainable, energy-efficient studies are carried out.

Purpose: The study aimed to determine the optimum plant-growing medium thickness in green roof systems according to the regions by analysing the effect of green roof application on building energy performance and application cost in different degree-day regions of Türkiye.

Method: Türkiye has been categorized into four distinct degree day regions according to TS 825-Thermal Insulation Rules in Buildings. In the selected provinces representing these regions (Antalya, Istanbul, Ankara, Erzurum), design buildings were obtained by applying 9 green roof scenarios created by increasing the plant-growing medium thickness by 5 cm each between 10 cm and 50 cm to the base building with a traditional gravel covered terrace roof. Heating energy cost, emission and saving ratios between the Base Buildings and Design Buildings were obtained by performing monthly analyses with the TGÜB 825-Heat Insulation Calculation Program, which has software compatible with the calculation methods in TS 825. The additional loads on the building structural system caused by the application of the green roof

* PhD Cand., Akdeniz University, Institute of Natural and Applied Sciences, Department of Civil Engineering, ender-ytm@hotmail.com.

** Prof. Dr., Akdeniz University, Faculty of Engineering, Department of Civil Engineering, Department of Construction Management akazaz@akdeniz.edu.tr

system were analyzed with İdeCAD Static Program and the amount of concrete and reinforcement was calculated.

Results: The analyzes revealed that the heating energy consumption decreased in all regions with the application of the green roof system; the minimum annual energy saving was 3.69% in Erzurum in the 4th degree day region and the maximum energy saving was 5.70% in Ankara in the 3rd degree day region. As the growing medium thickness of the green roof increases, it is determined that the energy saving increases non-linearly. It is seen that the energy saving increase rate in the range of green roof growing medium thickness 15-20 cm is more than the energy saving rate in the range of growing medium thickness 10-15 cm, while the energy saving rate in the range of growing medium thickness 20-50cm remains constant. In the green roof system taken as a basis in the study, 20 cm growing medium thickness was found to be the energy saturation point. With the implementation of the green roof system, energy savings between \$ 79.14 and \$ 321.55 per year and CO₂-eq. emission savings between 1.38t and 5.59t were achieved. Due to the additional loads created by the green roof system on the building, it was observed that there was an increase in steel ranging from 81.30 kg to 919.65 kg in the building, while there was no change in the amount of concrete. It was calculated that the cost increase of green roof application compared to the traditional gravel-coated terrace roof ranged between 46,60 \$/m² and 272,52 \$/m², and the cost increase rate ranged between 59,74% and 89,67%.

Original Value: In the existing body of literature, there are many studies on green roofs within the scope of energy-efficient building design. Green roof design studies are generally based on a floor or a space and analyzes are performed for a degree day region. The most distinctive feature that distinguishes this study from other studies is that energy efficiency calculations are made on the basis of a block for four different degree-day regions of Türkiye. In addition, another important feature of the study is that the additional loads that occur in the building with the application of the green roof are analyzed with the help of the static program and the amount of reinforcement increase in the carrier system is obtained. In addition to the material cost of the green roof application, the structural system cost increase of the building was calculated.

Evaluation: In this study, the effect of green roofing on the heating energy performance of the building by replacing the traditional gravel-coated roof with a green roof was analyzed in selected cities representing four different degree-day regions of Türkiye. It was observed that the application of green

roofs in different climatic regions of Türkiye provides energy savings in heating at different rates. In order to use energy efficiently in buildings, it was observed that the annual heating energy consumption decreased by 5.9% despite the 76.62% cost increase rate in case of the application of a green roof system. When the energy saving rates are analyzed, it is concluded that both the cost of green roof material and the cost of impact on the structural system of the building do not constitute an obstacle in the preference of green roof design instead of traditional terrace roof design in buildings.

The findings revealed that the optimum growing medium thickness in green roof system design for all degree-day regions of Türkiye is 20 cm. In the study, it is thought that the results will guide the academia, construction sector, municipalities and climate change policies since it is focused on sustainable energy and examining the green roof and green roof application cost relationship together.

Keywords: Cost Analysis, CO₂-eq. Emission, Energy-efficient Building, Green Roof

İKLİM DEĞİŞİKLİĞİ VE GÖÇLERİN BELEDİYELERE ETKİLERİ KENTLER NEDEN İKLİM GÖÇLERİNE HAZIRLANMALI?

Dursun YILDIZ*

ÖZET

İklim değışikliği birçok alanda olduğu gibi hızla büyüyen kentlerin belediye yönetimleri üzerinde de doğrudan ve dolaylı etkiler oluşturmaktadır. İklim değışikliğinin dünyanın büyük kentlerinin yönetiminde oluşturacağı risklerinin azaltılması için uluslararası ölçekte kentler arası işbirliği programları mevcuttur.

Özellikle gelişmekte olan ülkelerin büyük kentleri iklim değışikliğine karşı oldukça savunmasız olup iklim değışikliğinin doğal etkileri kadar iklim göçmenlerinin getireceği ilave yüklerle de hazırlıklı olması gerekmektedir. Bu nedenle kentlerin iklim değışikliğinden etkilenebilirliklerini azaltmak için uyum sağlama ve iklim değışikliğine direnç oluşturma çalışmaları artmıştır. Bilim insanları gelecek yıllarda deniz suyu seviyesinin yükselmesi, sıcak hava dalgaları ve su sorunları gibi etkilerin artacağını tahmin ediyor.

İklimsel nedenlerle daha çok ülke içinde büyük kentlere doğru yaşanan göçlerde büyük bir artış görülmektedir. Yapılan projeksiyonlar bu artışın aratarak süreceğini ortaya koymaktadır. Bu nedenle kentlerdeki iklim değışikliğine uyum çalışmalarının doğal koşulların değışiminin etkilerinin yanısıra iklim göçmenlerinin ilave etkisini de dikkate alması önem taşımaktadır. Bu çalışmanın amacı ülke içinde büyük kentlere göç olarak halen yaşanan ve gelecekte ülkelerarasında yaşanabilecek iklim değışikliği sebepli düzensiz göç hareketlerinin büyük kentlerin özellikle su yönetimi üzerinde oluşturabileceği baskıları analiz ederek farkındalığı arttırmaktır.

Bu çalışmada, BM'in Uluslararası Göç Örgütü'nün istatistiki verileri, incelenen bölgelerdeki iklim değışikliği etkisi, demografik özellikler, hidropolitik ilişkiler ve su kaynakları verileri ile birlikte ele alınarak analiz edilmiştir. Yapılan çalışmada Afrika kıtası ülkeleri gibi dünyadaki bazı bölgelerin iklim değışikliği etkileri ile ülke içinde ve ülke dışında toplu göçler yaratma potansiyelinin daha yüksek olduğu belirlenmiştir. Bu tespit BM'in Uluslararası Göç Örgütü genel müdürü Amy Pope tarafından da yapılmıştır. Amy Pope bir açıklamasında Afrika ülkelerinin iklim değışikliğinden en çok

* Su Politikaları Derneği Başkanı, Ankara, dursunyildiz001@gmail.com

etkilenen ülkeler arasında olduğundan söz ederek 2022 yılında Afrika'da 7,5 milyon kişinin doğal afetler nedeniyle yer değiştirdiğini belirtmiştir. Bunun yanısıra BM Çevre Programı tarafından yapılan bir çalışmada 2060 yılına kadar 50 milyon çevre göçmeni oluşacağı tahmin edilmiştir. Bu göçlerin birçoğu su konusunda sıkıntı çeken büyük kentlere doğru olacaktır. Bunun da halen artarak yaşanmakta olan sektörel su tahsisi konusundaki problemleri arttıracığı ve bu kentlerde su güvenliği sorunu yaratacağı tespit edilmiştir.

Dünyanın birçok büyük kentinin nüfusları hızla artmakta ve kendi bölgelerindeki su potansiyeli artan su ihtiyacını karşılamakta yetersiz kalmaktadır.

Büyükşehir belediyelerinin yerli ve yabancı göçmenleri entegre etmek için çoğu zaman yeterli idari kapasiteye ve yeterli kaynaklara sahip olmadığı görülmektedir. Dünyada hızla büyüyen kentlerdeki yetersiz kaynaklardan biri de su kaynaklarıdır.

İç göçlerle nüfusu hızla artan bu büyük kentlerin ilave su ihtiyaçları Türkiye'de de olduğu gibi havzalararası su transferleri ile karşılanmaktadır. Ancak iklim değişikliği etkisi arttıkça bu ihtiyacın komşu havzalardan sürdürülebilir bir şekilde sağlanması riske girecektir. Bu risk ülke içi veya uluslararası iklim göçmenlerinin bu kentlere yığılması ile daha da artacak ve sosyal gerilimlere ve çatışmalara neden olabilecektir. Bunun için özellikle büyüyen kentlerin belediye yönetimlerinin su güvenliğinin sağlanması konusunda tüm bu riskleri dikkate alan çalışmalar yapması gerekmektedir. Bu kapsamda özellikle göç yolları üzerinde bulunan ülkelerde kentsel gelişim çerçeve planlarının iklim değişikliği etkilerini ve iklim göçmenlerini de dikkate alarak revize edilmesi gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: İklim Değişikliği, İklim Göçleri, Büyüyen Kentler, Su Krizi

EFFECTS OF CLIMATE CHANGE AND MIGRATION ON MUNICIPALITIES. WHY CITIES MUST PREPARE FOR CLIMATE MIGRATION

Dursun YILDIZ*

ABSTRACT

As in many fields, climate change has direct and indirect effects on rapidly growing cities and municipal administrations. There are international cooperation programs to reduce the risks of Climate Change effects on growing cities.

Growing cities in developing countries are still very vulnerable to climate change effects and should be prepared for the additional climate immigrants' pressures on municipality services. For this reason, adaptation and mitigation studies have increased.

In the coming years, scientists predict that we can expect more heat waves, flooding from sea-level rise, water shortages, and other effects.

There is still a major increase in internal migrations towards big cities in some countries. Projections made by different international organizations showed that this trend will continue.

Climate change is expected to place additional stress on freshwater resources. People from water-stressed regions of the world will become environmental refugees. They will be forced to migrate to big cities which also are under pressure of climate change effects.

Therefore several city administrations should take into account possible additional adverse effects of climate immigrants.

This study aims to increase awareness by analyzing the pressure that irregular migration movements are still experiencing as migration to big cities within the country and which may occur as external displacements in the near future. We focused on mass migration pressure, especially on sustainable water management in the majority of the growing cities.

In this study, the statistical data of the UN International Migration Organization, the effect of climate change data, demographic properties data, hydrogeopolitics relationships between countries, and water resources potential data in the examined regions were obtained and analyzed. In the study, it was determined that some countries in some regions, such as the Sub-Saharan African countries, have the potential to create internal and external mass

* President of Hydrogeopolitics Association, Ankara, dursunyildiz001@gmail.com.

migrations under the increasing effects of climate change. Amy Pope said in a statement that African countries are among the most affected countries by climate change, and in 2022, 7.5 million people in Africa were displaced by natural disasters. In addition, it was estimated that 50 million environmental immigrants would be formed by 2060 in the study conducted by the UN Environment Program. Many of these immigrants will be moved toward the growing cities that mostly suffer or are likely to suffer from water shortages. It has been found that this will increase the sectoral water allocation problems as well as water shortage and water security problems in these cities.

A key challenge is that growing cities lack administrative capacity and adequate resources to integrate internal and external displaced populations. Water is generally an inadequate resource for growing cities.

The population of many large cities rapidly increases and the water potential in their regions becomes insufficient to meet the increasing water demand. In these growing cities, the additional water needs created mainly by internal migration, are met by inter-water transfers as in the case of Türkiye. However, as climate change effect increases sustainable water supply from neighboring river basins will also be at risk. This water security risk will increase further with the accumulation of domestic or international climate immigrants to these cities and cause social tensions and conflicts. Therefore especially in growing cities municipality administrations should carry out studies that take into account all these emerging risks. In this context, especially in countries under the effects of climate change and on migration routes, new urban development framework plans should be developed or revised by taking into account the effects of climate immigrants.

Keywords: Climate Change, Climate Migration, Growing Cities, Water Crises

GÖÇ, ÇEVRE VE İKLİM DEĞİŞİKLİĞİ VE GÖÇ BAĞLANTISINA ULUSLARARASI GÖÇ ÖRGÜTÜ'NÜN YAKLAŞIMI

Gökçe YÖRÜKOĞLU SUNGAR*

ÖZET

Çevre ve iklime bağlı riskler; aniden gelişen ve zamanla gelişen olaylar şeklinde ikiye ayrılabilir. Aniden gelişen olayların meydana gelmesi, dakikalar, günler, haftalar ve aylar sürebilir ve seller, fırtınalar, deprem bunlara örnektir. Öte yandan kuraklık, deniz seviyesinde artış, arazi bozulumu ve eriyen buzullar gibi yavaş gelişen olayların meydana gelmesi ise yılları, on yılları hatta asırları bulabilir. Her ikisinin de, bireylerin göç kararı almalarında veya yerinden edilmelerinde ciddi bir payı vardır. Öte yandan göçün sebeplerine bakıldığında, iklim ve çevresel olayların nadiren tek başlarına bir faktör olduğunu görürüz. Göçün birden çok itici gücü olup, bunlar genelde ekonomik, sosyal ve siyasi diğer faktörlerin bir birleşimidir. Örneğin artan hava sıcaklıkları ve kuraklık, tarımla uğraşan ailelerin geçim kaynaklarını doğrudan olumsuz etkileyebilir. Bu da ailelerin ekonomik sebeplerden ve alternatif geçim kaynağı yaratmak için göç etme kararlarında etkin bir rol oynayabilir. Bununla beraber göç etme veya kalma kararı, bireylerin maddi kaynaklarına, sosyal destek ağlarına, istihdam olanaklarına, eğitim durumlarına ve yaşlarına bağlı olarak farklılıklar gösterebilir. Göç kararı ise geçici veya kalıcı olabilir.

Her ne kadar yerel toplumlar iklim değişikliğine farklı kapasiteleri doğrultusunda uyum sağlamaya çalışsalar da, o toplumda yaşayan mültecilerin, göçmenlerin ve yerinden edilmiş kişilerin en kırılgan gruplar arasında yer aldıklarını da unutmamak gerekmektedir. İklim değişikliğinin etkileri, kırılgan grupları evlerinden ve geçim kaynaklarından mahrum bırakabilir. Öte yandan, göçün, iklim değişikliği karşısında bir uyum yöntemi olarak gerçekleşmesi de gittikçe kabul gören bir olgudur. Örneğin, alternatif geçim kaynakları arayışında işgücü göçü gittikçe tercih edilmektedir.

İklim değişikliği ve göç arasındaki ilişki pekçok uluslararası platform ve sözleşmeler tarafından açıkça tanınmıştır. Buna bağlı olarak, iklim değişikliğine bağlı insan hareketliliğinin, ilgili tüm ulusal ve bölgesel strateji ve politikalara entegre edilmesi konusunda başta IOM olmak üzere ulusal ve uluslararası camialarda da çalışmalar yürütülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Göç, İklim Değişikliği, IOM

* Uluslararası Göç Örgütü (IOM), Ankara, gyorukoglu@iom.int.

MIGRATION, ENVIRONMENT AND CLIMATE CHANGE NEXUS: INTERNATIONAL ORGANISATION OF MIGRATION'S APPROACH

Gökçe YÖRÜKOĞLU SUNGAR*

ABSTRACT

Environmental and climate-related risks; It can be divided into two: events that develop suddenly and events that develop over time. Sudden events can take minutes, days, weeks or months to occur, and floods, storms and earthquakes are examples of these. On the other hand, slow-moving events such as drought, sea level rise, land degradation and melting glaciers may take years, decades or even centuries to occur. Both of them have a serious role in individuals' decision to migrate or be displaced. On the other hand, when we look at the reasons for migration, we see that climate and environmental events are rarely a factor alone. There are multiple drivers of migration, usually a combination of economic, social and political factors. For example, increasing temperatures and drought can directly negatively affect the livelihoods of agricultural families. This can play an active role in families' decisions to migrate for economic reasons and to create alternative livelihoods. However, the decision to migrate or stay may vary depending on individuals' financial resources, social support networks, employment opportunities, educational status and age. The migration decision may be temporary or permanent.

Although local societies try to adapt to climate change in line with their different capacities, it should not be forgotten that refugees, immigrants and displaced people living in that society are among the most vulnerable groups. The effects of climate change can deprive vulnerable groups of their homes and livelihoods. On the other hand, it is an increasingly accepted phenomenon that migration occurs as a method of adaptation in the face of climate change. For example, labor migration is increasingly preferred in the search for alternative livelihoods.

The relationship between climate change and migration has been clearly recognized by many international platforms and conventions. Accordingly, studies are carried out in national and international communities, especially IOM, on the integration of human mobility due to climate change into all relevant national and regional strategies and policies.

Keywords: Climate Change, Migration, IOM

* International Organisation of Migration, Ankara, gyorukoglu@iom.int.

100

TÜRKİYE CUMHURİYETİ'NİN YÜZÜNCÜ YILI

ANTALYA ULUSLARARASI BİLİM FORUMU

İKLİM DEĞİŞİKLİĞİ ÇEVRE KRİZİ VE GÖÇ

ANTALYA INTERNATIONAL SCIENCE FORUM

CLIMATE CHANGE ENVIRONMENTAL CRISIS AND MIGRATION

Editörler: Erol Esen - Veli Ercan Çetintürk - Cem Şentürk

9 786256 586116